

From [unclear]
of [unclear] for [unclear]

Mr. [unclear]

5/15/19

ΓΟΥΔΗ

ΣΧΟΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

1930

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

42014

VII.

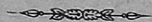
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Χ, Ψ, Ω.

ΤΟΜΟΣ Β.

«Ο Όμηρος είναι το μέγιστον ποιητικόν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ
συμπᾶσης τῆς ἀνθρωπότητος» (Erwin
Rohde Psyche² σ. 37).

ΕΚΔΟΣΙΣ Δ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

13—ΤΑΧΗ—13

1926

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

17

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο. 64100

Πάτροκλος, δ' ἦος μὲν Ἀχαιοί τε Τρωῆς τε 390
 τείχεος ἄμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοδι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερεπε λόγοισ', ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινῶν ὀδυνῶν. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
 Τρωῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο Φιφαχή τε φόβος τε,
 δὴ ῥα τότε ὤμωξεν καὶ ἐΦῶ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

»Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμψης, 400
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς Φοῖδ', εἴ κέν Φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρΦειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.» |

τὸν μὲν ἄρ' ὥς Φειπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρωῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
 παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρωῆς Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας διακώμηναι

ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἡδὲ νέεσσιν. 410
 ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρου νήιον ἐξιθύνει
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥα τε πάσης
 εὖ Φεῖδῃ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ Φῖσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν. |

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐΐσατο κυδαλίμοιο. 415
 τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο

οὐθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐγπιρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὐθ' ὃ τὸν αἶψ' ὤσασθαι, ἐπεὶ ὃ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

ἔνθ' ὕϊα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθεος βάλε δουρί·

420

δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ **Φοι** ἔκπεσε χειρός. |

Ἑκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνειπιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάρουθε μελαίνης,
Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

» Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνῃ τῶδε,

425

ἀλλ' ὕϊα Κλυτίοιο σώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. » |

428

Ἀργεῖους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

560

» ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ αἰδόα θεσθ' ἐνὶ θυμῷ·
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ ἐπέφανται·

561

563

φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρονται οὔτε τις ἀλκή. » |

ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλογτο **Φέπος**, φράξαντο δὲ νῆας

565

ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν. |

567

Τρῶες δὲ λείουσι **ΦεΦοι**κότες ὠμοφάγοισιν
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργεῖων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.

592

595

Ἐκτορι γάρ **Φοι** θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι

Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῖς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἀρὴν

πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι **Φιδέσθαι**·

600

ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
δησέμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.

τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν

Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν. |

μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγχεσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ

οὐρεσι μαινῆται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμός δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ **Φοι** ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο. | 609
 καὶ ὃ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἥ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἶσchon γὰρ πυργηγδὸν ἀρηρότες, ἥντε πέτρον
 ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα | 620
 κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο. |
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἐνθόρ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κῶμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἥ δέ τε πᾶσα | 625
 ἄγρη ὑπεκρούφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρόμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ραῦται
 δεδ^Φιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι **Ἀχαιῶν**. |
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
 αἶ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλκος μέγαλοιο νέμονται
 μυρῖαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὐ πω σάφα **Φειδῶς**
 θηρὶ μαχέσσασθαι **Φέλικος** βοδὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοῦ σιγχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας | 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότ' **Ἀχαιοὶ**
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' **Ἐκτορι** καὶ **Διὶ** πατρί. | 637
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρῶται **ΦεΦρύατο**· τοὶ δ' ἐπέχυντο. | 653
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη | 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀνδρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν, ἶσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δ^Φεός· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν. | 658

οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγάλῃτορι **Φάνδανε** θυμῷ 674
 ἐστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἵκροι ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νώμαε δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκα**Φεικοσίπηχυν**.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἱπποισι κελητίζειν ἐν **Φειδῶς**,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ **Φάστν** δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες δέ **Φε** θηήσαντο
 ἄνδρες ἡδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρόσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν 685
 φοῖται μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ **Φοι** αἰθέρ' ἵκανε.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. | οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰῖθων 690
Φέθνος ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὥς Ἐκτωρ ἵθυσσε νεὸς κυανοπρόροιο
 ἀντίος αἶψας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. | 695
 αὖτις δὲ δοριμεῖτα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἢ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲρ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶ δὲ **Φέλπετο** θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι **Φεκάστου**
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς. |
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκνάλοι, ἢ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
 εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν. |

τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε
 δῆοον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο

καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. | 715
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς μνηθὲν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει
 ἀφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων, Τρῳαῖν δὲ κέλευεν·

»οἷσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀΦολλέες ὄρνυτ' ἀΦυτὴν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκεν,
 νῆας ἑλεῖν, αἷ δεῦρο θεῶν ἀΦέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.« | 725

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 θρῆνυν ἔφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης. |
 ἔνθ' ἄρ' ὁ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
 Τρῳᾶς ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·

»ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θουρίδος ἀλκῆς·
 ἥε τινὰς φαμεν ἔμμεν ἀοσητῆρας ὀπίσσω, 735
 ἥε τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι·
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,
 ἣ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,

πόντῳ κεκλιμένοι, ἕκασ ἡμεῖθα πατρίδος αἵης·
τῷ ἐν χερσὶ φόῳ, οὐ μειλιχίη πολέμοιο.»

740

ΙΛΙΑΔΟΣ Π. 624 107

Πατρόκλεια

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐνστέλμοιο μάχοντο.

Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆι παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερόν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ Φιδὼν ὠκυρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ μιν φωνήσας Φέπεα περόεντα προσηύδα·

5

»τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἥνυτε κούρη
νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὄφρ' ἀνέληται·
τῇ Φίκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.

10

ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἀκτορὸς υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσιν,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῖνθε νόῳ, ἵνα Φεῖδομεν ἅμφω.»

15

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
»ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,

25

οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰσιῶ. |
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείομενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλεθ', Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οἶν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 αἶναρέτη! τί σε ἄλλος ὀνήσεται οὐριγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἔεν ἱππότα Πηλεΐς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι γῆρας ἐστὶν ἀπηνής. | 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', αἶμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
 δὸς δέ μοι ὅμοιον τεὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ Φίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥῆα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀφύτῃ
 ὥσαιμεν προτὶ Φάστν νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων. » 45
 ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Φοῖ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα ληΐσθαι. |
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔφειπες!
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα Φοῖδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
 αἶνόν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐντειχέα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων

1-8 ὡς γὰρ ἔμελλεν αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα ληΐσθαι

Ἀτρεΐδης ὥς εἵ τιν' ἀτίμητον μετανάστην. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
 ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἢ τοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μηνιδμόν καταπαυσέμεν, ἀλλὰ ~~οὐδὲ~~ ~~οὐδὲ~~ δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἄφ' ὧν τε πτόλεμός τε.
 τύνη δ' ὅμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦνθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κῦάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες. 68
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύνων
 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ' ὥς κέ τ' ἐγὼ μῦθον τέλος ἐν φρεσὶ θήω. 83
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι 87
 δώη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἑρῆς,
 μὴ σὺ γ' ἀνενυθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῇτι,
 Τρωῶας ἐναιρόμενος προτὶ Εἰλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ Φεκάβητος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τροπάσθαι, ἐπεὶ φάος ἐν νήεσσιν 95
 θήῃς, τοὺς δ' ἐάαν πεδίον κάτω δηριάσθαι. 96
 ὧς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 101
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρωῆες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δ' Φεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινήν
 105
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
 καπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμῖξαι ἐρείδοντες βελέεσσι.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχειτ' ἄσθματι, καὶ δὲ Φοῖ ἰδρῶς

πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο. | 110

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
πληῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν, 115
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κεῖρεν 120

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νῆϊ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ. |

ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἀμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μηρῷ πληξάμενος Πατροκλέα προσέφειπεν· 125
ῥόρσο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἱπποκέλευθε·
λεῦσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόιο Φιωήν·

μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλονται!
δύσεο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω. 130

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖο δ' ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἱππουρίν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ Φοῖ παλάμῃσιν ἀρηρεῖ.

ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
παλλέειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίς μάλιστα,
 πιστότατος δέ Φοι ἔσχε μάχῃ ἐνι μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Εἰάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη,
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἶει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.

145

150

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς

155

πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ λύκοι ὧς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγέληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελαγύδρου
 λαίφροντες γλώσσησι Φαραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς

160

σπῆθεσιν ἀτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοιοὶ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο

165

ῥῶοντ'· | ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
 δροῦνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·

167

Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλέετε Τρώεσσιν

200

πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἠτιάεσθε Φέκαστος·
 ,σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ!
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀΦέκοντας εἰταίρους!

Φοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν

205

αὔτις, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ·

ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται

φυλόπιδος Φέρων μεγάλης, τοῦ πρῶτον περ' ἔρασθε.

ἔνθα τις ἀλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω. « 30/1/38

ὥς Φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου, 210

μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.

ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισιν

δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,

ὥς ἀράρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ. 215

ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν

νευόντων ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

πάντων δὲ προπάραιθε δὴ ἄνερε θωρήσσοντο,

Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,

πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. Ἀ αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220

βῆ ὃ' ἔμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέβη

καλῆς δαιδαλέης, τὴν Φοι Θέτις ἀργυρόπεζα

θῆκε ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτῶνων

χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων Φούλων τε ταπήτων.

ἔνθα δὲ Φοι δέπας ἔσχε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225

οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῖ' αἶθοπα Φοῖνον.

οὔτε τεφ' σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.

τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω

πρωτόν, ἔπειτα δὲ νύψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσιν,

νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα Φοῖνον. 230

εὐχετ' ἔπειτα στάς μέσω' ἔρκεϊ, λείβε δὲ Φοῖνον.

οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τεροπικέραννον.

Ζεῦ Φάνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,

Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρον· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ

σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν Φέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,

τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἔψαο λαὸν Ἀχαιῶν,

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐφέλδωρ·

αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν. 240

μάρνασθαι. τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 Φεῖσεται ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων ἢ Φοι τότε χεῖρες ἅαπτοι
 μαίνονθ', ὅπποτ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοσπὴν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ γῆας ἵκοιτο
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοισ' ἐτάροισιν. » |

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς.

τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν· 250
 νηῶν μὲν Φοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι. |

ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255/
 εἰς Φιδέμεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν. |

οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.

αὐτίκα δὲ σφῆκεσσι ΦεΦοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοισ', οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
 νηπίαχοι· ξυμὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν. 262

τοὺς δ' εἴ περ παρά-τίς τε κτὼν ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀφέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει Φοῖσι τέκεσιν. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει. |

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·

» Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληιάδῳ Ἀχιλῆος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲν' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 Φῆν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν. »

ὥς εἰπὼν ὣτρυνε μένος θυμόν τε Φεκάστου.

275

ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀΦολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὥς ἐΐδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,

280

πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες

Φελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιδμόν μὲν ἀπορροῖναι, φιλότητα δ' ἐλεσθαι·

πάπτηνεν δὲ Φεκάστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο,

285

νῆϊ πάρα προμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,

καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορουσὰς

ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος·

τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν

κάππεσεν οἰμῶξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφερόβηθεν

290

Μαίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν

ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ,

ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπει αὐτόθι. τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο

295

νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο

κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,

ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι

καὶ νάπαι, οὐρανόνθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,

300

ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆιον πῦρ

τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπὸ Φεῖκον ἀνάγκῃ.

305

ὥς δὲ λύκοι Φάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν

352

σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσσιν

ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ **Φιδόντες**
αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355

ὥς Δαναοὶ Τρῳέεσσιν ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
δυσεκλάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θουρίδος ἀλκῆς. 357

Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων, 372

Τρῳσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ **Φιφαχῇ** τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τιμάγαν· ὅψι δ' ἄελλα
σκίδνανθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375

ἄπορρον πρότ' **Φάστν** νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ' ὅθι πλεῖστον ὀρινόμενον **Φίδε** λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄεσοι φῶτες ἐπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.

ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380

πρόσω **Φιέμενοι**· ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμός· 382

Φίετο γὰρ βαλέμεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι·

ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβροιθε χθὼν
ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385

Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,

οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,

ἔχ' δὲ δίκην ἐλάσῃσι, θεῶν ὅπιν ὅκ' ἀλέγοντες

τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῷς τότε ἀποτιμήγουσι χαράδραι, 390

ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι

ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δὲ τε **Φέργ'** ἀνθρώπων·

ὥς ἵπποι Τρῳαί μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἅψ' ἐπὶ νῆας ἔΦεργε παλιμπτετές, οὐδὲ πόλῃος 395

εἶας **Φιέμενους** ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ

νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὕψηλοιο

κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιμήν.

ἔνθ' ἦτοι **Πρόνοον** πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λύσε δὲ γυῖα· 400

δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δὲ **Θέστορα**, **Φήροπος** υἱόν,

δεύτερον ὀρμηθεῖς—δ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο Φαλεις· ἐκ γὰρ πλήρη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠγία F' ἠέχθησαν.—δ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖθρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ Fήνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηγνότα δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός. 410
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυνθι βριαρῇ· δ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμορραίστης.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην, 415
 Τληπόλεμόν τε Λαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύρρον τε,
 Φιφέα τ' Εὐπιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ. 418
 Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας 684
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίανθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νήπιος· εἰ δὲ Fέπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἢ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νός ἢ ἐπερ ἀνδρῶν.
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] 690
 ὅς Φοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆκεν.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεες, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδε κάλεσαν;
 Ἀδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνῶντό Fέκαστος.
 ἔνθα κεν ὑπὶ πύλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλοι' ὑπὸ χερσὶ—περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν—

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ^{ἐνδομήτορ} ἐπὶ πύργων
ἔστη, τῷ ὁλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. |

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο

Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων·

χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαιρινὴν ἀσπίδα νύσσαν·

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσντο δαίμονι Φῖσος,

δφεινά F' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

» χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα

σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,

οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων. «

ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,

μῆνιν ἀλευάμενος Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος. | 25/1/39

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃσ' ἔχε μώνυχας ἵππους·

δφίξε γὰρ ἥδ' ἐμάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,

ἢ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειε Φαλῆναι.

ταῦτ' ἄρα Φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων

ἀνέρι Φεισάμενος, αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,

Ἀσῶ, ὅς μῆτρως ἔεν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,

αὐτοκασίγνητος Φεκάβης, υἱὸς δὲ Λύμαντος,

ὅς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆσ' ἐπι Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

» Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·

αἶθ' ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην!

τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμοι' ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,

αἷ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δόῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων. « |

ὥς Φειπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν,

Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαίδιμος Ἐκτωρ

ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγμέν. αὐτὰρ Ἀπόλλων

δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοισιν

ἤκε· κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῆδος ὄπαζεν. |

Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Λαλαοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·

αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε
σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν Φοῖ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν,
ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δ' ἦν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον νῖδ' ἀγακλέος Πριάμοιο,
ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαϊ.

735

ἀμφοτέρως δ' ὀφρὺς σύνελεν λίθος, οὐδέ Φοῖ ἔσχεν
ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ΦεΦοικῶς
κάππεσ' ἀπ' εὐΦεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκλεες ἵππεῦ·

740

ἦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὥς ῥῆα κυβιστᾶ!
εἰ δὴ πού καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τῆθεα διφῶν,
νῆος ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥῆα κυβιστᾶ.

745

ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.»

750

ὥς Φειπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἤρῳι βεβήκει,
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐΦή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεες, ἄλσο μεμαῶς.
Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε.

755

τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς δῆριν ἐθέσθην,
ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρόνέοντε μάχεσθον·
ὥς περὶ Κεβριόναο δύω μῆστωρες Ἀφύτης,
Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ,
Φίεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χρόα νηλεί χαλκῷ.

760

Ἐκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Ἀνασθὶ σὺναγον κρατερὴν ὕσμίνην.

ὥς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλουιν

765

οὐρεος ἐν βήσσης βαθέαν πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεις ὄζους
 Φηγῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε Φαγνυμενάων,
 ὥς Τρωῆς καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δήροον, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἄμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπήγει
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἄμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. | 14639
 ὄφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δῆ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα Φέρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. |
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηί,
 σμερδαλέα Φιφάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή. |
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δΦεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἦέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν. 790
 στή δ' ὀπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ Φοι ὅσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἥ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἱππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ Φέθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γεν μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαοίεν τε μέτωπον

οὔτε Ἀχιλλῆος τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 800
 ἤ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ Φοι ἦεν ὀλεθρος·
 πᾶν δέ Φοι ἐν χεῖρεσσι Φάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺν μέγα στυβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
 λῦσε δέ Φοι θώρηκα Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 805
 τὸν δ' ἄτῃ φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῇ δὲ ταφών. ὅππῃθεν δὲ μετὰφρενον ὀξεί δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἱπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν.
 810
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐφείκοσι βῆσεν ἀφ' ἱππων,
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱππεύ,
 οὐδὲ δάμασσε· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μεῖκτο δ' ὀμίλῳ
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε·
 815
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ' ἐν δηιοτῇτι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐφιδεν Πατροκλέα μεγάρθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά Φοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
 νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δὲ ἦκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 ὃ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 825
 πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πινέμεν ἄμφω·
 πολλὰ δέ Φ' αἰσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπέφρα.
 καὶ Φοι ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 830
 » Πάτροκλ', ἧ ποθ' ἐφησθα πόλιν κεραῖξέμεν ἡμῇν,
 Τρωάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀποφράς,

ἀξέμεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 νῆπιε! τῶν δὲ πρόσθ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμιζέμεν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἡμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδονται.
 ἃ δ' Φεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὃς ποδὶ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
 ,μή μοι πρὶν ἵμεναι, Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἑκτορος ἀνδροφόνιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

835

840

ὥς ποδὶ σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππεῦ·
 » ἤδη νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασαν
 ὀηδίδως· αὐτοὶ γὰρ ἅπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐφείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Δηϊόος ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐδ' ἔτι σὺδ' αὐτὸς δ' Φηρόν βέε', ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.»

845

850

855

ὥς ἄρα μιν Φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν·
 ψυχὴ δ' ἐκ ρενθέων παμένη Ἀφιδόσδε βεβήκει,
 Φὸν πότμον γοῶσα, λιποῦσα δροσῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἑκτωρ·

» Πατρόκλεες, τί νῦ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 τίς Φοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος παῖς ἠνκόμοιο,
 φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;«

860

ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 ἔφρυσεν, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.

μήν οὐκ ἀνέγνω

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία

... Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα, 125
 Φέλχ', ἔν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωίῃσι Φερυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζετο' ἐταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρεῖν προτὶ Φάστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν ὥς τις τε λέων περὶ Φοῖσι τέκεσσιν,
 ὧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένει βλεμεαίνει· 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν ἀφέξων. | 139
 Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀΦολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ΦιΦαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες· 267
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων· 356
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι, Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χυθὼν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον. | 361
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι

Φεΐδεε Πάτροκλον τεθνηότα διος Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχε' ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὐ ποτε Φέλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶόν, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,

405

ἂν ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ Φέλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ Φέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἧ Φοι ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·

δῆ τότε γ' οὐ Φοι ἔφειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅτι ῥά Φοι πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

410

οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμές ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνὰριζον·
ὥδε δέ τις Φεΐπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

»ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἤμιν ἐνκλεές ἀπονέεσθαι
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι· τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,—
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν

415

Φάστν πότι σφέτερον Φερούσαι καὶ κῦδος ἀρέεσθαι.»

ὥς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·

420

»ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεέτω πολέμοιο.»

ὥς ἄρα τις Φεΐπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταίρου.

ὥς οἳ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς

χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·

425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες

κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυνθέσθην ἡνιόχοιο

ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.

ἧ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,

430

πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·

τὼ δ' οὐτ' ἂν ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον

ἠθέλετήν ἱμεναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,

ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἧ τ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἥε γυναικός, 435

ὥς μένον ἀσφαλές περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
οὔδε ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαίνετο χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. | 440

μυρομένῳ δ' ἄρα τώγε Φιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ Φὸν μυθήσατο θυμόν·

»ἄ δ' Φειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι Φάνακτι
θυνητῶ, ὕμεσ δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε ;
ἢ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσι ἄλγε' ἔχητον ; 445
οὐ μὲν γάρ τί ποθ' ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρός
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.

ἀλλ' οὐ μὰν ὕμιν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω·
οὐ Φάλις ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως ; 450
γούνασι δ' ἐν σφῶιν βαλέω μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ,
ᾧφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο». | 452

ὥς Φειπὼν ἱπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἡύ. 456
τῷ δ' ἀπὸ χαιτᾶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε
ῥίμφ' ἔφερον θοδὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταῖρον. | 459
καὶ τότε ἄρ' Αἴας Φεῖπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον· 651

»σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κε Φίδηαι
ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Φειπέμεν ὅτι ῥά Φοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος». | 655

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἵμεναι ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἳ τέ μιν οὐκ ἐάουσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κροάων ἐρατίζων 660
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι προήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες

τραβᾶ καὶ ὠδῶν

ἀντίοι αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 καίόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσημένους περ' ὀφθαλμοῖς
 ἦωδεν δ' ἀπὸ νοσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

ὥς ἀπὸ Πατρόκλαιο βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦτε πόλλ' ἀφέκων· περὶ γὰρ δ' ἦε μή μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηλοῖσι λίποιεν. |
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι ἐπέτελλεν·

» Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλέεος δ' ἑταίρου 670
 μνησάσθω! πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος ἔμμεν
 ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κλάνει. | 15/4/30

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν 675
 ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,

ὃν τε καὶ ὑπόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνω ὕπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὧκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινώ 680
 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ Φέδνος ἑταίρων,
 εἴ ποθι Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα Φίδοιτο. |

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

» Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύδῃαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι!

ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄχ' ἀριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποδὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Φειπέμεν, αἵ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σάωσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ. « |

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.

δ' ἦν δέ μιν ἀμφασίη Φεπέων λάβε, τὼ δέ Φοι ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ Φοι ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἄμέλῃσεν,
 βῆ δέ θέειν, τὰ δέ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
 Λαοδόκῳ, ὃς Φοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

695

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ κακὸν Φέπος ἀγγελέοντα.

700

οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δέ ποδὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.

705

στῇ δέ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἵδαρ δέ προσηύδα·

» κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἐλθέμεν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ F' οἶω
 νῦν ἵμεναι μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δίῳ·
 οὐ γάρ πῶς κεν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν«.

710

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 » πάντα κατ' αἶσαν ἔΦειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὧκα
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μαχεσόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δίῳ,
 Fῖσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 μίμνομεν ὄξυν Ἀργα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.«

715

720

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δέ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγχιος ἦν τε πῦρ, τὸ τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δέ Φοῖχοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἕς ἀνέμοιο.

723-36

ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων

740

ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν. |
 οἳ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 Φέλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. | αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρὶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόδον πεδίονδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφερον ὀπίσσω
 Τρώων· | οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε παρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοίων,
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα 755
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνεται ἔρωή. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

Ἀχιλλέως ἀνάστασις

ὥς οἳ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῇ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 » ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο ;

» κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
 Φεῖδεν' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἔνι κῆδεα θυμῶ. |
 ὦ μοι ἐγὼ δ' Φειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια !
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Φῖτος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορώνῃσι Φίλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς
 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἴσω.

ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί Φοι δύναιμι χραισμῆσαι ἰοῦσα. |
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα Φίδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα. » |

ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἶ δὲ σὺν αὐτῇ
 δακρυόεσσαι ἔσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θάλασσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμείαι
 Μυρμιδόνων Φέφρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα. |
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 ὀξὺν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐΦοῖο
 καὶ F' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

» τέκνον, τί κλαίεις ; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος ;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεστοι
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών,
 πάντας ἐπὶ πρύμνησι Φαλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 σεῖ' ἐπιδενομένους, παθέμεν τ' ἀΦεκήλια Φέργα. » |

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 » μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδὸς ! ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος,
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταῖρων,
 Φῖσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' ἔκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα Φιδέσθαι,
 καλὰ· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ. | 85
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖτις μετ' ἀθανάτησ' ἀλίσσιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
 νῦν δ'..., ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρσίον εἴῃ
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεται αὖτις
 Φοῖκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζώμεν οὐδ' ἀνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιον δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτείσῃ. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 »ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος. «
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δεύετ' ἀρῆς ἀλκίτηρα γενέσθαι. | 100
 νῦν δ'..., ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμενῳ φῶς οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖσ' ἄλλοισ', οἷ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ! ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
 καὶ χόλος! ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺν γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν ἀφέξεται ἥύτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἵμ', ὅφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετήρα κινήω,
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι· 116
 μηδέ μ' ἔρουκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. « | 126

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 »ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἔστιν
 τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἴκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὅμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ **Φέ** φημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μῆπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
 πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι **Φίδηαι**· 135
 ἦ ὦθ' ἐν γὰρ νίσσομ', ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο **Φάνακτος**.
 ✕ ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐ**Φοῖο**,
 καὶ στρεφθεῖς ἁλίῃσι κασιγνήτησι μετηύδα·
 »ἦμες μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 ὀφόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ **Φοι** πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαίστον κλυτοτέχνην, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
 νιέ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 ὥς ἔφασθ', αἶ δ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι·
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλήτῳ ὑφ' Ἴκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο· 150
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐν κνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων φερούσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γάρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἴκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ **Φείκελος** ἀλκήν·
 τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἴκτωρ 155
Φελκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τοῖς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦρον ἐπι**Φειμένοι** ἀλκήν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκί πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε

στάσκε μέγα **Fi** **Fάχων**· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὗ τιλέοντ' αἶθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω **Aίαντε** κορυστὰ
 Ἔκτορα **Πριαμίδην** ἀπὸ νεκροῦ δεδ**Fi**ξασθαι·
 καὶ νῦν **κέ F**· ἔ**F**ρουσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ **Πηλεΐωνι** ποδὴνεμος ὠκέα **Fi**ρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς· ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κορύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη **Fέπεα** πτερόεντα προσηύδα·
 » ὄρσεο, **Πηλεΐδη**, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν. 170
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔσθηκε πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἳ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυνος πέρι τεθνηῶτος,
 οἳ δὲ **Fερούσσασθαι** ποτὶ **Fίλιον** ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύνουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
Fελκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ **Fe** θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μήδ' ἔτι κεῖσο! σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
Πάτροκλον **Τρῳίῃσι** κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβῃ, αἶ κέν τι νέκυνς ἡσχυμμένος ἔλθῃ. « 180
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 » **Fῖρι** θεά, τίς τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν; «
 τὸν δ' αὖτε προσέ**F**ειπε ποδὴνεμος ὠκέα **Fi**ρις·
 » Ἥρη με προσέηκε, Διὸς κυδορὴ παράκοιτις·
 οὐ **Fοῖδε** **Κρονίδης** ὑπίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται. «
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 » πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι·
 μήτηρ δ' οὗ με φίλῃ πρίν γ' εἶπας θωρήσσεσθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι **Fίδωμαι**. 190
 στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὗ τοο **Fοῖδα**, τέο κλυτὰ τεύχεα δύω,

εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ καὶ αὐτός, **Φ**έλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ,
ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.» |

195

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φ**ειπε ποδὴννεμος ὠκέα **Φ**ίρις·
»εὐ νῦ καὶ ἡμες **Φ**ίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
αἳ κέ σ' ὑποδ**Φ**είσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.» |

200

ἦ μὲν ἄρ' ὥς **Φ**ειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα **Φ**ίρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρωτο δίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὥμοισ' ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ **Φ**οι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαίε φλόγα παμφανόωσαν.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ **Φ**άστεος αἰθέρ' ἵκηται
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται,
οἳ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
ἄστεος ἐκ σφετέροι', ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται αἰσσουσα, περικτιόνεσσι **Φ**ιδέσθαι,
αἳ κέν πῶς σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.» |

205

210

στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὀπίζετ' ἐφετμήν.
ἐνθα στὰς ἦ**Φ**υσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγετ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.
ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε **Φ**ί**Φ**αχε σάλπιγξ
Φάστν περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμὸρρυσσέων,
ὥς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο. |

215

220

οἳ δ' ὥς οὖν αἶον **Φ**όπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπαον· ὅσποντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ·
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ **Φ**ίδον ἀκάματον πῶρ

225

δΦεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγα **Φίφα**χε δῖος Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες
 κατήθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσφι **Φιδε** πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαΐγμενον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα. |

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοαῖς ἀ**Φέ**κοντα νέεσθαι· 240
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο. |

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 εἰς δ' ἀγορὴν ἤγροντο, πάρος δόροποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δΦηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς. |

τοῖσι δὲ Πολυδάμας πέπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέ**Φει**πεν· |

»ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Φάστυδε νῦν ἵμεναι, μὴ μιμνέμεν Ἡῶα διὰν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· **Φε**κάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν·
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δῖω,
 τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·

χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θεῶνσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 Φελπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιΦελίσσας.

260

νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·

οἷος κείνοο θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλῃσει

μιμνήμεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ

ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος दाτέονται,

ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχέσσεται ἡδὲ γυναικῶν. |

265

ἀλλ' ἴομεν προτὶ Φάστν, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται·

νῦν μὲν νῦξ ἀπέπανσε ποδώκεα Πηλεΐωνα

ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κίχῃσεται ἐνθάδ' ἐόντας

αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν

γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν

270

ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται

Τρῶων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο! |

εἰ δέ κ' ἐμοῖσι Φέπεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,

νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργοι

ὑψηλαὶ τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇσ' ἀράρνυται

275

μακροαὶ εὖξεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται.

πρῶι δ' ὑπηίοιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλῃσιν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

ἄψ πάλιν εἷς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους

280

παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.

εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆμεν ἑάσει,

οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται. « |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

» Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285

ὅς κέλεαι κατὰ Φάστν Φαλήμεναι αὐτὶς ἰόντας·

ἢ οὐπω κεκόρησθε ΦεΦελμένοι ἔνδοθι πύργων;

πρὶν μὲν γὰρ Προάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρωποὶ

πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·

νῦν δὲ δὴ εξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,

290

πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν

κτῆματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ. 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω. | --
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φεῖπω πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε Φέκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει,
 300
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἥπερ Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπηόιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα. |
 εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτενέοντα κατέκτα. » | +
 ὣς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
 310
 νήπιοι· ἐκ γάρ σφι φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνεσαν κακὰ μητιόωντι,
 Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλὴν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνестενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἐταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκυμνούς ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν,
 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνε' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δοιμὺς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺν στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν· |
 » ὦ πόποι, ἣ ῥ' ἄλιον Φέπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,

θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ Φοι εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Φίλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. |
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὅστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως,
 ἄμφι δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι 340
 κλαύουσιναι νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσαι,
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πειρίρας πέρθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων. » |
 ὥς Φειπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα 345
 Πάτροκλον λούσειαν ἀπο βρότον αἱματόεντα.
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ Φήνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἡλείψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὴ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ. —
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἄμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. | 355

Ὀπλοποιία.

Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα 369

ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ὃ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων·
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα Φελισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γάρ ἐΦείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάρου,
 χρούσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα Φεκάστω πνυθμένοι θῆκεν, 375
 ὄφρα Φοι αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοΐατο, θαῦμα Φιδέσθαι.
 οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ὃ' ἦρτε, κόπτε δέ δεσμούς.
 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο Φιδυίῃσι πρᾶπίδεσιν, 380
 τόφρα Φοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ Φίδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἔν τ' ἄρα Φοι φῦ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνῃα θῇω. «
 ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω Φ' ἄγε διὰ θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦχου,
 καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θροῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην Φεῖπτε τε μῦθον·
 » Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νῦν τι σεῖο χατίζει. «
 τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 » ἦ ῥά νῦν μοι δΦεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς Φιότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χωλὸν ἑόντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀποροδόου Ὀκεανοῦ.
 τῇσι παρ' εἰνάΦετες χάλκευον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
 ἐν σπέεϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῦ

ἄφροϋ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 Φείδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη **Φίσαν**, αἱ μ' ἐσάωσαν. 405

ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίειν. |
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν **Φοι** παράθες ξεινήια καλά,
 ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὅπλα τε πάντα.» |

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο **Φαραιαί**. 410

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα
 λάρνακ' ἔς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς' ἐπονεῖτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐχένα τε στιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· | ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο **Φάνακτι**
 χρούσεται, ζωῆσι νεήνισιν **ΦεΦικυῖαι**. X

τῆς' ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο **Φέρρα Φίσασιν**. 420

αἱ μὲν ὑπαιθα **Φάνακτος** ἐποίπνυνον· | αὐτὰρ ὁ **Φέρρων**
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνον ἔζε φάεινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα **Φοι** φῦ χειρὶ **Φέπος** τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

»τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε ; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. 425
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.» |

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 »Ἥφραιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶ **Φῆσιν** ἀνέσχετο κήδεα λυγρά, 430
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων **Κρονίδης Ζεὺς** ἄλγε' ἔδωκεν ;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,

Αἰακίδη Πηλεῖ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' ἄρημένος· | ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Φῖσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Φίλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς 440
 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἶσω. |
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾱ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τι Φοι δύναμαι χραισμηῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἣν ἄρα Φοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 τήν F' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. | 445
 ἦ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐφείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶαον ἐξίμεναι. τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγνάνετο λοιγὸν ἀμύναι, 450
 αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ Fά τεύχεα Fέσσεν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολλὴν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
 καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν· ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν. |
 τοῦνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 νῆ' ἐμῷ ὠκυμῶρι δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν Φοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων. « |
 τήν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 »θάρσее· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων!
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύναι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὥς Φοι τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε Fίδηται. |
 ὥς Φειπὼν τήν μὲν λίπεν αὐτόθι, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,

τὰς δ' ἔς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε Φεργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐφείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην ἐμπρηστον ἀντιμὴν ἐξαπείσαι,
 ἄλλοτε σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ Φέργον ἄνοιτο,
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαισθηρα κρατερήν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην. |

ποίειε δὲ πρότιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἔκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίειε δαίδαλα πολλὰ Φιδυίησι πρᾶπίδεσσιν. |

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, 485
 Πηληϊάδας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος,
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὖθι στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο. |

ἐν δὲ δύνῳ ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἠγίνεον ἀνὰ Φάστ', πολλὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κοῦροι δ' ὀρχηστήρες ἐδίνεον. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐτοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι Φεκάστη. |
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένοι· ὁ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφάυσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι. 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ Φίστορι πεῖραρ ἐλέσθαι. |

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἄρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυνον· οἱ δὲ γέροντες
 ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων· 505
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα **Φείπιδι**·
 τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ ἦατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισι **Φάνδανε** βουλή, 510
 ἥε διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
 κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔ**Φεργεν**.
 οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσονται·
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ **Φεῖματα** **Φέσθην**,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλείζονες ἦσαν·
 οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσι **Φεῖκε** λοχῆσαι 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἄρδμὸς ἔεν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντο **ΦεΦλυμένοι** αἰθοπι χαλκῷ·
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ ἦατο λαῶν,
 δέγμενοι ὁππότε μῆλα **Φιδοῖατο** καὶ **Φέλικας** βοῦς·
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' αἶμ' ἔποντο νομῆες 525
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προ**Φιδόντες** ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 ἀργεννῶν οἶων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας·
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530
 εἰράων προπάρουθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερισπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεῖσιν·

ἔν δ' Ἑρις, ἔν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλει, ἔν δ' ὀλοή Κῆρ, 535
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεοῦτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 Φεῖμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλειν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων φέρονον κατατεθνηῶτας. | 540
 ἔν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρεΐαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα. |
 οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλος ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιφιδέος οἴνου 545
 δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 Φιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι. |
 ἦ δὲ μελαίνεται ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ Φεφοίκει,
 χρυσεῖη περ εὐῶσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο. |
 ἔν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἦμαον ὀξεΐας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχές πάρεχον. | βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. | 560
 ἔν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βροθίνουσιν ἀλωήν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν·
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶφεν ἀλωήν. |
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίδεοι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιφιδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄφειδεν
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἄμαρτῇ
μολπῇ τ' ἱγυμῶν τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο. |

570

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετενύχατο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
πάρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο. |
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
φέλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἥδ' αἰζηοί.
τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
αὐτῶς ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
οἱ δ' ἦ τοι δακέμεν μὲν ἀπειροπόωντο λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο. |

575

580

585

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς. |

590

ἐν δὲ χορὸν ποικίλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
τῷ Φίκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ. |
ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
φεῖατ' ἐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων. |
οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
ῥῆα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν

595

600

ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ' κε θέησιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισιν. |
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιύσταθ' ὅμιλος
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δέ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους. |

ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκος πύκα ποιητοῖο. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξε ἄρα Φοι θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
 τεῦξε δέ Φοι κόρυθα βριαρὴν κροτάφοισ' ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δέ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ Φοι κνημῖδε Φεανοῦ κασιτέροιο. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας. 615
 ἦ δ' ἴρῃξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἑφαίστοιο φέρουσα. φ

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ. 624/54

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ὤρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φώως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι 5
 μύρονθ'. | ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 ἔν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

» τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν Φιότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἑφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 καλὰ μάλ', οἳ οὐπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν. « | 10

ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰς Φιδέμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὥς ἔφιδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ Φοι ὅσσε
 δΦεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάενθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ Φῆσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
 αὐτίκα μητέρα Φῆν Φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 20

»μητέρα ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν οἷ' ἐπιΦεικὲς
 Φέργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσαι. |
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δαίδω μὴ μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς 25
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀΦεικίσσωσι δὲ νεκρόν—
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται—κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήνῃ.» |

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 »τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων!
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φῦλα, 30
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 εἴ περ γὰρ κέεταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροὺς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων. |
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποΦειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35
 αἵψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσοο δ' ἀλκὴν.» |

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὺς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα Φοι χροὺς ἔμπεδος εἴῃ. |
 αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς 40
 σμερδαλέα ΦιΦάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνηταὶ καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,

καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, δ' Φηρόν δὲ μάχης ἐπέπαντ' Ἀλεγεινῆς. |
 τῷ δὲ δῶ σκάζοντε βάτην Ἀρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔρχε' ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά· 50
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κίοντες. |
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί. |
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀΦολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55
 » Ἀτρεΐδῃ, ἣ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης! |
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰὼ
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Δυρνησὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶς ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ' ἀπομηνίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρώσιν τὸ κέρδιον! αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δ' Φηρόν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἴασομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ. |
 νῦν δ' ἣ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν, 70
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱανέμεν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔργχεός ἡμετέροιο. « |
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· |

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούμεν, οὐδὲ **Φέφοικεν**
 ὑββάλλειν, χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένῳ περ ἐόντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ **Φείποι**; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἄργεῖοι, μῦθόν τ' ἐν γνῶτε **Φέκαστος**. |
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔφειπον 85
 καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπέφραν. |
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἥ πάντας ἀᾶται,
 ὀλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδῃ
 πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν· 94
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 137
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὅρσεν πόλεμόνδε καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσα τοι ἐλθὼν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς. |
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα **Φίδηαι** ὃ τοι μενο**Φεικέα** δώσω. « |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145
 » Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, **Φάναξ** ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὥς ἐπι**Φεικές**,
 ἦ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί· | νῦν δὲ μνησώμεθα χάριος
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπενέμεν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα **Φέργον** ἄρεκτον· 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρῶτοισι **Φίδηται**
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.

ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω. « |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 » μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὅτρυνε προτὶ Φίλιον υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρῶσι μαχεσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτέ κε πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἀνωχθὶ θοῇσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ Φοίνιοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. |
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἵπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἥδὲ κιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. |
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ Φοίνιοιο κορυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. | 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἀνωχθὶ
 ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσι Φίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς. |
 ὁμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργεῖοισιν ἀναστάς, 175
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδὲ μιγῆναι· 176
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω. 178
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃσ' ἀρυσάσθω
 πιείρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα. | 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 » χαίρω σεῦ, Δαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίῳ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 τῆος μινέντω αὖθι, ἐπειγόμενός περ Ἀρηος·
 μῖμνετε δ' ἄλλοι πάντες Ἀφολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἔκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν. |
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 νηὸς ἐμῆς πάρα δῶρα ἐνεικέμεν, ὅσος Ἀχιλλῆι
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικάς. | 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέμεν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε. « | 197
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔεν, τετέλεστό τε Φέργον· 242
 ἐπὶ τὰ μὲν ἔκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς Φοι ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐΦείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἔκ δ' ἄγον αἶψα γυναικάς ἀμύμονα Φέργα Φιδυίας 245
 ἔπι, ἀτὰρ ὀγδοάτην Βοισιήδα καλλιπάρῃον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἤρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν. |
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ Φερυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἥ Φοι παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 εὐχετο. τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἦατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος. |
 εὐξάμενος δ' ἄρα Φεῖπε Φιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 » Φίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὃ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βοισιήδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τε' ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν. |

εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν,
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὃ τίς σφ' ἀλίηται ὁμόσσας. « 26

ἧ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρον τάμε νηλεί χαλκῷ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίης ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

» Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα.
οὐ κεν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἤγεν ἐμεῖ' Ἀφέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. « 27

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔβην ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθεσαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγανοί. | 28

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὥς Φίδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένῃ λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα· | 28
Φεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ Φεφικυῖα θεῆσιν·

» Πάτροκλ', ἐμοὶ δ' Φειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰοῦσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ' ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. | 29
ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἡμαρ ἐπέσπον. |
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυν Ἀχιλλεὺς 29
ἔκτειγεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,

κλαίμεν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 ουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξιν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 ὦ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεΐ.»

300

ὥς ἔφατο κλαίοντο, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἠρνέετο στεναχίζων·

»λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἐταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἴσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει,
 ὄντα δ' ἐς ἡέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπη.»

305

ὥς Φειπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 τοιῷ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστορ Ἰδομενεύς τε γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 ἔρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 ἔρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 κινησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·

310

»ἦ ῥά νῦ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταν' ἐταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας
 κῆρυκα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖαι' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἱκμηγον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,

320

σῇ ποδῇ. οὐ μὲν γὰρ κε κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδέ κεν εἰ τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς ποθι νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 κρίτει τοιοῦδ' υἱός. ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 ἔνεκα ὀγρεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω!»

325

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 κινησάμενοι τὰ Φέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 κινυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων,
 κῆρυκα δ' Ἀθηναίην Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

340

» τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς σοῖο·
 ἦ νῦ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς ;
 κεῖνος δ' γε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον. ὃ δ' ἄκηγος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι **Φοι** νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἱκῆται. » |

345

ὥς **Φειπὼν** ὥτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 ἦ δ' ἄρπη **ΦεΦικυῖα** τανυπτέρουγι λιγυφώνῳ,
 οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῆι
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἱκοίτο,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 ᾤχετο. | τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

350

ὥς δ' ὅτε ταρφεῖται νιφάδες Διὸς ἐκποτάονται,
 ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς τότε ταρφεῖται κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι
 νηῶν ἔκ φορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.

355

αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς. |

360

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥνυτε μήνης. |

364

369

370

ὥς δ' ὅτε κ' ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
 σταθμῶ ἔν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·

371

ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
καλοῦ δαιδαλέον. | περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
χρύσει, ὥς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμείας. |

πειρήθη δὲ Φέ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἴ Φοι ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385

τῷ δ' ἤντε πτερὰ γίγνεται, αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν. |
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσας ἔργος,
βριθὺ μέγα στίβαρόν. τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν. |

ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκίμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυνον ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. | ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιν ἀνόρουσεν,
Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων. |
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐΨεύς.

»Ἐάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἠνιοχῆα
ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.» |

τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῃ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ἐάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυνσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἵκανεν·
αὐδόμενα δ' ἔσθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. |

»καὶ λῖν σ' ἔτι νῦν γε σωώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδὲ τοι ἡμεῖς
αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. | 410
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε

Τρῶες ἀπ' ὅμοιον Πατρόκλον τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄχ' ἄριστος, ὃν ἡύκομος τέκε Δητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν. |
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
 ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ καὶ ἀνέρι Φίφι δαμῆναι. »

415

ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

»Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 420
 εὖ νυ τὸ Φοῖδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι;
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπηγ
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. «
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις Φιφάχων ἔχε μώνυχας ἵππους. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ Φάστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πτόν τ' ἀκρόντο τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὅμοιοι κλίναντες,
 Ἔκτορα δ' αὐτόθι μεῖναι ὀλοὴ μοῖρ' ἐπέδησεν,
 Φιλίῳ προπάροιθε πυλάων τε Σκαιῶν. |

5

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

»τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἔδωκε θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νῦ πά με
 ἔγνωσ ὥς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.

10

ἦ νῦ τοι οὐ τι μέλει Τρῶων φόνος, οὓς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς Φάστν Φάλειν, σὺ δὲ δεῦρο λιᾶσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι. « |

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »βλάψας με, ΦεκάΦεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,

15

ἐνθάδε νῦν τρέφας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδᾶς εἶλον πρὶν Φίλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τισιν γ' ἔδφεισας ὀπίσσω.

ἦ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη. 20

ὥς Φειπὼν προτὶ Φάστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὃς ῥά τε ῥῆα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·

ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Ἡρίαιμος πρῶτος Φίδεν ὀφθαλμοῖσιν, 25
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ Φοι αὐγαὶ

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὃν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30

καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δφειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
ᾧ μωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὁ γε κόψατο χερσὶν

ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐρεγώνει
λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35
ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·

Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπίσπης

Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν. 40

σχέτιλος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
ὅσπον ἐμοί! τάχα κέν Fe κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·

ὃς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔθιγκεν,
κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάων. 45

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι Φιδέμεν Τρώων εἰς Φάστν Φαλέντων,
τούς μοι Διοτὴ τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἧ κεν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης· |
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα,
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, εἰ μὴ καὶ σὺ θάνης· Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς· 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳιάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερῆς.
 πρὸς δ' εὐὲ τὸν δύστηνον· εἴ τι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἶσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθείσει, κακὰ πολλὰ Φιδόντα,
 υἷας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῇ,
 Φελκομένους τε νυοὺς ὀλοῇσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν· 65
 αὐτὸν δ' ἄρ' πύματόν με κύνες πρῶτησι θύρῃσιν
 ὤμῃσται Φερούουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 τύψας ἢ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ τ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 70
 κείσονται ἐν προθύροισι· | νέω δέ τε πάντα Φέφοικεν,
 ἄρηι κταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξεί χαλκῷ,
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένειον,
 αἰδῶα τ' αἰσχύνῳσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκιστον πέλεται δ' Φειλοῖσι βροτοῖσι·
 ἧ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε· |
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

» Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
σχέτλιος! εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτῇ,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται. 90

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
βεβρωκὸς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκε Φελισσόμενος περὶ χειρὶ· 95
ὥς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προύχοντι φαινήν ἄσπιδ' ἐρείσας. |
ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν·

» ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖτην ἀναθήσει, 100
ὃς μ' ἐκέλευε Τρῳαὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν! |
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῳάς καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
μή ποτέ τις Φεῖπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
, Ἐκτωρ Φῆφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
ὥς Φερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη,
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
ἢ ἐκὼν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλεέως πρὸ πόλῃος. 110
εἰ δέ κεν ἄσπίδα μὲν καταθήομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καὶ Φοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,

- πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν
 Τρῳσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μὴ τι κατακρύψειν, ἄλλ' ἄνδιχα πάντα δάσεσθαι, ... 120
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; | 122
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἔλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
 αὐτὼς ὥς τε γυναιῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ θαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἡϊθέος τε,
 παρθένος ἡϊθέος τ'!, θαρίζετον ἀλλήλουιν. |
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν' ὅτι τάχιστα
 Φείδομεν ὅποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχὸς ὀρέξῃ. « | 130
 ὥς ὤρμαινε μένων, ὃ δέ Φοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 Φῖσος Ἐνναλίῳ κορυθαίῳ πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὄμον
 δ' Φεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο Φείκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἶθομένοι' ἢ ἡελίοι' ἀνιόντος. | 135
 Ἐκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἥνυτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν. 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέμεν τέ Φε θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. |
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαι
 δοιαί ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινῆεντος. |

ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιοι· 150

ἡ δ' ἑτέρα θέρει προρέει $F_{\epsilon} F_{\iota \kappa \upsilon \iota \alpha}$ χαλάζη

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.

ἐνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν

καλοὶ λαῖνεοι, ὅτι ^{αἰσθητὰ} ~~φείματα~~ ^{νοήματα} σιγαλόεντα

πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θυγάτρες 155

τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἱας Ἀχαιῶν.

τῇ ῥα παραδραμέτῃ, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·

προσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίδωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερόμιον οὐδὲ βοείην

ἀρνούσθην, ἃ τε ποσὸν ἀφέθλια γίνεται ἀνδρῶν, 160

ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν ἔκτορος ἱπποδάμοιο. |

ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι

ῥίμφα μάλα τροχόωσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄ**Φ**εθλον,

ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·

ὥς τὸ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165

καρπαλίμοισι πόδεσσι. | θεοὶ δέ τε πάντες ὄρῳ^ντο.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ὧ πόποι, ἣ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος

ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί᾽ ἔκην 170

Ἰδης ἐν κορυφαῖσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε

ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ *Fe* διῶς Ἀχιλλεὺς

Ἔαστε πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει. |

ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάεσθε

ἡ ἐμὴ ἐκ θανάτου σωσόμεν, ἡ ἐμὴ ἤδη 175

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα. »

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

»ὦ πατέρ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον εἶπες!

ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἀψ ἐνδελεῖς θανάτοιο δυσήχεος ἐξαναλῦσαι ;

Φερδ'· αταρ ου τοι παντες επαινεομεν υεοι αλλοι.»

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 »θάρσσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐδ' νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μνυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος ἔμμεν·
 Φέρον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.» |

185

ὥς Φειπὼν ὠτρυνε πάρος μεμανυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρῆγων αἶξασα. |

Ἔκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσας·

190

τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα. |

ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

ἀντίον αἶξασθαι ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους

195

εἴ πῶς Φοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ. |

ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
 οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφευγέμεν οὔθ' ὃ διώκειν,
 ὥς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὔδ' ὃς ἀλύξαι.

200

πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ Φοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς Φοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα· |

λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,

205

οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. |

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,

καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,

ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θατάτοιο,

210

τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,

ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἰσιμον ἥμαρ,

ᾧχετο δ' εἰς Ἀφίδαο, λίπεν δὲ Φε Φοῖβος Ἀπόλλων. |

Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

215

»νῦν δὴ νῶϊ ΦέΦολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἐκτορα δηώσαντε μάχης ἅατόν περ ἔοντα.

οὐ Φοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ΦεκάΦεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

220

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυο, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.»

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελίσῃ χαλκογλώχινος ἐρεισθεῖς.

225

ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κυχῆσατο δ' Ἐκτορα δῖον
Δηιφόβω ΦεΦικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν,
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

»ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυν Ἀχιλλεύς,
Φάστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
ἀλλ' ἄγε δὴ στήομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.»

230

τήν δ' αὖτε προσέΦειπε μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ·
»Δηιφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς Φεκάβῃ ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοσέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
ὃς τλῆς εἵνεκ' ἐμεῖο, ἐπεὶ Φίδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.»

235

τὸν δ' αὖτε προσέΦειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·

»ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

240

νῦν δ' ἰθύς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα Φεῖδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νῶϊ κατακτεῖνας ἔναρα βροτόεντα φέρεται
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.»

245

ὥς φασμένη καὶ κεροδοῦνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

»οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ. 250

τρὶς περὶ Φάστν μέγα Πριάμον δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν

στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κε Φαλοίην. |

ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιβωσόμεθ'· οἳ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων· 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀφεικῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·

ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν. « |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 260

»Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.

ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκα πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,

ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,

ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶιν 265

ὄρκα γ' ἔσσονται, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα

αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν. |

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητὴν τ' εἶμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270

ἔγχε' ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτείσεις

κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων. « |

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.

καὶ τὸ μὲν ἄντα Φιδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·

ἔζετο γὰρ προΦιδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἦρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

ἄψ δ' Ἀχιλλῇ δίδου, λάθῃ δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.

Ἔκτωρ δὲ προσπέφειεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

»ἡμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,

ἐκ Διὸς ἡεῖδεις τὸν ἐμὸν μόρον. ἦ τοι ἔφης γε! 280

ἀλλὰ τις ἄρτι Φεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδφείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι. |
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰδυὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυναι 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν τεῶ ἐν χοῦ πᾶν κομίσατο!
 καὶ κεν ἑλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σείο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέριστον. < |
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ, χώσατο δ' Ἐκτώρ
 ὅττι ῥά Φοι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χεῖρός,
 στήν δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐ τί Φοι ἐγγύθεν ἦεν. | 295
 Ἐκτώρ δ' ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 » ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανάτόνδε κάλεσαν·
 Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἡρώα παρέμμεν·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἀνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηρί τε καὶ Διὸς νῦν, Φεκηβόλω, οἷ με πάρος περ
 πρόφρονες ἐρρούατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπονδεῖ γε καὶ ἀκλεέως ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυνθέσθαι. < | 305
 ὥς ἄρα φωνήσας ἐφερούσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό Φοι ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἷμησεν δὲ Φαλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀσπάζων ἢ Φάρον· ἀμαλήν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
 ὥς Ἐκτώρ οἷμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν

καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο Φέθειραι
 χρούσαι, ἃς Ἑφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 οἷος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστροῖσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Φέσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὧς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐνὶ ἥκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλιν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἑκτορι δίφω,
 εἰσορόων χροῖα καλόν, ὅπῃ Φείξειε μάλιστα.

315

320

τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῖα χάλκεα τεύχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτίας·
 φαίνεται δ' ἡ κληῖδες ἀπ' ὧμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίη, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρὸς.

325

τῇ δ' ἐπὶ Φοῖ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔρχεῖ δῖος Ἀχιλλεὺς.
 ἀντικρὺν δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλνυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴν τάμε χαλκοβάρεϊα,
 ὅφρα τί μιν προτιφείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.

ἦριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 »Ἑκτορ, ἀτὰρ ποθ' ἔφησ Πατροκλέε' ἐξεναρίζων

330

ζωὸς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
 νήπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητήρ μεγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' ἀφικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.»

335

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 »λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σὼν τε τοκῶν,
 μή μ' ἑάειν παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν!
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε Φάλις χρυσόν τε δέδεξο,
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ Φοῖκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θάνοντα.»

340

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 »μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκῶν·
 αἱ γάρ πως αὐτὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη

345

ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἷα Φέφοργας!
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἀποῖνα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα·
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ Φερούσασθαι ἀνώγη
 Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.» |

350

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 »ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πεισέμεν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.« |

355

360

ὥς ἄρα μιν Φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀφιδόσδε βεβήκει,
 ῥὺν πότμον γούωσα, λιποῦσα δροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

»τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δῇ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.« |

365

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο Φερούσσατο χάλκεον ἔργος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθιγ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'. ἄλλοι δὲ περὶ δραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ Φεῖδος ἀγητὸν
 Ἑκτορος· οὐδ' ἄρα Φοῖ τις ἀνουντητί γε παρέστη.
 ὧδε δέ τις Φεῖπεσκε Φιδῶν ἐς πλησίον ἄλλον·

370

»ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσθαι
 Ἑκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ!
 ὥς ἄρα τις Φεῖπεσκε καὶ οὐτάσασκε παραστάς· |

375

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν Φέπεα πετρόεντ' ἀγόρευεν·
 »ὦ φίλοι Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι,
εἰ δ' ἄγεται ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κ' ἔτι γινώμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἢ μένειν μεμῶσσι καὶ Ἑκτορὸς οὐκέτ' ἐόντος. |

380

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος ἄθαρτος

385

Πάτροκλος! τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρα κ' ἐγὼ γε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

390

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαιο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσοιμ' ἐταίρου. |
νῦν δ' ἄγ' ἀΐδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
ὃ Τρῶες κατὰ Φάστν θεῶ ὥς εὐχετόωντο. » |

395

ἦ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον ἀΐεικέα μῆδετο Φέργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀΐέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἔεν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυνάειαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
δῶκεν ἀΐεικίσσασθαι ἐΦῇ ἐν πατρίδι γαίῃ. |

400

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἦ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδα Φιδούσα.
ᾧμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ Φάστν.

405

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα
Φίλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης. |
λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγῃς ἔχον ἀσχαλῶντα,

410

- ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα **Φέκαστον**. | 415
 »σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον εἰσάτε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοΦεργόν,
 αἶ κέ ποθ' ἡλικίην αἰδέσσεται ἦδ' ἐλεήσῃ
 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας. |
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνόμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται ἌΦιδος εἴσω, 425
 Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός.
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται. |
 Τρωάσι δ' αὖ Φεκάβη ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο. 430
 »τέκνον! ἐγὼ δ' **Φειλή**! τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῖ' ἀπο τεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμῶρ
 εὐχολῇ κατὰ **Φάστν** πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνηαρ,
 Τρωσί τε καὶ Τρωιῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς
 δηδέχατ'· ἦ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔεσθα 435
 ζωὸς ἐὼν! νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ **Φοί** τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἡγγεῖλ' ὅτι ῥά **Φοί** πόσις ἔκτοδι μίμνε πυλάων.
 ἀλλ' ἦ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο 440
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
 νηπίη! οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη. |
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἔφελίχθη γυνίᾳ, χαμαὶ δέ **Φοι** ἔκπεσε κερκίς.
 ἥ δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐνπλοκάμοισι μετινύδα·

»δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθε, **Φίδω** τίνα **Φέρω**γα τέτυκται. 450
 αἰδοίης **Φεκύρης** **Φοπὸς** ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πήγνυνται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν **Πριάμοιο** τέκεσσι. |
 αἱ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ **Φέπος**! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δέδ~~ω~~**Φια** μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς, 455
 μῶνον ἀποτιμήξας πόλις, πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
 ἥ μιν ἔχεσθ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθύϊ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ **Φὸν** μένος οὐ τι **Φείκων**.« |

ὥς φασμένη μεγάροιο διέσσντο μαινάδι **Φίσῃ**, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν
Φελκόμενον πρόσθεν πόλις· ταχέες δέ μιν ἵπποι
Φέλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. | 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπνυκα κεκρύφαλον τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά **Φοι** δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ. 470
 ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία **Φέδνα**.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες **Φάλις** ἔσταν,
 αἱ **Φε** μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι. |
 ἥ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυντο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωῇσιν ἔΦειπεν·

»Ἔκτορ! ἐγὼ δύστηνος! ἵη ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ **Πριάμον** κατὰ δῶμα;

αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ μ' ὄφελλε τεκέσθαι·
 νῦν δὲ σὺ μὲν ὅ' Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἔκτορ, ὄνηαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὕτως·
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ Φοι ἀποφρήσουσιν ἀρούρας·
 ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρηαί·
 δευόμενος δέ τ' ἀνείσι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης φερόων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώῃν δ' οὐκ ἐδίηεν· | 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὄνειδεῖοισιν ἐνίσσων·
 ,φέρῳ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμιν·
 δακρυόεις δέ τ' ἀνείσι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Φαστυφάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐΦοῖ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἷον ἔδεσκε καὶ οἷων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ· |
 νῦν δὲ κε πολλὰ πάθῃσι φίλοι' ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτῶν, 505
 Φαστυφάναξ ὃν Τρῶες ἐπὶ κλῆσιν καλέουσιν·
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά· |
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι Φείματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν·

ἀλλ' ἢ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος ἔμμεν.»

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.

51

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Τάφος Πατρόκλου.

ὥς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐΦῆν ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα' ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὃ γε Φοῖος ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

»Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίΦηρες ἐταῖροι,
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖσ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.»

10

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἈΦολλέες, ἤρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὥρσεν.
δεύοντο ψάμανθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθθεν μῆστῳρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἐταίρου·

15

»χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἑκτορα δεῦρ' ἐρύσας δόσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωνθείς.»

20

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἄφεικέα μῆδετο Φέργα,
 25
 πρηγέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃσ'. οἳ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο Φέκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καὶ δ' ἔζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἔμυρβιοι. | αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοφεικέα δαίνυ.
 30
 γ πολλοὶ μὲν βόες ἄργοι ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
 ἔσφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄφεις καὶ μηκάδες αἶγες·
 ἔπολλοι δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἄλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαίστιοιο·
 35
 πάντα δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυντον ἔρρεεν αἷμα. |
 αὐτὰρ τὸν γε Φάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπονδῇ παρπεπιθόντες, εταίρου χωόμενον κῆρ. |
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἔζον ἰόντες,
 40
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα. |
 αὐτὰρ ὁ γ' ἠρνέετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσεν·
 »οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 45
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἔξειτ' ἄχος κραδίην, ὅφρα ζῶοῖσι μετείω. |
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 50
 ἠῶθεν δ' ὅτρυνε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχέμεν ὅσος ἐπιφεικὲς
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὅφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 55
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ Φέργα τράπωνται.·« |
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπύθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε **Φέκαστος**. |
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 ἐν καθαρχῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματ' αἰνέου,
Φήδουμος ἀμφιχυθεὶς—μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυναι
 ἔκτορ' ἐπαῖσσων προτὶ **Φίλιον** ἡγεμόεσσαν—
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλέεος **Δειλοῖο**. 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐ**Φέφικτο**
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ **Φείματα** **Φέστο**. |
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔ**Φειπεν**.
 »εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', **Ἀχιλλεῦ**.
 οὐ μὲν μεν ζῶντος ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας **Ἀφίδαο** περήσω.
 τῆλέ με **Φέργουσι** ψυχαί, **Φείδωλα** καμόντων,
 οὐδέ με πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' ἔαουσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς **Ἀφιδος** δῶ. |
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις 75
 νίσομαι ἐξ **Ἀφίδαο**, ἐπεὶ με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερόν, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπι**Φείκελ** **Ἀχιλλεῦ**, 80
 τείχε' ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι. |
 ἄλλο δέ τοι **Φερέω** καὶ ἐφήσομαι, αἶψα κ' ἐπίθηναι·
 μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', **Ἀχιλλεῦ**,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὖτε με τυτθὸν ἑόντα **Μενοίτιος** ἐξ Ὀπείντος 85
 ἦγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἦματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον **Ἀμφιδάμαντος**,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεὶς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππῶτα **Πηλεΐδης**

ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90

ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι. » | 91

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 93

» τίπτε μοι, ἦθρ' ἡ κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας
καὶ μοι ταῦτα **Ἔ**καστ' ἐπιτέλλεαι ; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95

πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.

ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθὰ περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους, ὄλοοιτο τεταρπώμεσθα γόοιο. » |

ὥς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χιθονὸς ἦν τε καπνὸς 100

ῥέχτο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
χερσὶ τε συμπλατάγησε, **Ἔ**πος δ' ὀλοφυνδὸν ἔφειπεν· |

» ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἶν' Ἀΐδαιο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ **Ἔ**ιδωλον, αὐτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.

παννυχίη γάρ μοι Πατροκλέεος δ**Ἔ**φειλοιο 105

ψυχὴ ἐφρεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καὶ μ' ἐπέτελλε **Ἔ**καστα, **Ἔ**ἔφικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ. »

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἔμμερον ὥρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως 110

ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. | αὐτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην

πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος. |

οἳ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115

πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,

αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑφικόμεους ταναήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσai 120

πίπτον. | τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χιθόνα ποσσὶ δατεῦντο

Ἔλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει

Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.

κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς 125
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα Φηρίον ἠδὲ Φοῖ αὐτῶ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
ἦατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀΦολλέες. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευῆαι δ' ὑπ' ὄχεσφι **Φέκαστον** 130
ἵππους· οἳ δ' ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοί τε.

πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
μυρῖοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κατα**Φείλυν**, ἃς ἐπέβαλλον 135
κειρόμενοι· ὅπινθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεύς
ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀ**Φιδόσδε**. |

οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
κάτθεσαν, αἶψα δὲ **Φοι** μενο**Φεικέα** νῆσον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς· 140
στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τὴν ῥα Σπερχειῶ ποταμῶ τρέφε τηλεθόωσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα **Φεῖπε Φιδῶν** ἐπὶ **Φοίνοπα** πόντον· |

» Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
σοί τε κόμην κερσεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.

ὥς ἠρᾷθ' ὁ γέρων, σὺν δὲ **Φοι** νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
Πατρόκλῳ ἤρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.»

ὥς **Φειπὼν** ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὤρσε γόοιο. |
καὶ νῦν ἔ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι **Φεῖπε** παραστάς· 155

» Ἀτρεΐδῃ—σοὶ γάρ τε μάλιστα γέ λαὸς Ἀχαιῶν

πείσονται μύθοισι—γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι·
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δειπνον ἄνωχθι
ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἄγοι ἄμμι μενόντων. » | 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας· ἑΐσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αἰθι μένον καὶ νῆσον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. | 165

πολλὰ δὲ Φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς
πρόσθε πυρρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεύς
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοροῖας,
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους,
ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε Φάνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·

καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
χαλκῷ δηϊῶν, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο Φέργα. | 175
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο·
ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

» χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. | 180
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν. » |

ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλάλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χοῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῶφοι ἐλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὅσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
 σκεῖλει' ἀμφὶ περὶ χροά *Φίνεσιν* ἠδὲ μέλεσσιν. |
 οὐδὲ πυρὴ *Πατρόκλου* ἐκαίετο τεθνηῶτος·
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἠρᾷτ' ἀνέμοισιν,
Βορέη καὶ *Ζεφύρῳ* καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλὰ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χροσέῳ δέπα' ἐλλιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόιατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. | ὠκέα δ' Ἴρις
 ἀράων ἀΐουσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα *Ζεφύροιο* *δυσαφέος* ἀθρόοι ἔνδον
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ *Φῖρις* ἐπέστη
 βηλῶ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς *Φίδον* ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς *Φὲ Φέκαστος*. |
 ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, *Φεῖπε* δὲ μῦθον·
 »οὐχ ἔδος· εἰμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἔς γαίαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν·
 ἄλλ' Ἀχιλεὺς *Βορέην* ἠδὲ *Ζέφυρον* κελαδαινὸν
 ἐλθέμεν ἀράεται καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.« |
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς *Φειποῦς* ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
Φηχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντι πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἱκανὸν ἀΐήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· *Τροίην* δ' ἐρίβωλον ἐκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην· μέγα *Φίφα* θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φουσῶντες λιγέως. | ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 χροσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Φοῖνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
 ψυχὴν κικλήσκων *Πατροκλέεος* δ*Φειλοῖο*.
 ὥς δὲ πατὴρ *Φοῦ* παιδὸς ὀδύρεται ὅστιά καίων,

190

195

200

205

210

215

220

νυμφίου, ὃς τε θανὼν δ' **Φ**ειλὸν ἀκάχησε τοκῆας,
ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων. | 225

ἦμος δ' Ἵοσφόρος εἴσι φόως **Φ**ερέων ἐπὶ γαῖαν,
ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἵώς,
τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν **Φ**οῖκόνδε νέεσθαι
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστικεν οἴδματι θύων. | 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐδωνά **Α**λλέες ἠγερέθοντο,
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔ**Φ**ειπεν· | 235

» Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαι· αἴθοπι **Φ**οίνῳ
πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· | 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμείξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. |
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θήομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀ**Φ**ιδι κεύθωμαι. |

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, | 245
ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήσι λίπησθε. » |

ὥς ἔφραθ', οἳ δ' ἐπύθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐδῳ.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαν αἴθοπι **Φ**οίνῳ, | 250

ὅσσον ἔπι φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὅστέα λευκά
ἄλλεγον ἐς χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὴ κάλυψαν·
τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμελίά τε προβάλλοντο | 255

ἀμφὶ πυρήν· εἶταρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχεναν,
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. . . .

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

 Εκτορος λύτρα.

Αὐτό δ' ἄγών, λαοὶ δὲ ἐ~~β~~ῆν ἐπὶ νῆα **Φ**έαστος
ἐσκήδναντ' ἵμεναι· τοὶ μὲν δόρυ ποιο μέδοντο
ὑπνον τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖτε φίλοι· ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἦρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων δροσιῆτά τε καὶ μένος ἦν.
τῶν μιμνησκόμενος θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. | οὐδέ μιν ἦδ' ὡς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἡιόνας τε,
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρουν ὀπίσθεν,
τοῖς **Φ**ερούσας περὶ σῆμα **Μ**ενoitιάδαο θανόντος
αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δ' ἔαεσκεν
ἐν κόλῳ· ἐκτανύσας προπροηγέα. | τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀ**Φ**εικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα γάλυπτεν
χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων. |
ὥς δ' μὲν Ἔκτορα δῖον ἀ**Φ**είκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργεῖφόντην.
ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐ**Φ**άνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἦρη
οὐδὲ **Π**οσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κόρῃ,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο **Φ**ίλιος ἱρή

5

6

9

10

15

20

25

καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης. 28
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦτο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς, 31
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετῆύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 »σχέτλιοι ἔστε, θεοί, δηλήμονες! οὐδ' νύ ποθ' ὕμιν
 Ἐκτωρ μηρί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι, 35
 ἤ τ' ἀλόχῳ Φιδέμεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ Φῶ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἄλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ὃ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναῖσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια Φοῖδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγῆνορι θυμῷ
 Φείξας εἶο' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα θαῖτα λάβῃσιν·
 ὅς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ Φοι αἰδώς. 44
 μέλλει μὲν ποθὶ τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἱόν· 46
 ἄλλ' ἢ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 κλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα,
 ππῶν ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 φέλκει. οὐ μὲν Φοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον
 ἢ Φ' ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθήομεν ἡμεῖς!
 τωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφείκίξει μενεαίωνων.» |
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν Φέπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆι καὶ Ἐκτορι θήσετε τιμῆν.
 Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναικά τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 πρόφα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Ἰηλεί, ὅς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 ἄντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 αἶνυς ἔχων φόρυμγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε!

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 » Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν·
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὧς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδενέτο δαιτὸς ἐΐσης,
 λουβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν—οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρῃ Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἔκτορα· ἢ τέ Φοῖ ἀϊεὶ
 μήτηρ παρμέβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμῶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί Φοῖ Φείπω πυκινὸν Φέπος, ὧς κεν Ἀχιλλεύς
 δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ. »

ὧς ἔφατ', ὥρτο δὲ Φῖρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχῃσε δὲ λίμνῃ.
 ἦ δὲ μολυβδαίνῃ Φικέλῃ ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμῃστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὗρε δ' ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ Φ' ἄλλαι
 ἦανθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον Φοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς Φοῖ ἔμελλεν
 φθείσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φῖρις·

» ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα Φειδῶς. »
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·

» τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἀκριτα θυμῷ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον Φέπος ἔσσεται ὅτι κε Φείπῃ. »

ὧς ἄρα φωνήσασα κάλυμμι' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο Φέσθος.
 βῆ δ' ἵμεναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Φῖρις
 ἡγέετ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζεται κῦμα θαλάσσης,

ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην. |
 εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 ἦαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.

ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, **Φεῖξε δ' Ἀθήνη.** 100

Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ **F** εὐφρογῆε **F**έπεσσι· **Θέτις δ' ὥρεξε** πιοῦσα.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

»ἦλνθες **Οὐλύμπόνδε**, **θεὰ Θετί**, **κηδομένη** περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ· **Φοῖδα** καὶ αὐτός.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τέο σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. |

ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν

Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρῳ·

κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκόπον Ἀργεῖφόντην·

αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῆδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω,

αἰδῶα καὶ φιλότητα τεῖην μετόπισθε φυλάσσων. |

αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ νιεί σῳ ἐπίτειλον·

σχύζεσθαί **Φοι F**εῖπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ **χορωνίσιν** οὐδ' ἀπέλυσεν·

αἶ κέν πως ἐμέ τε **δF**είσῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ. | 115

αὐτὰρ ἐγὼ **Πριάμῳ** μεγαλήτορι **F**ῖριν ἐφήσω

λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ. « |

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε **θεὰ Θετίς** ἀργυρόπεζα,

βῆ δὲ κατ' **Οὐλύμποιο** καρῆγων αἴξασα.

ἶξεν δ' ἐς κλισίην **Φοῖ'** νιέος· ἔνθ' ἄρα τὸν γε

εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·

τοῖσι δ' ὀFις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρεντο. |

ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,

χειρὶ τέ μιν κατέρεξε **F**έπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

»τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' οἶδ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων

σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου

οὐτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
 μίσεσθαι. οὐ γάρ μοι δὴ φηρὸν βέε', ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. |
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 σκύζεσθαί σοί φησι θεούς, ἐφ' ἧ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.» |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »τῇδ' εἶπ' ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.» |
 οἱ γὰρ ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. |
 Φίριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης ἐς Φίλιον ἱοήν·

»βάσκ' ἴθι, Φίρι ταχεῖα· λιποῦπ' ἔδος Οὐλύμπιοιο
 ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Φίλιον εἶσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήγη,
 οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κῆρυξ τίς Φοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἥδ' ἐκαὶ αὖτις
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί Φοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ Φοι πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργεΐφόντην,
 ὅς F' ἄξει ἡὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.» |

ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
 ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσι Φείματα ἔφρυσαν, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίτος

ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
 κόπρος ἔεν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐΦῆσιν. | 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μίμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὕπ' Ἀργεῖων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες. ~~##~~
 στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσηύδα
 τυτθὸν φθιγεξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· | 170
 «θάρσσε, Λαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε' ἀνενθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἡδ' ἐλεαίρει·
 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον, | 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ,
 οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἵτω ἀνὴρ,
 κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνῃ
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἡδὲ καὶ αὐτὶς
 νεκρὸν ἄγοι προῦ· Ἔαστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. | 180
 μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖός γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργεῖφόντης,
 ὅς σ' ἄξει ἥός κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
 οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. | 185
 οὐτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτῆμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἔϊρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἱᾶς ἅμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖν
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, | 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει.
 ἔς δ' ἄλοχον Ἐκαβὴν ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 «δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντι· ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, | 195

δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπέ, τί τοι φρεσὶ Φεῖδεται ἔμμεν;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κεῖσ' ἔμμεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. |
 ὣς φάτο, κῶκυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ. 200
 » ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 κλείε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἡδ' οἷσι Φανάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 νιέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. | 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσώφεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, ὃ δέ σ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. | νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιή
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐΦῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα! τότε ἄντιτα Φέργ᾽ ἀγένοιο
 παιδὸς ἐμοῖ', ἐπεὶ οὐ Φε κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἐσταότ', οὔτε φόβον μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε γέρον Πριάμος θεοΦειδής·
 » μή μ' ἐθέλοντ' ἔμμεναι κατερούκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλε'· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυσοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον. |
 νῦν δ'—αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον Φέπος ἔσσειται. | εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
 ἀγκάσ' ἐλόντ' ἐμὸν νιόν, ἐπεὶ γόου ἔξ' ἔρον εἶην! |
 ἢ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνόιγεν,

ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῦδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἓκ δὲ δὺ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἓκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ Φοι Θοῤῥηκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νῦ τοῦ περ 235

φείσας· ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρων, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἱόν. | ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπόφεργε **Φέπεσσ'** αἰσχροῖσιν ἐνίσσων

»**Φέρρετε**, λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ νῦ καὶ ὑμῖν
Φοίκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες ; 240

ἢ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον ; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμεις.

ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἐγώ γε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσι **Φιδεῖν**, βαίην δόμον Ἀ**Φιδος** εἴσω.« |

ἦ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος, ὃ δ' υἷαςι Φοῖσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάρθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην 250
 Δηίφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν.
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν· |

»σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἶψ' ἅμα πάντες
 Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῤῥσ' ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι !

ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος ! ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους 255

Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τίνα φημι λελεῖσθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵπποχάρμην
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ **ΦεΦοίκει**
 ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·

τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, 260
 ψεῦσται τ' ὄρχησταί τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι,

Φαρνῶν ἥδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθείτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο ; « |

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδ²Φείσαντες ὁμοκλήν 265

ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονεῖην,
καλήν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς, 267

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νῆον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσι²Φεργούς,
τούς ῥά ποτε Προιάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ἵππους δὲ Προιάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστη ἐπὶ φάτνῃ. | 280

τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Προιάμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.

ἀγχίμολον δ' ἤλθεν ²Φεκάβη τετιηότι θυμῷ,
²Φοῖνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κοίτην· 285

στῇ δ' ἵππων προπάρουθε ²Φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· |

»τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο ²Φοίκαδ' ἰκέσθαι
ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

ἀλλὰ σύ γ' εὖχε' ἔπειτα κελαινεφεὶ Κρονίωνι 290

Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἵτεε δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ ²Φοι αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ ²Φευ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ ²πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπώλων. | 295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐ²Φὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἔπ' Ἀργεῖων ἵμεναι, μάλα περ μεμαῶτα. « |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Προιάμος θεο²Φειδῆς·
»ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιδήσω· 300

ἐσθλὸν γάρ Διὶ χειρὰς ἀνασχέμεν αἶ κ' ἐλεήσῃ. « |

ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὦτρυν' ὁ γεραιὸς
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
 χέριβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο Φῆς ἀλόχοιο·
 εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβε δὲ Φοῖνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας Φέπος ἡῦδα· |

305

»Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν ἦδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἶωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατος οἶωνών, καὶ Φευ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.« |

310

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν,

315

μόρφον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.

ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,

τόσσ' ἄρα τοῦ Φεκάτερθεν ἔσαν περά· Φείσατο δέ σφιν
 δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ Φιδόντες

320

γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη· |

σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἐΦοῖ' ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἔκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

πρόσθε μὲν ἡμίονοι Φέλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν

325

ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλευεν

καρπαλίμως κατὰ Φάστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θάνατόνδε κίοντα· |

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλις κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

330

οἱ μὲν ἄρ' ἄφωρροι προτὶ Φίλιον ἀπονέοντο,

παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· Φιδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἷόν φίλον, ἀντίον ἡῦδα· |

»Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν

ἀνδρὶ ἐταιρίσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐνέλησθα· 335
 βάσκ' ἔθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὧς ἄγαγ', ὥς μή τις **Φίδη** μήτ' ἄρ **Φε** νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι. » |

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεΐφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇσ' ἀνέμοιο·
 εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεΐφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν,
 βῆ δ' ἵμεναι κούρω αἰσυνμητῇρι **ΦεΦοικώς**,
 πρῶτον ὑπηγήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη. |

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲκ **Φίλοιο** ἔλασσαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυνθε γαῖαν. |
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο **Φιδῶν** ἐφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·

» φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἀνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι οἶω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμιν ἐφ' ἵππων ἢ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ. » |

ὧς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, ἔδ~~Φ~~**ιε** δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γραμπτοῖσι μέλεσσιν,
 στῇ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνης ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέ~~Φ~~**ειπεν**· |

» πῇ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδ~~Φ~~**εις**ας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365
 τῶν εἴ τις σε **Φίδοιτο** θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνήατ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;

οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. |
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
 σεῖ' ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ **Φε**ΐσκω.»

370

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεο**Φει**δής·
 »οὐτῶ πῃ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχευε χεῖρα,
 ὃς μοι τοῖον ἔηκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ **Φει**δος ἄγητός,
 πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων.» |

375

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φει**πε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 »ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔ**Φει**πες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε **Φει**πὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνῃ,
 ἣ ἦδη πάντες καταλείπετε **Φί**λιον ἱοῖν
 δεδ**Φι**ότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὅχ' ἄριστος ὄλωλεν.» |

384

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεο**Φει**δής·
 »τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων ;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες !» |

386

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φει**πε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 »πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον.
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐν κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξεί χαλκῷ·
 ἡμες δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶαε μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. |

390

395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μῖα δ' ἤγαγε νηὺς ἐν**Φε**ργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ·
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὥς σύ περ ὦδε,
Φεξ δὲ **Φ**οι υἱες ἕασιν, ἐγὼ δὲ **Φ**οι ἐβδομός εἰμι·
 τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. |
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἦ ὦπεν γὰρ

400

θήσονται περὶ **Φάστν** μάχην **Φελίκω**πες Ἀχαιοί.

ἄσχαλόωσι γὰρ οἷδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται

ἰσχέμεν ἔσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν. » |

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον **Πορίαμος** θεο**Φειδής**.

405

»εἰ μὲν δὴ θεράπων **Πηληιάδεω** Ἀχιλλῆος

ἔσσω, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθεύην κατάλεξον,

ἢ ἔτι πάρ νῆεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἢ ἐμιν ἥδη

Φῆσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προέθηκεν Ἀχιλλεύς. » |

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φειπε** διάκτορος Ἀργεῖφόντης.

410

»ὦ γέρον, οὐπω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,

ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ

αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ **Φοι** ἠὼς

κειμένῳ, οὐδέ τί **Φοι** χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὖλαι

ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. |

415

ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐ**Φοῖ** ἑτάροιο φίλοιο

Φέλκει ἀκηδέστως, ἥδ' ὅτε δῖα φανήῃ,

οὐδέ μιν αἰσχύνει· **θηείοιό** κεν αὐτὸς ἐπελθὼν

οἶον ἐ**Φερσῆεις** κεῖται, περὶ δ' αἶμα νέμπται

οὐδέ ποθι μαρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν

420

ὅσσοι ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.

ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἐ**Φοῖο**

καὶ νέκνός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι. » |

ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

»ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι

425

ἀθανάτοις! ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔεν γε,

λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·

τῷ **Φοι** ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. |

ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,

αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,

430

ὄφρα κεν ἐς κλισίην **Πηληιάδεω** ἀφίκωμαι. » |

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φειπε** διάκτορος Ἀργεῖφόντης.

»πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,

ὅς με κέλει σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.

τὸν μὲν ἐγὼ δέδ^ωΦοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 435·
 συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐ κέν τις τοι, πομπὸν ὀνοσσάμενος, μαχέσαιο. » |
 ἢ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
 440·
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἡν· |
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πόνεοντο·
 τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεῖφόντης
 445·
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἔς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης· |
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 450·
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ Φοι μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλήs
 ἐλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 455·
 τρεῖς δ' ἀνοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
 25 ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε· |
 » ὦ γέρον, ἢ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουνθα,
 460·
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασεν·
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἔρχομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 30 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος. » |
 465·
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 468·
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,

Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίε Φοίκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἔξεσκε διίφιλος. | ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῷ δὲ δύ' οἶω,
 ἥρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὅζος Ἀρης,
 ποίπνυνον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. |
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δΦεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ Φοι πολέας κτάνον υἱας. |
 ὥς δ' ὅτε κ' ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησε Φιδῶν Πρίαμον θεοΦειδέα,
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ Φίδοντο. |
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔΦειπεν· 485
 »μνηῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς' ἐπιΦείκελ Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὀλοοῖ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν πον κεῖνον περὶναιέται ἀμφὶς ἐόντες
 τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἢ τοι κεῖνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα. |
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν. 495
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἀρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔεν, ἔρρυτο δὲ Φάστν καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρῶν κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἑκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα. |

ἄλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἄνδρὸς παιδοφόνιοι ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.» | 505

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' ἕμερον ὥρσε γόοιο·
ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὃ μὲν Ἑκτορὸς ἀνδροφόνιοι
κλαῖ' ἄδινά, προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς, | 510
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐΦὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὲ
Πάτροκλον. τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρειν. |

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς, | 513
αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, | 515
οἰκτίρων πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένειον,
καί μιν φωνήσας Φέπεα πετρώοντα προσηύδα· |

»ἂ δ' Φεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν!
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς | 520
υῖας ἐξενάριξα· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. |

ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνον, ἄλγεα δ' ἔμπηξ
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δ' Φειλοῖσι βροτοῖσιν, | 525
ζώμεν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν. |

δοιοὶ γάρ τε πύθοι κατακείται ἐν Διὸς οὔδει
δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ τ' ἐάων·
ᾧ μὲν κ' ἀμμείξας δώη Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· | 530
ᾧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δώη, λωβητὸν ἔθηκεν·
καὶ Φε κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν. |

ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντα γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο | 535
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, Φάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,

καὶ Φοῖ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.

ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι Φοῖ οὐ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρειόντων,
ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν πανάωριον· οὐδὲ νῦν τὸν γε
γῆραςκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα. |

540

καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον ἔμμεν·
ὅσπον Δέσβος ἄνω, Μάχαρος ἔδος, ἐντὸς ἐφέργει
καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιότητι φασὶ κεκάσθαι. |

545

αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες,
αἰεὶ τοι περὶ Φάστν μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὁδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·

οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἐφοῖο,

550

οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν κεν κακὸν ἄλλο πάθῃσθα. |

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοφειδής·

» μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἑκτωρ
κεῖτετ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι Φίδω· σὺν δὲ δέξαι ἄποινα. « |

555

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

559

» μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον! νοέω δὲ καὶ αὐτὸς

560

Ἑκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·

καὶ δὲ σέ γινώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,

ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

565

ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακὸς λάθῃ οὐδέ κ' ὀχῆα

ῥῆα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων. |

τῷ νῦν μὴ μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμόν ὀρίνης,

μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω

καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς. « |

570

ὥς ἔφατ', ἐδφεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μῦθῳ.

Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,

οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο,
 ἥρως Ἀυτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λῦον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφροισιν εἶσαν· ἐνξέστον δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐύνηγτόν τε χιτῶνα, 580
 ἔφρα νέκυν πυκάσας δῶη Φοῖκόνδε φέρεσθαι. |
 ὁμοῦ δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλείφαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος Φίδοι υἱόν,
 μὴ δ' ἐμὲν ἀχρυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐ Φερύσαιτο
 παῖδα Φιδῶν, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρινθείη φίλον ἦτορ 585
 καὶ Φε κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετιμάς. |
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν ὁμοῦ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον ἦδ' ἐ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐνξέστην ἐπ' ἀπήνην. | 590
 ὁμοῦ ξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 »μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃται
 εἶν ἈΦιδός περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα διὸν ἔλυσσας
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀΦεικέα δῶκε ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσα ΦέΦοικεν. « | 595
 ἦ ῥα, καὶ ἔς κλισίην πάλιν ἦγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαϊδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῖ' ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον· |
 »υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσιν· ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφιν 600
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Φῆξ μὲν θυγατέρες, Φῆξ δ' υἱέες ἠβώοντες. |
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605

χαόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ Φισάσκετο καλλιπαρῶν
 φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 νῦν δέ ποθ' ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
 νυμφάων, αἶ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
 σίτον, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 Φίλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. »

ἣ καὶ ἀναΐξας ὅφιν ἄργυρον ὥκυν Ἀχιλλεύς
 σφάξ', ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως Φερούσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νείμειν Ἀχιλλεύς·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαν' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 ἣ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσος ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ΦεΦοίκει.
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν εἰς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 » λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὅφρα κεν ἦδη
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆσ' ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὄλεσε θυμόν.

ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐτῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα Φοῖνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.» |

ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθύπερθε Φέσασθαι.
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι. |
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

»ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τις σε Φίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκα κ' ἐκΦείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. | 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.» |

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοΦειδής·
 »εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 Φοῖσθα γὰρ ὥς κατὰ Φάστν ΦεΦέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρῳις νοοοίμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.» |

τὸν δ' αὖτε προσέΦειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 »ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον, ὅσον ἄνωγας.» 670
 ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χειρὰ γέροντος

ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δ΄Φείσει' ἐνὶ θυμῷ. |
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμον αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῶ κλισίης ἐνυπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρης. |

675

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὸν πυλαωρούς. |
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔΦειπεν·

680

» ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.

καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας·

685

σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἅποινα

παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. » |

ὣς ἔφατ', ἔδ΄Φεισεν δ' ὁ γέρων, κῆρυκα δ' ἀνίστη.

τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε,

690

ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνων. |

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεέος ποταμοῖο,

[Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,

ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,

695

οἳ δ' εἰς Φάστν ἔλων οἰμαγῇ τε στοναχῇ τε

ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον.....

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

390-4 ἦος ἕως, τείχεος ἀμφὶ ἀναστρ. περὶ τῆς τύχης τοῦ, ἀγαπήνωρ (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας, ἀνδρείους, ἢ τὴν ἡγορήν-ἀνδρείαν) ἀνδρείος, ἀκέσματα κτγρ. θεραπευτικά, καταπραῖντικά τῶν.—395-404 ἰαχὴ (ἰαχ-ῶς) αὐτοῦ, φόβος (παρ' Ὅμ.

πάντοτε) φυγή, φοβοῦμαι φεύγω, καταπρηνῆς μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω, ὥς καὶ σήμερον κτυποῦμεν τοὺς μηρούς, χατέω-
τίζω (χα-, χά-ος, χάζομαι, χῆτος στέρησις) ἔχω ἀνάγκην, ἔμπης μ' ὅλα ταῦτα, ποτιτέρπω διασκεδάζω, ὀρίνω θ. συγκινῶ τὴν ψυ-
χήν, παράφνημι συμβουλεύω, ἐξ οὗ: παρὰφασις, ἀγαθὴ κτγρ.

Τὰ μεταξὺ Α-Ο 390. Ἐν ᾧ ὁ Πάτροκλος διαλέγεται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Νέστορος καὶ μετὰ τοῦτο θεραπεύει τὸν τετραυμένον Εὐρύπυλον, οἱ Τρῶες συνεχῶς προελαύνοντες διαβαίνουνσι τὴν τάφρον καὶ μετὰ λυσσώδη ἀγῶνα ἐκβιάσαντες τὸ τεῖχος καταδιόκουσι τοὺς Ἀχ. πρὸς τὰς ναῦς. Ἄλλ' ὁ Ποσειδῶν ἐλεῶν τούτους, ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μάντεως Κάλχαντος, ἐμψυχώνει αὐτοὺς καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται αἵματηρότατος· ὅτε δὲ ὁ Ζεὺς, ὁ θέλων τὴν νίκην τῶν Τρῶων, ἀπεκοιμήθη διὰ δόλου τῆς Ἥρας, οἱ Ἀχ. βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Ποσ., ἐνεργότερον ἤδη μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος, ἀπωθοῦσι τοὺς Τρ. πέραν τῆς τάφρου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ζεὺς ἀφυπνισθεὶς καὶ ἰδὼν τὴν μεταστροφὴν τῆς μάχης τὸν μὲν Ποσ. διατάσσει νᾶπέσχη τοῦ ἀγῶνος, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς Τρῶας, οἵτινες οὕτω τρέψαντες εἰς φυγὴν τοὺς Ἀχαιοὺς ὑπερβαίνουνσι καὶ πάλιν τὰ τεῖχη καὶ διώκουσι μέχρι τῶν σκηνῶν καὶ τῶν νεῶν.—**391** *τείχεος ἀ. ἐ.* πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τάφρου καὶ τείχους, θεωρουμένου ὥς τοῦ τέρατος τοῦ ναυτικοῦ στρατοπέδου (*θοάων ἐκ τοῦ νηῶν*), κατὰ τὴν πρώτην προέλασιν τῶν Τρ., ὅτε ὁ Ἑκ. θραύσας τὴν πύλην εἰσώρμησε μὲν, ἀλλὰ δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ στρατοπέδου.—**395** *ἐπεσσυμένους* νοεῖται ἢ β' προέλασις τῶν Τρ. καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ὑποχώρησις τῶν Ἀχ. ὀπισθεν τῶν τειχῶν, ὅτε ὁ κίνδυνος τῶν Ἀ. παρίσταται σοβαρώτερος.— Ὁ Εὐρύπυλος τρωθεὶς διὰ βέλους ὑπὸ τοῦ Πάριδος εἰς τὸν μηρὸν Α 583 ἀπεχώρει σκάζων εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅτε συνήντησεν αὐτὸν ὁ Πάτρ. ἐπιστρέφων ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Νέστορος εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Ὁ Π. ἐλεῶν τὸν ἥρωα κομίζει αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν του καὶ ἐξαγαγὼν τὸ βέλος δι' ἐγχειρήσεως ἐπιπάσσει ἐπὶ τοῦ τραύματος πανσίπωνα φάρμακα.—**Διὰ τί ὁ Π. διατρίβει ἐπὶ μακρότερον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ν. καὶ Εὐρ., ὥστε νὰ συντελεσθῶσι τὰ γεγονότα Α-Ο, καὶ διὰ τί ἄλλο ὁ Ὅμ. ἐποίησε τὴν σκηνὴν τοῦ Εὐρ.;**

405-14 *ἐμπεδον* ἀκλόνητοι, *παῦρος* (paucus, paulus, parvus) ὀλίγος, *μιγήμεναι* νὰ πλησιάσουν, νὰ εἰσδύσουν, *στάθμη* σχοινίον μετὰ βαριδίου εἰς τὸ ἄκρον ἢ, ὡς ἐνταῦθα, σχοινίον μεμιλτωμένον καθορίζον ἐπὶ τῶν ξύλων τὴν εὐθεϊαν γραμμῆς, ἡ στάφνη, *ἐξιθύνω* (ἰθὺς 3 εὐθὺς) ἰσάζω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ἕως τὸ ἄλλο,

δαήμων (δαῖναι) ἔμπειρος, **δόρυ** ξύλον (πρβλ. δούρειος), **νήιος** ναυπηγήσιμος, **οἶδα**+γεν. ὥς ἔμπειρίας, : κατέχει τελείως πᾶσαν τεχνικὴν γνῶσιν, **ὑποθημοσύνη** συμβουλή, διδασκαλία, **ἐπὶ ἴσα τέτατο** αἱ ἐναλλαγαὶ τῆς μάχης παραβάλλονται πρὸς σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἔλκουσιν ἐξ ἀντιθέτων διευθύνσεων οἱ ἀντίπαλοι (πρβλ. τὴν παιδιὰν **διελκυστίνδα**), : διεξήγετο κατὰ μήκος ἀμφίροπος. — **415-21** **Φίεμαι** (volo, vi-s, in-vi-tus) ἐπιθυμῶ, σπεύδω πρὸς τι, ὀρμῶ, **ἄντ' (α)**, **κυδάλιμος** (κύδος), **ἐπεὶ ῥα** ἀφ' οὗ ἅπαξ, **δαίμων** γενικῶς : θεός τις, **Κλυτίος**. — **422-8** **ἀνεψιὸς** ἐξάδελφος, **αὖω**, **άύσω**, **άυσα**, φωνάζω, **μακρὸν** μεγαλοφώνως, **ἀρχιμαχητῆς** ὁ ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενος, γενναῖος πολεμιστῆς, **μή πω μή πως** (πρβλ. οὕτω(ς)) κατ' οὐδένα τρόπον μή, **χάζομαι**, -σομαι, -σάμην, ὑποχωρῶ, ἀποσύρομαι, **στεῖνος** οὐ. στένωμα, στενοχωρία, : στενόχωρος στιγμὴ τῆς μάχης, **ἄγων** συγκέντρωσις, ἄ. νεῶν ναυτικὸν στρατόπεδον.

403-28. 407 **παυροτέρους** οἱ Τρ. καθ' ἑαυτοὺς ἦσαν περὶ τοὺς μυρίους, μετὰ τῶν ἐπικούρων περὶ τὰς 50 χιλ. — **412** **Ἀθήνης** ἡ θεὰ ὥς **Ἐργάνη** ἦτο διδάσκαλος καὶ προστάτις πασῶν τῶν τεχνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. — **415** **Αἴαντος** τοῦ Τελαμωνίου. — **419** **Κλυτίος** ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου. — **424** **Λύκιοι** οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων, οἰκοῦντες ὕστερον ἐν Λυκίᾳ ἐν τοῖς ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας. **Δάρδανοι** συγγενέστατοι πρὸς τοὺς Τρ., ἀπὸ τῆς πόλεως **Δαρδανίης**, ἐν ἣ κατέκονεν τὸ πάλαι οἱ Τρ. ἐπὶ τῶν προπόδων τῆς Ἰδης, Ν τοῦ Ἰλίου, πρὶν κτισθῇ τοῦτο.

560-4 **αἰδῶς** συναίσθησις αἰδοῦς, φιλοτιμία, **αἶδομαι**-οῦμαι, **σάος** σῶς, **πέφανται** παθ. πρβλ. τοῦ πεφνεῖν (φεν-(φόν-ος), **φέφ(ε)ν-ον**, **πέφρον**, ἐφρόνευσα), **κλέος**. οὔτε φυσικὰ ἡ δόξα περυγίζει οὔτε ψυχικὸν σθένος πρὸς ἄμυναν ἀναπτύσσεται. — **565-7** **καὶ αὐτοὶ** καὶ μόνοι των, αὐθόρμητοι, **μενεαῖνω** (μέν-ος) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **ἀλέξω-ήσω**, **ἡλαλκον**, ἀποκρούω, **ἀλέξομαι** ἀμύνομαι, **ἔρκος** (ἔργω κ. ἐέργω εἰργω) φράκτης, μάνδρα, τεῖχος, **ἐπὶ** ἐπιρ. ἐναντίον τοῦ ἔρκους. — **592-604** **λείουσι** λέουσι, **ἐφετμῇ** (ἐφήμη) παραγγελία, ἐντολή, **μέγα** κτγρ. εἰς μέγαν βαθμόν, **θέλγω** θ. (γοητεύω) ὑπνωτίζω, παραλύω τὴν ἀνδρείαν, **ἀπαίνυμαι** (αἴνυμαι λαμβάνω) ἀφαιρῶ, **δροθύνω** (ἐρέθω-ίζω) ἐρεθίζω, ἀναπτερόνω, **δρέγω** ἐκτείνω (τὴν χεῖρα, πρβλ. **δργυιά**), παρέχω, **κορωνίς** (κορ-ώνη, c o r u s, κόρ-αξ, c u r -v u s) θ. ἐπίθ. καμπύλη (διὰ τὰς καμπύλας τοῦ σκάφους καὶ διὰ κατὰ τὰ δύο κυρτούμενα ἄκρα, τῆς πρῶρας καὶ τῆς πρύμνης), καμπυλόγραμμος, **θεσπιδαῆς** (θέσπις κ. θεσπέσιος (θ.-σεπ-, ἐν-νέπ-ω) ὁ θεὸς ἐμπνεύσει ὁμιλῶν, εἶτα : θεῖος-δαίω καίω)

θεόφλεκτος, οὐρανομήκης, ἀκάματος ἄσβεστος, ἐπικραΐ(αί)νω ἐπι-
θέτω κεφαλὴν, ἐπιτελῶ, ἀρῇ εὐχή, παράκλησις, ἐξαΐσιος (αἶσα) ὁ
ὑπὲρ τὸ προσήκον μέτρον, ἄδικος, πᾶσαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν,
τελείως, **μητίετα** (μητις) ἀρχαῖκ. ὄνομ. κ. αἰτ. ὁ συνετός, πολυμή-
χανος, μένω ἀναμένω, σέλας οὐ. λάμπει (πρβλ. σελήνη), ἐκ τοῦ
χρον., **παλιώξις** (παλι-φίωξις, ἰωκὴ δῖωξις) δῖωξις πρὸς τὰ ὀπίσω,
Τρώων ἀντρ., καὶ αὐτὸν 565: μολονότι καὶ χωρὶς τὴν ἐνθάρ-
ρυνσιν ταύτην εἶχε ζωηρὸν τὸν πρὸς τοῦτο πόθον.—605-9 **ὁλοός**
3 διέθριος, **τάρφος** οὐ. (τρέφω) πύκνωμα δάσους, λόχη, **βαθὺς**
πυκνός, **ἀφλοισμός** ἄ. ἀφρός, **πήληξ** θ. (πέλ-μα, pel-lis) τὸ
(δεσμάτινον) κράνος, **τινάσσετο** ἐσειέτο, **ἀμφὶ** ἀμφοτέρωθεν, **κρο-
τάφοισι** τοπ., **σμερνὸς-δαλέος** τρομερός.—615-22 **καὶ ῥα** καὶ
φυσικά, **στίχες** θ. (στίχοι) τάξεις, **πειρηγίζω** θαμ. τοῦ πειράω:
προβαίνων εἰς συχνὰς ἀποπείρας, ἀπολ., οὐδ' ὥς ποῦ ἀναφέρεται;
μενεαίνω 565, **ἴσχω** ἀμτβ. κρατῶ τὴν θέσιν, μένω ἀκλόνητος,
ἀρηρότες συνησπισμένοι, **ἠλίβατος** ἄγν. ἔτυμ., ἴσως: ἀπόκορημος,
μένει δέχεται ἀκλόνητος, **κέλευθος** θ., πλ. **κέλευθοι** κ. **κέλευθα**,
ὁδός, ῥεῦμα, ὁρμή, **λαιψηρὸς** ταχύς, ὁρμητικός, **λιγύς**, θ. **λίγεια**,
ὀξύφωνος, συρίζων, **τροφόεις** (τρέφεσθαι, εὐτραφής), μέγας, **προσ-
ερεύγομαι** ἐρεύγομαι (ἐκβράζομαι) πρὸς τι, ἀφρίζων θραύομαι
ἐπάνω, **ἔμπεδον** 406, **φέβομαι** ἰδ. φόβος 396.—623-9 **πυρὶ**
τῶν ὀπλῶν, **ἐνθρόσκω** (πρβλ. θοῦρος-ιος) εἰσορμῶ, **λάβρον** κτγρ.,
ἀνεμοτρεφής ἐκ τοῦ ἀνέμου φουσκωμένος, **ὑπὸ νεφέων** ἀπὸ θύελ-
λαν φερόμενην ἀπὸ τὰ νέφη, ἥ δὲ τίς; **ἄχνη** ἀφρός, **ἄήτη** (ἄημι) θ.
πνοή, **δεινὸς** δικατ., **ἐμβρέμομαι** (πρβλ. ἐρίβρομος, βρον-τῇ) βοῶζω,
συρίζω μέσα, **ὑπέκ...** **φέρομαι** ὑπεκφεύγω, **τυτθὸς** μικρός, ὀλίγος,
τυτθὸν ἐπιρ. μόλις (πρβλ. μικροῦ δεῖν), **δαΐζομαι** σχίζομαι, σπα-
ράσσω (ἀμτβ.).—630-7 **ὁλοόφρων** πρβλ. 605 **ὁλόος**, **εἵαμενῇ**
(ἄγν. ἔτυμ.) ὑγρὸν λιβάδιον, **φονή**, μόνον πληθ., φόνος, **ἀμφὶ φ.**
διὰ τὸν φόνον, διὰ τὴν τύχην, **ἔλιξ** 1 καμπυλοκέρατος, **ὁμοστιχάω**
συμβαδίζω, καὶ 634 ἥ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δέ, **ὑποτρῶ** φεύγω ὀπίσω
περίτρομος, **θεσπεσίως**, πρβλ. 597 **θεσπιδαής**, παθ. κατὰ τρόπον,
ὃν ὁ θεὸς μόνον δύναται νὰ εἴπῃ, ἀνέκφραστον, κατὰ κράτος· τὸ
ῥ. τῆς παραβολῆς 630... ἐλλείπει, ἀναπληρούμενον κατ' ἔννοιαν ἐν
636 ἔδει.

560-637. 566 **φράξαντο** πῶς πρέπει νὰ φαντασθῶμεν
τὴν παράταξιν τῶν Ἀχ.;—593 **ἐφετμὰς** δὲν πρόκειται περὶ ῥητῆς
ἐντολῆς τοῦ Διός, ἀλλὰ περὶ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ ἐπιθυμίας νὰ ἱκα-
ποιήσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα κατόπιν τῆς εὐχῆς τῆς Θέτιδος, 598, A 508-

10, ἦν σαφέστερον διευτύπωσεν ὁ Ἀχ. Α 409.: ἡ καὺσις πλοίου τῶν Ἀχ θὰ ἦτο ἀπτόν δεῖγμα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς εὐχῆς.—**618 πυργηδὸν** 566.—**625 ὑπὸ νεφέων** ἐπιστεύετο ὅτι τὰ νέφη προεκάλουν τὴν καταιγίδα (ὡς προάγγελοι αὐτῆς) καὶ τοὺς ἀνέμους.—**632 οὐπω...** ἐὰν ἦτο γνώστης τῆς πολεμικῆς πρὸς τοὺς λέοντας ἢ τοὺς κύνας, ὥφειλε νὰ ἐξαπολύσῃ ἢ νὰ ἐκσφενδονίσῃ δέματα καίόμενα.—**637 Διὶ** 593.

653-8 εἰσῶπὸς ὁ εἰς ὧπιά τινος γινόμενος, ὁ ἐρχόμενος ἀπέναντι, ἀντικρύζων· οἱ Ἀχ., ἐφ' ὅσον ἦσαν ἀντιμέτωποι τῶν Τρ., εἶχον τὰ νῶτα πρὸς τὰς ναῦς· ἤδη φεύγοντες εἶναι ἀντιμέτωποι τῶν πλοίων, **ἄκραι** ἡ ἐξωτάτη (πρώτη) σειρὰ τῶν πλοίων πρὸς τὴν ξηράν, **περὶ ἔσχεθον** περιέλαβον, **ἐρύατο** εἶχον ἀνεγκυσθῇ, **πρῶται** κτγρ. πρὸς τὴν ξηράν καὶ ἀπώταται ἀπὸ τῆς θαλάσσης, **τοὶ δὲ οἱ Τρ., ἐχώρησαν** ἀνεχώρησαν, ἐντεῦθεν ἢ ἀπαιρ. γεν. νεῶν, **καὶ ἀνάγκη** κατ' ἀνάγκην, ὑπείκοντες εἰς τὴν πίεσιν, **κέδασθεν** ἐσκεδάσθησαν, **αἰδῶς** 561, **ὁμοκλέω** (ὁμοκλή (ὁμο(ἐπιτ., πρβλ. con-clamo)-κελ-, κέλ-ομαι) φωνάζω δυνατά, μεγαλοφώνως ἐνθαρρύνω, **ἄζηχῆς** (ἀδιεχῆς) ἀδιάκοπος.—**674-88 οὐδὲ ἄλλὰ δέν, Αἴαντι** τῷ Τελαμωνίῳ, **ἀφέστασαν** εἶχον ἀπομακρυνθῇ ὑποχωροῦντες, **ἐποίχομαι** τρέχω ἐπάνω, **ἵκρια** μικρὰ σανιδώματα κατὰ τὴν πρῶταν καὶ πρῶμναν, διότι ἡ ναῦς δέν εἶχε τότε τὸ συνεχὲς κατάστρωμα, **βιβασθῶν** μτχ. τοῦ βίβημι βαίνω, **μακρὰ β.** μὲ μεγάλα, ἀπλωτὰ βήματα, **νωμάω** κινῶ, **ξυστὸν** (ξέω) ἀπεξεσμένον ξύλον, κοντάριον, **κολλητὸς** συγκεκολλημένος, συνηρμοσμένος (διότι τὸ κοντάριον χάριν ἐλαστικότητος θὰ ἀποτελεῖτο ἐκ πλειόνων λεπτοτέρων παραλλήλων στελεχῶν, συγκεκολλημένων), **βλήτρον** ἦλος (πρβλ. βελόνη) ἡ κρίκος, **πῆχυς** μονὰς μήκους ἴση περίπου πρὸς τὸν πῆχυν τῆς χειρός, πρβλ. **παλάμη**, πὸς κλπ. **κελητίζω** ἐλαύνω ἐπὶ κέλητος (πρβλ. cel-er) ἵππου τῆς ἱππασίας, ἱππηλατῶ, **συναεῖρω** (α-σερ-ῶ, εἶρω, ser-o) συνδέω, ζευγαρώνω παραλλήλως, **πίσυρες** αἰολ. τέσσαρες, **σεύω** θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν, βάλλω ἐμπρὸς (διὰ τῆς μάστιγος), **δίομαι** διώκω, ἐλαύνω, **θῆεομαι** θεάομαι, **ἔμπεδον** 406 διαρκῶς, **ἀσφαλὲς** ἀπαρασαλεύτως, ἐδραίως, εὐσταθῶς, χωρὶς ἀποτυχίαν, **ἀμείβομαι** συναλλάσσω (πηδῶν ἄλλοτε εἰς τοῦτον, ἄλλοτε εἰς ἐκεῖνον), **οἱ δὲ παρτακτ.** ἀντί· **φοίταε** ἔτρεχε συχνά, δὲ 687 ἀντί· **σμερδνὸς-δαλέος** 609.—**688-95 οὐδὲ μὲν ἄλλὰ καὶ ὁ Ἔκ.** ἀλήθεια δέν, **ὄμαδος** ἄ. θόρυβος, θορυβοῦντα στίφη, **θωρηκτῆς** (θωρήσσομαι) ὁ θωρακοφόρος, **πύκα** πυκνῶς, **π. θ.** οἱ φέροντες ἰσχυρὸν θώρακα, **αἰθῶν** στιλπνὸς (διὰ τὸ στιλπνὸν τῶν ὑποφαίων πτίλων) ἢ

ὀρητικὸς, ἔθνος (ἔ-θος) πλῆθος ἔχον τὰ αὐτὰ ἔθιμα, ἀμῆνος, *πειτηνὸς* πτηνός, περωτός, *γέρανος* θ. ὁ γερανός, *δουλιχόδειρος* (δειρὴ λαϊμός), *ιθύω* (ιθύς 3 εὐθύς) ὀρμῶ κατ' εὐθείαν ἐναντίον, *κυανόπρωρος* (κύανος ὑαλώδης μᾶζα χρώματος βαθέος κυανοῦ, τὸ λαζοῦρι) ἔχων κυανοβαφῇ τὴν πρῶραν, *μέγας* κραταίος.

653-93. 653 *περὶ ἔσχεθον* αἱ νῆες τῶν Ἀχ. εἶχον ἀνελευσθῆ εἰς πολλὰς ἐπαλλήλους γραμμάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν κατεσπαρμέναι καὶ σκηναί, μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σιγείου Ῥοιτείου ἐν σχήματι ἡμικυκλίου.—**677** *ναύμαχον* τὰ ναύμαχα ξυστὰ ἴσως θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο ἢ κατὰ τὴν συνάντησιν ἐχθρικών πλοίων ἢ πρὸς ἄμυναν τῶν ἀπὸ τῆς γῆς προσβαλλόντων τὸ πλοῖον· ἄλλως αἱ νῆες τότε οὐδὲν ἄλλο ὄπλον εἰδικὸν πρὸς ναυμαχίαν εἶχον.—**679** *κελητίζειν* κατὰ τοὺς μυκην. χρόνους ἢ ἱππασία ἦτο ὅλως ἄγνωστος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ὁμ. ἦτο ἤδη εἰσηγμένη καὶ πολὺ προηγμένη. Ὁ ἱππεύων θὰ ἦτο εὐπορος γεωκτημῶν ἢ θεράπων τοιούτου, ὅστις ἐκλέξας ἐκ τῶν ἐν τοῖς λιβαδίοις βοσκόντων εὐγενῶν ἱππῶν τέσσαρας, συμμέτρους εἰς μέγεθος καὶ ἀρετὴν, ὀδηγεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἐπιδεικνύων καθ' ὁδὸν τὴν ἱππευτικὴν του δεξιότητα.—**692** *γέρανοι* πτηνὰ ἀποδημητικά, μεταναστεύοντα ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῶν Σκυθ. πεδίων εἰς τὴν Ἀφρικήν, ὅπου διαχειμάζουσι παρὰ τὰς ἐλώδεις ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν.—*κύκνοι* ὠραῖον νηκτικὸν πτηνὸν μεγαλύτερον τοῦ χηνός, λευκὸν συνήθως ἢ μέλαν, ἔχον λαϊμὸν μακρὸν, χαριέντως κυρτούμενον ἄνω. Πλείονα ἐν B 460 ἡμετ. ἐκδ.—*Διὰ τί οἱ Τρ. δὲν κυρεῖσιν τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν πρῶτην σειρὰν τῶν νεῶν; τίς ἡ ἀνάγκη αὐτοὺς ὁ Ζεὺς νὰ ὠθήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν ἀκάθεκτον Ἑκ.;*

696-702 *δριμύς* σφοδρός, πεισματώδης, *ἀτειρὴς* (τείρομαι καταπονοῦμαι, ἐξαντλοῦμαι), *ἄντομαι* συναντῶ, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, ὥς ἐσσυμένως μετ' ὁρμήν.—**703-6** *ἐφέστασαν* ἐκ τοῦ συστάδην ἀντίκρουζον ἀλλήλους, *ὠκύαλος* (ἄλλομαι), *ἐννεικεν* ἤνεγκεν.—**707-15** *δηῶ* φονεύω, *αὐτοσχεδὸν* ἐκ τοῦ συστάδην, *περὶ νηὸς* (μαχόμενοι) διὰ τό, ἐκ τούτου τοῦ (Πρωτ.), *οὐδ' ἄρα* καὶ φυσικὰ (δὴ) δέν, *μένον* ἀνέμενον, ἐδέχοντο, *ἀμφίς* (μένοντες) μακρὰν ἀλλήλων, *αἰκὴ* (αἰόσω) ὀρμή, ὀρητικὸν βλήμα, *ἄκων* ἀκόντιον, ἐνταῦθα διακρινόμενον τοῦ ἔγχους 712 (βαρυτέρου) ὥς βαλλόμενον μόνον· ἀλλαχοῦ ταυτόσημα· *ἔνα θυμὸν* τὴν αὐτὴν ψυχ. διάθεσιν, *δὴ* πλέον, *ἀμφίγυος* ὁ ἀμφοτέρωθεν ἔχων γυῖα, μέλη, τὴν *αἰχμὴν* λόγχην, καὶ τὸν *σαυρωτῆρα*, δῖλογχος, *φάσγανον* ἄορ, ξίφος, *μελάνδετος* μαυροδεμένος, μαυρομάνικος (διὰ τὸ μαῦρον χροῖμα τοῦ ξύ-

λου ἢ κέρατος τῆς κόπης), **κωπήεις** ὁ ἔχων ὠραίαν κόπην λαβήν. — **716-25 ἄφλαστον** ἡ ἐξέχουσα ἄκρα τῆς πρύμνης μετὰ τῶν κοσμημάτων αὐτῆς, **οὔσειε** μεικτ. ἄορ. προστκτ. τοῦ φέρειν, **αὐτῇ** (αὐτῷ φωνάζω) (θορυβώδης) μάχη, **ἀολλῆς** (α(ἄθρ.)-εἶλω συνωθῶ) ἄθροός, **ἄξιος** ὁ ἄγων ζυγίζων ὅσον ἄλλος τις, ἰσοβαρής: ἰσοφαρίζουσιν, ἀποζημιοῦσαν ἡμᾶς δι' ὅλας τὰς πικρίας, ὅσας μέχρι σήμερον ἔχομεν πίνει, **ἐλεῖν** ἐπεξ. τοῦ ἡμαρ, **κακότης** δειλία, ὑπαιτιότης, **ἐθέλοντα** ἐνδ., **πρυμνός** ἔσχατος, τελευταῖος, **ἴσχω-χάνω-νάω** ἀναχαιτίζω· ὁ ποτκ. μετὰ τῆς θαμιν. καταλ. τί δηλοῦσι, **ἐρητύω-ομαι** ἀναστελλω, ἀναχαιτίζω, **δή ῥα** προφανῶς δά, **εὐρύοπα** ὁ εὐρέως ὁρῶν, πανόπτης. — **726-9 βέλεα** βλήματα, **ἀναχάζομαι** ὑποχωρῶ, **τυτθός** 628, **θρηῖνος** ἄ. ὑποπόδιον (τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου), **ἐπταπόδης-ου** ἔχων μῆκος ἐπτά ποδῶν, ἵνα δύναται ὁ κυβερνήτης πρὸς χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου νὰ βαδίζει δεξιὰ ἢ ἀριστερά, **ἱκρία** 676, **νηός** τοῦ Πρωτ., **εἶση** σύμμετρος, ἰσόροπος, ἐν ὁρίζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσα. — **730-41 δεδοκημένος** δεδεγμένος, καρδοκῶν, παρμονεύων, ἄγριονος, **θοῦρος** (θρόσκω) ὀρμητικός, **θ. ἀλκή** ἀκάθεκτος ἀνδρεία, **ἀοσητήρ** (α(ἄθρ.) -soc-ius, sequ-or, ἐπ-ομαι) βοηθός, σύμμαχος, **ὀπίσσω** ὀπισθεν ἡμῶν, ὡς ἐφεδρία, **ἄρειον** συγκρ. τοῦ ἀγαθός, πρβλ. ἄρ-ιστος, ἀρετή, ὀχυρώτερον τοῦ ἤδη ἐκπορθηθέντος ὑπὸ τῶν Τρ., **ἀραρυῖα** ἐφωδιασμένη, **πύργοι** πυργωτὰ τεῖχη, **δῆμος** λαός, στρατός, **ἐτε-ραλκῆς** ὁ δίδων τὴν δύναμιν, τὴν νίκην εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἡττημένον, ἐφεδρικός στρατός, **γὰρ** 739 ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, **πύκα θωρηκται** 689, **πόντω** τοπ., **κεκλιμένοι** ἐστηριγμένοι, ἀκκουμβημένοι ἐπὶ τοῦ νώτου, οὐδὲν ἄλλο ὀπισθεν ἡμῶν ἔχοντες ἢ τὴν θάλασσαν· ἐὰν λοιπὸν ὁ στόλος πυρποληθῇ, τετέλεσται! **ἐκὰς** μακράν, **τῷ** ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τούτων οὕτως ἔχόντων, **φάος** (ἐστίν) ἡ σωτηρία, **μειλιχίη** θ. οὐσ. ἡ χλιαρότης, ἡ γλυκύτης· τῆς ῥαστώνης.

696-741. 705 Πρωτεσίλαος βασιλεὺς τμήματος τῆς Θεσσαλίας, ὅστις πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Τρ. ἀκτὴν κατὰ τὸν κατάπλουν τοῦ ἑλλήν. στόλου πρῶτος καὶ ἐφονεύθη· τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἡγεῖτο ἕκτοτε ὁ νεώτερος ἀδελφός. — **714** Τὰ ξίφη τὰ μὲν ἀπέπιπτον τραυματιζομένων ἢ ἀποκοπτομένων τῶν χειρῶν, τὰ δὲ ἀποκοπτομένων τῶν ὤμων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξηρητημένων τελαμώνων. — **721 γέροντες** ἄνδρες ἐπιφανεῖς διὰ τὸ γένος καὶ τὴν σύνεσιν, ἡ τὸν ἀριθμόν, σύμβουλοι τοῦ Πριάμου, εἰ καὶ βουλὴ τῶν Τρ. δὲν μνημονεύεται. — **727 βελέεσσιν** οἱ Τρ. μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσι τὸν Αἴ., **μαχόμενον** διὰ τοῦ δυοκαεικοσιπῆχεως ξυστοῦ

687, ἔβαλλον μόνον κατ' αὐτοῦ· ὁ ἥρωες ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἔτρεχεν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, ἤδη ἐπειδὴ οἱ Τρ. συνεκέντρωσαν πᾶσαν τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ., ἐπὶ ταύτης λαμβάνει θέσιν. — **731 νεῶν** διότι ἐκ τῆς σωτηρίας τῆς νεῶς τοῦ Πρωτ. ἐξηρτάτο καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων νεῶν. — **Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐποίησε τοὺς Τρ. ἐπιτιθεμένους ἐπὶ τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ. καὶ οὐχὶ ἐπ' ἄλλην:**

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

1-6 **εὐσσελμος** ἡ ἔχουσα ὠραῖα σέλματα, σανιδώματα κατὰ τὴν προῶραν καὶ πρύμναν, προβλ. Ἰκρία Ο 676, **κρήνη** πηγὴ, **μελάνυδρος** ἡ προσδίδουσα σκοτεινὸν καὶ πένθιμον χροῶμα εἰς τὸν βράχον, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον κυλίνεται τὸ ὕψος της, **δυοφερὸς** ζοφερὸς, **αἰγίλιψ** (αἶγες κύματα-λιπ-, lapis λίθος) βράχος κυματόβοσκτος, παραθαλάσσιος, **ποδάρεκς-εος** (ὁ τοῖς ποσὶν ἐαυτῶ ἀρκῶν, βοηθῶν) ταχύπους. — **7-19** **ἤνυτε** ὥς, **ἀναιροῦμαι** λαμβάνω ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας, **ἐ(ί)ανδς** (ἐννυμι) πέπλος, **κατερύκω** (-ξω-ξα-ύκακον) προσπαθῶ νὰ σταματήσω τινά, **ποτιδέρομαι** (ἔδρακον, δέδορκα) προσβλέπω, **ἔκελος** (ἔοικα) ὅμοιος, **εἶβω** λείβω, **χύνω**, **τέρην-εἰνα-εν** (teneg) τρυφερός, **πιφαύσκω-ομαι** (φημι) ἀναγγέλλω, **τι** σοβαρόν τι, **μὰν μὴν**, ὅμως, **ἀναχίζομαι** κ. **ἄχυνμαι**, **τῶν αἰτ.**, **τεθνηώτων** ὑποθ., ὥς 17 ἐπιφ., εἶτα αἰτιολ. διότι, **ὑπερβασίη** ἀμάρτημα, ἀτασθαλία, **σφὸς** σφέτερος, **κεύθω** κρύπτω, **εἶδομεν** εἰδῶμεν. — **20-7** **φέρτατος** κ. **φέριστος** (φέρειν ὑπερφέρειν) γενναιότατος, **νεμεσσάω** ἀγανακτῶ, θυμῶνω, * **βιάω** πιέζω, **οὐτά(ξ)ω** τραυματίζω δι' ἀγχεμάχου ὅπλον. — **28 35** **ἀμφιπένομαι** περιποιοῦμαι, **ἀκέομαι** θεραπεύω, **ἀμήχανος** ἀπρόσιτος εἰς παρακλήσεις, **ἀκαμπτος** ἐπλεο ἐδείχθης, **φυλάσσω** ἐγκλείω, τρέφω, **αἰναρέτης** ὁ ἔχων αἰνὴν ἀρετὴν, τρομερὸς ἥρωες, **ὀνίναμαι** ὠφελοῦμαι, κερδίζω, ἀπολαύω, **σέο** ἀπὸ σοῦ, **ὀψίγονός περ** καὶ αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι, **ἀεικῆς** (ἔοικα) αἰσχροῦς, ἐπονείδιστος, **ἄρα** λοιπὸν ὥς βλέπω ἐκ τῆς στάσεώς σου, **γλανκὸς** (γλανύσσω) μαρμαίρων, σελαγίζων, **ἡλίβατος** Ο 619. — **36-45** **ἀλέομαι-εἶνω** ἀποφεύγω, **θεοπροπίη-ον** μαντεία, **φράζω** ἀνακοινῶ, ἐμέ **περ** τοῦλάχιστον, **φάος** Ο 741, **ἔσκω** (ἔκ-, ἔοικα) παρομοιάζω, **ὀλίγη** δέ τ' ἀνακούφισις δὲ τοῦ πολέμου, ὅσονδήποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι, πάντως εἶναι ἀνακούφισις, **ῥῆα** ῥαδίως (ῥη-ἴδιος), **αὐτῇ** Ο 718, ἡ δοτ. εἰς τὸ κεκμηότας. — **46-7** **ἔμελλε** ἦτο πεπρωμένον. — **48-59** **μέγ'** **ὀχθήσας** μετὰ πολλῆς βαρυθυμίας.

δυσφορίας, *οἶον* τί λόγον, *ἐμπάξομαι* φροντίζω, μὲ μέλει, *ἀλλὰ τόδ' ἄλλ'* αὐτὴ ἐδῶ ἡ σκέψις, ἔπεξ. διὰ τοῦ *ὀππότε...*, *ἱκάνει ἄχος* κτγρ. μου θλίβει βαθύτατα τὴν ψυχὴν μου, *ἀμέρδω* στερεῶ, *ὁμοίως* ὁμοτίμως (κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὸ ἀξίωμα), *ὁ ἄ.* ἀναφορ. τοῦ *ἀνῆρ*: ὅστις ἔχει ἀνωτέραν ἀρχήν, ἐξουσίαν. 55 ἡ προσβολὴ αὕτη μὲ θλίβει φοβερά, διότι ἐμόχθησα καὶ ἰδρῶσα μέχοι μυελοῦ ὁστέων, *ἄρα* ὡς γνωστόν, *ἐξαίρῶ* ξεχωρίζω, *κτεατίζω* κτῶμαι, *ἐντειχῆς* 2 (τειχος), *ἀτίμητος* ἄτιμος.—60-8, 80-2 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυγμένα ἐάσωμεν, ὅ,τι ἔγινεν ἔγινεν, *ἀσπερχῆς* (ἀ(ἐπιτ.)-σπέρχω σπεύδω) ἐπίμονος, σφοδρός: καὶ δὲν ἦτο, ὡς βλέπω τώρα, κατ' οὐδένα τρόπον δυνατόν νὰ τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀκοίμητον τὴν ὀργήν, *μηνιθμός* ὁ. μῆνις, *τύνη* σύ, *ἄρχε Μ.* μάχεσθαι ὁδήγει τοὺς Μ. εἰς τὴν μάχην, *κνάνεον νέφος* ὁ μαῦρος σωρός (ἡ μαυρίλα) ἔχει ἀποκλείσει πανταχόθεν, *ἐπικρατέως* μὲ ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις, *κεκλίεται* καμφθέντες ἔχουσιν ἀπωθηθῆ, περιορισμένοι πλέον εἰς ὀλίγον χώρον, *καὶ ὧς* καὶ παρ' ὅλα ταῦτα, εἰς 61-3, *πυρός* γεν. ὕλης.—83, 87-96 *ὡς κέ τ'...* οὕτως ὅπως θὰ καθορίσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐντολῆς μου, πείθου εἰς ὅ,τι ἀποσκοπεῖ ἡ ἐντολή μου, *ἐλάσας* Τρῶας, *ἵμεναι* προσιτ., 89, 92, 95, 96, *πάλιν* τοπ., *ἄρυνμαι* λαμβάνω, *λιλαίομαι* (λάω, αἶ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, *πολεμίζειν* νὰ συνεχίσης τὸν πόλεμον, *ἀτιμότερον...* διότι θὰ ἐπιτείνης τὴν ἀτίμωσίν μου, θὰ μὲ ἀτιμάσης ἔτι μᾶλλον, *ἐπαγαλλόμενος* ἐν τῇ μέθῃ τῆς πολεμικῆς σου χαρᾶς ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ ἀγῶνι, αἷτ. τοῦ *ἡγεμονεύειν*, *ἐναιρόμενος* τροπ., *ἐμβαίνω* ἐπεμβαίνω ἀντιμέτωπος, *ἐκάεργος* (ἐκάς-εργ-) ὁ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν δρῶν, δεινὸς τοξότης, *τροπάομαι* (θαμ.) *πάλιν* γυρίζω ὀπίσω, *δηγιάομαι* (δῆρις θ. μάχη).

1-96. 1 νηὸς τοῦ Πρωτ. Ο 705.—13 *Φθίη* χώρα καὶ πόλις ἐν Ν τῆς Θεσσαλίας, οὐχὶ ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὕστερον Φθιώτιδα πρὸς Ν ὠρίζετο ὑπὸ τοῦ Σπερχαιοῦ, πρὸς Δ περιελάμβανε καὶ τοὺς Δόλοπας (ἀμφοτέρωθεν τῆς Πίνδου), πρὸς Β ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλης Θεσσαλίας χωρισμὸς ἀμφισβητήσιμος.—14 *φασίν* οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι. *Μενοίτιος* ὁ πατὴρ τοῦ Πατρόκλου.—15 *Αἰακίδης* ὡς υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, τοῦ δικαίου δικαστοῦ καὶ βασιλέως τῆς Αἰγίνης.—25 Ὁ Διομήδης καὶ ὁ Εὐρύπυλος εἶχον τοξευθῆ ὑπὸ τοῦ Πάριδος, ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Σώκου, ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ τοῦ Κόωνος· δὲν μνημονεύεται ὁ ἱατρὸς Μαχάων, ἐν ᾧ καὶ οὗτος εἶχε τρωθῆ, διότι δὲν ἦτο τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων.—28 *ἰητροὶ* πλὴν τοῦ Μαχάωνος καὶ Ποδαλειρίου, υἱῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπῆρχον ἐν τῷ

στρατοπέδῳ καὶ ἄλλοι.—**35** *πέτραι* κατὰ παλαιοτάτην δοξασίαν, καθ' ἣν οἱ κατὰ φύσιν ἄνθρωποι, εὐρίσκοντες ἔκθετα βρέφη, ἐνόμιζον ὅτι εἶχον γεννηθῆ ἔκ βράχων ἢ δένδρων.—**36** Ὁ Ἀχ. ἐγίνωσκεν ἔκ τῆς μητρὸς I 410 ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκλέξη μίαν ἔκ τῶν δύο μοιρῶν, ἢ νὰ μείνῃ ἐν Τροίᾳ ἀγωνιζόμενος, ὅτε θὰ ἦτο μὲν βραχύβιος, ἀλλ' εὐκλεής, ἢ νὰπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, ὅπου θὰ ἦτο μὲν μακρόβιος, ἀλλ' ἄδοξος.—**40** *ῥόμῳ* περὶ τοὺς ῥόμους ἐφέροντο ὁ θῶραξ, τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀσπίς.—**41** *σοὶ ἴσκοντες* τὸ κράνος τοῦ Ἀχ. θὰ ἦτο ἔκ τῶν λεγομένων Κορινθιακῶν, φερόντων προσωπίδα (*αὐλῶπις*), οἱ δὲ φοροῦντες τοιαῦτα ἀνεγνωρίζοντο ἢ ἔκ τοῦ ὅπλισμοῦ ἢ ἔκ τῶν πολεμιστηρίων ἱππῶν ἢ ἄλλων ἑξωτέρ. γνωρισμάτων, ὡς οἱ ἱππῶται τῶν μέσων αἰώνων ἔκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν παραστάσεων, ἐξ ὧν προῆλθον καὶ τὰ οἰκόσημα.—**54** *προβεβήκη*.. ὁ Ἀγ. εἶχεν εὐρυτέραν ἐξουσίαν, ἦτο ἀνωτέρου βαθμοῦ, ὡς ἀρχιστράτηγος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ.—**56** *κούρην* τίνα;—**57** *πόλιν* τὴν Λυονησσὸν ἐν Μυσίᾳ παρὰ τὸ Ἀδραμύτιον.—**59** *μετανάστης* ὁ μέτοικος, ὅστις ἠδύνατο μὲν ἐν τῇ ξένῃ νὰποκτήσῃ περιουσίαν, ἀλλ' ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς παντοίας προσβολάς.—**61** *ἔφην* ἐν I 650..., ὅτε πρεσβεία ἔκ τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴαντος πεμφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀχ. τὴν παρελθούσαν νύκτα εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν σκηνὴν του, ἵνα ἐξιλεώσῃ αὐτόν.—**94** *Ἀπόλλων* ὡς πολιοῦχος τῶν Τ., ἔχων καὶ ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει Περγάμῳ.—*Διὰ τί ὁ Ἀχ. καὶ ὁ Π. λησμονοῦσι τὴν ἐντολὴν τὴν προκαλέσασαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ν. ; ἔκ τοῦ λόγου τοῦ Ἀχ. τί βλέπομεν τελούμενον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ; μετὰ τίνος τόνου ἀρχεται ὁ Π. καὶ διὰ τί προβαίνων γίνεται πικρότερος ; διὰ τί ὁ Ὅμ. προλέγει 46-7 τὰ συμβησόμενα ; ποῦ ἀλλαχοῦ ὠμίλησεν ὁ Ἀχ. ἐν τῷ τόνῳ, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποκρίσεώς του ; τί προκαλεῖ τὴν μεταστροφὴν αὐτοῦ ; ποῖον τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ πρόσχημα τῶν τελευταίων συστάσεων αὐτοῦ ; τίνα συναισθήματα στροβιρίζονται ἐν τῇ ψυχῇ του ;*

X **101-11** *βέλεα* Ὁ 727, *νόος* ἡ βουλή, *ἀγαυὸς* (ἀἰπιτ.)-γαῖω χαιρῶ, gaudeo, γηθέω) ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, *πήληξ* Ὁ 608, προβλ. *πηλήκιον*, *φάλαρα* μετάλλινοι δίσκοι καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ κώνου τοῦ κράνους πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος καὶ πρὸς κόσμον, *σάκος* ἀσπίς βαρεῖα, *αἰόλος* ἀκτινοβολῶν (ἐκ τῆς μεταλλ. ἐπιφανείας), *ἔμπεδον* κτγρ. ἀδιάσειστον, ἀσάλευτα, *οὐδὲ* χωρὶς νά, *πελεμίζω* κλονίζω, *ἀμφ' αὐτῷ* περικαλύπτουσιν αὐτόν, *ἐρείδω* ὠθῶ, *ἔχετο* (κατείχετο) ἐταλαιπωρεῖτο, ὑπέφερε, *ἄσθμα* (ἄημι) δύσπνοια, *ἀργαλέος* (ἄλγος), *ἐσθήρικιο* τὸ ἐν κακὸν ἐπάτει, ἐπεσφραεύετο ἐπὶ

τοῦ ἄλλου. — 112-23 ἔσπετε (ἐνόπετε, ἐνσέπω-ἐν(ν)έπω) εἶπατε, ἄορ
 Ο 713, *μείλινος* ὁ ἐκ μελίας, δένδρου εὐθυκλάδου, *κανλὸς* ἄ. τὸ
 ἄκρον τοῦ κονταρίου τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν αὐλὸν (σωλῆνα) τῆς
 λόγχης τοῦ δόρατος, *ὄπισθεν* αἰχμῆς, *ἀπαράσσω* ἀποκόπτω (μετὰ
 κρότου), *ἀντικρὺ* ἔρα πέρα, *αὐτως* οὕτως, ὅπως ἔμεινε, ἐπέξηγ.
 ἐκ τοῦ κτγρ. *κόλον* κολοβόν, *ἀπ' αὐτοῦ* τοῦ κονταρίου, *ἔργα θεῶν*
 τὴν θείαν ἐπενέργειαν, ἐπέμβασιν, μεροληψίαν, διασαφούμενον ἐκ
 τῆς ἐπομ. προτάσεως, *δ* (ὅτι) ἀντικμ. τοῦ *γνώ*, τὸ δὲ *ῥίγησε* κεῖται
 διὰ μέσου ἀντὶ μτχ. : καὶ ἡσθάνθη ῥίγος διὰ τοῦτο, μὲ ῥίγος, *ῥά*
 δά, προφανῶς, *κείρω* ψαλιδίζω, ματαιώνω : πολὺ ἀνθίστατο (ἀνέ-
 τρεπε) εἰς τὰ πολεμικά των σχέδια, *χάζομαι* Ο 426, *ἐκ βελέων*
 ἔξω βολῆς βλημάτων, *ἀκάματον* ἀνένδοτον, *τῆς* εἰς τὸ *κατ' ἔχυτο*
 ἐπὶ ταύτης δὲ εἶχεν ἐξαπλωθῇ.

101-23. 103 νόος διότι ἐσκόπει νὰ πληρώσῃ τὴν δοθεῖ-
 σαν εἰς τὴν Θέτιν ὑπόσχεσιν πρὸς ἱκανοποιήσιν τοῦ Ἀχ. — 112
Μοῦσαι ἐπικαλεῖται τὰς Μ. ἐν δυσκόλοις μάλιστα προβλήμασιν αὐ-
 τοῦ καὶ ὁσάκις θέλῃ νὰ ἐγείρῃ τὴν πρσοχὴν τῶν ἀκροατῶν, Α 1,
 α 1. — *Ποία τις* ἡ περιγραφή τῆς πάλης τοῦ Αἴ. ; πῶς θὰ καλέσωμεν
 τὸ προηγηθὲν μέχρι τοῦ σημείου τούτου *τμήμα* τῆς τραγωδίας ; τί
 ἄρχεται ἐντεῦθεν ;

124-9 *πρυμνὸς* ἔσχατος, κτγρ. ταύτην μὲν κατὰ τὴν πρύμναν
 ὁλόγουρα εἶχε ζώσει, *ἵπποκέλευθος* ὁ δι' ἵππων κάμνων τὴν κέλευ-
 θον, ἀρματηλάτης, *ἰωὴ* φύσημα, σπινθηρισμός, τριξίμον, (φοβοῦ-
 μαι) *μὴ* δὴ, *φυκτὰ πέλωνται* οἶόν τ' ἢ φυγεῖν. — 130-44 *νώροφ*
 ἀπαστρέπτων (;), *ἐπισφύρια* πόρπαι συναπτόμεναι κατὰ τὰ σφυρά,
 συνδεδεμένας διὰ, *ἀστερόεις* ἀστεροκόσμητος, *κυνέη* (κόρυς) κρό-
 νος (κвр. ἐκ δέρματος κυνός), *ἵππουρις* θ. ἡ ἔχουσα ὡς λόφον οὐ-
 ρὰ ἵππου, *βριθὺς* βαρὺς, *Πηλιάς* ἡ ἐκ τοῦ ὄρους Πηλίου, *φόνον*
ἐμμεναι ὡς φονικὸν ὄπλον. — 145-54 *ῥηξήνωρ* ὁ διασπῶν τὰ
 φάλαγγας τῶν ἀνδρῶν, *ὁμοκλή* Ο 658 κραυγὴ, *μεῖναι*...εἰς τὸ νὰ
 ἀναμένῃ (ὡς ἡνίοχος μετὰ τοῦ ἄρματος) τὴν πρόσκλησιν (νὰ πλησιά-
 σῃ μετὰ τοῦ ἄρματος) τοῦ (μαχομένου παραιβάτου) Πατρόκλου
ὑπαγεν ὠδήγει ὑπὸ τὸν ζυγόν, *Βαλῖος* βαλῖός, ἔχων στίγματα, παρ-
 δαλός, *παρήγορος* ὁ προσσηρτημένος εἰς τὸ ἄρμα ἵππος ἐκτὸς τῶν
 δύο συνήθων *ζυγίων* (τὸ γεντέκι), *παρηγοραί* τὰ χάμουρα, ὁ ὄντη
 καὶ οἱ ἄλλοι ἱμάντες, δι' ὧν ἐξεύγνυτο ὁ παρήγορος.

124-54. 131 *κνημῖδας* *πρῶτα* διὰ τί ὁ μαχητὴς δὲν ἤρ-
 χιζεν ἀπὸ τῆς κόρυθος ἢ τοῦ θώρακος πρῶτον ; — 134 *ποικίλο*
 διὰ τὰ ἐμπαιστὰ ἐνγάρια ἢ ἔχτυπα κοσμήματα, Σ ἐν τῇ περὶ

γραφῇ τῆς ἀσπίδος, **Αἰακίδης** ἐνταῦθα ὡς ἕγγονος τοῦ Αἰακοῦ.—**143 Χείρων** ὁ μόνος σοφὸς καὶ δίκαιος ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Κενταύρων A 263-8, ὁ παλαιότατος ἱατρὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ περίφημος παιδαγωγὸς ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις.—**πόρε** κατὰ τοὺς γαμοὺς τοῦ Πηλέως μετὰ τῆς Θ., ὅτε καὶ οἱ θεοὶ ἐδώρησαν πολύτιμα γαμήλια δῶρα. **147 πιστότατος** ὅτε ὁ παραιβάτης ἠγωνίζετο πεζός, ὁ πιστὸς ἠνίοχος ὥφειλε νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἵν' ἀναλάβῃ αὐτὸν ἢ πρὸς διώξιν τοῦ φεύγοντος πολεμίου ἢ πρὸς ταχυτέραν ἐν ὑποχωρήσει φυγὴν.—**149** Τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων ἐκ τοῦ χρώματος ὡς καὶ παρ' ἡμῖν.—**150 Ἀρπυῖαι** πνεύματα τῶν ἀνέμων (θυελλῶν) πτερωτά, λίαν μυστηριώδη (πρβλ. τὰς ἡμετ. ἀνεμοξουρίας), ἀφαρπάζοντα μεμονωμένους ἀνθρώπους Z 346· τὰ τέκνα τῆς Ποδάργης (ταχύποδος) ἐκ τοῦ Ζεφύρου, τοῦ ταχίστου τῶν ἀνέμων, δὲν εἶναι ὡς οἱ συνήθεις ἵπποι, ἀλλ' ἔμψυχοι δαίμονες ἐν μορφῇ ἵππων T 400.—**153 Ἠεῖων** πατήρ τῆς Ἀνδρομάχης, συζύγου τοῦ Ἑκτορος, βασιλεὺς τῆς Θήβης Z 396· παρὰ τοὺς θεῖους ἵππους παρεξεύχθη καὶ θνητὸς παρήγορος, διότι δὲν ἦτο ἀπίθανον καὶ νὰ τραυματισθῇ τις αὐτῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἐτραυματίζοντο.

155-66 ἐπιχόμενος ἐπισκεπτόμενος μετὰ σπουδῆς, **θώρηξε** διέταξε νὰ ὀπλισθῶσι, **ἄσπετος** (α(στ.)-σεπ, ἐν-σέπ-ω) ἀνυπολόγιστος, : ὣν ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνυπολόγιστον δύναμιν, **δηῶ** σπαράττω, **(δαρ)δάπτω** καταβροχθίζω, **παρήιον** (παρεῖα) σιαγών, **φοινὸς** (φόνος) κόκκινος, **λάπτω** λ. π. πίνω, ἐκ τούτου **ἀπὸ κρήνης**, **ἄκρον** κτγρ. ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, **ἄραιος** λεπτὸς, στενός, **ἐρεῦγομαι** ἐξεμῶ, **φόνον αἵματος** καθημαγμένας σάρκας, κομμάτια αἵμα, **περιστένεται** εἶναι προσημένη, φουσκωμένη γύρω: ἂν καὶ στενοχωρεῖ αὐτοὺς ἡ παραφορτωμένη κοιλία των, **ἡγήτορες** ἡγεμόνες (ἐν πολέμῳ), **μέδοντες** κυβερνῆται (ἐν εἰρήνῃ), **ῥώομαι** σπεύδω, τρέχω.—**166-7, 200-9 ἵππους** τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἄνδρας, **ἀσπιδιώτας** (ἀσπιστὰς) πεζοὺς, **ὑπὸ μνηνιδμὸν** κατὰ τὴν διάκρισιν τῆς μήνιος, **χόλος** ἄ. χολή, ὅς αἰτιολ., οἷκαδὲ **περ** τοῦλάχιστον, **θαμὰ** συχνὰ (**θαμίζω**, **θαμών**), **βάζω** λέγω, **μ'** (ἐ) ἢ **μ'** (οἱ) πρὸς ἐμέ, **φύλοπις** (φύλων ὄψ (vox) κραυγὴ λαῶν, ἢ: φ.-ορ-us ἔργον λαῶν) μάχη, **πέφανται...** ἔχει παρουσιασθῇ εὐκαιρία σοβαροῦς πολεμικῆς δρασεως, **ἔραμαι** ἐρῶ, ποθῶ, **ἐνθα** τούτου οὕτως ἔχοντος (ἐπειδὴ ἐποθεῖτε δοᾶσιν), ὅθεν, **τις** πᾶς τις.—**210-7 ὠτρυνε μένος...** ἀνεγρίπισε τὴν ὀρμὴν καὶ τὸ φρόνημα, **στίχες** O 615, **ἄρθεν** (ἀραρίσκειν) συνεπυκνώθησαν, συνησπίσθησαν, **ἄλσειων** τί σπμ. ὁ ἔνες.

βίας ἀνέμων τοὺς βιαίους ἄ., ἄραρον ἄορ. ἀμτβ., ἔρειδεν ἡγγι-
ξεν, εὐρίσκετο ἐν ἐπαφῇ, φάλος ἄ. κερατοειδὴς προεξοχή τοῦ μυκην.
κράνους, νεούντων ὁσάκις ἔστρεφον, ἐκλινον οἱ ἄνδρες (δεξιὰ, ἀρι-
στερά, ὀπίσω).—218-20 ἔνα θυμὸν O 710.

135-220. 167 ἵππους ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀχ. ὑπῆρχον
καὶ ἄλλοι ἄγακτες, ὑποτελεῖς τοῦ Πηλέως, βασιλεύοντες χωρῶν καὶ
πόλεων τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐποχοῦμενοι ἁρμάτων, I 396.—206
χόλω φαίνεται ὅτι ὁ Ὅμ. ἐγίνωσκε τὴν ἐπίδρασιν τῆς τροφῆς
ἐπὶ τὸ θηλάζον νεογνόν.—213 ὑψηλοῖο αἱ ὑψηλότεραι οἰκίαι οἰκο-
δομοῦνται ἐπιμελέστερον περὶ τὰς συναρμογὰς τῶν λίθων, ὡς ἐκτε-
θειμέναι εἰς πλείονας κινδύνους.—216 φάλοι δύο ἔμπροσθεν ἢ
καὶ ἔτεροι δύο ὀπισθεν (τροφάλεια) ὡς ἀποτροπιάσματα καὶ πρὸς
ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος, Πίν. Γ' 2, Z 9.—220 πρόσθεν M.
ὡς πρόμοι, προεκτρέχοντες τῶν ἄλλων· διάφοροί πως οἱ πρωτοστά-
ται.—124-220 Ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου τί ἀναμένομεν πάντες;
τί κάμνει ὁμῶς ὁ Ὅμ. καὶ διὰ τίνος λόγους;

220-32 ἀνοίγω ἀνοίγω, χηλὸς θ. κιβώτιον, ἀργυρόπεζα
(ποδ-, πεδ-ja) λευκόπους, ἀνεμοσκεπῆς χεῖμερινός, παχύς, τάπης
ὑπόστρωμα (κλίνης ἢ καθίσματος), οὐλος πυκνός, δασύμαλλος, τε-
τυγμένον καλῆς τέχνης, αἶθοψ σπινθηροβολῶν, σπένδεσκεν Ἀχ.,
τεῶ τῷ, ἄορ. ἀντων., ὅτι μὴ πλήν, θέειον θεῖον, νίξω νίπτω,
ῥοῇσι.. χύνων καθαρὸν ὕδωρ, ἀφύσσομαι ἀντλῶ, ἔρκος O 567 ἢ
μάνδρα τῆς αὐλῆς: ἐν τῷ μέσῳ τῆς μανδρωμένης αὐλῆς, τερπικέ-
ραυνος (τέρπ-, τοτqu-εο) ὁ ἑξακοντίζων τοὺς κεραυνούς, κεραυνο-
βόλος, οὐ λάθην εὐχόμενος, λείβων.—233-48 ἄνα κλητ. τοῦ
ἄναξ, μεδέων ἐπαγρυπνῶν, προστάτης (ἢ ἀνάσσων ἀπὸ τῆς Δ.),
δυσχεῖμερος βαρυχείμων, ὑποφήτης προφήτης, ἐρμηνευτὴς τῆς
θείας θελήσεως, σοὶ κτητ., ἡμὲν δὴ ποτε βεβαίως καὶ ἄλλοτε,
ἵπτομαι πῆζω, βλάπτω, ἐπικρ(αι)αίνω ἐπιτελῶ, ἐέλωρ (vel-le)
ἐπιθυμία, ἀγών O 428, προΐημι καταπέμπω, εὐρύοπα O 724, ἦ
ῥα πλ. ἐρ., ἄαπτος (ἀ(ἐπιτ.)-ἄπτομαι) βαρύς, στιβαρός, ἐγὼ περ
ἐγὼ αὐτός, μῶλος (moles, moles-tus, μόχθος) μόχθος, ἀγών, δίο-
μαι O 681, ἐνοπῇ (ἐννέπω) πολεμ. κραυγῇ, ἀσκηθῆς ἀβλαβής.—
249-56 πάροινθε κλισίης.

220-36. 222 Ἡ Θέτις ἀπὸ τοῦ γάμου παραμένει πλη-
σίον τοῦ Πηλέως μέχρι τῆς ἐκστρατείας· ἔκτοτε κατὰ τὴν διάρκειαν
τοῦ πολέμου ὁ Ὅμ. ποιεῖ αὐτὴν οἰκονομίας χάριν κατοικοῦσαν
παρὰ τῷ πατρὶ πλησίον τοῦ υἱοῦ, ἐπεὶ δὲ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ
προκαλῇ συναντήσεις μητοῦ καὶ υἱοῦ· πόσον ὀκνηρὸν θὰ ἦτο νὰ

μετάγῃ τὴν Θ. ἐκ τῆς Φθίας χάριν τοῦ υἱοῦ!—223-4 **χιτῶν** τὸ ἔσωτερον. ἔνδυμα, σημιτικῆς προελεύσεως, ἔξωθεν εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, φορούμενος, ἡ **χλαῖνα** εἶναι ἱμάτιον τῶν ἀνδρῶν, γνησίως ἑλληνικὸν ἔνδυμα, περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον, μάλλινον, καλούμενον καὶ **ἀλεξάνεμος**.—228 **θέειον** εἰς τοῦτο ἀπεδίδετο καὶ καθαρτικὴ καὶ ἀγνιστικὴ δύναμις· ἐν χ 481 καλεῖται **ἄκος κακῶν**· ἡ ἀρχικὴ καθαρτικὴ χρῆσις αὐτοῦ δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐνεργείας, τῆς προερχομένης ἐκ τοῦ διοξιδίου τοῦ ἐκ τῆς καύσεως ἀναπτυσσομένου, ἀλλ' ἐκ τῆς θειώδους ὁσμῆς τῆς ἐκ τῆς καύσεως ἐπίσης προερχομένης· εἶναι ἡφαιστειογενοῦς ἀρχῆς.—231 **μέσφ** **ἔρκει** ἔνθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός. —233 **Δωδωναῖος** διότι ἐλατρεύετο ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠπείρου, πολυθρύλητον διὰ τὸ πανάρχαιον αὐτῆς μαντεῖον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἡ ἱερὰ δρῦς, ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὁποίας ἐλατρεύετο τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς, ἐν ᾧ ὁ θροῦς τῶν φύλλων αὐτῆς ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Διός. **Πελασγικὸς** ὡς λατρευόμενος μάλιστα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, οἰκούντων τότε καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὴν Φθίαν ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει, ἐν τῇ πεδιάδι παρὰ τὸν Πηνειόν. Ἐγγὺς τῆς Δωδώνης ὕστερον ἰδρῦθη τὸ βασίλειον τοῦ Νεοπτολέμου ἢ Πύρρου, υἱοῦ τοῦ Ἀχ., ἐξ οὗ ἐκαυχῶντο ὅτι κατήγοντο οἱ μετέπειτα βασιλεῖς τῆς Ἠπείρου, οἱ Αἰακίδαι, ἐν οἷς καὶ ὁ πολὺς Πύρρος· **τηλόθι** ἀπὸ τῆς Τροίας.—234 **Σελλοί**, Ἑλλοί, Ἑλλοπες (τὸ ὄν. συγγενὲς πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων) οἱ παλαιοὶ περίοικοι τῆς Δωδώνης, οἱ οἰκοῦντες τὴν Ἑλλοπίαν ἢ Θεσπρωτίαν, ἀσκοῦντες ὡς ἔργον τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ· ὅθεν **ὑποφῆται** οἱ ἐρμηνεῖς τῶν βουλῶν αὐτοῦ τῶν ἐξαγγελλομένων διὰ σημείων, ὡς ὕστερον ὑπῆρχον προφήτιδες αἱ **πέλειαι**· τὰ ἐπίθ. ὑποδηλοῦσιν ἀσκητικὸν τρόπον βίου, διαγεγραμμένου κατὰ παμπάλαια ἔθνη. Τὸ ἱερὸν τῆς Δωδώνης ἀνεσκάφη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Κ. Καραπάνου, τὰ δ' εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν κοσμοῦσιν ἐν ΑΑΜ τὴν **Δωδωναίαν Αἴθουσαν Κ. Καραπάνου**.—236 **εὐξαμένοιο** δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσου εὐχῆς, ἣν νὰ πληθύθηνεν ὁ ἦρως πρὸς τὸν Δία, ἀλλὰ περὶ ἐμμέσου, διαβιβασθείσης διὰ τῆς μητρὸς Θ., ἥτις ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἱκανοποίησιν χάριν τοῦ υἱοῦ. —244 **ἡμέτερος** διότι ὁ Ἀχ. ὁμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος ὅλου τοῦ ὄϊκου του. —255 **ἔτι** διότι ἐν 124 μετὰ προσοχῆς παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης.—**Ἐν τῇ θέσει τῆς σκηνῆς τῆς δεξιῆς τοῦ Ἀχ. σημερινὸς ποιητὴς τίνα σκηνὴν θὰ ἐδημιουργεῖ; ποῖον συναίσθημα ἀπῆχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;**

257-67 **στείχω** βαδίζω, **ὄφρα** ἕως ὅτου, **ἐνόδιοι** οἱ ἔχοντες

ἐν τῇ ὁδῷ τὴν σφηκιάν, σφηκοφωλεάν, **ἐριδμαίνω** (ἐρίζω) ἐρεθίζω, πειράζω, **ἔθοντες** κατὰ συνήθειαν, **ξυνός** κοινός, **πολέεσσι** καὶ εἰς ἄλλους ἀθροῦς διαβάτας, **εἴ περ** καὶ ἄν, **παρὰ** **κιῶν** ὁδίτης παρερχόμενος διαβάτης, **κινῶ** σηκώνω, σκορπίζω, **οἱ δὲ** ἐκείνοι ὅμως, **θυμὸν** μένος. — 268-77 **μακρὸν**. . Ο 424, **καὶ ἀγχέμαχοι** ὅπως καὶ οἱ, **ἄτη** διατάραξις φρενῶν, ἀμάρτημα, **ὅ** ὅτι, **τίω** τιμῶ, 275 = 210, **ἀολλῆς** Ο 718, **σμερδαλέον** Ο 687, **κοναβέω** (κόναβος ἁ. λ. π.) ἀντηγῶ, κουδουνίζω, **ὕπ'** **ἀυσάντων** ἐκ τῶν πολεμικῶν κραυγῶν, ἀλαλαγμῶν. — 278-83 **δρίνθη** θ. ἡσθάνθησαν ψυχ. κλονισμόν, ταραχὴν, **ἐκίνηθεν** ἐτέθησαν εἰς ἀναποφάσιστον κίνησιν, **παπταίνω** (πιήσσω) περισκοπῶ ἔμβροτος, **αἰπὺς** ἀπότομος, αἰφνίδιος, φοβερός.

284-305 **ἀντικρὺ** κατ'εὐθείαν, **ἵπποκορυστῆς** ἄρματομάχος, **ἀμφεφόβηθεν** ἐτράπησαν γύρω εἰς φυγὴν, **ἡμιδαῆς** (δαίω καίω) ἡμίκαυστος, **ὄμαδος** ἁ. βοή, θόρυβος, **ἀλίσστος** (λάζομαι ὑποχωρῶ) ἀκατάπαυστος, **ὥς δὲ** (γίγνεται), ὅτε, ὥς ποτε δέ, **στεροπηγερέτα** (ὁ ἐγείρων στεροπᾶς, ἀστροπᾶς) ἀστροπηβόλος, **κινῶ** μετακινῶ, ἀποδιώκω, **σκοπιὰ** ἀκρόωρεια, **πρῶων** **πρῶν**, **πρῶνος**, ὕψωμα, **νάπη** δασώδης κοιλάς, **ἐκ ἔφανεν** π. ἄορ. γνωμ. ἀποκαλύπτονται, ἀναφαίνονται, **αἰθήρ** ὁ χῶρος ὁ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (ὁ οὐρανός), ὃν πληροὶ ὁ λεπτότατος καὶ καθαρώτατος αἰθήρ, **ἄσπετος** ὁ ἀχανής, **ὑπερράγη** ἀναφαίνεται διασπαγέντων τῶν νεφῶν, **τυτθὸν** Ο 628, **ἔρωή** (ἔρωέω ὑποχωρῶ) ἀνάπαυλα, **προτροπαδὴν** ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἔμπροδς χωρὶς νὰ βλέπωσιν ὀπίσω.

352-7 **ἐπιχρα(ύ)ω**, ἄορ. **ἐπέχραον**, ἐπιτίθεμαι, **σίντης** (σίνομαι βλάπτω) καταστρεπτικός, **ὕπ' ἐκ αἰρεύμενοι** ἀφαρπάζοντες ἐκ τῶν, **μήλων** αἶ κατὰ σύνεσιν, **διατμήγω**, π. ἄορ. **διέτμαγεν**, διασπῶ, **ἄφραδίη** ἀνοησία, **δυσκέλαδος** (κέλαδος ἁ. θόρυβος) θορυβώδης: ἐκύτταξαν νὰ φύγουν μετ' ἀπαισίων κραυγῶν. — 372-93 **σφεδανδν** (σφεδ-ανός, σφόδ-ρα, σφενδ-όνη) σφόδρα, μετὰ σπουδῆς, συντόνως, εἰς τὸ ἔπειτο ἢ κελεύων, **ἰαχῇ** (φαχ-, ἦχ-ος, ἰάχω φωνάζω) φωνή, **ἰ. φόβῳ** **τε** φεύγοντες μετὰ κραυγῶν, **ἄελλα** (ἄημι) ἀνεμοστρόβιλος, **ὕπὸ νεφέων** ὑπὸ τὰ νέφη, **μώνυχες** οἱ ἔχοντες μίαν ὀπλὴν, **τανύομαι** (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου) τρέχω πάσῃ δυνάμει, **ἄψορρον** (ἄψ-δέω) ὀπίσω, **ὄθι** **πλεῖστον** κτγρ. ὅπου εἶδε τὸν στρατὸν συνταραττόμενον ἐν πυκνοτάτοις σωροῖς, **ἔχε** (ἵππους) διηύθυνε τὸ ἄρμα, **ὁμοκλέω** Ο 658, **ἀνακυμβαλιάζω** (κύμβη κεφαλὴ) ἀνατρέπομαι, **ὑπερθρώσκω** ὑπερπηδῶ, **ἀντικρὺς** πέρα πέρα, **ἵεμαι** Ο 415 **κέκλετο** . . ἐναντίον δὲ τοῦ Ἑ. ἐξώθει αὐτὸν ἢ καρδία του,

έβριθε φορτώνεται τὸ βάρος τῶν ὑδάτων, **κελαινὴ** μελανίζουσα, κυρίζουσα, **λαῖλαψ** θ. ἀνεμόβροχον, καταιγίς, : ὑπὸ τὸ κράτος καταιγίδος, ἐνσηκηπτούσης κ., **ὀπώρη** ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουίου μέχρι τῶν μέσων Σεπτεμβρίου, καθ' ὃν ὠριμάζουσιν οἱ καρποί, **λάβρος** ῥαγδαῖος, **ὅτε δὴ ῥ'** εὐθὺς μόλις δηλ., **χαλεπήνῃ** ἐξαριωτῇ, **βίη**... παραβιάζοντες τὸ δίκαιον ἐκδίδουσι στρεβλὰς ἀποάσεις, **ἐκ ἐλαύνω** φυγαδεύω, **δίκη** δικαιοσύνη, **ἄλέγω** φροντίζω : διαφοροῦντες, **ῥπς-ιδος** θ. θεία δίκη, **τῶν** (ὑδάτων) πλήθουσι, **αράδραι** ῥευματιαί, χείμαρροι, **κλιτύες** ὄχθαι, πλαγιάι, **πορφύρεος** τεταραγμένος, παφλάζων, **ἐπὶ κὰρ** (κάρη, ἐπικάρσιος ι 70) κακέφαλα, μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, **μινύθω** (μινυο, μινυο) μειοῦμαι : θείρονται δὲ αἱ καλλιέργειαι, οἱ ἄγροί.

394-418 ἐπεὶ οὖν εὐθὺς μόλις, **ἐπικείρω** θερίζω : θερίζων ἐρρήλασε μέχρι τῶν προσθίων φαλάγγων τῶν Τρ., **ἐεργε** (εἶργε) ἐνεχαίτιζε τοὺς Τρ., **παλιμπετὲς** πρὸς τὰ ὀπίσω, **τείχεος** τῆς πόλεως, **μεταίτσω** ἐπιτιθέμενος μέσα εἰς τὸν σωρόν, **ἀποτίνυμαι** ἀναγκάζω τινὰ νὰ μὲ πληρώσῃ : ἠνάγκαζε δὲ νὰ πληρώνωσι τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον πολλῶν Ἀχ., **δ** δὲ ὁ Π., **δίφρος** (δύο φέρων, τὸν ἠνίοχον καὶ παραιβάτην) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, **ἄλεις** (εἴλω) τυμμαζευνθεῖς, **ἐκ πλήγῃ φ.** ἐτρόμαξε, τὰ ἔχασε, **γναθμός** ἄ. (σιαγῶν) παρειά, **διὰ πείρεν** (αὐτὸν ἔγχεϊ) ὀδόντων αὐτοῦ διεπέρασε δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος διὰ μέσου τῶν ὀδόντων του, **ἐλὼν δουρὸς** ὅς εἰ τὸ δόρυ ἦτο τὸ μέρος τοῦ Θ. κατὰ τὸ χειρὸς ἐλὼν : πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ δόρυ τὸν ἔσυρεν, **ἄντυξ** θ. ἡ καμπύλη ῥάβδος ἡ περιθέουσα τὰ ἄνω χεῖλη τοῦ δίφρου, ἐφ' ἧς συνεκροτοῦντο οἱ ἐπιβαίνοντες καὶ ἐξ ἧς ἔδενον τὰ ἡνία, **ὅτε ἔλκει, φῶς-ωτὸς** ἄ. ἀνὴρ, **προβλής** προσέχων, **ιερός** (ἵεμαι) ταχύς, εὐστροφος, **θύραζε** ἔξω, **ἴνον** ὀρμιά, πετονιά, **χαλκὸς** ἀγκίστριον, **ἦνοψ** στυλινός, **κατέωσε** ἀνέτρεψε, κατέρριψε, **ἐπὶ στόμα** ἐπίστομα, **πέτρος** λίθος, **καῖζω** σχίζω, **ἀνδιχα** εἰς δύο, **θυμορραίστης** (ῥαίω συντριβῶ) ψυχοφθόρος, ψυχοκτόνος, **Ἀργεάδης** (Ἀργεάς), **ἐπασσύτερος** (ἄσσον) ἐπάλληλος.

257-418. 262 πολέεσσι οἵτινες τυχαίως παρέρχονται. —277 Ἀχαιῶν πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐν ταῖς ναυσίν, οἵτινες ἰδόντες ἐρχομένην τὴν βοήθειαν ἐρρηξαν κραυγὴν καρᾶς, ἐξ ἧς ἀντήχησαν αἱ νῆες. —279 θεράποντα τίνα; —281 ἐλπόμενοι πόθιν ἠπατήθησαν οἱ Τρ. ἐκλαμβάνοντες τὸν Π. ὡς Ἀχ.; διὰ τί δὲν ἀντελήφθησαν εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Π.; —287 Παίονες πιθανῶς φύλον φρυγικόν, συγγενὲς πρὸς

τοὺς Τρ., ἰδρυμένον τὸ πάλαι ἀπὸ τῶν ἰλλυρ. ὁρέων μέχρι τῆς Ἰδρύας, ὥστερον περιορισθὲν εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Ἀξιοῦ καὶ Στρομόντος· πόλις αὐτῶν ἡ Ἀμυδῶν παρὰ τὸν Ἀξιὸν (Βαρδάρο), ὅστ' ἀπὸ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα ἐκβάλλει εἰς τὸν Θεομαϊκὸν κόλπον.—**374 ὁδοὺς** τὰς ἐπέκεινα τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι.—**380 ἵπποι** τοῦ Π.—**387 θέμιστας** Σ 497. ., Α 238.—**394**

Π. καταφθάσας τὰς πρώτας φευγούσας φάλαγγας τῶν Τρ. ἀπέκρουεν τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν προχωρεῖ μὲν μέχρι τῆς πύλης, εὐλαβούμενος τὴν σύστασιν τοῦ φίλου, ἀλλ' ὅτε δὲν ἐπιστοφῇ εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εἶχε διαταχθῇ.—**397 ποταμοῦ Σκαμάνδρου**, **τείχος** τῆς πόλεως.—**401 ὁ Θέστωρ** φαίνεται ὅτι ἦν ἡνίοχος τοῦ Πρῶτου.—**403 ἦστο** ἐπὶ τοῦ διαπέδου τοῦ δίφρου.—**407 ἰχθύων** ἡ ἀλεία ἰχθύων διὰ δικτύων καὶ ἀγκιστρῶν ἦτο γινώσκων εἰς τοὺς μυκην. χρόνους, ἀλλ' ἰχθύς καὶ ὅσπερ τροφῶνται μόνον οἱ στεροόμενοι θρεμμάτων (προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, χοίρων) οἱ δ' εὐγενεῖς μόνον ἐν λιμῶν κατ' ἀνάγκην.—**413 Ἡ Κορινθία** χαλκὴ κόρυς, ἣν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ἐνταῦθα, μένει ἀλύμαντος, ἀλλ' ὅτε τὸ κρανίον ἐντὸς αὐτῆς διεσπάρη εἰς δύο.—**Τίς σχέσις μεταξὺ τῆς προσφώνησεως τοῦ Π. πρὸς τοὺς Μυρμ. καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;** πρὸς τὴν περιγράφει μάχην ὁ Ὀμ.; αἱ παραβολαὶ τί αἰσθητοποιοῦσι; ποῦ συναισθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;

684-91 ἵπποισι καὶ Ἀν. ἐν διὰ δυοῖν: διατάξας τὸν Ἀχιλλεὺς ἀνέστη μετὰ τοῦ ἄρματος αὐτὸς πεζὸς ἠκολούθησε κατὰ πόδα **ἀά(ξ)ομαι** ὑφίσταμαι διατάραξιν τῶν φρενῶν: ὑπέπεσεν εἰς δεινὴν τύφλωσιν, διέπραξε χονδροειδὲς σφάλμα, **κῆρ** θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, **ὅς οὗτος**, **θυμὸν ἀνῆκεν** ἐξῆψεν, ἐπέτεινε τὸ μένος του.—**692-7 Μεγάδης** ὁ υἱὸς τοῦ Μέγα, **μνώοντο (μνάομαι)** εἶχον τοὺς νῶν των εἰς, ἐκυτταζον νά.

698-701 θύω μαίνομαι: πολὺν μανιωδῶς ὥρμα ἐπὶ τὰ πρόσωπα.—**702-11 ἀγκῶν** προσέχευσα γωνία τοῦ τείχους, **ἀποστρυφελίς** ἀπωθῶ ἀποτόμως, βιαίως, **νύσσω** ὠθῶ, **ἦ** **ἦ**, αὐτόν, **χάξομαι** Ο 426, **αἶσα** (aequus) μοῖρα, **πέρθαι** μ. ἄορ. β' τοῦ **πέρθεσθαι** παθ. σημ., **ὑπὸ δουρὶ Ἀχ.**, **ὅς περ** ὅστις ὅμως.

712-25 ἔχε ἐκράτει, **ἐν Σκ. π.** ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σκ. **δίξω** (δύο) διατελῶ ἐν ἀμφιβόλῳ, ἀμφιταλαντεύομαι, **κατὰ κλόνον** πρὸς τὴν ταραχώδη μάχην, ἐκ τοῦ ἐλάσσης, **ἀλῆναι** νὰ συγκεντρωθῶσι, **εἶδομαι** (φαίνομαι) ὁμοιοῦμαι, **αἰζηὸς** ἐνῆλιξ, ἀνῆρ, **μήτρω** **ω κ.-ως** μητροάδελφος, **οὐδέ τι** ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον, **αἶθε** εἴθε, **ἦσσαν** κατὰ τὴν ἀνδρείαν, **τῷ** Ο 741, **ἀπερῶεω** ἀποχωρεῖν

γερῶς ἀθλίως, κακῶς ἔχων· τότε εὐθύς ἤθελες πληρώσει ἀκριβὰ
νῦν ὑποχώρησίν σου, ἐφέπω διευθύνω ἐναντίον. — 726-30
φρων συνετός, δεξιός, ἔμπειρος (ἡνίοχος), πεπληγμένον ἀορ. β'
ιδιπλ., κλόνον σύγχυσιν κ. ταραχήν.

684-97. 685 Λύκιοι ὡς οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικού-
ν Z 78.

697. 711. 698 Τροίην Ἰλιον. — 700 πύργου τοῦ ὑπερ-
ω τῶν Σκ. πυλῶν· τούτου ἡ ὄροφὴ ἦτο ἐπίπεδος, ὁπόθεν γέρον-
καὶ γυναῖκες ἐθεῶντο τὴν μάχην. — 702 ἀγκῶν παρετηρήθη
τὰ τεῖχη τῆς ὁμηρ. Τροίας φέρουσιν ἐν κανονικαῖς 9 μ. ἀποστά-
σι προεξοχὰς προβαλλούσας τοῦ τείχους κατὰ 0,10-0,30μ., ὥστε
τερίβολος νὰ φαίνεται ὡς κυκλικὸς πρίων μετ' εὐρέων ὁδόντων.
704 ἀσπίδα ὁ θεὸς ἀπωθῶν ταύτην ἀπωθεῖ ἅμα μετ' αὐτῆς καὶ
ν ἥρωα. — 711 ἀλευάμενος ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν δηλώσεων ὅτι ὁ
τῶν ἦτο θεός. Ἐκατηβόλου ὡς τοξότου, ὡς προσωπ. τοῦ ἡλίου.

712-30. 712 ἔχε μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Π. — 719
αἰγάριος ποταμός. — 726 αὐτὶς ἐν 700 εἶχεν ἀπωθήσει τὸν Π.
ὁ τοῦ τείχους, ἥδη μετατοπισθέντος τοῦ ἀγῶνος ἐπανέρχεται εἰς
τόν. — 727 Κεβριόνης νόθος υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ ἡνίοχος τοῦ
κ. — Διὰ τί ὁ Π. ἐλησμόνησε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀχ.; ἔσχεν ὑπόμνη-
αὐτῆς; τίς ὠθεῖ τὰ πράγματα εἰς τὸ μοιραῖον τέλος;

731-43 σκαῖος (scaevus) ἀριστερός, λάζομαι λαμβάνω, μά-
ρος λευκὸς ἢ μαρμαρυγίας, ὀκριόεις (ἄκ-ρος, ἀκ-ή, a-c-e-r) αἰ-
ηρός, ἐρεισάμενος ἀφ' οὗ ἐστηρίχθη, ἐντείνας τὰς δυνάμεις του,
ὁδὲ χάζετο χωρὶς νὰ περιμεῖνῃ πολὺ, χωρὶς νὰ αναβάλλῃ ἐπὶ πολὺ νὰ
ψη τὸ βλήμα κατὰ τοῦ ἀνδρός, ἀλίω (ἄλιος μάταιος) βάλλω μά-
ην, μετώπιον ὁ χώρος ὁ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὅπου ἡ ῥίζα
ἰς ῥινός, λᾶας-ος ἄ. λίθος, σύνελεν σὺν ἀφεῖλεν, συγχρόνως ἀπέ-
τασε, ἔσχε (λίθον) ἀντέστη, οἷ ἦθ. ἀτυχῶς δι' αὐτόν, ἀρνευτὴρ
αὐμβητῆς (βουτηχτῆς), σχοινοβάτης (κυβιστητὴρ στηρίζων τὴν κε-
αλὴν κάτω καὶ ὑψῶν τοὺς πόδας ἄνω). — 744-50 ἐπικερωτόμεω
εἰροτομος-ιος) πεираῶ, περιγελῶ, ὦ πόποι περίεργον, κυβιστάω
εὐβῆ κεφαλῇ) πίπτω κατακέφαλα, κάμνω βουτιά, ῥῆα 44, πολλοὺς
θῦς, διφῶν ἀναδιφῶν, ἀναζητῶν, τήθεα ὄστρεα, ἀποθρῶσκων
ηδῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου κάτω, θαμιστικὸν διορίζον τὸ διφῶν, εἰ καὶ
λὶ ἄν, δυσπέμφελος τρικυμώδης, ἐξ ἵππων κάτω ἀπὸ τὸ ἄρμα,
ῥα ἀλήθεια λοιπόν! — 751 63 βεβήκει ὁ ὑπερστ. τὴν ταχύτητα
ῆς κινήσεως· γοργῶς ἔδραμε, οἶμα ἀκάθεκτος ὁρμή, κεραῖζω
εἰρῶ) σπαράσσω, ἐρηρώνω, σταθμοὶ μανδριά, μεμαῶς ἀκάθεκτος,

λυσσῶν, **δῆρις-ιος** θ. ἔρις, ἀγὼν 96, **μέγα φρονέοντε** ἀγέρωχο
χωρὶς ὃ εἰς τὰ ὑποχωρῇ εἰς τὸν ἄλλον, **μήστωρ** (μήδομαι) τεχν
της, **αὐτῇ** Ο 718, **ἔμαι** 382, **χρῶς** (χρωτὸς-οὸς) ἄ. (δέσμα) σῶμα
—763-76 **ὑσμίνη** μάχη: συνεκρότουρ πεισματώδη μ., **ἐριδαίν**
ἀνθαμιλλῶμαι, συνερίζομαι, **βῆσσα** θ. κοιλάς, **πελεμίζω** σείω, **φη**
γὸς θ. εἶδος δρυὸς παραγούσης ἐδωδίμους καρπούς, **τανύφλοιος**
ἔχουσα τὸν φλοιὸν τεντωμένον (ἄνευ πτυχῶν καὶ ὀυτίδων), ὁμαλό
λειον, **ἐβαλον** συγκρούουσαι, **ὄξος** ἄ. κλάδος, **τανυήκης** 2 (κυρ. περ
τοῦ ξίφους) μακρός, **ἰδς** ἄ βέλος, **πτερόεντες** πτερωτοί, φέροντι
πτερά, **χερμάδιον** χειροπληθῆς λίθος, **στροφάλιγξ** θ. στορόβιλο
δίνη, **μεγαλωστί** ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, **μέγας μ.** φαρδύς πλατύς, **λε**
λασμένος ἰ. μὴ σκεπτόμενος πλέον τὰ τεχνάσματα τῆς ἀμαρτηλασίας

777-82 **ἀμφιβεβήκει** δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν εἶχε πατή
σει, ἴστατο, **βέλε'** ἥπιετο τὰ βέλη εὐρικόν τὰ σώματα, ἐκαρφα
νοντο εἰς τὰ, **μάλ'** ἀμφοτέρων καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πέρα πέρα
ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, **μετανίσσομαι** κλίνω, **βουλυτὸς** ἄ. ἡ ὥρα
καθ' ἣν λύουν τοὺς ἀρότριῶντας βοῦς, (δύσις τοῦ ἡλίου) δέιλη.—
783-7 **ἀτάλαντος** (τάλαντον πλάστιγξ) ἰσοβαρής, ὅμοιος.—788
804 **ἀήρ** ἡέρος θ. ὁμίχλη, **ἀντιβολῶ** ἀντικρύζω, ἀντεπεξέρχομαι
μετάφρενον ὠμοπλάτη, **χειρὶ καταπρηνεὶ** διὰ τῆς παλάμης, **στρε**
φενδινέομαι στρεφογυρίζω, **αὐλῶπις** ἡ ἔχουσα αὐλοὺς (ὀπάς) ὠ
ὀφθαλμούς, ἡ προσσωπιδοφόρος (Κορινθ. κράνος), **τρυφάλεια**
ἔχουσα 4 φάλους, κερατοειδεῖς προεξοχάς, **ἐθνερα-αι** αἱ τριῖνες τῆ
οὐρᾶς ἢ χαίτης ἵππου (ὧς λόφος κόρυθος), **ῥύομαι** σφίζω, προφυ
λάττω, δὲ 800 διότι, **οἱ** Ἑκτορι, **ἀγῃ** ἐάγῃ, **κεκορυθμένον** χαλκῷ
τερμιόεσσα (τέρμις τέρμα) ἡ ἔχουσα γῦρον περιβάλλοντα ὁλόγυρον
καὶ συνέχοντα τὰ δέρματα τῆς ἀσπίδος, ἡ θυσανωτή.—805-1
ἄτη ἔκστασις, σύγχυσις, ζάλη, **ταφῶν** ἄχρ. ὄ., προκμ. **τέθηπα** (θά
βος), ἔκθαμβος, ἐμβρόντητος, **καίννυμαι**, **κέρασμαι**, ὑπερβάλλω
ἡλικίῃ ὁμήλικες, **βῆσεν ἄφ'** κατεκορήμνισεν ἀπὸ τῶν ἀρμάτων
πρῶτ' ἐλθὼν εἰ καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀγῶνι
ὡς ἀρματομάχος, **διδασκόμενος π.** κατὰ τὸ εἶδός π.: διότι τότε τ
πρῶτον ἔπαινε μάθήματα τῆς πολεμ. τέχνης, ἦτο ἀκόμη ἀρχαῖος
ἐν τῇ πολεμ. τέχνῃ, **γυμνὸς** ἀοπλος, **δαμασθεὶς** ἐξαντληθεὶς, ἀτε
νήσας. —818-28 **βεβλημένον** τροπ. εἰς τὸ ἀναχαζόμενον, **ἀρχι**
μολον (βλώσσω, ἔμολον, ἐρχομαι) πλησίον, **κενεῶν** ἄ. ὁ κενὸς ὁστὰ
χῶρος τῆς κοιλίας μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ἰσχίων, ἡ λαπὰρ
τὰ λαγαρά, **νεάτος** (νέος) ἔσχατος, προβλ. novissimum agmet
ἀκαχίζω (ἄχος), ἤκαχον, θλίβω, ἐμβάλλω εἰς πένθος, **χάρμη** μάχη

πῖδαξ θ. πηγῇ, ἀποφράω, ἀόρ. ἀπέφραν, ἀφαιρῶ.

731-76. 741 Ἀνήκουστον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξορυχθέν-
τες ἔπεσον κατὰ γῆς. — 745 *κυβιστᾶ* ὥς φαίνεται ἐκ διαφόρων
τοιχογραφῶν μυκην. χρόνων, ἡ τέχνη αὕτη ἦτο τότε λίαν προη-
γμένη καὶ δὴ ἐν Κορίθῃ, Σ 605-6, ἐν Μυκην. Αἰθούσῃ 92 1595,
ὅπου ἐπὶ τοιχογραφίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρουνθος παρίσταται
γυνὴ πηδήσασα καὶ συλλαβοῦσα ἀπὸ τῶν κεράτων μετέωρος, χωρὶς
οἱ πόδες γὰ πατώσιν πον, ταῦρον τρέχοντα. — *βεβήκει* ἵνα σκυλεύσῃ
καὶ κρατήσῃ τοῦ πτώματος. — 757 *καμένης* ὑπὸ κυνηγῶν· περὶ
ταύτην εὐρεθεῖσαν νεκρὰν συνάπτεται ὁ ἀγών. — 758 *πεινῶντες*
ὅτε ὁ λέων εἶναι ἀνάθεκτος. — 772 *ἐπεπήγει* ἐντὸς τοῦ σώματος
τῶν μαχητῶν. — 773 *πτερόεντες* διότι τὸ ξύλινον στέλεχος τοῦ
βέλους ἔφερε περὶ τὸ κάτω ἄκρον τρία παρὰλληλα πτερὰ χάριν ἀσφα-
λεστέρας πτήσεως, Δ² σ. 68. — *Τί σκοπεῖ* ἡ περιγραφὴ τοῦ φόνου
τοῦ Κεβρ.; 753 *τί προαγγέλλει* ἡ εἰκὼν;

777-828. 777, 779 φράσεις δηλωτικαὶ τῆς ὥρας, ὧν
ἀναλόγους ἔχουσι καὶ σήμερον οἱ ἀμόρφωτοι (ἀπὸ τῶν ἀστερισμῶν,
τοῦ ἡλίου: τόσας ὀργυιάς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα κλπ.). — 780 *ὑπὲρ*
αἶσαν μοῖρα εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ
φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ τοῦτο ἀκρι-
βῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν *μοῖρα* ἡ βούλησις τοῦ
Διὸς καὶ τῶν θεῶν. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται καὶ γινεταί
τι ὑπὲρ αἶσαν, τοῦτο εἶναι βραχὺ καὶ παροδικόν· διότι ἡ θεία δι-
καιοσύνη ἀγρυπνοῦσα ἀποκαθιστᾷ καὶ πάλιν τὴν πρὸς στιγμὴν κλο-
νηθεῖσαν τάξιν τοῦ κόσμου. — 790 *ἥερι κεκαλυμμένος* σύννηδες
ποιητ. μέσον, δι' οὗ οἱ θεοὶ καθίστανται ἀφανεῖς. — 796 *πάρος*
ἐφ' ὅσον ὁ Ἀχ. ἔφερεν αὐτήν, διότι τὰ ὄπλα ἦσαν δῶρα τῶν
θεῶν. — 799 Ὁ Ζεὺς ἐπέτρεψε τοῦτο θέλων νὰ λαμπρύνῃ τὸν Ἑ.
κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἡ περιβολὴ λοιπὸν τῶν
ὄπλων τοῦ Ἀχ. ἦτο ἀκριβῶς τὸ προμήνυμα τοῦ ἐγγίζοντος τέλους
αὐτοῦ. — 803 *σὺν τελαμῶνι* διασπαρῶντι. — 807 *Δάρδανος* ἐκ τῆς
Δαρδανίας, πόλεως τῆς Τροίας ἐπὶ τῶν ὑπωρεῶν τῆς Ἰδης, ἀρχαίας
οἰκίσεως τῶν Τρ. πρὶν κατέλθωσιν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κτίσωσι τὸ
Ἴλιον· ὅθεν Δάρδανος ὁ Τρώς· ὁ πατὴρ Πάνθους ἦτο ἐπιφανὴς
Τρώς ἐκ τῶν 7 δημογερόντων, συμβούλων τρόπον τινὰ τοῦ βασι-
λέως. — 820 *ἀγχίμολον* διότι μετὰ τὰς θυελλώδεις ἐπιθέσεις τοῦ
Π. 783 . . εἶχεν ὑποχωρήσει ἀπομακρυνθεῖς. — 825 *ὀλίγης* καὶ διὰ
τοῦτο μὴ ἐπαρκούσης δι' ἀμφοτέρους. — Ἡ σκανδαλώδης ἐπέμβα-
σις τοῦ Ἀπ., ἡ ἐμβολὴ τοῦ Εὐφύροβου, οὗ ὁ Ἑ. τρίτος καταφέρει

τὸ θανάσιμον κτύπημα, τί σκοποῦσι; πῶς φαίνεται ἐντεῦθεν ὁ Ὅμ.;

829-42 ἐπεύχομαι γαυριῶ διὰ τι, ἡμὸς ἡμέτερος, ποσσὶν ὀρωρέχεται (ὀρέγομαι ἐκτείνομαι) τρέχουσι μὲ τεταμένους τοὺς πόδας, ἀπὸ ῥυτῆρός, πολεμιζέμεν πρόσθε τᾶων προμαχοῦντες αὐτῶν, ἡμαρ ἀναγκαῖον τὴν ἡμέραν τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης, τὸ δούλιον ἡμαρ, δειλὸς δειλαιος, ἄθλιος, *χραιοσμέω (χρήσιμος) βοηθῶ, ὠφελῶ, ποθὶ ἀναμφιβόλως ἵμεναι ἐπανιέναι, δαῖζω σχίζω.—**843-50** ὀλιγοδρανέων (ὀλιγοδρανῆς, πρβλ. ἄδρανῆς) ἄψυχα, ἐν ἀτονίᾳ, μὲ σβεννυμένην φωνήν, ῥηιδίως ἵνα διευκολύνωσι τὸ ἔργον σου, καταστήσωσιν ἄπονον, αὐτόθι εἰς τὸν τόπον, πρὶν προλάβουν νὰ κάμουν οὔτε ἐν βῆμα μετὰ τὸ βλῆμά μου.—**851-4** θῆν βεβαίως, οὐ θην κατ' οὐδένα τρόπον, βέ(ί)ομαι θὰ ζήσω, βέε* βέε(σ)αι.—**855-7** ῥέθρα μέλη, ὀροτῆς θ. (ἀνῆρ) ἀνδρική δύναμις, παλληκαριά.

829-63. 846 αὐτοὶ κυρ. μόνον ὁ Ἀπ., ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τοῦ Διός.—**849** Ἡ μοῖρα εἶναι ἡ βουλὴ τῶν θεῶν.—**853** Ἡ ψυχὴ ἀθροιζομένη πρὶν ἀπολυθῆ τοῦ σώματος, συγκεντροῖ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ ῥίπτουσα βλέμμα εἰς τὸ μέλλον γίνεται μαντικωτάτη.—**856** πταμένη ὡς ἐν μορφῇ πτηνοῦ. Ἀιδόσδε βεβήκει πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἄδου, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τοῦ ἄνω κόσμου καὶ τοῦ ἄδου, εἰς ὃν θὰ εἰσῆρχετο μόνον μετὰ τὴν καῦσιν.—Ποῖον πνεῦμα κρατεῖ ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἑ.; πῶς παρίσταται ἀποθνήσκων ὁ Π.; διὰ τί ὁ Ἀχ. ὑφίσταται τὴν ἀπώλειαν τοῦ φιλιάτου;

ΙΛΙΑΔΟΣ P.

***125-31** ἀποφρῶ Π 828. — **132-9** καλύψας στήσας ὡς προκαλύμμα, ὡς (ἔστηκε), περὶ οἷς πρὸ τῶν τέκνων της, λέων λέαινα, ὃν τύπον ἀγνοεῖ ὁ Ὅμ., ἐπακτῆρες (κυνῶν) κυνηγοί, σθένει βλεμεαίνει ἐπαίρεται (φουσκώνει) διὰ τὴν δυνάμιν της, **136** καταβιβάζει τὸ κατὰ τὰς ὀφρῦς δέσμα τοῦ προσώπου, συνοφρουοῦται, βεβήκει εἶχε στηρίζει τοὺς πόδας του, μέγα κτηρ. τοῦ πένθος προληπτ. : πληρούμενος βαθέος πένθους.—**262-7, 356-61** προέτυψαν ἐκτύπησαν ἐμπρός, ἀολλῆς Ο 718, προχοαὶ ἐκβολαί, διυπετής (ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεσὼν) οὐρανόπεμπτος, βέβρυχα (βρυχῶμαι), μόνον προκμ., βρυχῶμαι, μυκῶμαι, ποτὶ ῥόον συναντῶν τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, ἄκραι ἠιόνες αἱ ἐξέχουσαι ἄκται, ἐρευγομένης... ἐπειδὴ τὰ θαλάσσια κύματα ἐκβράζονται ἔξω (τῆς ἄκτῆς, πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ), **λαχῇ** Ο 396 ἀλαλαγμός, **ἔνα θ. ἔχοντες** ὁμό-

μοι, ἐπώχετο περιήλθεν ἐν σπονδῇ, μάλα πάντας ἀνεξαιρέτως
ους, προμάχεσθαι Ἄ. νὰ μάχηται προχωρῶν ἔξω τῆς γραμμῆς
ἐν Ἄ., βεβήμεν νὰ πατῇ ἀκλόνητος, μάλ' ἄμφ' αὐτῷ πλησιέ-
ατα αὐτοῦ, ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν, σχεδόθεν δὲ . . . ἐν ἀμέ-
ρ δὲ ἐπαφῇ πρὸς τὸ πτώμα, ἥ: ἀλλὰ νὰ μάχηται ἀφήνων τὸν πο-
μιον νὰ πλησιάσῃ, δεύω βρέχω, ἀγχιστῖνοι ἐπασσύτεροι, ἐπάλ-
λοι, σωρηδόν.

125-39, 262-7, 356-61. 125 ἀπέφρα ἐν Π
83-804 τὰ ὅπλα τοῦ Π. πληγέντος ὑπὸ τοῦ Ἄπ. ἔξεπεσον χαμαί.
θεν ἡ φράσις μεταφραστέα: ἄφ' οὗ τὰ ὅπλα τοῦ Π. κατὰ γῆς πε-
ντα ἀπεκόμισε, ἄφ' οὗ διέταξε νὰ συλλεγῶσι καὶ ἀποκομισθῶσι.—
30 ἐς δίφρον ἵνα μεταβῇ εἰς ἄλλην θέσιν ἢ εὖρη τὰ κατάλληλα πρό-
πα πρὸς ἀποστολὴν τῶν σκύλων εἰς τὴν πόλιν.—**131** κλέος διότι
ἂ ἐχρησίμευον ἐν τῇ πόλει ὡς τρόπαιον.—**136** ἐπισκύνιον ὅταν
λέων θυμοῦται, συσπᾷ τὸ δέσμα τὸ περὶ τὴν ῥίζαν τῆς ῥινὸς καὶ
οὗς ὀφθαλμούς.—**138** ἐτέρωθεν ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν.—**139**
Ἰετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἑ. ὁ Αἴας καὶ ὁ Μ. δὲν ἀποσύρουσι
αοαδόξως τὸ πτώμα.—**263** διιπετεῖς οἱ ποταμοί, διότι τὸ ὕδωρ
ὕτων προέρχεται ἐκ τῶν βροχῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).—**265** ἔξω
ρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ, ἔξω (πρὸ) τῆς ἀκτῆς.

400-11 ἐτάνυσσε ἀνέφλεξε φονικὸν ἀγῶνα, ἀπάνευθε μακράν,
λπομαι, ἔολπα, φαντάζομαι, τὸ διασαφ. ὑπὸ τοῦ τεθνάμεν, οὗ
ποκ. μὲν (Πάτρο.), ἐγγρίμιομαι πλησιάζω, ἔθεν οὐ, αὐτοῦ, νό-
φιν χωριστὰ ἀπὸ τὸν Π., κατὰ μόνας, δὴ τότε ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς,
τε ἔστελλε τὸν Π. εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅτι ῥα ὅτι δηλ., ἐπεξ. τοῦ κα-
ὸν ἐτύχθη, ὥλετο, οὐχὶ ὀλεῖται, κατὰ τὸ ἐτύχθη, διότι ὁ Ὅμ. ἔχει
π' ὅφει του τὴν τετελεσμένην προᾶξιν.

400-11. 405 ἐνιχριμφθέντα ὅπερ ὁμοῦς ὁ Ἀχ. εἶχεν ἀπα-
τορεύσει Π 87 κ. 95.—**407** οὐδὲ σὺν αὐτῷ ὁ Ἀχ. εἶχε διχθα-
ίας κῆρας, ἢ βραχὺν μὲν βίον, ἀλλ' ἐνδοξον, ἢ μακρὸν μὲν, ἀλλ'
ἔδοξον ἐπειδὴ δὲ προετίμησεν ἐκεῖνον, ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸ τῆς
ἰλώσεως τοῦ Ἰλίου, καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ τό γε 408.

412-23 ἀκαχμένος (ἀκ-ή, ac-u o, ac-er) ὀξύς, κοπτερός,
ἐγγρίμιομαι συνωθοῦμαι, νωλεμές ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύ-
πτως, μὰν μὴν, ἀλήθεια, ἀπονέεσθαι ἄνευ τοῦ Π., ὅπερ ἀκολου-
θεῖ ἐν 418 εἰ . . . , χάσκω ἀνοίγω καὶ καταπίνω, ἄφαρ εὐθύς, ἀπο-
λύτως, μεθίημι ἀφήνω εἰς τὴν διάκρισιν τινος, πότι ἀναστο. ποτί,
ἄρνυμαι Π 88, τίς πᾶς τις, πάντας ὁμοῦς π. ἀνεξαιρέτως, ἐρωέω
ὑποχωρῶ, ὄρσασκεν θαμ. τοῦ ὄρνυμι: ἀνεορίπιζεν, ἐξῆπτε.

424-40 *δρυμαγδός* ἄ. πάταγος, *σιδήρειος* ἰσχυρότατος (πρὸς *σιδηρᾷ* ὑγείᾳ), διαβολικός, *χάλκεος* ὁ οὐρανός, διότι ἐφαντάζοντο ὡς στερεὸν μετάλλινον θόλον, *ἀτρύγετος* (α(στ.)-*τρύνειν* καταπονεῖν) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *αἰθήρ* ὁ λεπτός καὶ διαυγής ἀήρ ὁ πληρῶν τὸν οὐρανόν, τὸν χώρον τὸν ὑπεράνω τῶν νεφῶν, *ἐπειδὴ* *πρῶτα* εὐθὺς μόλις, *ἡνίοχος* παραιβάτης (ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ἄρματος *μαχητής*), *ἥ μὲν* καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι, *Διῶρης-εος*, *ἐπιμαίομαι* ἐφάπτομαι: πολλὰ κτυπήματα κατέφερε, *θείνω* πλήττω *θοῇ* εὐκίνητος, *ἀρειή* ἀπειλή, *ἀσφαλέως* ἀμετακίνητοι, *ἐνισκίμπω* κλίνω, καρφώνω, *οὔδας-εος* οὐ. ἔδαφος, *μύρομαι* δακρυροῶ *θαλερῇ* πλουσία, *μιαίνεται* ἐκ τοῦ κονιορτοῦ, *ἐξερείπω* πίπτω ἔξω, *ζεύγλη* ζεύγλα, ἡ καμπύλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, εἰς ἣν εἰσήρχετο ἡ κεφαλὴ τοῦ ζευγνυομένου ζώου· ὅθεν ὁ ζυγὸς εἶχε δύο ζεύγλας — 441-52 *προτὶ δν μ. θ.* εἶπεν ἐνδομύχως, *δειλὸς* δέιλαιος, δόλιος, δυστυχής, *πάντων* διαιρ. εἰς τὸ οὐ *τι*, *οἰζυρὸς* (οἰζὺς ἀθλιότης, δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιολύπητος, ἀξιοδάκρυτος, *πνέει κ. ἔρπει* ἀναπνέουσι κ. κινεοῦνται, *ζῶσι μὲν* ὅμως, *οὐ ἄλλις* δὲν τὸν ἀρκεῖ *ἐπεύχομαι* γαυριῶ, *αὕτως* μάτην, ἄνευ λόγου. — 456-9 *ἐνς κ. ἡῦς*, ἐν (εὐ), ἀνδρείος, γενναῖος, *ρίμφα* (ρίπτω) ταχέως, *μετὰ Τ. κ. Ἀ.* εἰς τὸ μέσον τῶν, *τοῖσι δ' ἔπ'* ἐναντίον ἐκείνων (Τρ.), ἥ: ἐπὶ τοῦ ἄρματος.

424-39. 424 *σιδήρειος* διὰ τὴν μεγάλην ἐντύπωσιν, ἣν εἶχεν ἐμποιήσει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡ σκληρότης καὶ τὸ ἀκαμπτὸν τοῦ μετάλλου, — 425 *χάλκεος κ. πολύχαλκος κ. σιδήρεος*, ἡμεῖς: στερέωμα. — 427 *ἡνίοχοιο* διότι ὁ Π. ἦτο ὁ συνήθης ἡνίοχος, ὅσakis ἐπώχετο ὁ Ἀχ.: ἄλλως ὁ ἡνίοχος πολλάκις λαμβάνεται ἀδιαφόρως καὶ ἀντὶ τοῦ παραιβάτου. — 432 *πλατὺν Ἑλ.* ἢ διότι ἐφαντάζοντο αὐτὸν ὡς ποταμὸν διὰ τὸ πρὸς τὸ Αἰγαῖον ῥεῦμα, ἢ διότι ὁ Ὅμ. νοεῖ μᾶλλον τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν τὴν προσκλύζουσαν τὴν Τρωικὴν ἀκτὴν ἢ τὸν στενὸν πορθμόν, καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχαιότερα ἀντίληψις. — 440 *ἐξεριποῦσα* ἐφ' ὅσον ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐζευγμένου ἵππου εἶναι ὀρθία, ὁ ζυγὸς συνέχει τὴν χαίτην πρὸς τὸ ὀπισθεν, ἀλλ' ὅταν ἡ κεφαλὴ κλίνη κάτω, ἡ χαίτη χύνεται κάτω καὶ κρέμαται ἐκατέρωθεν τοῦ ζυγοῦ. — 443 *δόμεν* οἱ ἵπποι ἦσαν γαμήλιον δῶρον τοῦ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Πηλέα. — 444 *ἀθανάτω* ὡς τέκνα τοῦ Ζεφύρου καὶ τῆς Ἀρπυίας Ποδάργης Π 150. — 450 *αὕτως* διότι ἡ δόξα τοῦ φόνου τοῦ Π. ἀνῆκει μᾶλλον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. — 451 *ἐν γούνασι* διότι ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος ἐκδηλοῦται ἐν πρώτοις ἐν τῇ ἀτονίᾳ τῶν γονάτων, τοῦναντίον εὐκίνητα γό-

νατα εἶναι ἀπόδειξις εὐεξίας ὅλου τοῦ σώματος.—452 καὶ Ἀὐτομέδονια ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ ὑμεῖς θέλετε σωθῆ.

651-5 βοὴν ἀγαθὸς βροντόφωνος, σκέπτομαι παρατηρῶ, δαΐφρων συνετός, περίνους.—656-67 μέσ(σ)αυλος (ἡ ὄνομ. ἄβεβαία) ὁ χώρος τῆς αὐλῆς μέσης, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ἡ μάνδρα, πῖαρ οὐ. (πλῶν, πιμελή) πάχος: νὰ σπαράξῃ βοῦς, ἵνα φάγῃ τὸ λίπος, τὰς λιπαρὰς σάρκας, ἐργήσω ἀγρυπνῶ, ἐρατίζω σφόδρα ποθῶ, ἰθύω (ἰθύς εὐθύς) ὁρμῶ κατ' εὐθεΐαν, θαμνὺς ὁ πυκνὸς Π 207, θρασὺς τολμηρὸς, δεταὶ δεμάτια, τρέω τρέμω, νόσφιν μακράν, τετιηὼς κ. τετιημένος, ἀχρ. ῥ., περίλυπος: τὸ ἀναφ. ὅς 658 μένει ἄνευ ῥήματος, τῆς συμπληρώσεως γινομένης ἐν 664: κανονικῶς θὰ εἶχε: ὡς λέων, ὅς.. ἡῶθεν ἔβη τετιηόυ θ., περὶ δῖε (δίῳ φοβοῦμαι, δέδια) καθ' ὑπερβολὴν ἐφοβεῖτο, δήιος πολέμιος, ἔλωρ οὐ. λεία, πρὸ φόβοιο συνεπεΐα, ἔνεκα φυγῆς, ἀργαλέος Π 109.—668 -72 ἐννεΐη (ἐννῆς προσηνῆς) προσήνεια, γλυκύτης, καλωσύνη.—673-81 παπταίνω Π 283 περισκοπῶ, πτώξ-ωνὸς ἄ. (πτώσω) λαγός, ἀμφίκομος πυκνόφυλλος, ἴδοιτο ὑποκ. ὅσσε ὡς οὐ. πληθ.—682-93 εἰ δ' ἄγε παρακελ. ἐμπρός!, δεῦρο ἴθι, λυγρὸς (lug-eo) πένθιμος, θλιβερός, ἥδη μὲν-πέφεται δὲ ἔχει φονευθῆ, πρkm. τοῦ πεφνεῖν, ὄχα (ἔχω ἐξέχω) ἐξόχως, πάντοτε μετὰ τοῦ ἄριστος, εἰπέμεν προσκτ., αἶ κε πλ. ἐρ.—694-9 καταστνγέω κατατρομάζω, δὴν (diu) ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἀμφασίη ἀφασία, θαλερός ζωηρός, ἐφημοσύνη κ. ἐφειμῆ παραγγελία.—700-6 ἥθελεν εἶχεν ὄρεξιν, ἐτάροισιν Ἀντιλόχου, ἐνθεν ἀφ' ὧν (ἐταίρων), ἀνῆκεν ἔβαλεν ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπὶ Π. πλησίον τοῦ Π.

651-706. 653 Ἀντίλοχος ταχύτατος τοὺς πόδας καὶ φίλτατος εἰς τὸν Ἀχ. μετὰ τὸν Π., ὅθεν καταλληλότατος πρὸς τοῦτο. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντ., ὡς λέγει ὁ Μ. 692, εἶναι καὶ νὰ λάβωσι βοήθειάν τινα παρὰ τοῦ Ἀχ. πρὸς σωτηρίαν τοῦ νεκροῦ.—658 ἐρεθίζων διὰ τῶν ἐπιθέσεων.—663 δεταὶ ὁ λέων τὸ πῦρ μάλιστα φοβεῖται. Ὁ Ὅμ. γινώσκει ἄριστα τὸν λέοντα, ζῶντα τότε ἐν ταῖς ἑλλήν. χώραις, ἀφ' οὗ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἡροδότου ὑπῆρχον πολλοὶ λέοντες ἐν Ἑλλάδι μεταξὺ Νέστου καὶ Ἀχελφού· ἰδίᾳ γινώσκει καὶ περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸν περσικὸν λέοντα μετὰ τῆς μεγάλης χαίτης.—668 Μηριόνης θεράπων καὶ ἡνίοχος τοῦ Ἰδομενέως, μαχόμενος ἥδη πεζός.—682 ἐπ' ἀριστερὰ διὰ τὸν βλέποντα πρὸς τὰς ναῦς καὶ ἔχοντα κατὰ νότου τὴν πόλιν· ὅθεν ἀποπτικὸν σημεῖον εἶναι τὸ Ἴλιον· αἱ νῆες τοῦ Ἀχ. κατεῖχον τὸ ἀριστερὸν κέρας, ὅθεν καὶ ὁ Π. θὰ ἔπесεν ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ ἑλλήν.

στράτοϋ, ἐν ᾧ ὁ Ἄντ. ἐμάχετο ἐν τῷ δεξιῷ· διὸ ἔβλεπε μὲν τὴν φυγὴν τῶν Ἀχ., ἀλλ' ἠγνόει τὸν θάνατον τοῦ Π.—698 βῆ θέειν δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ ἄρμα, διότι ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἦτο πολυθρύλητος ἐν τῷ ἔπει· τὰ ὅπλα παραδίδει, ἵνα κινῆται ταχύτερον.—699 ἔστρεφεν ἤλαυνεν ὅτε μὲν πρόσω, ὅτε δὲ ὀπίσω, ὀπισθεν τῶν γραμμῶν τῶν μαχομένων, κατὰ τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν τοῦ Ἄντ., ἔτοιμος νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

707-14 εἶθα εὐθύς, ἵμεναι ὅτι θὰ ἔλθῃ (ὁ Ἀχ.).—715-21 κατ' αἶσαν ὀρθῶς, ἀλλὰ ἐμπρὸς λοιπόν, ὑποδύομαι κύπτω, ἡ μιχ. χρόν. εἰς τὸ ἀείραντες λαβόντες ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκ πόνου ἔξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὀπισθεν ὤμων, καλύπτοντες τὰ νῶτα ὤμων, τὸ πάρος περ καὶ πρότερον ἐν τούτοις ὑφιστάμεθα τὴν σφοδρὰν ἐπίθεσιν, τὴν μάχην ἐν τῇ ὀξύτητι αὐτῆς.—722-3, 736-41 ἀγκάξομαι λαμβάνω εἰς τὰς ἀγκάλας, μάλα μεγάλως εἰς τὸ ὕψι, ἐπὶ σφὶν 736 ὀπισθεν αὐτῶν εἶχε λάβει ἔντασιν, εἶχεν ἀναρριπισθῇ, ὄρμενον μ. ὄρο. τοῦ ὀρνυσθαι, ἐκραγέν, μινύθω Π 392 ἀφανίζομαι, μεταβάλλομαι εἰς τέφραν, ἐν σέλαϊ μεγάλῳ ἐν μέσῳ τῶν οὐρανόμηκων φλογῶν, ἐπιβρέμει τὸ ἀναρριπίζει αὐτὸ μετὰ πατάγου, μὲν 740 ἡ ἀντίθ. 742 οἱ δέ, ἀζηχῆς Ο 658, ὄρουμαγδος 424, τοῖς Μενελάῳ καὶ Μηριόνη.—742-6 ἀμφιβαλόντες (περιβληθέντες) καταβαλόντες, παιπαλόεις ἀνώματος, ἀπόκορημνος, δόρυ ξύλον (δούρειος ἵππος), νήϊος ναυπηγήσιμος, ὥς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεων.—746-53 ἰσχάνω (ἴσχω) ἀναχαίτιζω, πρῶν Π 299, τετυχηκῶς εὗρεθείς, ἐκτεινόμενος, διαπρύσιον ἐπὶ πολλὴν ἔκτασιν, πεδίῳ ἐν τῇ π., ἀλεγεινὰ ὀλέθρια, καταστρεπτικά, ἄφαρ εὐθύς, τίθησι κατευθύνει (ἐκτρέπει) τὸ ρεῦμα αὐτῶν εἰς τὴν πεδιάδα, πλάζω (πλήττω) ἀπωθῶ, μιν πρῶνα, σθένει ῥέοντες παρὰ τὸ ὀρητικόν τῶν ρεῦμα, μάχην Τρ. τοὺς μαχομένους Τρ.—753-61 Ἀγχισιάνδης (Ἀγχίσης-ου), τῶν Ἀχαιῶν, ὅπερ μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ κοῦρου Ἀχ. 758, ψὰρ ἄ. ψαρώνι, κολοῖδς ἄ. καλοιακούδα, κεκλήγοντες κράζοντες, κρώζοντες, κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ νέφος, οὔλον (οὔλος, εἶλω) πυκνά, ζωηρά, προῦδωσι μακρόθεν, ἐμπρὸς τῶν ἴδωσι, κίρκος ἄ. κικινέζι, εἶδος ἰέρακος, χάρμη (χαίρω) ὁ πολεμ. ἐνθουσιασμός, ἡ φράσις: πανικόβλητοι, ὑπ' Αἰνεία ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ, περὶ ἀμφὶ ὀλόγυρα, ἐρωῇ Π 302.

700-61. 705 Θρασυμήδης ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιλόχου.—711 γυμνὸς διότι τὴν πανοπλίαν εἶχε δώσει εἰς τὸν Π.—719 νῶι οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Τελαμώνιος καὶ ὁ Οἰλέως, ὁ Λοκρός. Καὶ ὁ

Μ. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατείᾳ ἰδὼν τινα ὁμώνυμον διαπρέποντα ἐν τῇ μάχῃ εἶπεν ὅτι ὁ ὁμώνυμος εὐρέθη ἴσος τῆς ὁμωνυμίας. — **750 ἄφαρ** εὐθὺς μόλις πλησιάσωσιν οἱ ποταμοί. — **754 Αἰνείας** υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἡγεμὼν τῶν Δαρδανίων, συγγενὴς τοῦ Πριάμου, ὁ ἀνδρείοτατος τῶν Τρ. μετὰ τὸν Ἑκ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

1-14 δέμας οὐ. (σῶμα) + γεν. δίκην, **πόδας ταχὺς** εἰς τὸ Ἀντίλοχος, **ὀρθόκραιρα** (κραῖρα θ. κεφαλὴ ἀνθρώπου ἢ κέρας ζῴου) ὀρθοκέφαλον ἢ ὀρθοκέρατον πλοῖον (διὰ τὰ δίκην κεράτων ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου ἀνωρθωμένα ἄκρα), **φρονέοντα** διαισθανόμενον, **ὀχθήσας** Π 48, **ἀνυξόμενοι** . . φεύγοντες περίτρομοι διὰ τῆς πεδιάδος, **νηυσὶν ἐπι** πρὸς τὰ πλοῖα, **κῆδεα** θλίψεις, πικρία, **διαφράζω** ἀνακοινῶ ῥητῶς, **σχέτλιος** ὁ παράβολος, ὁ ὑποκίνδυνος, **ἴφι μάχεσθαι** νὰ δεχθῇ κρίσιμον ἀγῶνα. — **15-21 ἦος** ἕως, **ὀρμαίνω** ἀνακνυκῶ, διαλογίζομαι, **ἀγανὸς** Π 103 εὐγενὴς (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς καὶ Γέλοντες), **δαΐφρων** Π 727 ἢ ἐμπειροπόλεμος, **λυγρὸς** P 686, **ἀγγελίης** περὶ πρᾶγματος, τὸ ὅποιον εἶθε. — **22-7 ἄχεος νεφέλη** . . μαῦρον πένθους νέφος ἐπεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν του, **κόνις** τέφρα, **αἰθαλόεις** (αἰθάλη καπνία) μαῦρος, **αἰσχύνω** ἀσχημίζω, παρὰμορφῶνω, **νεκτάρεις** εὐώδης, θεῖος, **δαΐζω** τίλλω, μαδῶ. — **28-31 δμῶή** (δάμνημι) ἡ (δοριάλωτος) δούλη, **ληγίζομαι** αἰχμαλωτίζω, **ἀκήχεται κ. ἀκάχημαι**, ἐνεστ. ἄχνυμαι κ. ἀκαχίζομαι (ἄχ, ἄχος) στεναίζω, **θύραζε** ἔξω, **λείβω** (σπένδω) χύνω, **ἔστενε κ. κ.** ἀπὸ τὴν εὐγενῇ καρδίαν του ἐξέβαλλε βαθεῖς, ὑποκώφους στεναγμούς, **ἀποτιμήγω** ἀποτέμνω, **σίδηρος** σιδηροῦν ἐγχειρίδιον.

1-34. 2 Ἀντίλοχος P 653. — **3 προπάροιθε νεῶν** ἐν τῇ αὐτῇ πρὸ τῆς κυρίας σκηπῆς παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός, 23, 25, 29. — **6 αὖτε** ὥς καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Π. — **10 Μ. τὸν ἄριστον** ὁ Π. ἦτο Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, ὁπόθεν διὰ φόνον κατέφυγεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πηλέως, ὅπου ἀνετράφη ὥς φίλος καὶ θεράπων τοῦ Ἀχ. ὥς στρατεύσας μετὰ τῶν Μυρμιδόνων καὶ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ καλεῖται Μυρμιδών. — **13 ἐκέλευον** ἐν Π 87 κέ., ἀλλὰ δὲν ἐμνημόνευσεν ἐκεῖ ὀνομαστὶ τὸν Ἑ. — **23 αἰθαλόεσσαν** ἡ τέφρα προήρχετο ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ προσφερομένων θυμάτων εἰς τὸν Ἑρκεῖον Δία καὶ περὶ τῶν Φαρισαίων μανθάνομεν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι πρὸς ἐκδήλωσιν πένθους ἐπέπασσον

κατὰ τῆς κεφαλῆς τέφραν· τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πενθεῖν ἦτο καθ' ὅλου ἀνατολικόν.—**25 νεκτάρεος** ὁ χιτῶν ὡς δῶρον τῆς μητρός, θείας καλλονῆς.—**28 ληίσσατο** ὁ Ἀχ. εἶχε κυριεύσει 23 περιοικίδας τῆς Τροίας πόλεις.—**29 ἐκ δὲ ἔδραμον** ἐκ τῆς σκηνῆς, ὅποθεν θὰ ἤκουσαν τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἀντ. ἢ τὸν θόρυβον τοῦ κυλιόμενου Ἀχ.—**34 σιδήρῳ** ἢ χρῆσις αὐτοῦ εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1100 περίπου π. Χ., κατεσκευάζοντο δ' ἐξ αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μικρὰ κοσμήματα καὶ εἶτα οἰκιακὰ σκευή, σκέπαρνα, πελέκει, μάχαιραι, ὕννια ἀρότρων κλπ.—**Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐμβάλλει τὰ τῆς δαισθήσεως τοῦ Ἀχ.;** πόθεν προκαλεῖται αὕτη; διὰ τί ὁ Ἀχ. μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ φίλου ἐν τέλει τοῦ μονολόγου; διὰ τί ὁ λόγος τοῦ Ἀντ. βραχύτατος; διὰ τί τὸ ἄλλος τοῦ Ἀχ. ἄφωνον; εἰς πόσας βαθμίδας ἐξελίσσειται;

35-8, 50-3 κώνυσεν ἤρχισε νὰ θορνή γοερῶς, ἔβαλε γοερὸν θοῆνον, **ἀμφαγέ(ι)ρομαι** συγκεντροῦμαι περὶ τινα, καὶ 50 ἀνήκει εἰς τὴν ὅλην ἔννοιαν, ὡς συνέπειαν τοῦ ἀμφαγέροντο· καὶ φυσικὰ (ὄντως), **πλήτο** ἄορ. πίμπλασθαι, **ἀργύφους-φος** (ἀργὸς λευκὸς -φάος) λευκός, μαρμαίρων, ἐν εἰς τὸ εἶδετε εἰδῆτε.—**54-62 ὦ μοι ἐγὼ δ.** ἄχ ἢ δόλια! ἄχ ἀτυχῆς μήτηρ ἀρίστου, ἀλλὰ δυσμοίρου ἥρωος!, **ἀνέδραμεν** ἀνεβλάστησεν, ἐξεπετάχθη, **ἔρνος** οὐ. βλαστός, **γουννός** ἄ. ὕψωμα, λόφος, **ἄλωῃ** (ἁλώνιον) ἀγρός· ἐν λοφώδει ἀγεῶ, **ἐπιπροέηκα** ν. τὸν ἀπέστειλα ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τῶν πλοίων, **Ἴλιον εἴσω** μέχρι τοῦ Ἰλίου, **δ δ'** διακόπτει τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀποδόσεως· ἐντεῦθεν καὶ ἡ προσθήκη· τὸν μὲν ἐγὼ... ἀντί· υἱόν, ὅς τραφεῖς ὑπ' ἐμοῦ... ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος, ἐπιπροέηκα, **ἄχυνται** κατατῆκεται, ἡ ζωὴ του εἶναι ἀτελεύτητον μαρτύριον, **ἰούσα** καὶ ἂν μεταβῶ ἐκεῖ, ***χραισμέω** II 837.—**63-4 εἶμι** ἐνεστ., **ἀπὸ πτολέμοιο** μακρὰν τοῦ.

33-64. 36 παρὰ πατρί II 222 ἐδρεύοντι ἐν τῷ Αἰγαίῳ μεταξὺ Ἰμβρου καὶ Σαμοθράκης.—**38 Νηρηίδες** ἀδελφαὶ τῆς Θέτιδος 50 τὸν ἀριθμόν.—**50 σπέος** τοιαῦτα σπήλαια, ὧν βροῖθουσιν αἱ ἑλλην. ἀκταί, ἐθεωροῦντο ὡς μυστηριώδης κατοικία Νυμφῶν.—**57 γουνῶ ἄλωῃς** δένδρα φυτεύμενα ἐπὶ ὕψωματων τυγχάνουν ἐπιμελεστάτης θεραπείας, ποτίσματος κλπ., διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσιν.—**60 δόμον** Π. ὅπου θὰ ἐπέστρεφε μετὰ τὸν πόλεμον ἡ μήτηρ, ἐὰν ἐπέστρεφε ζῶν ὁ υἱός.—**Διὰ τί ὁ Ἀχ. συνηγρόμενος δὲν ἐρωτᾷ τὸν Ἀντ., ἀλλ' ὁ Ὅμ. ἀπάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Θ.;** τίς ἡ κυρία λέξις, περὶ ἣν πλέκεται ὅλος ὁ λόγος τῆς Θ.; τίς ἡ κυρία ἰδέα ἡ κρατοῦσα ἐν αὐτῷ;

66-6 σφίσι χαριστ., ῥήγνυντο ἐσχίζετο, ἐρίβωλος εὐφορος, ἐπι-
 χερῶ (ἐξεΐης) ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, ἔρυντο εἶχον ἀνελκυσθῆ,
 αμύς P 661 πυκνός.—70-7 ἐξαύδα ἐκμυστηρέυθητι, εἰπέ τὸ
 οὐσικὸν τοῦ πόνου σου, τὰ μὲν δὴ διασαφ. ἐν 76-7: καὶ ὅμως
 ῥάγματι ἔχουσι τελεσθῆ πρὸς χάριν σου, ὡς ἄρα δὴ ὅπως δὰ ἀκρι-
 ῶς ἡῦχεσο, ἀλήμεναι ἀλῆναι, εἴλω, νὰ συσσωρευθῶσι, νὰ στιβα-
 θῶσι, σεῖ' ἐπιδευομένους (δέομαι) αἰσθανόμενοι τὴν ἀπουσίαν σου,
 ἐκήλιος (ἀ(στ.)-ἐκηλος ἥσυχος) (ὁ μὴ ἐπιτρέπων ἥσυχίαν) δυσάρε-
 τος.—78-85 ἄρ ναί, ἡῖδος οὐ. ἡδονή, εὐχαρίστησις, περὶ πάν-
 ον ὑπὲρ πάντας, δηῶ O 708, ἔμβalon σὲ ἐξεβίασαν νὰ πέσης ἐπὶ
 τῆς κλίνης, διὰ τῆς βίας σὲ ἔρριψαν.—86-93 αὖθι αὐτόθι, ἄλιος
 ἴλις) θαλάσσιος, νῦν δὲ (ἄλλως ἔδοξε τοῖς θεοῖς) ἔγινες σύζυγος
 νητοῦ, καὶ σοὶ ὅπως καὶ εἰς ἐμέ, μυρτίον ἀτελεύτητον, παιδὸς
 ντικ. ἢ αἴτ., ἀνωγεν ἐπιτρέπει, μετέμμεναι νὰ ὑπάρχω μεταξὺ
 ὧν ἀνθρώπων εἰς τὸν κόσμον, πρῶτος πρὸ παντὸς ἄλλου, ἔλωρ
 667, ἔλωρα τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον καὶ τὴν σκύλευσιν.—
 94-6 ὠκύμορος ταχυθάνατος, βραχύβιος, οἷ'.. ὅπως ὁμιλεῖς, μὲ
 ὑτά, τὰ ὁποῖα λέγεις.—97-100 ἐπεὶ οὐκ ἄρ'.. ἀφ' οὗ δὲν ἐπέ-
 ρωτο, ὡς βλέπω ἤδη, ὁ μὲν διασαφ. ἀσύνδ., δεύετο ἐχρειάσθη,
 στερήθη, εἶχε τὴν ἀνάγκην τῶν βραχιόνων μου, ἀλκτῆρ (ἀλέξω)
 ἀποσοβῶν, ἀρῇ (τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατάρας) ἢ συμφορά: ἵνα
 ποσοβήσω τὴν συμφορὰν.—101-16, 126 φάος σωτηρία, ἤμαι
 ἄθημαι ἀργός, ἄχθος βάρος, φόρτωμα, ἐτώσιος (ἐτὸς μάτην) μά-
 αιος, ἀνωφελής, ἐὼν ἐνδ., ἐν πολέμῳ περιορίζει τὸ τοῖος· ἢ συν-
 ρεια τοῦ νῦν δὲ (101) ἐν I14, διακοπεῖσα ἐκ τῶν αἰτιολ. προτ.
 τελ... 101..., αἵτινες ὑπομιμνήσκουσαι τὰς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ
 αρείας ἀπωλείας τῶν Ἀχ. προκαλοῦσι τὰ ἐν 104.. καὶ τὴν κατά-
 αν 107..., ἐκ τε θ. ἐκ τ' ἀ. ἐκ τοῦ κόσμου, ἐφέηκε γνῶμ. ἐξερε-
 ἴζει, ἐξωθεῖ, πολύφρονά περ καὶ αὐτὸν τὸν πολὺ φρόνιμον, χα-
 επῆναι νὰ γίνηται θυμῶδης, ὀξύθυμος, ὅς τε.. ὅς τε τὸ α'. δια-
 αφ. ὑπὸ τοῦ β., ἀέξεται ὀγκοῦται, φουσκώνει, λαμβάνει διαστά-
 εις, καταλειβομένοιο τὸ ὁποῖον καταβαίνει (κατολισθαίνει) ἐν τῷ
 αἰμῶ, ὡς νῦν ὅπως τώρα, ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ τὴν προκει-
 ἔνην περίπτωσιν, τὰ μὲν.. Π 60, ἀχνύμενοί περ ὅσονδ' ἴποτε ἀλ-
 εινὸν καὶ ἂν εἶναι τοῦτο δι' ἐμέ, ἀνάγκη κατ' ἀνάγκην πνίγοντες
 ὁ πάθος (διότι ἀνάγκη νὰ ἐκδικήσω τὸν Π.), κυχάνω κ. *κίχημι
 οὐναντῶ, τελέσαι (κῆρα) νὰ ἐπαγάγῃ, ἔρυκε δοκίμαζε, προσπάθει
 ἢ μὲ κρατήσης, φιλέουσά περ ὅσονδ' ἴποτε καὶ ἂν τὸ θέλῃς.—127
 37 ἀργυρόπεζα Π 222, ἐτήτυμος (ἀναδιπλ. ἔτυμος βέβαιος, εἰμι)

ἀληθής, **κακὸν** ἀγεννές, ταπεινόν, οὐ **κακὸν** σὲ τιμᾶ, **μετὰ Τ.** ἔχονται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τ., **ἀγάλλομαι** κ. **ἐπαγλαῖζμαι** καμαρώνω, **δηρὸν** (δὴν, diu) ἐπὶ πολὺ, **μῶλος** ἄ. πόνος, **νέομαι** (νέομαι) ἐπανερχομαι.—**138-44** **πάλιν** **τράπετο** ἀπεχώρουν, ἀπεμακρύνθη, **ὀφόμεναί τε καὶ ἀγορεύσατε, κλυτοτέχνη** ἑξακουστός τεχνίτης, ***παμφανάω** (παμφαίνω, φαν-φαν) ἀπαστράπτω

63-147. **67** **ῥήγνυτο** τιμῆς ἔνεκα διανοῖγον ὁδὸν εἰς τὴν θαλασσίαν κυρίας του.—**74-7** **Α** 408-10.—**75** **εὐχεο** οὐδαμῶς μνημονεύεται εὐχῇ τοῦ Ἀχ. εὐθὺς πρὸς τὸν Δία γενομένη, **Π** 23.—**84** **δῶρα** γαμήλια **Π** 143.—**85** **ἔμβαλον** ὁ Ζεὺς γινώσκων χρησιμοῦ ὅτι, ἐὰν ἡ Θ. ἐνυμφεύετο θεόν, τὸ ἐκ τοῦ γάμου τέκνόν θά καθήρει τῆς ἀρχῆς τὸν Ὀλύμπιον, ἡνάγκασεν αὐτὴν νὰ νυμφευθῇ θνητόν.—**92** **πρῶτος** διότι, ἐὰν ἐπανεέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα πολλοὶ θά πέσωσιν ὑπὸ τὰς χεῖράς του.—**101** οὐ **νέομαι** γε ὁ Ἀχιλλεὺς γινώσκει ὅτι ἔχει διχθαδίας κῆρας **I** 410..., **P** 407—**127** **ἀργυροπέξα** αἱ ἡρωίδες ἐνησημένιζον νὰ ἔχωσι μακρὸν ὀπισθεν τὸν πέπλον (τανύπεπλοι, ἐλκεσίπεπλοι), ἔμπροσθεν δὲ βραχύν, ὥστε νὰ φαίνοιται οἱ λευκοὶ αὐτῶν πόδες, ἀφ' οὗ ἄλλως τὰ σανδάλια, τὰ ὅποια ἐφόρουν ἔξω τῆς οἰκίας, ἦσαν ἀπλῶς πέδιλα συγκρατούμενα ἐπὶ τοῖς ποδῶν δι' ἱμάντων.—**141** **γέρονθ' ἄλιον** οὐδέποτε καλούμενον παρ' Ὀμ. **Νηρέα** ἀπαντᾷ ὅμως ἡ λ. **Νηρηίδες**.—**Διὰ τί ἡ Θ.** ἐταῦθα προσέρχεται πρὸς τὸν Ἀχ. μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐν δὲ **A** 35 ἡ μόνη; διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια ὡς θεὰ γινώσκει ποῖον συναίσθημα πρυτανεύει ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἀναμνησκαίεται τὴν προσβολὴν τοῦ Ἀγ.; διὰ τί ἀποτόμως διακόπτει τὸν λόγον διὰ τοῦ **ἀλλὰ** **112**; ἡ Θ. ὑπισχνουμένη νὰ κομίσῃ ὅπλα ἀναγνωρίζουσα τὰς ἡθικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ υἱοῦ πῶς παρίσταται διὰ τί ὁ Ὀμ. ἐποίησε τὸν Ἀχ. παρέχοντα τὰ ἴδια ὅπλα εἰς τὸν Πάριον; τί ὠφελεῖ ἤδη ἡ ἀπώλεια τῶν ὅπλων;

148-50 **θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ** μετ' ἀπεριγράπτων κραυγῶν.
151-68 **Πάτροκλόν** περὶ τὸν Π., περὶ τοῦ ὁποῖου ἴσα ἴσα ἐπαινεῖται, **λαδς** οἱ πεζοί, **εἵκελος** (ἔοικα) ὅμοιος, **δομοκλα(έ)ω** **O** 63 **ἐπιειμένοι** (ἐπιέννυμαι) περιβεβλημένοι, ὀπλισμένοι μὲ τὴν ὀρεγμένην των ἀνδρείαν, **ἀποστυφελίζω** **Π** 703, **ἐμπεδον** ἐπιμόνον ἀδιακόπως, **μόθος** ἄ. ἀγών, **δίομαι** κ. **δεδίσκομαι** **Π** 246, **ἄγρολος** ἀγροδίαιτος, **αἶθων** ἀκάθεκτος ἢ πυρρόθρις ἢ ἔχων φλογώδη ὀφθαλμούς, **σῶμα** πτώμα (ζῶου, φονευθέντος ὑπὸ λέοντος· πρὸς Ὀμ. ἡ λ. πάντοτε πτώμα), **κορυστῆς** ἔνοπλος πολεμιστής, **ἀρνυμι** **Π** 88, **ἄσπετος** **Π** 157, **ποδήνεμος** ταχεῖα ὡς ἄνεμος, **θωρήσομαι**

θαι ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, *πρὸ ἦκε* ἔστειλεν ἐκεῖ
 ἔρα· ἡ ὑπόθ. τῆς ἀποδ. 151-2 ἐν 166, διότι ἡ παρεμβληθεῖσα πρὸς
 ιασάφησιν προσθήκη 153: προκαλεῖ τὴν διεξοδικὴν περιγραφὴν
 οὐ ἀπὸ τοῦ Ἑ. κινδύνου, τοῦ ἀπειλήσαντος τὸ πτώμα τοῦ Π.,
 ἐθ' ἦν ἐπαναλαμβάνεται καταφατικῶς 165 ἢ ἐν 151 διατυπωθεῖσα
 γνοια.—**169-80 ἔκπαγλος** (ἐκπλήσσω, ἔκπλαγλος) τρομερός, *φύ-*
λοπις Π 208, *ἔστηκε* ἔχει συγκροτηθῇ (παρ' ἡμῖν : *στήνω* πόλεμον.),
οὐ μὲν ἀμυνόμενοι, *οὐ δ'* ἐπιθύνουσιν (*ἰθύω*, ἀντὶ *μτχ.*) ὁρμῶσι κατ'
 ὑθεῖαν ἐμπρός, *ἠνεμόεις* ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, *μέμονα* κ. *μέμα*
 ὠηρῶς ἐπιθυμῶ, *δειρῇ* λαιμὸς (πρβλ. *περιδέραιον*), *ἄνα* πρόθ.
 πιρρηματικῶς, ἐπάνω! ἐγέρθητι!, *σέβας* ἐντροπή, φόβος (ἐπὶ τῇ
 κέψει μήπως.), *μέλπηθρα* (μέλπω ἄδω χορεύων, *μέλπηθρα* τὰ χο-
 ροπηδήματα τῶν κυνῶν παιζόντων μετὰ τῆς λείας) παίγνιον, *λώβη*
 ἔσσεται) αἶσχος.—**181-6 ποδάρκης** Π 5, *κυδρὸς* (κύδος) ἐντι-
 μος, *ὕψιζυγος* (ὁ ἔχων ὑψηλὰ τὸ ζυγόν, κάθισμα) ὑψίθρονος, *ἀμ-*
ρινέμομαι κατοικῶ γύρω, *ἀγάννιφος* κ. *νιφόεις* χιονοσκεπής.—
187-95 στεῦτο (εἶχε στάσιν) ὑπισχνεῖτο, ἑλλ. ῥ., *έντεα* τεύχεα,
πρὸ τού, τινός, *ἄλλου* ἕλξ. πρὸς τὸ *τέο* τοῦ, οὐ, ἀντὶ ἄλλον *τινά*,
ἐλπομαι νομίζω, παρενθετ., *ὀμιλεῖ* γυρίζων μάχεται, *περὶ* Π. ὑπέρ.
 —**196-201** *ὅ τοι* ὅτι τοι (σοί), *αὕτως* (αἰολ. ἐκ τῆς αὐτὸς) οὕτως
 ὥπως εἶσαι, **201** ἀνακούφισις δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου ὁσονδήποτε
 βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι πάντοτε εἶναι ἀνακούφισις.—**201-14 αἰγίς**
αἰσσω) ἡ ἀσπίς τοῦ Διός, ἥτις τινασσομένη τρέπει τὸν ἀντίπαλον
 εἰς φυγὴν, *δαίω* καίω (δάς, δαλός), *καπνὸς* τῶν πυρσῶν 211, *ἀμ-*
φιμάχομαι πολιορκῶ, προσβάλλω, *οὐ δὲ* οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως
 τῆς νήσου, *κρίνονται*... διεκδικοῦσι τὴν νίκην (ἀντιμετροῦνται) ἐν
 πρικοτῇ μάχῃ, *πυρσοὶ* κ. *φρυκτοὶ* πυραὶ τηλεγραφικαί, *ἐπήτριμοι*
ἐπι-ῆτριον στήμων) ἐπάλληλοι, *αὐγῇ* ἡ φωταύγεια, *ὕψόσε* γίγνε-
 ται αἰσσοῦσα, *περικτίονες* (κτι-, κτίζω) περιόικοι, σέλας ἡ λάμψις.
 —**215-21** *ὀπιζομαι* (ὀπις ἐπίβλεψις τῶν θεῶν) σέβομαι, *ἐφετμή*
ἐφήμι) παραγγελία, *ἀπάτερθε* χωριστὰ καθ' ἑαυτήν, *ᾧρσεν* Ἀ-
 ριλλεύς, *κυδοιμὸς* ἄ. θόρυβος, ταραχή, σύγχυσις, *φωνή* (ὑποκ.) γί-
 νεται *ἀριζήλη* (δῆλος) πασιδῆλος, ἡχηρά, *περιπέλομαι* περικυκλῶ,
δηίων ὑπο ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι περιεκύκλωσαν, *θυμορραίστης* Π 414
 θανάσιμος, σπείρων τὸν θάνατον.—**221-31 αἶω** ἀκούω, *θψ* θ.
 (νοχ) φωνή, *χάλκεον* κρατερὰν, βροντώδη, *δρίνω* ἐγείρω, συγ-
 κινῶ: πάντες ἠσθάνθησαν ἰσχυρὸν καρδιοκτύπημα, *τροπάω* θαμ.
 γυρίζω ὀπίσω, *ᾄσσομαι*, μέλ. *ᾄσομαι*, προβλέπω, προαισθάνομαι,
ἐκπληγεν (φρένας) τὰ ἔχασαν, *δεινὸν* κτγρ., *γλαυκῶπις* (γλαύσσω

-ὄψ) ἡ ἔχουσα ἀστραπηβόλους ὀφθαλμούς, *κυκάω* συνταράσσω, *κλειτός* (*κλείω*, *κλείζω*) ἐνδοξος, *ὄλοντο*... ὑπὸ τῶν ἰδίων των ἀρμάτων κατεπλακώθησαν καὶ διὰ τῶν ἰδίων των δοράτων διετρουπήθησαν.—**131-8** *ἀσπασίως* μετὰ χαρᾶς, μετ' ἀνακουφίσεως, *ὑπὲρ βελέων* ἐκ τοῦ ἀγῶνος, *λέχεα* φέρετρον, *μύρομαι* P 438, *δεδαϊγμένον* τροπ. εἰς τὸ *κείμενον*.—**239-42** *βοῶπις* ἡ μεγαλόφθαλμος, *ὁμοίος* καταστρεπτικός.

148-64. 155 Κατὰ τὰ ἐν P 722 ὁ νεκρὸς ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ Μηριόνου καὶ Μενελάου πολὺ ὕψηλὰ ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν, ὅπισθεν δὲ αὐτῶν 746.. οἱ δύο Αἴαντες ἀνεχαίτιζον τοὺς ἐπιτιθεμένους Τρ. Ἄλλ' ἐκ τῆς προκειμένης περιγραφῆς φαίνεται ὅτι τὸ πτώμα κεῖται κατὰ γῆς, οἱ δὲ Αἴαντες δὲν εἶναι ὅπισθεν αὐτοῦ, πρβλ. καὶ 156, 165, 176· πῶς τὰ πράγματα μετεβλήθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐκτὸς ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οἱ πόδες τοῦ ἀποκομιζομένου πτώματος ἐσύροντο κατὰ γῆς (πρβλ. *λίχον* 153) καὶ ἐκ τούτων ἠδυνήθη κατὰ τινα τρόπον ὁ Ἑ. νὰ σύρῃ τὸ πτώμα πρὸς ἑαυτόν.—**163-201. 166** Ἴρις ἄγγελος τῶν θεῶν, προσερχομένη ἐνταῦθα ἀμεταμόρφωτος καὶ ὁρατὴ, ἀναγνωριζομένη εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Ἀχ., χωρὶς οὗτος νὰ ἐκδηλώσῃ ἐκκληξιν διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ ἐμφανίζονται εἰς ὅσους θέλουσι διττῶς ἢ α') περιβαλλόμενοι ἄλλοτρίαν μορφήν, ἵνα μὴ ἀναγνωρισθῶσιν, ἢ β') ἐμφανιζόμενοι ἐν ὑπερανθρώπῳ μορφῇ εἰς μόνους ἐκεῖνους, οὓς ἀγαπῶσι.—**168** *κρύβδα* Διὸς διότι οὗτος εὐνοῶν τοὺς Τρ. θὰ ἐπεθύμει ἴσως τὸ πτώμα νὰ περιέλθῃ εἰς αὐτούς.—**177** *σκολόπεσσι* θὰ ἦσαν ἐμπεπηγμένοι ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας, ὥς εἶχον καὶ τὰ τεῖχη τῶν Φαιάκων. Οὕτω καὶ οἱ Φίλισταιοὶ τὸ πτώμα τοῦ Σαούλ, ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν, ἐνέληξαν ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ μέχρι τοῦ 4. αἰῶνος π. Χ. τὰ πτώματα τῶν πολεμίων ἐσύροντο περὶ τοὺς τάφους τῶν πεσόντων.—**192** Κατὰ τὸν Ὅμ. ὁ Ἀχ. ἦτο γιγαντώδης τὸ σῶμα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὸ ὅτι ἡ πανοπλία αὐτοῦ εὐαρμοστεῖ εἰς τὸν Π., διότι τότε θὰ ἠδύνατο νὰ περιβληθῇ τὴν πανοπλίαν τοῦ Π.—**117** *ἡμες* ἐγὼ καὶ ἡ Ἥρα.—**202-38. 204** *αἰγίς* ταύτην φέρει καὶ ἡ Ἀθηνᾶ· φέρει χρυσοὺς κροσσούς, ἐμβάλλουσα διὰ τῆς τρομώδους αὐτῆς κινήσεως (*ἀίσσειν*) τρόπον εἰς τοὺς πολεμίους, προσωποπ. τοῦ θυελλώδους νέφους, οὗ τὰ κροσσωτὰ κράσπεδα πολλάκις χρυσιζοῦσιν ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.—**205** *νέφος* *χρύσειον* ἀντὶ κόρυθος, φωτοστέφανον ἀκτινωτόν, οἷον φέρουσι περὶ τὴν κεφαλὴν οἱ ἅγιοι τῆς χριστιαν. ἐκκλησίας.—**208** *τηλόθεν* ἐν. σχέσει πρὸς τὸ ἀποπτικὸν ση-

εἶον τοῦ παρατηρητοῦ.—210 ἄστεος ἐκ ἐκ τῶν τειχῶν καὶ πύρ-
ων.—211 ἐπήτριμοι οἱ ἀρχαῖοι μετέδιδον εἰδήσεις καὶ εἰς μεγί-
τας πολλάκις ἀποστάσεις διὰ τῶν πυρσῶν ἢ φρυκτῶν ἔαν ἡ
πόστασις μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου ἦτο μικρά, ἡδύναντο ἐπὶ
ψηλοῦ σημείου περὶ ὅπου νάνάπωνται πυραὶ συχναὶ (ἐπήτριμοι),
ὧν μετεδίδετο αὕτη ἢ ἐκείνη ἢ εἰδήσεις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
πυρσῶν καὶ ἄλλα, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θ. Κολοκοτρώνης κατὰ τὰς παρα-
νοὰς τῆς ἐν Βαλτεσίῳ μάχης εἶχε διατάξει τοὺς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς
Ἐπάνω Χρέπας ἐπὶ τοῦ Μαινάλου ἔξωθι τῆς Τριπόλεως τεταγμέ-
νους φρυκτωροὺς νάνάψωσι 3 πυρὰς ἐπαλλήλους (ἢ καπνοὺς), ἔαν
ἱ Τοῦρκοι τῆς Τριπόλεως ὑπὸ τὸν Μουσταφάμπειν ἐπύρρχοντο κατὰ
τοῦ στρατοπέδου τῶν Βερβαίνων, 2 πυρὰς, ἔαν ἐπύρρχοντο κατὰ τοῦ
Βαλτεσίῳ, καὶ 1, ἔαν κατὰ τοῦ ἐν Πιάνῃ. Ἐὰν ὅμως αἱ ἀπο-
τάσεις ἦσαν μεγάλαι, τότε διωργανοῦντο καὶ διάμεσοι μεταξὺ πομ-
ποῦ καὶ δέκτου σταθμοί, ἐπαναλαμβάνοντες κατὰ διαδοχὴν διὰ
πυρσῶν τὰ σημεῖα τοῦ πομποῦ, ἕως ἡ εἰδήσεις ἔφθανεν εἰς τὸν δέ-
την· οὕτως ὁ Ἀγαμέμνων διὰ πυρσῶν ἐπαλλήλων ἐπὶ τῆς Ἰδης,
ἰήμνου, Ἀθω, Εὐβοίας, Κιθαιρώνας καὶ Ἀραχναίου ὄρους μετέ-
ωκεν εἰς τὰς Μυκῆνας τὴν ἀγγελίαν τῆς πτώσεως τοῦ Ἰλίου· διὰ
οἰούτων φρυκτωριῶν, κατὰ διαδοχὴν πυρσευουσῶν, ἡδύνατο ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Περσίας νὰ λαμβάνῃ αὐθημερὸν γνῶσιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ
αἰνουργομένων. Σιδώνιος δέ τις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Μ. Ἀλέ-
ανδρον ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον, δι' οὗ ἐντὸς 5 ἡμε-
ρῶν ὁ βασιλεὺς θὰ εἶχεν εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι
Λακεδονίας· τοιαῦτα πλήρη καὶ τέλεια τηλεγραφικὰ δίκτυα εἶχον
αἱ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε εἶχον τὴν ἡγεμονίαν ἐν Ἑλλάδι, ἐγκαθιδρύ-
αντες καθ' ὠρισμένας διευθύνσεις φρυκτωρίας, ὧν τὴν ἐπιμέ-
ειαν εἶχον οἱ φρυκτωροί· φρυκτώρια (πύργοι, ἐφ' ὧν ἐκαίοντο
ἢ φρυκτοί), κυκλικά οἰκοδομήματα, ᾠκοδομημένα ἐφ' ὑψηλοῦ, εὐ-
έθησαν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ 38 ἐν Σίφων, ὧν πολλὰ
ρομυκηναϊκὰ καὶ μυκηναϊκά.—219 σάλπιγξ καλοῦσα ἐν τῇ πό-
ει τοὺς πολίτας πρὸς ἄμυναν, γνωστὴ ἐφ' Ὅμηρου, ἄγνωστος ἐν
οἷς μυκην. χρόνοις.—224 ὄσسونτο τὰ ζῶα διὰ τῶν ὀξειῶν αἰσθή-
σεων αὐτῶν ἀντιλαμβάνονται τὸ μυστηριῶδες, τὸ ἀσύννηθες, τὸ
ποῖον οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀμβλειῶν αὐτῶν αἰσθήσεων δὲν αἰσθά-
ονται· οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅτι κύνες καὶ ἄλλα ζῶα αἰσθά-
ονται τὴν παρουσίαν φάσμάτων ἀοράτων εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ
τι κύνες καὶ ὄρνιθες ἀντιλαμβάνονται τὸν σεισμὸν πρὸ τοῦ ἀνθρώ-
που ἢ χωρὶς οὗτος νάντιληφθῇ αὐτόν.—230 καὶ τότε ὡς καὶ ἄλ-

λοτε πρότερον πολλάκις ἐν συνωστισμῷ καὶ ταραχῇ.—231 Οὐδ' ἐνταῦθα μνημονεύονται οἱ ἥρωες οἱ ἀποκομίζοντες τὸ πτώμα τοῦ Π.—233 Ποῦ εὖρον τὸ φέρετρον οἱ Ἀχ., ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀσπίς ἢ ἄλλο τι, ἡ μικρολογία δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Ὅμ.—240 ἀέκοντα διδὼν τὸ πρόωρον τῆς δύσεως· τὴν πρόωρον δύσιν ἐπάγεται ἡ Ἥρα, ἔν μετὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πτώματος δώση ὅλως τέρεμα εἰς τὸν μακρὸν ἀγῶνα (ἀρχίσαντα ἀπὸ τοῦ Λ) καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς Ἀχ. Τὸ ἀντίθετον θαῦμα ἔκαμε παρατείνας τὴν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ — Ἐν τῷ ἐσχάτῳ κινδύνῳ τοῦ πτώματος τί χρησιμοποιοεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τί στέλλεται ἡ Ἴρις καὶ οὐχι ἡ Ἀθηνᾶ ὑπὸ τῆς Ἥρας ὡς συνήθως; πῶς συμβιβάζει ἡ Ἴρις τὴν σύστασιν τῆς Θ. πρὸς τὴν τῆς Ἥρας; διὰ τί ἡ Ἀ. ἐπιρρωννύει τὴν φωνὴν τοῦ Ἀχ. καὶ καλύπτει διὰ τῆς αἰγίδος; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρακολουθεῖ τὸ φέρετρον ἄφωνος;

243-8 ἵππους ἐκ τοῦ ὑφ' ἄρμασιν, ἡγρόμην ἀόρ. τοῦ ἀγέρεσθαι, μέδομαι σκέπτομαι, φροντίζω, δόρπον δείπνον, ἀγορῇ Τρ. ἐσταότων ὀρθῶν (κτιγρ.).—246-53 πεπνυμένος (πνέω) συνειτός, πρόσσω τὰ παρελθόντα, ὀπίσσω (τὰ παρόντα καὶ) τὰ μέλλοντα ὄρα π. κ. δ. ἦτο μυαλωμένος, προνοητικὸς (prudens-providens) ἴος-α-ον, ἰοῦ-ῆς-οῦ, ἰῶ... , εἷς, ὁ αὐτός, ἐν φρονέων συνετὰ σκεπτόμενος, μετὰ τὴν ὀρθοφροσύνην του, ἀγοράομαι λαμβάνω τὸν λόγον.—254-65 ἀμφὶ καὶ τὰς δύο ἀπόψεις, τὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ, ὅθεν ἀμφὶ μάλα μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ἐγίτεροι πολεμιζέμενοι ἦσαν εὐπολεμητότεροι, εὐκολώτερον ἦτο νὰ π., ἰαύω διανυκτερεύω, ἀμφιέλισσα ἀμφίκυρτος (κατὰ τὴν προῶραν κ. πρύμναν), οἶος... ὅπως εἶναι ἡ ψυχὴ ἐκείνου, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ἐκείνου εἶναι, ὑπέρβιος καθ' ὑπερβολὴν βίαιος, παράφορος, δατέομαι μοιράζομαι, ἀμφοτέροι κτιγρ. ἀμφοτέρωθεν, ἐν μέσῳ ἐν τῷ μεταιχμίῳ: μοιράζοντα μεταξὺ των τὴν λύσσαν τοῦ Ἄρεως, ἐξ ἴσου μανιφδῶς ἐκατέρωθεν μάχονται.—266-72 ὧδε τόδε, τὰ ἐν 270-1, ἄμμες αἰολ. ἡμεῖς, 272 εἶθε νὰ μὴ μὲ ἀξιώσῃ ὁ θεὸς νὰ ἀκούσω τοιοῦτόν τι.—273-83 κηδόμενοί περ παρ' ὅλην τὴν λύπην ἡμῶν κατόπιν τῶν σημερινῶν ἐπιτυχιῶν, ἔξομεν.. θὰ κρατήσωμεν τὰς (στρατιωτικὰς) δυνάμεις ἡμῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ (τῷ τόπῳ τῆς ἀγορᾶς) τῆς πόλεως, ἐξευγμέναι συνηρμοσμέναι (ὡς παρ' ἡμῖν ζεύγω) τὸ ἐν θυροφύλλον πρὸς τὸ ἄλλο (διὰ τοῦ μοχλοῦ), προῶι προί, ὑπησίοι (ἡῶς) κτιγρ. κατὰ τὰ ἐξημερώματα, ἄλγιον συγκρ. ἀλγείνότερον, ἡλασκάων (ἀλάομαι) ἀσκόπως περιπλανώμενος, ὑπὸ πτόλιν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς, ἄω χορταίνω: κατὰ κόρον περιφέρει ἄνω καὶ κάτω, ἐριαύχην καμαρωτός, γαῦρος ἀργὸς ταχύς.—284-96 ὑπόδρα (ὑποδέρομαι) με βλοσυρὸν βλέμ-

α, οὐ μὲν ἦ ἀντίθ. 297, αὖτις ἰόντας ὑποχωροῦντας, *ἐλμαι*, ἴλην, εἴλω, *κεκόρησθε* κορέννυσθαι, *μέροπες* (μέρ-ος, μοῖρα, μορς) νητοί, *δόμων* ἐκ τοῦ ἐξαπόλωλεν, *Μηρονίη* Μαιονία, Λυδία, *πέρημι* (περ-άω πι-πρά-σκω) φέρω πέραν πρὸς πώλησιν: ἔρχονται πρὸς πώλησιν, ἐξάγονται, *δδύσομαι* (odium) μισῶ, *ἀγκυλομήτης* ἀνοῦργος, *νήπιε* ἀντὶ ἀποδόσεως ὁ λέγων ἐν τῷ πάθει ἐπιτιμᾷ ὃν προσφωνούμενον· ἀνεμένομεν: σὺ φαίνεις τοιαῦτα νοήματα, *αἰνώ* ἐκδηλῶ, *ἐν δῆμῳ* ἐν ἀγορᾷ τοῦ δήμου.—297-304 *κατὰ* στρατὸν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, *ἐν τελέεσσι* κατὰ τάγματα (χωρὶς νὰ ἐκλύσῃτε τὰς τάξεις), *φυλακῇ* νυκτοφρουρά, *ἐργήγορθε* προκμ. ροκτ. τοῦ ἐγείρεσθαι μετὰ καταλ.-θε, οὐχί -τε, ἀγρυπνεῖτε, *ἐκατος* τῶν φυλάκων, *ἀνιάζω* ἀνιῶμαι, *ὑπερφιάλως* (ὑπερφυῆς) καθ' ὑπερβολήν, *κτέαρ-ατος* οὐ. κτῆμα, *καταδημοβορέω* (δημοβόρος ὁ βρώγων τὰ δημόσια) κατατρώγω τὰ δημόσια, ἐν κοινῷ: ὅστις αἰθάνεται ἑαυτὸν καθ' ὑπερβολήν βεβαρημένον ἐκ τῶν κτημάτων σου, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν· ἐὰν δὲ διὰ τινὰ ἐκ τῶν ἑ. εἶναι πολὺ ὀχληρὰ ἡ περισουσία του, ἰδοὺ τὰ στρατεύματα... , *ἐλτερον* προτιμότερον, *ἐπαυρίσκω-μαι* καρποῦμαι, ἀπολαύω, *τῶν λαῶν* τινὰ.—305-9 *ἐτεδὸν* (εἰμι) ὄντως, *αἴ κ' ἐθέλῃσι* ἐὰν εἶναι ποφασισμένος πρὸς μάχην, δὲν θὰ τὰ εὖρη πολὺ εὐχάριστα, θὰ δοιμάσῃ ὀλίγας πικρίας, *δυσηχῆς* κακότηχος, ἀπαίσιος, *ἦ-ῆ* πλ. ἐρ. κ προτάσεως ἀποπείρας (καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἂν.), *φερολίμην* εὐ-ήην: ἢ ἄλλως θὰ ηὐχόμεν νὰ λάβω, *Ἐνυάλιος* ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, *υνὸς* κοινός, ἀδιάφορος, ἄλλοτε εὐνοῶν τὸν ἕνα, ἄλλοτε τὸν ἄλλον, ἄλλοπρόσαλλος, *καί τε* καὶ δὴ, *κατέκτα* γινωμ., *τὸν κτενέοντα* τὸν ἀπίζοντα ὅτι.—310 4 *ἐπὶ κελαδῶ* θορυβωδῶς ἐπευφημῶ, ἐπι-ροτῶ, *ἐπαινῶ* ἐπευφημῶ, ἐπιδιοκιάζω, *κακὰ μητιάω* (κακὰ σκέπτομαι) κακὴν συμβουλὴν δίδω.

243-314. 245 *ἐς ἀγορὴν* ἐν τῇ πεδιάδι, πρὸ τοῦ δει-κτονου, χωρὶς νὰ κληθῶσι διὰ κηρύκων.—246 *ἐσταότων* ἐπὶ ποδός, ν ᾧ συνήθως ἐκάθηντο ἐν τῇ ἀγορᾷ.—248 *δηρὸν* ἐπὶ 16 ἡμέρας.—256 *ἀπὸ τείχεος* τοῦ Ἰλίου, ὅπου ἐν κινδύνῳ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν.—259 *χαίρεσκον* ἄνευ θαμ. σημ., διότι οἱ Τρ. ἰόνον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχον καταυλισθῇ ἐν τῇ πεδιάδι.—287 *ἐελμένοι* ἐπὶ 10 ἔτη, καθ' ἃ ὁ Ἀχ. μετεῖχε τοῦ πολέμου.—288 *πρὶν* ἐπὶ τῆς εἰρήνης.—290 *ἐξαπόλωλε* πρὸς διατροφήν καὶ μισθοδοσίαν τῶν ἐπικούρων, πρὸς ἐξαγορὰν αἰχμαλώτων, διὰ τὴν ἔξωθεν εἰσαγωγὴν τροφίμων ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν εἰσοδημάτων τῆς πόλεως.—291 *Μηρονίη* πρὸς αὐτὴν οἱ Τρ. εἶχον ἐμπορικὴν ἐπικου-

νωνίαν· αἱ Μαιονίδες ἦσαν ἔμπειροι τῆς βαφῆς πορφύρας Δ 141.
 —292 ὠδύσατο εξαπολύσας κατὰ τῆς πόλεως τὸν πόλεμον.—293
 ἄγκυλομήτης ὁ Κρόνος, διότι ἐπιβουλεύσας καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν
 πατέρα Οὐρανόν.—309 Ἐννάλιος ὁ Ἄρης· εἶτα διακριθεὶς ἐγέ-
 νετο ἰδία θεότης.—Τι τὸ ἔκτακτον βλέπομεν ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς
 ἀγορᾶς τῶν Τρ.; διὰ τί ὁ Πολ., οὗ καὶ ἄλλοτε πρότερον ἐμνημόνευ-
 σεν ὁ Ὅμ., ἐνταῦθα μόνον χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτοῦ; τίνα σημεῖο
 τοῖς οἱ Πολ. καὶ τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ; τί πάσχει ὁ Ἐ. ἐν τῇ
 λόγῳ του καὶ τί ὑπαγορεύει εἰς αὐτὸν τὴν πρότασίν του; τίς ὁμίλησις
 φρονημώτερον καὶ διὰ τί οἱ Τρ. συντάσσονται πρὸς τὸν Ἐ.;

314-23 ἀδινὸς γοερὸς, ἐπὶ θέμενος σιτήθεοφι, πυκνὰ μάλο
 συχνὰ πυκνά, λῖς ἄ., αἰτ. λῖν, (λέων) λέαινα, ἡνυγένειος ἔχων καλὸν
 γένειον, ὑπὸ (ἀρπάσῃ) κρύφα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς λεαίνης, ἐλα-
 φηβόλος κυνηγός, σκύμνος ἄ. ὁ λεοντιδεύς, ὕλη πυκινὴ σύνδεν-
 δρον μέρος, λόχη, ἐπῆλθε διατρέχει, ἄγκος (ἀγκῶν, ἀγκ-ύλος,
 χαράδρα, μετ' ἱ. ἄ. ἀκολουθοῦσα τὰ ἴχνη τοῦ κυνηγοῦ ἐν τῇ ἐρευνῇ
 τῆς, ποθὲν ἔκ τινων ἰχνῶν, δριμύς φαρμακερός.—324-32 ἄ-
 πόποι ἄχ δυστυχία μου, ἄλιος μάταίος, θαρσύνων ὅτε προσεπά-
 θουν νὰ παρηγορήσω, νὰ καθησυχάσω, ἐν μεγάροισι Πηλέως, πε-
 ρικλυτὸν κιγρ., λαγχάνω λαμβάνω, αἷσα (aequis) τὸ ἀνῆκον μέ-
 ρος, λῆις λεία, ἐρεῦθω (ἐρυθρός) κοκκινίζω, βάπτω διὰ τοῦ αἵμα-
 τος, ὁμοῖος κοινός· ἥτις θὰ μᾶς δεχθῇ ὅλους, κατέχω καλύπτω.—
 333-42 κτερίζω (κτέρω ὅ,τι δίδομεν ὡς κτῆμα εἰς τὸν νεκρὸν)
 κηδεύω, ἐνταφιάζω, μεγάλθυμος ἀλαζών, ἐπηρμένος, κορωνίδες
 (κορώνη, corvus διὰ τὸ κυρτὸν ῥάμφος, κέρας) ἀκρόκυρτοι, αὐτως
 ὅπως εἶσαι τώρα, ἄταφος, βαθύκολποι διότι ζωννύμεναι ἀνέσυρον
 ἄνω τῆς ζώνης μέγα μέρος τοῦ πέπλου, ὅπερ κατόπιν ἀφιέμενον
 ἐσχημάτιζε βαθὺν κόλπον, καμόμεσθα μετὰ μόχθων ἀπεκτίσαμεν,
 βίη ἢ ἀνδρεία, πίων-ειρα-ον (παχύς, εὐφορος) πλούσιος.—343-
 55 ἀμφὶ πυρὶ ἐπὶ τοῦ περιφλεγομένου πυρός, βρότος ἄ. (μέλας,
 μολ-ύνω, μορ-ύσσω, μορ-, μβρο-, βρο-) αἱματώεις μαῦρον αἷμα,
 τρίπους λοετροχόος λέβης τοῦ λουτροῦ μετὰ τρίποδος, κήλεος (κηF-
 -άλεος, καF-, καύσω) καυστικός, ἀμφέπω περιβάλλω, γάστρη κοι-
 λία, ἥνοψ Π 408, λίπα, ὄργ. τοῦ λίπος, ἀφθόνως, ἔλαιον μύρον,
 ὠτειλῇ (οὐτάζω) τραῦμα, ἄλειφαρ οὐ λίπος (ζῶου), ἐννέωρος (ῶ-
 ρος ἄ. ἔτος) ἐννέα ἐτῶν, παλαιός, κάλυψαν περιετύλιξαν, ἐανὸς ἄ.
 (ἐννυμι) (πέπλος) σινδῶν, *λῖς, λιτί, ἐπίθ. (λίσ-σός, ὁ-λίσθάνω) λεῖος,
 μαλακός (ἢ ἐανὸς ἐπίθ. λεπτός, λῖς οὐσ. λινῶν ὑφάσμα, σινδῶν
 λινῇ), φᾶρος οὐ. μέγα τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος, σάβανον.

314-55. 314 Ἀχαιοὶ οἱ Μυρμιδόνες.—315 ἀνεστε-
νάχοντο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου τὸ πτώμα ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε
κομισθῇ.—318 ἠνυγένειος τῆς θηλείας τὸ γένειον ὠραιότερον, τοῦ
ἄρρενος ἢ χαίτη.—326 ἀπάξειν ὁ Ἀχ. ἔλεγε τότε ταῦτα, διότι ἡ
Θ. δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακοινώσει αὐτῷ τὰ τῆς μοίρας αὐτοῦ οὐδὲ
ὑπαινιχθῇ τὸν θάνατον τοῦ Π. 10. Ὁ Μενοίτιος ἐπεσκέφθη ἐξ
Ὁποῦντος τὸν Πηλέα κατὰ τὰς προπαρασκευὰς πρὸς στρατείαν· τότε
ὁ Ἀχ. διεβεβαίον τὸν πατέρα τοῦ φίλου ὅτι θὰ καταγάγῃ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς Ὁποῦντα ἀσφαλῆ καὶ ἄνευ κινδύνου ἐκδικήσεων καὶ ἂν
ὑπάρχουσιν οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν, 10.—333
ὕπὸ γχιᾶν ὅπου ἐφραντάζοντο τὸν ἕδην, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ὀδύσειαν
οὗτος κεῖται πρὸς Ν ἢ ΝΔ πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ.—335 τεύχεα τὴν
ἀπειλὴν ταύτην κόμει χωρὶς νὰ προσέξῃ ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ ἴδια
ἑαυτοῦ ὅπλα.—340 νύκτας τε καὶ ἡμέματα προηγοῦνται αἱ νύκτες,
διότι ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς νυκτὸς (δύσεως τοῦ ἡλίου)· ὁ πληθ.
νύκτας καὶ διὰ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν νυκτῶν τοῦ θρήνου καὶ διὰ
τὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς νυκτὸς εἰς 3 τμήματα, τὰς φυλακάς.—342
πόλις 23 τὸν ἀριθμόν.—353 φᾶρος λ. αἰγυπτ. p(h)aar, δηλοῦσα
εἰδός τι αἰγυπτ. λίνου καὶ λινοῦν ὕφασμα, δι' οὗ περὶ αὐλίσσοντο
τὰ πτώματα (μούμμαι)· παρ' Ὅμ. δηλοῖ καὶ ἔνδυμα λινοῦν εὐρὺ
μακρόν, φορούμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν εἴτε γυναι-
κῶν (Κίρκης, Καλυψοῦς), περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον.—Διὰ
τί ἡ σκηνὴ τοῦ πένθους τοῦ Ἀχ. δὲν προετάχθη τῆς ἀγορᾶς τῶν
Τρ.; ὁ Ἀχ. γνώσκων ἤδη καλῶς ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἐν Τροίᾳ διὰ τί
λέγει ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Φθίαν ἄνευ τοῦ Π.; διὰ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ
333. . καὶ διὰ τῆς ἀνιστοίχου ἀποφάσεως τῶν Τρ. τί δημιουργεῖ ὁ
Ὅμ. καὶ τί ἐπιτυγχάνει;

369-81 ἀφθιτος αἰώνιος, ἀστερόεις κεκοσμημένος δι' ἀστε-
ροειδῶν κοσμημάτων, ἀστεροκόσμητος, μεταπρεπῆς διαπρέπων
μεταξὺ τῶν οἰκων τῶν, κυλλοποδίων (κυλλὸς κ. ῥαιβὸς ὁ ἔχων
τοὺς πόδας κεκαμμένους πρὸς τὰ ἔξω (παρ' ἡμῖν κυλλὸς ὁ ἔχων τὴν
χεῖρα ἀνάπηρον), βλοισὸς ὁ πρὸς τὰ ἔσω) χολός, στραβοπόδης, ἐλισ-
σόμενον στρεφογυρίζοντα, κτηρ. μτχ. εἰς τὸ εὔρε, ἰδρώοντα τροπ.
εἰς τὴν ἠγουμένην, ἐκ τούτου σπεύδοντα αἰτ.: ἐπειδὴ ἠργάζετο
μετὰ σπουδῆς, βιαστικός, πάντας ἐν ὄλῳ, περὶ τοίχων γύρω εἰς τοὺς
τοίχους, ἐυσταθῆς στερεός, ὑπὸ θῆκε, κύκλοι-α τροχοί, πυθμὴν
βάσις (πόδες ἢ ὑποστήριγμα), πυθμένι ἐκάστω σφι δις ἐπιμερ.,
ὄφρα οἱ (οἱ), δυσαίατο εἰσερχονται, αὐτόματοι αὐτοκίνητοι, θείος
ἀγών (ἡ συνεδρία τῶν θεῶν) ἢ αἰθουσα τῶν θ. τόσσον ἔχον τέ-

λος μέχρι τούτου τοῦ σημείου εἶχον τελειώσει, δηλ. ὧτα μόνον ἀκόμη., *δαιδάλεος* (*δαιδάλλω ποικίλλω*) πεποικιλμένος, *προσέκειτο* εἶχον προστεθῆ, προσκολληθῆ, *ἀρνύω* προσαρμόζω, προσκολλῶ, *κόπτω* λ. π. (κτυπῶ) σφυρηλατῶ, *δεσμοὶ* ἥλοι, *ἐπονείτο* ἡσχολεῖτο, *πραπίδες* θ. (διάφραγμα) νοῦς, *ιδυῖται* εἰδυῖται : με τὰς σοφάς, τεχνικάς του γνώσεις.—*382-7 προβλώσκω*, προέμολον, : ἐξελοῦσα ἐκ τῆς οἰκίας, προχωρήσασα, *λιπαροκρηδεμνος* ἢ ἔχουσα λαμπρὰν (στιλπνήν) καλύπτραν τῆς κεφαλῆς, *ἀμφιγυήεις* (*γυῖα*) ἀμφιδέξιοις, *δρυῖω* ἔχω λάβει γυναῖκα, *ἐν τ' ἄρα*.. καὶ εὐθύς τῇ ἔθλιψε τὴν χεῖρα (ἐφύτρωσεν, ἐκόλλησε μέσα εἰς τὴν χεῖρα), *τανύπεπλος* μακρόπεπλος, *δῶ* δῶμα, *αἰδοίη τε φίλη τε* παράθ. τοῦ ὑποκ. τοῦ *ἰκάνεις* : κυρία, θεὰ σεβαστὴ καί, : ἐν τούτοις ἄλλοτε διόλου δὲν ἐσύχναζες ἐδῶ, *ἔπειο προτέρω* προχώρει μαζί μου, *πὰρ ξείνια* θήω φιλεύσω.—*388-92 θρηῆνυς* Ο 729, *κέκλετο* ἐκάλεσε, *ὧδε* ὅπως εἶσαι ταύτην τὴν στιγμήν, ἀμέσως, *χατίζω* Ο 399, *νῦ* ἴσως.—*393-407 ἦ ῥά νυ* ἀλήθεια λοιπόν, *ἐνδον* ἔστι, *δεινὴ* ἀξιότιμος, *ἄλγος* ἀφίκετο με εὖρον βάσανα, *ἰότης* θέλησις, ἐπιθυμία, *κυνῶπις* (ἢ ἔχουσα βλέμμα κυνός) ἀναιδής, *ἐθέλησεν* ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, *ἀπόρροος* (ἀψ-ῥέω) περιρρέων τὴν γῆν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἀφετηρίαν του (ὡς ποταμός), παλίνδρομος, *χαλκεύω* κατασκευάζω (ἐκ χαλκοῦ), *εἰνάετες* ἐπὶ 9 ἔτη, *δαίδαλον* τεχνούργημα, *πόρπη* (πέρω) περόνη, *ἐλικες* θ. ψέλλια (ἢ ἐνώτια), *γναμπτός* (*γνάμπτω κάμπτω*) καμπύλος, περιφερής, *κάλυξ* θ. ἐνώτιον (ἐκ τοῦ καλυκοειδοῦς κοσμήματος), *ὄρμοι* περιδέραια, *σπέος* σπήλαιον, *μορμύρω* λ. π. ῥοχθῶ, *ἄσπετος* ἀχανής, ἀτέρμων, *εἶδε-ἴσαν* τοῦ εἰδέναι, *ζωάγρια* ἀμοιβὴ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς, *πάντα* ἐντελῶς, καθ' ὅλοκληρίαν.—*408-9 ὄφρα κε* ἕως ἄν' ἀνεμένομεν : ἐγὼ δέ.—*410-7 πέλωρ* αὐτ. τέρας, ὑπερφυσικόν, ἀλλόκοτον πρᾶγμα, *αἶητον* ἐπίθ. (ἄημι) ἀσθμαῖνον, *ἀκμόθειτον* τὸ ξύλον, ὅπου ἐμπήγνυται ὁ ἄκμων, *ἄραιος* ἰσχνός, ἀδύνατος, *ῥώομαι* κινουῖμαι ταχέως, σπεύδω, *λάρναξ* θ. θήκη, *ἀπ-ομόργνυμι* σπογγίζω, *ἀμφιπρόσωπα* καὶ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ προσώπου, *λαχνήεις* λάσιοις, τριχωτός, μαλλιαρός, *θύραζε* πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ ἐργαστηρίου, ἔξω.—*417-21 χρύσειαι* ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένα, *ὑπὸ κ. ὑπαιθα* κάτωθεν εἰς τὰ πλάγια, *ἀνακτι* χαρ. πρὸς ὑποστήριξιν (τῶν βραχιόνων) τοῦ κυρίου, *εἰκνῦται* ἐνδ., *σθένος* ζωτικὴ δύναμις, *ἴσασιν* ἔχουσι διδαχθῆ (τεχνικὰ) ἔργα, *ποιπνύω* (πνέω ἀναδιπλ.) ἀσθμαίνω : ἐξετέλουν τὴν κουραστικὴν ὑπηρεσίαν.—*421-7 ἔρρων* ἐπιπόνως βαδίζων, συρόμενος, *φρονέεις* ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου,

έλεις, εἰ τετελεσμένον ἐστὶν ἐὰν ἡ πείρα ἔχει διδάξει ὅτι τοιοῦτόν
 ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῇ, ἐὰν εἶναι πραγματοποιήσιμον. — 428
 35 Ἄρα ἡ ἐρώτ. παρίσταται ὥς φυσ. ἀκολουθία τῶν γνωστῶν
 ὧν, ὅφ' οὕς διατελεῖ ἡ θεά: λοιπὸν ὑπέφερεν ὄντως μέχρι τοῦδε,
 ἴσαι θεαὶ ἀντὶ γεν. διαίρ., κῆδεα λ. θλιβεράς πικρίας, ἐκ πασέων
 πᾶσας τὰς ἄλλας, ἐκ.. ἀλλῶν ἐμὲ μόνην κατ' ἐξαίρεσιν ἐξ
 λων, δαμνάω-ημι ὑπανδρεύω, ἀνδρὶ θνητῷ, ἔτλην ἠνέχθην, ὃ μὲν
 ἡ παρενθ. ἀντὶ: ἀνέρος, ὃς ἤδη κείται.., διότι ἡ ἀντίθ. : ἐκ μὲν μ'
 δάμασσε, ἄλλα δέ μοι νῦν (Ζεὺς ἄλγεα δῶκεν), ἀρημένος (ἀράω
 λάπτω) βεβαρημένος, βασανισμένος, ἐκ τούτου γῆραϊ. — 435-41
 37-43=56-62. — 442-5 ἔξελον ἔξεχώρισαν. — 446-56 ἀχέων
 λιβόμενος, τῆς αἵτ., φθίω ἀντὶ φθίνω ἢ φθινύθω κατατῆκομαι,
 ἰλέω κ. εἰλω συνωθῶ, πιέζω, θύραζε ἔξω τοῦ στρατοπέδου, ὄνο-
 ἄζω ὑπισχνοῦμαι ὀνομασί, ἀπαριθμῶ, ἀναίνομαι ἀρνοῦμαι (ἀν-
 ὃς ἀμῦναι), ἐνθ' ἔπειτα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τότε, περὶ ἔσσειν
 πέτρεψε νὰ περιβληθῇ, πᾶν ἡμαρ καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον μέρος
 ἡς ἡμέρας. — 457-61 νῆ' νῆι, νῆδ, τρυφάλεια Π 795, ἀραρυταί
 συνδεδεμένοι, συνηροσμένοι, ἐπισφύρια Π 132. — 462-7 μῆ-
 ροι μελόντων μὴ ἔχῃς ἔννοιαν δι' αὐτά, μένε ἐντελῶς ἡσυχος, αἶ
 ἀρ εἶθε, ἡ εὐκτ. δυναίμην εὐχὴν ἀπραγμ., νόσφιν μακρὰν
 ἀπὸ τοῦ θανάτου), ἀσφαλῶς, ὥδε-ὥς 466 ἔχω ἀκράδαντον τὴν
 βεβαιότητα ὅτι τὰ ὅπλα θὰ εἶναι εὐθὺς εἰς τὴν διάθεσίν του· εἶθε
 ἂ εἶχον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τὴν δύναμιν νᾶπαλλάξω τὸν υἱόν
 ου τοῦ θανάτου, οἶα τοιαῦτα ὥστε πᾶς τις, ἀνθρώπων π. ἐκ τῶν
 πολυαρίθμων ἀνθρώπων.

369-467. 369 δόμον ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ἕκαστος
 ὧν θεῶν εἶχεν ἴδιον οἶκον· ἐκεῖ φθάνει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου,
 39.—370 ἀστερόεντα ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται καὶ οἱ ἀστέρες
 ὧν φατνωμάτων τῆς ὀροφῆς. — 371 χάλκεον ἴσως καὶ τὸν ὅλον
 οἶκον ὃ ποιητὴς ἐφαντάζετο χαλκοῦν, ἴσως καὶ ἐπενδεδυμένον διὰ
 χαλκῶν πλακῶν, ὡς ὃ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἐν Σπάρτῃ, ὃ
 ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἐπεστρωμένος διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος κᾶ.—
 373 ἱρίποδες προωρισμένοι διὰ τὸ μέγαρον τοῦ Ἥφ. ἡ κόσμου
 κίονον χάριν ἢ καὶ ἵνα ἐπιθέτωσιν ἐπ' αὐτῶν ἀντικείμενα, τρίποδες
 ῥάπεσαι, οἶαι καὶ σήμερον κοσμοῦσι τὰς αἰθούσας· συνηθέστεραι
 διὰ τοῦ χρόνου ἀπέβησαν αἱ τετράποδες, αἱ τράπεζαι. Οὗτοι, ὡς καὶ
 οἱ σημερινοὶ θρόνοι, ἀνάκλιντρα κ.ᾶ. ἦσαν ὑπόκλυκοι, δυνάμενοι
 νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός, ὅπου αἱ συνε-
 ρίαι τῶν θεῶν. Τὸ ὑποθέτειν τροχοὺς ὑπὸ τὰ σκεύη ἦτο ἀρχαία

φοινικικὴ συνήθεια· ἐν Μυκίῃναις εὐρέθησαν μικρὰ χαλκᾶ ἄρματα ὑπόκλυλα, ἴσως ἀναθήματα.—**376 αὐτόματοι** τὰ ἡφαιστότευκτα ταῦτα τεχνουργήματα ἐκέκμητο ἰδίαν κίνησιν καὶ νοῦν· διότι διὰ τῶν ἰδίων των ποδῶν μετέβαινον εἰς τὰ δείπνα τῶν θεῶν καὶ πάλιν ἐκείθεν ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἥφ.· ἐντεῦθεν τὰ ἑρείσματα αὐτῶν ὠνομάσθησαν πόδες (πρβλ. *τράπεζα, τοίπους*) καὶ ἐλάμβανον πολλάκις, ὥς καὶ σήμερον, τὸ σχῆμα ποδῶν ζῶων· αὐτοκίνητοι ἦσαν καὶ αἱ χρυσαῖ νεάνιδες καὶ αἱ φῦσαι· καὶ αἱ νῆες τῶν Φαίακων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἶναι αὐτοκίνητοι καὶ τοῦ Δαιδάλου αἱ εἰκόνες ἐκνοῦντο οἰκεία βουλήσει· καὶ αἱ καταλ. εἰς -τήρ καὶ-εὐς, συνήθεις ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργοῦντα δηλοῦσαι μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα ἀπένεμεν εἰς αὐτὰ αἰσθητὴν τινα καὶ νοῦν. Βεβαίως ἡ κραυγὴ τοῦ θαυμασμοῦ, ἡ αὐτομάτως ἀναδυομένη ἐκ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῇ θεᾷ τοιούτων τεχνουργημάτων εἶναι ἱκανὴ νὰ πλέξῃ καὶ μῦθον καὶ μεγαλοποιεῖ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ εἰκάσωμεν καὶ ἐκ τῶν θρυλουμένων πτερῶν τοῦ Δαιδάλου καὶ τοῦ Ἰκάρου, ἐκ τῆς ἀνυψώσεως μεγίστου βάρους λίθων, ὥς τοῦ ὑπερθύρου τοῦ Ἀτρώως, Α σ. 51· ἐν ὑποσ. καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τεκμηρίων, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μηχανικὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εἶχεν ἐπιζήλως προαχθῇ.—**382 Χάρις** προσωποποιία τῆς χάριτος· ἐπειδὴ θαυμάζομεν αὐτὴν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ καλλιτεχνήματα, προσφυῶς ἐδόθη ὥς σύζυγος τοῦ καλλιτέχνου Ἥφ., ἐν ᾧ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀφροδίτη· κατ' ἀμφοτέρα ἐδόθη τὸ κάλλιστον, ἡ χάρις, ὥς σύντροφος τῆς τέχνης.—**λιπαροκρήδεμνος** διότι τὸ κρήδεμνον, τὸ ὁποῖον ἐφόρουσαν αἱ γυναῖκες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ, ἦτο λινοῦν.—**386 οὐ τι θαμίζει** ἡ Θ. ὥς μὴ θαμίζουσα εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῇ οὐδὲν τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἥφ.—**387 προτέρω** εἰς τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου ἐντὸς τοῦ μεγάρου.—**389 Ὁ θρόνος** εἶχεν ἑρείσματα τῶν νότων καὶ χειρῶν.—**390 θρηῆνυς** συμφυῆς μετὰ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ δυνάμενος νὰ λυθῇ.—**392 χατίζει** ἡ Θ. οὐδὲν εἶχεν ἀνακοινώσασθαι περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεως, ἀλλ' ἡ Χ. ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου ἐπισκέψεως εἰκάζει ὅτι ἡ Θ. χρειάζεται τὸν Ἥφ.—**395 τῇλε πεσόντων** ἡ Ἥρα κατεκρήμνισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἰσχυνομένη διὰ τὴν δυσμορφίαν του· ἄλλην διήγησιν περὶ ὁμοίας πτώσεως ἐν Α 590.—**397 κρύψαι** ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν ἀθανάτων.—**398 Εὐρύνομη** θαλασσία θεότης.—**400 χάλκευον** ὁ Ἥφ. εὐθύς ἅμα γεννηθεὶς ἀσχεῖ τὴν τέχνην ὥς ὁ Ἀπόλλων τοξεύει, ὁ Ἑρμῆς κλέπτει· εἰς τί θὰ χρησιμευομένηθωσι τὰ δαίδαλα τοῦ Ἥφ. εἶναι μικρολογίαι

ιὰ τὸν ποιητὴν· ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἡ δῆλωσις τῶν λόγων τῆς ὑπο-
 ρεώσεως.—481 ὄρμους ἐκ χανδρῶν χρυσοῦ ἢ ἡλέκτρον.—407
 καλλιπλόκαμος ἐφ' Ὀμ. ἡ κόμη διηυθετεῖτο εἰς πλοκάμους, ἐν τοῖς
 ἰωαικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους.—410 ἀνέστη ἀπὸ τοῦ ἀκμοθέ-
 ου, ἐφ' οὗ ἐκάθητο.—411 κνῆμαι ἀραιαὶ ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι
 ὡν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ἐπιπόνους ἐργασίας καθήμενοι,
 τὸ ἄνω ἡμῖς τοῦ σώματος ἔχει ὑπερτροφίαν, ἐν ᾧ οἱ πόδες ὡς κα-
 ῖται ἄδραναι εἶναι ἰσχυροί.—416 παχὺ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ
 μεγάλου βάρους τοῦ σώματος τοῦ Ἡφ.—419 Τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἔργα
 ἦσαν κύνες χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ, ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα,
 κατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀλκίνοῦ, φυλάσσοντες
 τὸν οἶκον αὐτοῦ (πρβλ. τοὺς λέοντας τῆς πύλης τῶν Μυκηναίων).—
 420 σθένος συνυπονοεῖ καὶ δύναμιν θελήσεως.—447 θύραζε
 διὰ τῆς πύλης τοῦ τείχους εἰς τὸ πεδῖον· διότι διενυκτέρευον ἐν τῇ
 πεδιάδι.—448 γέροντες ὁ Ὀδ. καὶ Αἴας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ
 Φοίνικος.—451 Ἡ Θ. οὐχὶ ἀληθῶς συνδέει τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π.
 πρὸς τὴν πρεσβείαν.—453 περὶ Σκ. π. καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀλη-
 θές, Γ 145.—456 κῦδος διότι ἔδωκε τὴν πανοπλίαν.—Διὰ τῆς
 Ὀλυμπίας σκηνῆς μετὰ τοὺς ἀγῶνας τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ.; διὰ τί
 εὐθὺς μόλις εἰσῆλθεν ἡ Θ. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡφ. περιγράφει ὁ Ὀμ.
 τὰ θαυμάσια ἔργα αὐτοῦ; πῶς φέρονται οἱ οἰκοδεσπόται πρὸς τὴν Θ.
 καὶ τί κερδαίνομεν ἐντεῦθεν; διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐδήλωσεν εὐθὺς τὸν
 λόγον τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν X.; διὰ τί ἡ βαρυνπενθὴς Θ. λέγει τό-
 σον πολλά; τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἔχη τὴν δύναμιν ταύτην; διὰ τί
 μεταβάλλει ὀλίγον τὰ πράγματα;

468-77 χάωνος ἀ. (χῶνος) ὁ σωλὴν τῆς φύσεως, ὁ χῶνος, ἐν-
 χ. ὄργ. (ἢ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἐτήκοντο τὰ μέταλλα καὶ ἐκείθεν ἐχύνοντο
 εἰς τὰς μήτρας, σήμερον χωνί), ἐξανίημι ἐξαπολύω, αὐτμὴ πνοή,
 φύσημα, παντοίην ποικίλων βαθμῶν καὶ ἐντάσεως, εὐπρηστος
 (πρῆττω φυσῶ) καλῶς ἐκτινασσομένη, ἰσχυρά, σφοδρά, παρέμμεναι
 (αὐτμῆν) νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς διαταγὰς του, σπεύ-
 δοντι ὁσάκις (ἐὰν) ἐβιάζετο, ἡργάζετο συντόμως, ἄνω τελειῶνω,
 ὅπως... κατ' ἀναλογίαν ἀνεμένομεν μὴ σπεύδοντι παύεσθαι· ὅλλ.
 ἐπειδὴ ὁ Ὀμ. θέλει νὰ δηλώσῃ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐντά-
 σεως τοῦ φυσήματος (παντοίην), γενικεύει τὴν ἐννοίαν: ὅπως ἐκά-
 στοτε θὰ ἐπεθύμει ὁ Ἡφ. καὶ ὅπως θὰ ἐτελείωνε (ἐπροχώρει) τὸ
 ἔργον, κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπιθυμίαν τοῦ Ἡφ. καὶ συμφώνως πρὸς
 τὸν σκοπὸν νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, ἀτειρῆς σκληρός, τιμήεις-ῆς
 βαρύτιμος, γέντο (ἄγν ὁ. μόνον ὁ τύπος οὗτος) ἔλαβε, ραισιστῆ-

θ. (δαίω συντρίβω κτυπῶν) σφῦρα.—478-82 **στιβαρὸς** βαρὺς, **πάντοτε δαιδάλλων** πρὸς ὅλα τὰ μέρη τεχνικῶς ἐπεξεργαζόμενος, **ἄντυξ** θ. περιφέρεια τῆς ἀσπίδος συνέχουσα τὰς πτυχάς, **τρίπλαξ** (τρίπλεκτος) τριπλοῦς, **ἐκ** (σάκεος) ἐξήπτεν, **τελαμῶν** τὸ λωρίον ἐξαρτήσεως ἀσπίδος καὶ ξίφους, **αὐτοῦ** ὀριστ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν αὐτῆς τῆς ἀσπίδος (τοῦ κυρίου σώματος) ἀπὸ τῶν συμπληρωμάτων, **ἄντυγος** καὶ **τελαμῶνος**, **πτύχες** πτυχαί, ἐλάσματα, **ἐν αὐτῷ** ἐπὶ τῆς ἐξωτ. ἐπιφανείας ἐντὸς τοῦ κύκλου.—483-9 **ἐν μὲν**.. ἐντὸς μὲν τῆς πρώτης ζώνης κατεσκευάσε, **σ. πλήθουσαν** τὴν πονσέληνον, **τείρεα** οὐ. (τεῖρος, τέρ-ας, ἀστήρ, στειρ-οπή, stel-la) οἱ (γνωστοὶ) ἀστερισμοί, **τὰ ἐστεφάνωνται** διὰ τῶν ὁποίων ἔχει καλυφθῇ (κοσμηθῇ) ὁλόγυρα ὁ οὐρανός, **Πλειάδες** ἢ Πούλεια, **σθένος** Ὡ. ὁ σθεναρὸς Ὡ., **ἐπὶ κλησιν κ.** παρονομαζουσι, **στρέφεται** περιστρέφεται, **αὐθι** αὐτόθι, **ἐν τῇ αὐτῇ θέσει**, περὶ τὸν οὐράνιον πόλον, χωρὶς νὰ κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, **δοκεύει** προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως παρατηρεῖ, **οἷη** ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, **ἄμοιρος** ἀμέτοχος· δὲν δύει.—490-6 **ἐν δὲ**.. ἐντὸς δὲ τῆς β' ζώνης, **μέροπες** Σ 288, **ἐν τῇ μὲν** ἢ ἀντίθ. 509, **εἰλαπῖναι** θ. γαμήλιον συμπόσιον, **θάλαμος** ἴδιον οἶκημα, **ἐν ᾧ** κατῴκουν οἱ ἔφηβοι νέοι ἢ νεάνιδες, **δαίδων ὑπο λ.** ὑπὸ τὸ φῶς καιομένων δάδων, **ἡγίνεον** ἡγον (εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ), **ὑμέναιος** γαμήλιον ἄσμα· ζωνηρά δὲ γαμήλια ἄσματα εἶχον ἀνάψει, ἀντήχουν, **κοῦροι** εὐγενεῖς νέοι, **ἐδίνεον** ἐστροβιλίζοντο, **βοὴν ἔχον** ἤχουν, ἐπαιζον, **θαύμαζον** μετὰ θαυμασμοῦ παρατήρουν.—497-501 **λαοὶ** οἱ πολῖται, **ἀγορῇ** ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὅπου καὶ τὰ δικαστήρια, **ποινῇ** (τίνω) ἀπιζημίωσις, **ἀποφθίμενος** ἀποθανών, φονευθεὶς, **ὃ μὲν ὁ μὲν φονεύς**, **εὐχετο** διαβεβαίου ἐπισήμως, **πάντα**.. ὅτι εἶχεν ἐξοφλήσει τελείως (μέχρι ὀβολοῦ) **τὴν συμπεφωνημένην ἀποζημίωσιν**, **πιφαύσκων**.. διασαφῶν τοῦτο, δίδων περὶ τούτου ἐξηγήσεις, ἀποδείξεις, **ἔμμαι** Π 382, **ἴστωρ** (οἶδα) γνώστης τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου, κριτῆς, διαιτητῆς, **πεῖραρ** (πέρας) **ἐλέσθαι** νὰ λάβωσι μίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸ διαιτητοῦ.—502-8 **ἐπηπύω** (ἡπύω φωνάζω) ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ, **ἀμφίς** (χωριστῶ) **ἄρωγοι** ἄλλοι μὲν συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς... , **ἐρήτυον** προσεπάθουν νὰ συγκρατήσωσι τὸν λαὸν τηροῦντες τὴν τάξιν, **ἤατο** ἐκάθηντο, συνεδρίαζον, **ξεστὸς** πελεκητός, **τερός** καθηγιασμένος, **σκῆπτρα** κηρύκων, **ἡερόφωνος** (ἀείρων φ.) βροντόφωνος, ὀξύφωνος, **τοῖσι** μετὰ τούτων (τῶν σκῆπτρων) ἡγείροντο, **δίκαζον** ἀπεφαίνοντο γνώμην, **ἀμοιβηδὺς** κατὰ σειράν, **κεῖτο** εἶχον κατατεθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων, **ἐν μέσσοισι** ἐν μέσῳ τῶν γερόν-

ων, **δόμεν** ὑποκ. τοὺς γέροντας μετὰ τοῦ ἱστορος: ἵνα δοθῶσιν
 εἰς ἐκείνον ἐκ τῶν διαδίκων, **ἰθύντατα** ὑπρῆθ. τοῦ ἰθύς εὐθύς,
ἵπποι ἤθελε διεξαγάγει (διαχειρισθῇ) τὴν ὑπόθεσιν του δικαιοῦτατα,
μετὰ τοῖσι ἐνώπιον τῶν γερόντων.—**506-12** **ἀμφι** τὴν ἐτέ-
 ραν πόλιν, **ἦατο** ἐπολιόρχουν, **λαῶν** πολεμιστῶν, **δίχα.** αἱ προθέ-
 ρεις δὲ αὐτῶν ἦσαν διτταί, ἔτεινον εἰς δύο ἐνδεχόμενα· ὅθεν
 φρ. δὲν σημ. διαφωνίαν· **διαπέρθω** ἐκπορθῶ, βία κυριεύω, **δα-**
έομαι κ. δαίεμαι μοιράζω (κρεοδαίτης, γῆς ἀναδασμός), **ἀνδίχα**
 ἀνὰ-δίχα) εἰς δύο μέρη, **πάντα** τὰ κινητὰ, **ἐπήρατος** (ἐράω) θελκτι-
 λός, περιμάχητος.—**513-9** **οὐπω** κατ' οὐδένα τρόπον (οὐπως, πρβλ.
 οὐτω(ς), ἦ: οὐπω, πρὶν ἐπιχειρήσῃ τὴν ἔξοδον καὶ πορισθῶσι
 (οωτροφίας), **ὑπεθωρήσσοντο** μυστικὰ ὠπλίζοντο, **λόχῳ** τοῦ σκο-
 τοῦ: πρὸς ἐνέδραν, **νήπια** οἱ πρωθῆβαι οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἀκμῇ τῆς
 ἡβης, ἔφηβοι ἀπειροπόλεμοι, **ἐφροσταότες** κατὰ σύνεσιν μετὰ τὸ
 ἡπια τέκνα παῖδες, **μετὰ** δὲ μεταξὺ αὐτῶν δέ, **οἳ δὲ** οἱ ἄνδρες,
ἰσθην γ'. δυϊκ. ὑπρστκ. **ἐννυσθαι, εἶμα** (ἐννυμαι) ἐνδυμα, **ἀρίζη-**
λος Σ 219 πασίδηλος, περίβλεπτος, ἐκ τούτου **σὺν τεύχεσιν** ἐν τῇ
 πανοπλίᾳ των, **ἀμφις** ὀλόγυρα, **ὑπ'** κάτωθεν αὐτῶν ἦσαν, **ὀλείζο-**
νες, συγκρ. τοῦ ὀλλίος, βραχύτεροι τὸ ἀνάστημα, χαμηλότεροι.—
520-24 **εἶκε** ἀπρόσ., ἀττ. **παρεῖκε, εἶκω**, ἐνεχώρει, ἦτο δυνατόν,
 πέτρρεπεν ἡ θέσις, **λοχάω** ἐνεδρεύω, **ἐν ποταμῷ** ἐν ξηρῷ τμήματι
 τῆς κοίτης, **ἀρδμὸς** (ἄρδω ποτίζω) ποτίστρα, **βοτὸν** (βόσκω) βό-
 σκημα, κτήνος, **ἐλύω** (vol-vo) καλύπτω, **τοῖσι** χαρ., **ἀπάνευθε**
λαῶν χωριστά, μακρὰν τῶν πολεμιστῶν, **δέγμενοι**, ἐνεστ. τοῦ δέχε-
 νθαι, ἀναμένοντες, **μῆλα-βοῦς** τῶν πολιορκούντων, **ἔλιξ** 1 καμπύ-
 λος.—**525-9** **οἳ δὲ** οἱ πολιορκηταί, τὰ κτήνη αὐτῶν, **προγέ-**
γοντο ἐνεφανίσθησαν ἐμπρός, **οἳ μὲν** οἱ ἐνεδρεύοντες, **προϊδόντες**
 ἰδόντες ἐξ ἀποστάσεως, **τάμνοντ' ἀμφι** ἀπεχώριζον (ἐκοπτον) ἀπ'
 ἑαυτῶν καὶ ἀπ' ἐκεῖ, **πῶν-εος** οὐ. ποίμνιον, **ἀργεννὸς κ. ἀργός** λευκός,
 ἐπὶ 529 προσέτι, **μηλοβοτῆρες** νομῆες γενικῶς.—**530-4** **οἳ δὲ** οἱ
 πολιορκοῦντες, **ὥς οὖν** εὐθύς μόλις, **κέλαδος** θόρουβος, ἐκ τούτου
παρὰ βοῦσι, εἶρη (εἶρηκα) ἀγορά, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὁ πληθ. διὰ
 τὸ πολυμερές: ἐμπροσθεν κατὰ μῆκος τοῦ τόπου τῆς ἀγορᾶς, **ἵπποι**
 ἵπματα, **ἀερσίπους** (ἀείρων π.) ὁ αἶρων ὑψηλὰ τοὺς π., ὁ ἐλαφρῶς
 ἐρέων ἵππος ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν εἰλιποδα βοῦν, **μετεκίαθον** ἔτρε-
 χον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, **στησάμενοι** μάχην στήσαντες, **ἐμάχοντο**
 ἐμφοτέρα τὰ στρατεύματα.—**535-40** **ἐν δὲ** μεταξὺ δὲ αὐτῶν, **ὀμί-**
λεον ἐγύριζον ἄνω καὶ κάτω, ἐμάχοντο, **Κυδοιμὸς** (κυδοιμὸς) ὁ θεὸς
 τῆς πολεμ. ταραχῆς, **Κῆρ** ὁ δαίμων τοῦ θανάτου, **ἄλλον** ἀντικμ.,

ζῶν κτγρ., ὅπερ διχάζεται εἰς δύο, εἰς νεοῦτατον (νέον-οὐτάζω) νεωστὶ τραυματισθέντα, καὶ ἄουτον ἄτρωτον, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ τε-
θνεῶτα, ἔλκε ἀντὶ ἔλκουσα, μόθος Σ 159, δαφοιν(ε)δς (δα(ζα)-
φοινὸς φόνιος) κατακόκκινος, δμίλεον οἱ μαχηταί.—541-3 ἐν δ'
ἐτίθει ἐν τῇ ἄλλῃ ζώνῃ κατεσκευάζε, νειδς θ. (νέος, νέ(ι)τατος κα-
τώτατος, ἔσχατος, πονυς, agmen ponissimum) ἀγρὸς χαμηλός, βα-
ρικός, μαλακός ἀφρώδης (ἄφρᾶτος), τρίπολος τρεῖς φορὰς γυρι-
σμένος, ἀροτῆρ ζευγηλάτης, δινεύοντες ζ. περιστρέφοντες, περι-
φέροντες ἐπάνω καὶ κάτω τὰ ζευγάρια, ἐλάστρεον θαμ. τοῦ ἐλαύ-
νειν ἀδιακόπως ἤλαυνον, ἐνθα κ. ἐνθα ἄνω καὶ κάτω. — 544-7
τέλσον τέρμα (ἐξ οὗ εἶχον ἀρχίσει νὰ ἀροτριῶσι), ἐπιὼν ἐρχόμενος
πρὸς αὐτούς, τοι δὲ ἄλλοι δέ, στρέψασκον ἔκαμνον στροφὴν, μό-
λις ἔφθανον εἰς τὸ ἄλλο τέρμα, ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀφειτηρίαν,
ὄγμος ἄ. αὐλακιά, ἀν δ. προχωροῦντες παραλλήλως (κατὰ τὴν διεύ-
θυνσιν) πρὸς τὰς (μέχρι τοῦδε) αὐλακιάς, νειδς βαθεῖα ἢ ἔχουσα
βάθος, μεγάλην ἔκτασιν, εἰς βάθος ἐκτεινομένη, ἐκτεταμένη.—558-
9 ἢ δὲ ἡ νειός, τὸ δὴ αὐτὸ πράγματι, τέτυκτο ἦτο, περὶ θαῦμα
ἐξαισίον θαῦμα.—550-6 τέμενος (τέμνειν) βασιλικὸν κτήμα, βα-
θυλήιον (λήιον σπαρτὸν) ἔχον ὑψηλὰ σπαρτά, ἐριθος ἄ. ἐλεύθερος
ἡμερομίσθιος ἐργάτης, ἀμάω θερίζω, δράγμα (δράττομαι) ὅσους
στάχυς ὁ θεριττής πιάνει διὰ τῆς χειρός του, δραξιά, χειριά, ἐραζε(ἐρα-
γῇ), μετ' ὄγμον κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου των (παρ' ἡμῖν ὁ
ἔργος), ἐν τῇ γραμμῇ τοῦ ἔργου των, ἀμαλλοδετῆρ (ἄμαλλα (ἀμάω)
δράγμα) ὁ δένων τὰ δράγματα, ὁ δένων χειρόβολα, ἔλλεδανδς (εἴλω)
ἄ. δεσμός ἐκ καλαμιᾶς, δι' οὗ δένονται τὰ χειρόβολα, δεματικόν, ἐφέ-
σταςαν ἴσταντο (παρηκολούθουν) ὀπισθεν, δραγμαεύω συλλέγω χε-
ριάς, ἀγκάλις θ. ἀγκάλῃ : φέροντες εἰς τὴν ἀγκαλιάν των, ἀσπερ-
χες Π 61 μετὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου.—556-60 πένομαι παρα-
σκευάζω, δαῖς θ. (μερίς) τράπεζα, ἱερεύω σφάζω, ἀμφέπω περι-
ποιεῖμαι, ἐτοιμάζω, παλύνω (ἐπιπάσσω) ἀνακυκῶ, δουλεύω (ἐντὸς
ὑδατος ὥστε νὰ σχηματισθῇ πόλτος), ἄλφριτα χονδροαλεσμένη κριθή,
χονδρὸν κριθάλευρον, δεῖπνον κτγρ. γεῦμα.—561-6 ἐν δ'...
ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ζώνῃ, ἄλωῃ ἄμπελος, ἀνὰ ἐπὶ τῶν κλημάτων, ἐστή-
κει εἶχε στηριχθῇ, διαμπερὲς πέρα πέρα, ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς ἄκρου μέ-
χρι τοῦ ἄλλου, κάμακες φοῦρκαί (ὑποστηρίγματα κλάδων ἀμπέλου),
ἔλασσαν ἐσυσεν, ἐπέρασεν, ἔζωσε, κάπετος θ. (σκάπτω-σκάπετος)
τάφρος, ἀμφὶ ἀμφοτέρωθεν, περὶ ὁλόγυρα, ἔρκος φράκτης, ἐκ τού-
του κασσιτέρου ὕλ., ἀταρπιτὸς θ. ἀτραπός, ἐπ' αὐτήν τὴν ἄμπε-
λον, νίσσομαι βαδίζω, πηγαινοέρχομαι, φορῆς οἱ σταφυλοφορεῖς.

567-72 παρθενικαί παρθένοι, **ῥήθεος** (ἄττ. ῥήθεος) ὁ ἄγαμος
 ρς, παλληκάριον, ἄρσ. τοῦ παρθένος, **ἄταλός** τρυφερός: μετὰ
 ῥα, παιδικὰ αἰσθήματά των, **φέρων** διὰ τοὺς σταφυλοφόρους,
 ροντας ἐπὶ τῆς ῥάχεως καδίσκους (βούττας), εἰς οὓς ἐνέβαλλον
 ς σταφυλὰς, ὅσας ἕκαστος εἶχε τρυγήσει ἐν τῷ καλαθίῳ, **τάλαρος**
 καλάθιον, **ἱμερόεις** (ἱμερος πόθος) θελκτικός, **λιγύς** Ο 620: λι-
 γρά, **ὑπὸ ἄειδε** συνώδευε τὸ ὄργανον ᾄδων, **λίνος** ἄ. ἅμα πρὸς
 τὴν τοῦ ὁμωνύμου νεανίου, ὅστις αὐξηθεὶς ἐν μέσῳ προβάτων
 παράχθη ὑπὸ λυσσώντων κυνῶν, **καλὸν ὥραϊα**, **λεπταλέος** λε-
 ρός, **τοὶ δὲ αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια, ῥήσσω** (ῥήγνυμι)
 ὑπὼ (τὸ ἔδαφος διὰ χοροπηδημάτων), ἐκ τούτου **ἁμαρτιῇ** (ἁμα-
 ρτίσκει) συγχρόνως, ἐν ὀρθῷ, **μολπῇ** (μέλω-ομαι) ἄσμα μετὰ
 ῥοῦ, χορῳδία, **λυγμός** ἄ. (λ.π. ἰού! ἰού!) φωνὴ ἐπιφωνηματικὴ ἢ
 ῥεῖς τινὲς κατακλείουσαι ὡς ἐπιδὸς ἐκάστην στροφὴν τοῦ ἔσματος,
 ταῦθα αἱ λ., **Αἴ! λίνε**, αἱ δοτ. τροπ., ὡς καὶ τὸ **σκαίροντες** (σκιρ-
 ρντες) χοροπηδῶντες, εἰς τὸ **ἔποντο** παρηκολούθουν, συνώδευον
 ν αἰοιδόν.—573-8 **ἐν δὲ ποίησε** (ἢ μεταβολὴ τοῦ ῥ. δηλοῖ μετα-
 λήν τῆς ζώνης) ἐν τῇ ἄλλῃ δὲ ζώνῃ . . , **ὀρθόκραιρα** Σ 3, **κόπρος**
 (κοπριά) βουστάσιον, **κελάδων** θορυβώδης, **δονακεὺς** (δόναξ κά-
 μος) καλαμών, **ῥοδανὸς** εὐλύγιστος, **στιχάομαι** βαδίζω (κατὰ σει-
 ς, ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου), **ἀργός** ταχύς.—579-86 **ἐρύγμη-**
ς (ἐρεύγομαι μυκῶμαι) ὁ ἐκβάλλον μυκηθμούς, **ἐν πρώτῃσι β.**
 ταξὺ τῶν προπορευομένων βοῶν, **μακρὰ μ.** ἐκβάλλον παρατετα-
 νους μυκηθμούς, **αἰζήδος** II 716, **μετεκίανθον** ἔτρεχον ὀπισθέν
 υ, **βοεῖη** τὸ δέρμα τοῦ βοός, **λαφύσσω** λ. π. πίνω, ῥοφῶ, ἀντὶ
 ρυσέτιν, **ἐγκατα** οὐ. ἐντόσθια, **ἐνδίημι** ἀποδιώκω, **αὐτως** μά-
 ν, **ἐκ τ' ἀλέοντο** καὶ ὀπισθοχώρουν.—587-9 **ἐν δὲ ποίησε** ἡ
 υτότης τοῦ ῥ. τὴν ταυτότητα τῆς ζώνης, **νομὸς** βοσκή, **βῆσσα**
 766, **ἀργεννός** λευκός, **σταθμοὶ** μανδριά, **κλισίαι** καλύβαι τῶν
 μένων, **σηκοὶ** μάνδραι τῶν νεογνῶν, **κατηρεφῆς** καλῶς ἔστεγα-
 ῖνος.—590-2 **ποικίλλω** τεχνουργῶ, κατασκευάζω μετ' ἐπιμε-
 ς (μετὰ ποικίλων σημείων καθοδηγούντων τὴν ποικιλίαν τῶν
 γμῶν), **χορὸς** ὁ τόπος τοῦ χ., ὀρχήστρα, **ἀσκῶ** φιλοτεχνῶ.—
 93-8 **ἀλφρεσίβοιαι** (ἀλφάνω πορίζω βοῦς) ὡς ἀποφέρουσαι παρὰ
 ν μνηστήρων εἰς τοὺς γονεῖς βοῦς ὡς προῖκα, περιζήτητοι, **εἴ-**
 ς ὑπρσ. τοῦ **ἐγνυσθαι**, **ὀθόναί** λεπτοὶ λινοὶ πέπλοι, **ἐύννητος** (νέω
 νήθω) καλογνεσμένος, ἀπὸ κ. λίνον, **ῥῆκα** (ῥήσον, ῥῆκισα) ὀλίγον,
 ῥρά, **καὶ ῥα** καὶ πρὸς τούτοις, **στεφάνῃ** διάδημα τῆς κεφαλῆς,
χαίρα ἐγχειρίδιον, ἐν ἰδίῳ κόλεῳ ἐξηρητημένῳ παρὰ τὸν τοῦ ξί-

φους.—599-602 οἱ δὲ οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες, *θρέξασκον* θαυ-
τοῦ *τρέχειν*, *ἐπιστάμενος* τεχνικός, ἐπιδέξιος : μὲ τεχνικοὺς βημα-
τισμούς, ἐλιγμούς, *ῥῆα μάλ'* μετὰ μεγάλης εὐστροφίας, *τροχὸς* ὁ
κεραμευτικός, *ἄρμενος*, ἄορ. τοῦ *ἀραρίσκεσθαι*, εὐάρμοστος, *ἐπι-
στίχας* κατὰ σειρὰς εἰς γραμμὰς (στοίχους), *ἀλλήλοισι* ἀντιμετώ-
πους.—603-6 *ἐμέλλετο* ἦδε, *δοιῶ* δύο, *κυβιστητῆρ* Π 745 σχο-
νοβάτης, θαυματοποιός, *κατ'* αὐτοὺς μετὰ αὐτῶν, *κατὰ μέσσους*
ἐν τῷ μέσῳ, *ἐξάρχοντος* τοῦ Ἀοιδοῦ.—607-8 *σθένος* Ὡ. *μέγα*
τὸν μεγαλοδύναμον Ὡ., *πύματος* (post-prone) ἔσχατος, *πύκα* (πυ-
κνός) στερεά.—609-13 *ἄρα* ἀκολούθως, *βριαρὸς* (βρίθω) βαρὺς,
ἐανὸς λεπτὸς, εὐκαμπτος, μαλακός.—614·7 *ἔρηξ* ἰέραξ.

468-617. 468 *ἔτρεψε* πρβλ. 412, *κέλευσε* διότι, ὡς
αἱ χρυσαὶ θεράπαιnai, ἦσαν ἔμπυχοι καὶ ἱκαναὶ πρὸς αὐτόματον ἐρ-
γασίαν.—471 *παντοίην* διασαφούμενον ἐν 472-3.—474 *ἐν πυρὶ*
ἐντὸς τοῦ ἐπὶ πυρὸς ἱσταμένου χοάνου.—*κασσίτερον* ἐκ τούτου ὡς
μαλακοῦ δὲν κατεσκευάζοντο συνήθως ὅπλα, εἰ μὴ μόνον κνημίδες·
ἐχρησιμοποιεῖτο μᾶλλον πρὸς κόσμον.—476 *μέγαν* διότι προηγου-
μένως ἐχρησιμοποιεῖται μικρὸν ἄκμονα ὡς κατασκευάζων μικρὸν ἔργον
379.—477 *ῥαιστήρ* μείζων τῆς σφύρας (ἢ βαρεῖα;)—479 *πάν-
τοσε δαιδάλων* δὲν πρόκειται περὶ εἰκόνων, διότι ἡ διὰ τούτων δι-
ακόσμησις ἄρχεται 403., ἀλλὰ περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ἐπιφα-
νείας, τῶν περιφερείων τῶν κύκλων κλπ. καὶ περὶ μαιανδροειδῶν καὶ
ἄλλων γεωμετρικῶν σχημάτων πλαισιούντων τὰς διαφόρους εἰκόνας.

Ἡ ἀσπίς ἦτο στρογγύλη (ἐν T 347 παραβάλλεται πρὸς τὴν σε-
λήνην, τὸν περιστέφοντα αὐτὴν Ὡκεανὸν ἐφ' ἀντάζοντο κυκλοτερεῖ
κατὰ τὸν ὀρίζοντα, ὡς καὶ τὸν δίσκον τῆς γῆς, καὶ αἱ 3 ὥραι τοῦ
ἔτους (annus-annulus) ἀποτελοῦσι κύκλον), συμμέτρου διαμέτρου
διὰ τὸ εὐχρηστον, ὀλίγον κυρτὴ πρὸς τὴν ἐξωτερ. ἐπιφάνειαν, ἐκ 5
στρωμάτων μεταλλίνων, ἐπαλλήλων, ὁμοκέντρων, τὰ ὅποια ἦσαν
διαφόρου διαμέτρου ἕκαστον, ὥστε τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον εἶχε τὴν
μεγίστην περιφέρειαν, ἕκαστον δὲ ἀμέσως ἐπικείμενον ἐσμικρύνετο
ἐπὶ μᾶλλον τὴν περιφέρειαν, οὕτω δὲ ἡ ἀνωτάτη μεταλλικὴ πλάξ ἡ
κατέχουσα τὸ κέντρον καὶ ἀποτελοῦσα τὸν ὁμφαλὸν εἶχε τὴν μικρο-
τέραν περιφέρειαν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀσπί-
δος ἐνεφάνιζε (Πίν. II. 1) 1) κεντρικὸν κύκλον (ὁμφαλὸν) χαλκοῦν
(Bronze) καὶ 2) περὶ αὐτὸν 4 ἐπαλλήλους ὁμοκέντρους ζώνας ἀπὸ
τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν, κασσιτερίνην (Zinn), χρυσοῦν
(Gold), κασσιτερίνην (Zinn) καὶ χαλκῆν (Bronze). Οὕτω τὸ κέν-
τρον τῆς ἀσπίδος ἀποβαίνει ἰσχυρότατον, προκαλύπτον ἀσφαλέ

τατα τὰ εὐγενέστατα μέρη τοῦ σώματος τοῦ μαχητοῦ· ἄλλως ἐὰν αἱ μετὰλλιναι πτυχαί, αἱ ἀντικαθιστῶσαι ἐνταῦθα τὰ ἐπαλλήλα βόδια δέρματα τῶν συνήθων ἀσπίδων τῶν ἡρώων, ἦσαν ἴσαι, καλύπτουσαι ἀλλήλας, τοῦτο θὰ ἦτο καὶ μωρὸν καὶ ἄσκοπον· διότι καὶ τὸ βάρος τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἀφόρητον καὶ ἡ ποικιλία τῶν μεταλλῶν οὐδὲνα λόγον θὰ εἶχε. Ἡ κατανομή τῶν εἰκόνων ἐπὶ τοῦ κέντρου καὶ ἐπὶ τῶν 4 ζωνῶν διευκολύνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καθ' ἑκάστην ζώνην ἐργασία τοῦ Ἡφ. χαρακτηρίζεται δι' ἰδίου ῥήματος, αἱ εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ζώνην ἀνήκουσαι διάφοροι σκηναὶ δηλοῦνται διὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος: 1) περὶ τοῦ κέντρου *ἔτευξε* 483, 2) περὶ τῆς α' ζώνης μετὰ τὸ κέντρον *ποίησε* 490, 3) περὶ τῆς β' ζώνης *ἐτίθει-ἐτίθει-ἐτίθει* 541, 550, 561, 4) περὶ τῆς γ' ζώνης *ποίησε-ποίησε* 573, 587 (ἐξαιρουμένου τοῦ *ποίκιλλε* 590, δι' οὗ εἰσάγεται ὁ χορός), καὶ 5) περὶ τῆς δ' ζώνης *ἐτίθει*.

Ὁ κεντρικὸς κύκλος Πίν. I. A ἀπεικόνιζε τὸ σύμπαν· κατὰ τὸ πρόδειγμα προτύπων φοινικ. ἔργων, τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς θὰ εἶχεν ἰδεῖν, ἢ γῆ θὰ ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεντρικοῦ κύκλου, τοῦ ὁριζοῦ, χαρακτηριζομένη διὰ δένδρων καὶ περιτρεχόντων ἀγρίων θηρίων, περὶ αὐτὴν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, δηλούμενοι διὰ μικρῶν ἰσκῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, οἱ ἀστερισμοὶ ὥς ἴστανται ἐν τῷ ὕρανῳ, ἢ δὲ θάλασσα θὰ ἐπλασίονε τὴν ὅλην εἰκόνα, δηλουμένη διὰ παραλλήλων ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ χαρακτηριζομένη δι' ἰχθύων, πολυπόδων κλπ.

Ἡ α' ζώνη B (490-540) ἐκ κασσιτέρου παριστᾷ δύο πόλεις, κατέραν καλύπτουσιν τὸ ἥμισυ τῆς ζώνης, 1) τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ 491-508, ἐν δύο σκηναῖς, ἐν γαμηλίοις φαιδραῖς ἑορταῖς 491-6 καὶ ἐν σεμνῇ σκηνῇ διαδικασίας 497-508, 2) τὴν δὲ ἐν πολέμῳ 509-40, πίσης εἰς δύο σκηνάς, ἔξοδον τῶν πολιορκουμένων πρὸς ἐνέδραν 509-24 καὶ ἀπρόοπτον ἐπίθεσιν κατὰ ποιμνίου μετὰ μάχης πρὸς τοὺς προσβοηθοῦντας πολεμίους 525-40· τὸ πολιορκοῦν στράτευμα εἶναι ἄνω ἀριστερὰ τῆς πόλεως, διακρινομένης ἐκ τῶν πύργων τῶν εἰχῶν, τὸ βουλευόμενον κάτωθεν αὐτῆς ἀριστερώτερον ἐν ὁμάδι, ἐν τῇ ἄνω σειρᾷ δεξιὰ τῆς πόλεως βαδίζουσιν οἱ μαχηταὶ πρὸς ἔξοδον, ἡγουμένων τῶν χρυσῶν θεῶν, οἵτινες παρίστανται καὶ μερίζουσιν οἱ κατάσκοποι ὀκλάζουσι παραπλεύρως (καὶ ὑπερθεν) τοῦ ποταμοῦ (δηλουμένου δι' ἰχθύων), ὅστις, ἐπειδὴ οἱ Ἕλλην. ποταμοὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους εἶναι ἄνυδροι, οὐδὲν κώλυμα πρὸς τοῦτο παρέχει· δεξιόθεν πλησιάζουσιν αἱ ἀγέλαι· αἱ 4 καθήμεναι μορφαὶ κάτωθεν τῶν θεῶν δηλοῦσι τὸν πολιορκούμενον στρατὸν τῶν ἐξελ-

θόντων· ἀριστερὰ αὐτῶν ἐλαύνει πολεμικὸν ἄρμα, τὸ ὅποιον ἀποστέλλει ὁ βουλευόμενος στρατὸς τῶν πολιορκούντων, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῶν συμβαινόντων ὑπὸ τοῦ πολεμιστοῦ τοῦ ἰσταμένου ἐν στάσει δεικνύοντος (ὅπισθεν τοῦ ἄρματος)· δεξιώτερον ἐξελίσσεται ἡ μάχη μετεχόντων καὶ τῶν 3 περρωτῶν θεῶν. Ἐν ΑΑΜ ἐν Μυκ. Αἰθ. 30 481 ἀπόκειται ἀργυροῦν **ῥυτὸν** εὔρεθὲν ἐν Μυκῆναις, παριστῶν ἐξοδὸν τῶν πολιτῶν πόλεως ἐναντίον ἀποβιβασθέντων περρωτῶν· προηγουῖνται σφενδονῆται, ἀκολουθοῦσι τοξόται καὶ εἰτα ὀπλίται, κεκαλυμμένοι διὰ τῆς ἀμφιβρότης (ἡμικυλινδρική) ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν τειχῶν διακρίνονται γυναῖκες, ζητοῦσαι διὰ ζωηροτάτων κραυγῶν καὶ χειρονομιῶν νὰ ἐμψυχώσωσι τοὺς οἰκείους, Πίν. II. 2.

Ἡ β'. ζώνη Γ (541-72), ἐκ χρυσοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ποιητοῦ 549, σκοπίμως τεθεῖσα ἐν τῷ μέσῳ, παριστᾷ διὰ τῶν 3 χαριεστάτων εἰκόνων σκηνὰς τοῦ ἑλλην. ἀγροτικῆς βίου κατὰ τὰς 3 ὥρας τοῦ ἔτους, ἄροσιν ἀγροῦ κατὰ τὸ ἔαρ 541-9, θερισμὸν κατὰ τὸ θέρος 550-60 καὶ τρυγητὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον 561-72· κατὰ τὰ δύο ἄκρα τῆς σκηνῆς τοῦ τρυγητοῦ παρίστανται τρυγώμενα τὰ κλήματα, ὑπὸ τὰ ὅποια διακρίνεται ἡ ἀτραπός, ἐν μέσῳ τῶν δύο ἄκρων οἱ φορεῖς μεταξὺ τοῦ θερισμοῦ καὶ τρυγητοῦ παρίσταται ἡ παρασκευὴ τοῦ γεύματος ὑπὸ τὸ δένδρον.

Ἡ γ'. ζώνη Δ (573-606), κασσιτερίνη, ἔχει πρῶτον σκηνὰς ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου, συμπληρούσας τὰς ἀγροτικὰς τῆς προηγουμένης ζώνης, 1) ἀγέλην βοῶν προσβαλλομένην ὑπὸ λεόντων παρὰ τὸν καλαμόφυτον ποταμόν, δηλούμενον δι' ἰχθύων, 573-86, καὶ 2) εἰρηνικὴν ποίμνην προβάτων μετὰ τῶν μανδρῶν κλπ. Ἡ αὐτὴ ζώνη (κατ' ἄλλους, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι, διάφορος Ε,) εἶχε καὶ μολπὴν 590-606. Ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὄρχοῦντο ἐν ἐκάστη ἑλλ. πόλει, ὁμαλός, ἐπιπεδός, ἐκαλεῖτο χορός, ἐξ οὗ καὶ αἱ πόλεις εὐρύχοροι καὶ καλλίχοροι. Τὸν χορὸν ἐνταῦθα κατεσκεύασεν ὁ θεὸς ὅμοιον κατὰ τὸ ποιητὴν πρὸς τὸ μαρμαρίνον ἔργον, τὸ ἐπὶ Πανσανίου ἔτι σφζόμενον, ὅπερ ὁ Δαίδαλος παρεσκεύασε χάριν τῆς Ἀριάδνης· δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εἶχον λαξευτὴ γραμμὰ ὑποβοηθοῦσαι τὰς κινήσεις τῶν ὀρχουμένων ἐν τοῖς περιπλόκοις ἐλιγμοῖς· τοιαῦτα ἐδάφη χοροῦ ἐκάλουν καὶ ὕστερον λαβυρίνθους· πρβλ. τὸ μαιανδροειδὲς κόσμημα ἐπὶ Κρητικῷ νομίσματος, ἀποδιδόν διὰ τῶν περιπλόκων γραμμῶν λαβύρινθον, Πίν. II. 3, καὶ ἡμετέραν Αἰσθητικὴν ἐρμηνεσίαν τοῦ Β'. Στασίμου τῆς Σοφοκλ. Ἀντιγόνης ἐν τῷ περιοδικῷ Ἀγωγῇ τ. Α'. σ. 317. Ἐὰν οἱ ὄρχοι

ἐνοὶ ὑποδιαιεθῶσιν εἰς δύο ἡμιχόρια, τότε ἔχομεν ἐν τῷ μεταξὺ ὄρον χάριν τῶν θαυματοποιῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων.—Ο ποιητὴς σκοπῶς ἐξέλεξε τὰς ἐξωτερὰς ζώνας, ὡς μᾶλλον ἐπιμήκεις, πρὸς εἰκόνισιν ἐπιμήκων παραστάσεων, οἷαι ὁ χορὸς, αἱ σκηναὶ τῆς τηνοτροφίας κλπ.

Ἡ δ'. ζώνη 607-8 ἐκ χαλκοῦ (μεταξὺ E-Z) εἰκονίζει τὸν Ὠκεανόν, δηλούμενον δι' ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ κύκλῳ θάλασσαν. Ὅπως ἐφάντασσαν τὸν Ὠκεανὸν περιστέφοντα τὸ σύμπαν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ Ὠκεανὸς περιστέφει τὸ σύνολον τῆς γήινης ζῆς καὶ κινήσεως.

Τὸ κράσπεδον, ἀντὺξ, ἀπετελεῖτο ἐκ ζώνης, πλεκτῆς ἐκ τριῶν ἐσμίδων μεταλλίνων νημάτων (τρίπλαξ)· τοιοῦτον πλέγμα εὐρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Δωδώνης ἐκτύπον ἐπὶ θραύσματος χαλκοῦ.

Αἱ μορφαὶ αἱ εἰκονιζόμεναι ἐπὶ μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἦσαν ἡ *κυττοι*, παραγόμεναι διὰ σφυροκοπήσεως, τυπτομένης ἔσωθεν τῆς ἐταλλικῆς ἐπιφανείας ἐπὶ μήτρας, ὥστε νὰ τυγχάνωσιν ἔπειτα ἔξωθεν ἐπεξεργασίας αἱ μορφαὶ διὰ γλυφάνου, πρβλ. τὰ κύπελλα τοῦ βαφειοῦ Πίν. ΙΖ'. τῆς α'. σειρᾶς, ἡ *ἐγχάρακτοι* δι' ὀξέος ὀργάνου, ἡ *ἐμπαισταί* (ἡ εἰκὼν περιγραφομένη καὶ περιχαραττομένη ἐν ἐταλλικῇ ἐπιφανείᾳ ἀπεκόπτετο ἐπιμελῶς, εἶτα ἀπεκόπτετο ἐπὶ τῆς ἐταλλικῆς ἐπιφανείας, ἣτις θὰ ἀπετέλει τὸ βάθος, τμήμα τῶν αὐτῶν διαστάσεων πρὸς τὴν εἰκόνα, καὶ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θέσει ἐνηρμόετο ἡ εἰκὼν· συνήθως ἐνεβάλλετο εὐγενέστερον μέταλλον εἰς ἥττον ὑγενές, χρυσὸς ἐν χαλκῷ ἢ ἐν ἀργύρῳ, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἀργυρὸς ἐν χρυσῷ, πρβλ. τὰ 4 ἐγχειρίδια τῶν Μυκηνῶν αὐτόθι Πίν. Β'. 1). Ἐγχαράξεως ἐν τῇ ἀσπίδι θὰ ἐγένετο χρῆσις ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι καὶ γραμμαῖς, καὶ πρὸς δῆλωσιν τῶν καλῶν, καμάκων, κλπ., τῆς ἐμπαιστικῆς εἰς ὠρισμένας μορφὰς καὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἐν ἐπιτέδοις ἐπιφανείαις. Ἐγένετο ὅμως χρῆσις καὶ *ἐγκαύσεως* (χρωματισμοῦ, σμαλτώσεως) εἰς τὴν κυαντὴν τάφρον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἐσθῆτα τῆς Κηρὸς καὶ εἰς τὸ μέλαν χροῶμα τῆς ἡροτριαμένης χρυσῆς γῆς.

Τῶν εἰκόνων οἱ πόδες κατευθύνονται πρὸς τὸ κέντρον, αἱ κεφαλαὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν, διότι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι εὐρύτερον ἄνω, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν εὐρυνόμενον κύκλον· σκοπῶς ὁ ποιητὴς ἀπέφυγε μορφὰς ἀνθρώπων ἐν τῷ κέντρῳ, διότι κεφαλαὶ καὶ κνήμαι θὰ συνεθλίβοντο ἐκεῖ ἀηδῶς καὶ δὲν θὰ ἦσαν εὐδιάκριτοι.

Αἱ πτυχαὶ συνείχοντο πρὸς ἀλλήλας διὰ πλατυκεφάλων ἥλων,

καθηλωμένων συμμέτρως, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀπετέλουν οἶονεϊ ὄρους μαργαριτῶν, χωρίζοντας τὴν μίαν ζώνην τῆς ἄλλης.

Ἡ ἀσπίς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς εἰκόνες δὲν φαίνονται νὰ εἶναι ἔργον τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ. Ἐκ πολλῶν εὐρημάτων φοινικικῶν καὶ ἑλληνικῶν, ἀρχαιοτέρων καὶ συγχρόνων τοῦ ποιητοῦ, πειθόμεθα ὅτι τοιαῦτα πολυτελῆ ὄπλα, κατάκοσμα διὰ ζωνῶν ἀναλόγων παραστάσεων, ἦσαν τοῦ συρμοῦ διὰ τοὺς ἐγγεγεῖς κατὰ τοὺς ὅμηρ. χρόνους. Ἐὰν ὁ ποιητὴς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, γράφων τὴν ἀσπίδα, ὠρισμένον ἔργον ὡς πρότυπον, ἢ ἐὰν ἐκ τῶν εἰκόνων πολλῶν τοιούτων ἔργων ἑλληνικῶν καὶ φοινικικῶν συνέθετε διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ τὸ σύμπλεγμα τῶν εἰκόνων, οἶον παρέχει ἡμῖν, δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν μετὰ πεποιθήσεως ἀμφότερα φαίνονται πιθανά. Ὅλας ἀπίθανον ὅτι ὁ ποιητὴς, οὐδὲν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν πρότυπον, ἔδημιούργησεν ἔργον καθαρῶς ποιητικῆς φαντασίας.

486 Πλειάδες (Πλειάδες, Πούλεια) 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες (ἄγριαι περιστεραι), θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Ὠκεανίδος Πληιόνης, ἀδελφαὶ τῶν Ὑάδων. Ἐκ θλίψεως διὰ τὸν θάνατον τούτων ἢ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς ἠῦτοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν· κατ' ἄλλην παράδοσιν ἐπὶ 5 μῆνας διωκόμεναι ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ Ὠρίωνος μετεμορφώθησαν τῇ παρακλήσει αὐτῶν εἰς πελειάδας καὶ εἶτα εἰς ἀστέρας, διὸ καὶ ὁ ἀστήρ Ὠρίων ἐπὶ 5 μῆνας φαίνεται ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα πλησίον τῶν Πλειάδων. Αἱ Πλειάδες εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἀρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (Νοέμβριον) ἡ κακὴ. **Ὑάδες** (βροχεραι) 2-7 τὸν ἀριθμόν, ἀδελφαὶ τῶν Πλειάδων, ἀστερισμὸς κατὰ τὰ κέρατα τοῦ Ταύρου, ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῶν ὁποίων ἀρχεται ἡ βροχερὰ περίοδος τοῦ ἔτους· ἐκληφθεῖσαι ὡς ἀγέλη μικρῶν χοίρων (ὑῶν, Ὑάδες) συνεδέθησαν ὡς καὶ αἱ Πλειάδες πρὸς τὸν θηρατὴν Ὠρίωνα, πρὸ τοῦ ὁποίου φεύγουσαι κρημνίζονται εἰς τὸν Ὠκεανόν. **Ὠρίων** περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς· ἡ Ἥως ἠρώσθη αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ Ἀρτεμις κατετόξευσε, μεθ' ὃ κατηστερίσθη· καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει τῇ 10. Ἰουλίου.—**487 Ἀρκτος** ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ Καλλιστῷ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδιώξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φανευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτεμίδος καὶ καταστερίσθεισαν ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξεληφθῆ καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ

Εὐότου (βουκόλου) ἢ Ἀρχτοόου (ἀρχτοφύλακος)· παρ' αὐτὴν ἢ
 παρὰ Ἀρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ.—**488 αὐθι στρέ-
 φται** ὅθεν καὶ Ἑλίκη.—**δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐπι-
 τῆς τοῦ Ὠρίωνος ἀρχίζει νάνυφώνηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν
 τῇ ὀρίζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**492 δαΐ-
 δην** φαίνεται ὅτι περὶ τὴν ἐσπέραν ἦγετο ἡ νύμφη ἐκ τῆς πατρικῆς
 εἰάς εἰς τὴν τοῦ νυμφίου.—**496 πρόθυρα** ἢ αὐλεις θύρα ἢ
 θύρα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν.—**498 ποινὴ** ὁ φονεὺς δὲν
 πεδιώκετο τότε ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλησιεστάτων
 συγγενῶν ἢ φίλων τοῦ φονευθέντος· διὰ τοῦτο ἠναγκάζετο πρὸς
 τηριάν ἢ νὰ φύγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ, ἐὰν ἔστεργον οἱ συγγε-
 νεῖς τοῦ φονευθέντος, νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογον χρηματικὴν
 ἐξημίωσιν, **τὴν ποινὴν**.—**500 δῆμω** ἵνα πείσῃ τὸν περιεστῶτα
 ὄν, τὸν παρακολουθοῦντα μετὰ διαφέροντος τὴν δίκην· αἱ δίκαι
 αὐτὸν διεξήγοντο τότε δημοσίᾳ.—**501 Ἰστωρ** ὁ διαιτητὴς ἀντικα-
 τήσας πιθανῶς ἐν τοῖς ὁμηρ. χρόνοις τὸν βασιλέα τῶν παλαιότε-
 ρων χρόνων, ἔχοντα καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· οἱ γέροντες εἶναι
 ἀπάρεδροι αὐτοῦ, ὃν ἀκούει τὴν γνώμην πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφα-
 σιν.—**502** Ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο ἐλευθέρᾳ
 καὶ ἀπεριόριστος, οἱ δὲ συνηγοροῦντες δὲν ὠρκίζοντο, ὥς γίνεται σή-
 μιον.—**504 ὁ κύκλος** εἶναι ἡ ὥρος τρογγύλος κειωρισμένος ἐντὸς
 τῆς ἀγορᾶς. Ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς βασιλείας ἡ ἀγορὰ συνέρχεται πρὸ τῶν
 βασιλέων τοῦ βασιλέως, ὥς ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ λιθίνων δὲ καθισμάτων,
 τοθετημένων κύκλῳ περὶ τὰ πρόθυρα τοῦ ἀνακτόρου, καὶ τοιαῦτα
 ἐβλήθησαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηνῶν, ἐδίκασε καθήμενος ὁ
 βασιλεὺς μετὰ τῶν γερόντων. Ἐκ τοῦ κύκλου, περιζωσθέντος διὰ
 τοῦ κυκλικοῦ καὶ στεγασθέντος, προῆλθεν ἡ **θόλος**, ἐν ἣ ἢ ἐν Γόρ-
 γῃ τῆς Κρήτης ἐγίνοντο ὕστερον αἱ διαδικασίαι, ἔχουσα τοὺς νό-
 μους κεκαραγμένους ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἄλλα ἀλλαχοῦ οἰκοδομή-
 μεν, ὁμοίως κατεσκευασμένα. Οὕτω καὶ οἱ ναοὶ τῶν θεῶν, οἵτινες
 ἐν τὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἦσαν ὑπαιθροί, ἔπειτα ἐκλείσθησαν
 ἐν τοῖς τοίχων καὶ οἰκοδομήματος.—**ἱερὸς** καὶ διότι ἡ διαδικασία ἦτο
 ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ Διός, ἐξ οὗ ἀπέρ-
 χοντο πᾶσαι αἱ θέμιστες. Οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνήθιζον πᾶσαν
 δικασίαν τῶν πολιτῶν νὰ καθαίρωσι περιφέροντες δέλφακας ἐσφα-
 γένους περὶ τὸν συνηγμένον δῆμον, καθαγιαζομένου οὕτω καὶ τοῦ
 ἱεροῦ καὶ τῶν ἐκκλησιαζόντων, κελευομένων ὑπὸ τοῦ κήρυκος γενέ-
 σθαι ἐντὸς τοῦ καθάρματος (τοῦ ὁμηρ. ἱεροῦ κύκλου).—**505 σκῆ-
 πτρα** ἐνταῦθα τὸ σκῆπτρον εἶναι σύμβολον τοῦ δικαστικοῦ ἀξιῶ-

ματος καὶ παραδίδεται ὑπὸ τῶν κηρύκων κατὰ σειρὰν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νᾶποφανθῇ γνώμην, ὡς δεῖγμα ὅτι ὁ ὁμιλῶν ἀσχετὴν ἐπίσημον λειτούργημα.—**507 τάλαντα** μέσα καταλλακτικὰ μικρᾶς σχετικῶς ἀξίας, I 122. Ἐνταῦθα ἑκάτερος τῶν διαδίκων καταθέτει πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαδικασίας 1 τάλαντον οὐχὶ ὡς δικαστικὰ ἔξοδος ἢ ὡς παράβολον ἢ *πρυτανεῖα*, ἀνήκουστα τότε, οὐδὲ προωρισμένα νὰ δοθῶσιν εἰς ἓνα τῶν γερόντων δικαστῶν, ὅτε ὁ ἴστωρ θὰ ἔμενεν ἄνευ οἰασθήποτε ἀμοιβῆς, ἀλλὰ, ἐὰν μὲν ἐνίκα ὁ κατηγοροῦς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ ἀντιδίκου (ὡς τὴν ζητηθεῖσαν ἀποζημιώσιν ἢ ἀνεξαορτήτως τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τιμωρίαν διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ δικαστήριον), ἐὰν δὲ ἐνίκα ὁ κατηγορηθεὶς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ κατηγοροῦ διὰ τὸ προσγενόμενον αὐτῷ ἀδίκημα.—**509** Ἡ παράστασις τῶν δύο πολιορκούντων στρατευμάτων ὠφείλετο εἰς ἔργα τέχνης, ὅπου οἱ ἀρχαιότατοι καλλιτέχναι πρὸς παράστασιν πολιορκίας πόλεως εἰκόνισαν συμβολικῶς δύο τμήματα στρατοῦ προσβάλλοντά ἑκατέρωθεν αὐτήν, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ εἰκονίσωσιν ἐκ τοῦ πραγματικοῦ πολιορκίαν. Ὁ Θουκυδίδης III 6, 1 ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ὄντως ἐτείχισαν δύο στρατόπεδα ἑκατέρωθεν τῆς Μυτιλήνης πρὸς πολιορκίαν αὐτῆς.—**510 δίχα ἀνδανε** οἱ πολιορκοῦντες πάντες συνελθόντες εἰς ἀγορὰν ἀπεφάσισαν παμψηφεὶ νᾶξιώσωσι παρὰ τῶν πολιορκουμένων πρῶτον νὰ ἐκχωρίσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ τῶν κινητῶν τῆς πόλεως· ἐὰν δὲ οἱ πολῖται δὲν θὰ ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, εἶχε ληφθῇ ἡ συμπληρωτικὴ ἀπόφασις νὰ ἐκπορθήσωσι βίᾳ τὴν πόλιν· τὰς δύο ταύτας ἀποφάσεις ἀποδίδει τὸ **δίχα**, οὐχὶ διαφωνίαν· ὅθεν τὸ χωρίον μεταφραστέον ἢ νὰ ἐκχωρήσωσι τὸ ἥμισυ τῶν κινητῶν εἰς τοὺς πολιορκοῦντας, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐὰν δὲν ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πόλιν.—**513 ὑπεθωρήσονται** κυρίως ἢ ὑπερηλοῖ κάτω ἐν τῇ πόλει ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἐφεσταότας ἐπὶ τῶν τευχῶν, 515.—**λόχῳ** πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων.—**517 χρυσείῳ** ἢ ἐξ ἐπιχρυσώσεως ἢ ἀμφοτέρω ἐμπαιστοί, 574, 577, 598.—**518 μεγάλη** συνήθως οἱ θεοὶ παρίσταντο μείζονες τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἄρης ἐν Φ 407 καταρριφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ γῆν καλύπτει 7 πλέθρα, ἐν E 860 κραυγάζει ὡς 9 ἢ 10 χιλ. ἀνθρώπων ἢ κεφαλὴ τῆς Ἑορίδος Δ 443, ἐν ᾧ οἱ πόδες πατοῦσι τὴν γῆν, ἅπτεται τοῦ οὐρανοῦ· πρβλ. καὶ τοὺς κολοσσικοὺς Ἀπόλλωνας(;) ἐκ Δήλου καὶ Νάξου ἐν AAM ἐν τῇ Αἰθουσίᾳ τῶν Ἀρχαϊκῶν ἔργων, ἐοῖς ἢ τέχνην διετήρησε τὸ ὑπερφυσικόν, ἀφ' οὔτου τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν εἰστέχθησαν εἰς τὴν λαοφιλίαν.—**520 ἐν ποταμῷ** δὲν θὰ εἶχ

πολὺ ὕδωρ, διότι θὰ ἦτο τὸ θέρος, ὅτε ἐγίνοντο συνήθως οἱ πόλε-
 οὶ· ὅτι δὲν ὑπῆρχε πανταχοῦ τῆς κοίτης ὕδωρ μαρτυρεῖ καὶ ὅτι
 ἡ κτήνη ὠφείλον νὰ μεταβῶσιν εἰς ὠρισμένον μέρος πρὸς πότι-
 σμα.—**πάντεσσι** ὅθεν καὶ οἱ πολιορκηταὶ ἐνταῦθα ἔπρεπε νὰ φέ-
 ρωσι τὰ κτήνη πρὸς πότισμα.—**524 μῆλα καὶ βοῦς** τῶν πολιορ-
 κούντων, τὰ ὅποια θὰ εἶχον ἀρπάσει ἀπὸ τῶν πολιορκουμένων.—
526 σῦριγξ μουσικὸν ὄργανον, κυρίως ποιμενικόν, οὗ εὐρετῆς ὁ
 Πάν· ἀπετελεῖτο ἐξ 7-8 καλάμων παραλλήλων, συγκολλωμένων πρὸς
 ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ὧν ὁ ἐκάστοτε ἐπόμενος ἦτο βραχύτερος· τὴν
 σῦριγγα φέρει καὶ ὁ Πάν ἐν ΑΑΜ ἐν Αἰθούσῃ Ποσειδῶνος ἀρ.
 251-2.—**531 εἰράων** καὶ οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στρατοπέ-
 δου εἶχον τὴν ἀγοράν· ὁ πληθ. διὰ τὰ πολλὰ τμήματα τῆς ἀγορᾶς.
 Ἐνταῦθα ἴσως ἀπασχολεῖ αὐτοὺς τί πρέπει νὰ πράξωσι μετὰ τὴν
 ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν πολιορκουμένων 513.—**535 Ἡ Ἔρις**,
 ὁ Κυδοιμὸς καὶ ἡ Κῆρ εἰς οὐδέτερον τῶν μαχομένων ἀνήκουσιν
 ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' εἶναι ποιητικαὶ προσωποποιαὶ τῶν συναισθη-
 μάτων καὶ παθῶν, ὑφ' ὧν ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ κα-
 τέχονται.—**536 ἔχουσα ἄουτον** καὶ ὁ οὐπω τραυματισθεὶς, ἀλλ'
 εἰς θάνατον προωρισμένος, ἀνῆκει εἰς τὸ κράτος αὐτῆς.—**538 δα-
 φοινδὸν** κατὰ τὴν αὐτὴν συμβολικὴν καὶ οἱ δῆμιοι ἄλλοτε ἔφερον
 ἐρυθρὰν περιβολήν· καὶ οἱ Σπαρτιάται ἐν τῇ μάχῃ ἔφερον τὴν φοι-
 νικίδα, ἵνα μὴ βλέποντες ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ τὸ αἷμα τῆς
 πληγῆς ἀποθαρούνωνται.—**542 τρίπολος** ἀγρός, τὸν ὅποιον γυ-
 ρίζομεν τρεῖς, ὅταν θέλωμεν διὰ τῆς λεγομένης ἀγροναπαύσεως νὰ
 τονώσωμεν τὴν γονιμότητα αὐτοῦ.—**548 μελαίνετο** ὡς πράγματι
 συμβαίνει ἐν τῇ φύσει, διότι ἡ ἄρτι ἀναστρεφομένη γῆ δεικνύει
 συννεπία τῆς ὑγρασίας σκοτεινὸν χρῶμα· τὸ μέλαν χρῶμα ἐπὶ χρο-
 σοῦ ἐδάφους, οἱ μέλανες βότρυες 562 καὶ ἡ κυανὴ κάπετος 564
 μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον τὴν τέχνην τοῦ ἀπο-
 χραίνειν τὰ μέταλλα δι' ἐγκαύσεως.—**556 βασιλεὺς** πιθανῶς οὐχὶ
 ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλ' ὁ εὐγενὴς γεωκτῆμων
 τῶν ὁμογ. χρόνων, οὓς περιγράφει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπίδι, ἧς ἡ
 περιγραφὴ ἀγνοεῖ τὴν βασιλείαν, πρβλ. τὸν Ἰστορα.—**564 κυ-
 ανήν** δι' ἐγκαύσεως κυάνου, ὑαλώδους μάζης βαθέος κυανοῦ χρώ-
 ματος, εὐρισκομένου ἐν ἀφθονίᾳ ἐν Κύπρῳ.—**ἔρκος** μάνδρα ἢ αἰ-
 μασαὶ ἐκ θάμνων, βάτων καὶ ἄλλων· μετὰ τῆς τάφρου εἶναι
 συνηθέσταται καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι· μία μόνη ἀτραπὸς εἶχεν
 ἀφεθῆ διὰ μέσου αὐτῶν, δι' ἧς οἱ σταφυλοφορεῖς ἔφερον τὰς τρυ-
 γηθείσας σταφυλὰς εἰς τὸν ἔξω τοῦ κτήματος εὐρισκόμενον ληνόν.

—**567** Αἱ παρθέναι καὶ τὰ παλληκάρια ἐτρούγων ἐντὸς καλαθίων τὰς σταφυλὰς, ἕως θὰ ἐπανήρχοντο ἐκ τοῦ ληνοῦ οἱ σταφυλοφορεῖς, εἰς τὰς κεν ς βούττας τῶν ὁποίων ἐξεκένουν πάλιν ὅσας σταφυλὰς ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον τρυγήσει. — **570** *λίνο*ς κ. *αἶλινος* θρηνηῶδες ἄσμα ἐκ τοῦ δίκην ἐπωδοῦ μετὰ πᾶσαν στροφὴν ἐπαναλαμβανομένου *Αἶ Λίνε!* ("Ἀχ Λίνε!") πρὸς τιμὴν τοῦ Λίνου, ὠραίου νεανίου, θείου γένους, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν αὐξηθεὶς μεταξὺ τῶν προβάτων διεμελίσθη ὑπὸ λυσσόντων κυνῶν, προσωποποιία τῶν ὠραίων φυτῶν, τὰ ὁποῖα περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους καιόμενα ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων κλίνουσι πρὸς τὸ ἔδαφος τὴν μαρνανθεῖσαν αὐτῶν κεφαλὴν ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης τραγῳδίας τῆς φύσεως. Οἱ ἀρχαῖοι συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν (ὡς καὶ σήμερον) καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται ὦδαί *ἱμαῖοι* τῶν ἀντλούντων ὕδωρ, *ἐπιμύλιοι* τῶν μυλωθρῶν, *λιτυέρσαι* τῶν θεριστῶν, *ἐπιλήνια*, *λίνοι* κ. *αἶλινοι* κατὰ τὸν τρυγητόν, *βαυκαλήματα* τῶν μητέρων, *ἐρετικαί*, *ποιμενικαί* κλπ., κ 221. Ὡς ὁ θεορισμὸς παρεστάθη ὡς πανηγυρίς, ἐν ἣ ὁ βασιλεὺς παρασκευάζει μεγαλοπρεπῆ τράπεζαν, οὕτω καὶ ὁ τρυγητὸς ἐπιστέφεται δ' ἐορτασίμου πανηγυρισμοῦ, ἐν ᾧ παῖς ἄδων καὶ φορμίζων βαδίζει ἐπὶ τὰ πρόσω ἐν μέσῳ τῶν νεανιῶν καὶ νεανίδων, ῥυθμίζων τὸ βῆμα αὐτῶν καὶ προκαλὼν χαρμοσύνους ὁρχηστικὰς κινήσεις καὶ συνοδείαν τοῦ ἄσματος· ἀνάλογοι σκηναὶ τελοῦνται κατὰ τὸν τρυγητόν καὶ σήμερον ἔτι ἐν τῇ πολυαμπέλῳ Μαντινείᾳ, ὅπου αἱ *τρυγήστριαι* ἄδουσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, πολλάκις ἐν χαρμοσύναις στιγμαῖς ἐκτελοῦσι καθ' ἑαυτὰς εὐθύμους ὁρχηστικὰς κινήσεις καὶ τὴν ἐσπέραν κατακλείουσι τὴν ἐργασίαν διὰ μολπῆς. — **571** *λεπταλέη* ὡς παιδικῇ. — **573** *ὀρθοκραιράων* ἐν ἀντιθ. πρὸς (τὰς αἶγας καὶ) τὰ πρόβατα, ὧν τὰ κέρατα δὲν εἶναι ὀρθά. — **576** δύο τοπικοὶ διορισμοί, ὧν ὁ β'. ὁρίζει ἀκριβέστερον τὸν πρῶτον· ὁ δονακεὺς χρησιμεύει ὡς τόπος ἐνέδρας λεόντων. — **586** Οἱ κύνες οἱ ὑλακτοῦντες μὲν, ἀλλὰ μὴ δάκνοντες, ἐκαλοῦντο *μαφυλάκαι*. — **590-606** Ἡ εἰκὼν τοῦ χοροῦ μόνη διαταράσσει τὸν πανταχοῦ τῆς ἀσπίδος διήκοντα νόμον τῆς ἀναλογίας καὶ συμμετρίας, διότι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς προσηγηθείσας δύο σκηνὰς τοῦ ποιμενικοῦ βίου· ἐπίσης τὸ *ποικίλλε* διαταράσσει τὴν συμμετρίαν πρὸς τὸ *ποίησε* 573, 587, ἐν ᾧ πάντοτε ὁ ποιητὴς διὰ τὰς εἰκόνας τῆς αὐτῆς ζώνης μεταχειρίζεται τὸ αὐτὸ ῥῆμα· διὰ ταῦτα καὶ ἄλλους τινὰς λόγους τὸ χωρίον θεωρεῖται νόθον. — **591** *τῷ ἵκελον* ὁ ποιητὴς δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ θεὸς ἀν-

τραφεν ἔργον θνητοῦ, ἀλλ' ὅτι, ὡς διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀνέμνησεν τὸν ὑπὸ τοῦ Δαιδάλου χάριν τῆς Ἀριάδνης παρασκευασέντα χορὸν πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Θησέως τῇ ἀρωγῇ αὐτῆς ἀποκομισθείσης νίκης κατὰ τοῦ Μινωταύρου· ὁ περίπλοκος χορός, ὃν ἐχόρευσεν ὁ Θησεύς, ἡ Ἀριάδνη καὶ οἱ ἀπελευθερωθέντες ἀτικοὶ νέοι καὶ νεάνιδες, ἀπεμιμῆτο τοὺς ἐλιγμούς τοῦ λαβυρίνθου· τὸ περίτεχνον τοῦτο εἶδος τοῦ χοροῦ, τὸν κληθέντα καὶ γέρανον, ἔχοντα περιόδους τινὰς καὶ διεξόδους καὶ ἐν τινι ὀρθῷ περιελίξεις καὶ ἀνελίξεις λέγεται ὅτι ὁ ἥρωας εἶναι ὁ εἰσαγαγὼν εἰς Δῆλον. Ἐν τῇ ἀνακτόρῳ τῆς Κνωσοῦ εἰς τῶν τοίχων αὐτοῦ εἶναι κεκαλυμμέναι διὰ μαιανδροειδῶν περιπλοκῶν· ἐπίσης γινώσκομεν ὅτι οἱ Κοῆται ἦσαν ἐμπειρότατοι χορῶν καὶ κυβιστήσεων.—**593 ἀλφεσίβοια** βλ. τὰ *ἔδνα* I 146.—**596 στίλβοντας ἐλαίῳ** τὰ νήματα τοῦ ὑδάσματος, πρὶν ὑφανθῶσιν, ἐρραντίζοντο ἢ ἐνεβάπτοντο ἐν τῷ αἵματι, ἵνα καταστῶσι μαλακά, εὐλύγιστα καὶ στιλπνά.—**567 μαχαίρας** ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐσιδηροφόρουσαν (ὥπλοφόρουσαν) καὶ κατὰ τὸν Θουκυδ. καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὶ ἐξηκολούθουν ὀπλοφοροῦντες· μέχρι πρὸ αὐτῶν ἔτι ἑτῶν ἐν τοῖς χοροῖς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ πανηγυρεων τῆς Ἑλλάδος οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν χορὸν νέοι ἔφερον σπόλας ἀργυρᾶς ἢ ἐπιχρύσεως καὶ ἀναλόγους μαχαίρας ἐν τῷ σεληνίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ πολυτίμους ἱστορικάς σπάθας, ἐξηροτημένας ὑπὸ τοῦ ὤμου.—**599-602** Ἄλλοτε μὲν ἐχόρευον γοργῷ τῷ ὀρθῷ εἰς κύκλον, ὃν ὁ Λουκιανὸς καλεῖ ὄρμον, ἄλλοτε δὲ διηρομένῳ εἰς τάξεις ἀντιμετώπους ἐσχημάτιζον ποικίλα σχήματα, ὡς ἐν τῷ ἀμερινῷ *ἀντιχόρῳ* (quadrille).—**605 κυβιστητῆρε** ἐξόχως ἐξηροτημένοι ἐκτελοῦντες γυμνάσματα δυσκολώτατα, ἰδ. ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ βυκ. Αἰθ. ἀνω τῆς Προθ. 92 1595.—**614 κάμε** ἐργαζόμενος πρὸ ὅλην τὴν νύκτα ἀφ' ἑσπέρας.—*Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος* ὅπου ἐγκεῖται ἡ τέχνη τοῦ Ὀμ.; πῶς ἐμφανίζει ἡμῖν τὴν ἀσπίδα ὡς πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῆς; πόσα πράγματα τέρπονται ἡμᾶς; ποῖον τὸ ἰδιόρριον θέμα ἀπασῶν τῶν εἰκόνων τῆς ἀσπίδος; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ. ἐν τῇ μακρᾷ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος; διὰ τί δὲν περιγράφονται τενῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα;

ΛΙΑΔΟΣ Τ.

1-6 θεοῦ πάρα ἐκ τοῦ δῶρα, εὔρε κλαίοντα, λιγέως μὲ διαπε-
 ραστικούς θρήνους, περικείμενον ἐνηγκαλισμένον, τροπ. τοῦ κλαί-
 οντα, μύρομαι P 438.—6-11 ἐν ἄρα φῦ.. Σ 384, τοῦτον ἐν
 πνεύματι ἐλαφροῦς ἀδιαφορίας: αὐτόν, ἓνα νεκρόν, ἐπειδὴ πρῶτα
 ἀφ' οὗ ἅπαξ, ἰότης Σ 393: ὑπέκυψε κατὰ τὰς θείας βουλὰς, τὴν
 σύ, Ἡ. πάρα ἐκ τοῦ τεύχεα, ὥμοισι τοπ. ἐπὶ τῶν ὤμων, περὶ τοὺς.
 —12-5 δαίδαλον Σ 400 καλλιτέχνημα, ἀνέβραχεν ἀόρ. ἄνευ ἐνεστ.
 λ. π. ἐκρότησαν ἰσχυρῶς ἀντην εἰ. νὰ ἀτενίσῃ αὐτὰ κατ' εὐθείαν,
 ἔτρεσαν ὠπισθοχώρησαν.—15-8 ὥς-ὥς ὅπως-οὕτω, μόλις-εὐθύς,
 χόλος ἄγριον φιλοπόλεμον πάθος, ἐν δὲ ἐντὸς δὲ τῶν κόγχων, ὑπὸ
 βλεφάρων κάτω ἀπὸ τὰ, φαείνω φαίνω, ἐξεφάνθεν ἐξήστραψαν,
 σέλας λάμπρις ἀστραπῆς, πυρός.—19 22 τετάρπετο ἐχόρτασε,
 λεύσσω (λευκός) βλέπω, πόρην ἄχο. ἐνεστ., ποικ. πέπρωται, ἔδωκε
 (τοιαῦτα, οὕτως ἐξαίσια), οἶα, ἐπιεικὲς φυσικὸν εἶναι, μηδὲ.. ἢ
 ἀντίθ. πρὸς τοὺς θεοὺς, τὸ ἀπομφ. χαλκῶς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐπι-
 εικὲς, ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ῥ. ἀποτελοῦν ἀντίθ. πρὸς τὸ θεὸς πόρην:
 οὐδὲ βροτὸς ἀνὴρ ἐτέλεσε· ὥς ἔχει ἡ σύνταξις: ἀδύνατον δὲ νὰ φαν-
 τασθῇ τις ὅτι θνητός...—23-7 νῦν δὲ ἀλλὰ τῶρα, ὅτε πλέον ἔχω
 ὅπλα, τόφρα εἰς τὸ θωρήξομαι, ἀλλὰ κυρίως: ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ,
 ὅτε θὰ μάχωμαι, καδδῦσαι διεισδύσασαι, κατὰ ὦ. διὰ μέσου τῶν
 πληγῶν, χαλκότυπος ὁ ἀνσιχθεὶς ἐκ κτυπημάτων χαλκῶν ὅπλων,
 γείνομαι γεννῶμαι, ἐγεινάμην ἐγέννησα, εὐλαὶ (Feλ-, Feλ-ύω,
 vol-vo) σκόληκες, ἀεικίζω (ἀεικής) ἀσχημίζω, μαγαρίζω· ὥς ἀντικ.
 τοῦ ἀεικίσσωσιν εἶχε προταχθῇ τὸ νῖόν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεβλήθη ἡ πρό-
 ταισις καδδῦσαι ἐγγεινῶνται, παρῆστη ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ
 ἀντικμ. διὰ τοῦ νεκρόν· ἐκ πέφαται τοῦ πεφνεῖν, αἰὼν ἡ ζωὴ: διότι
 ἡ ζωὴ διὰ τοῦ φόνου ἔχει ἀποπτῇ, σαπήν ὁ νεκρός.—28-33 ἀλαλ-
 κεῖν τῷ νὰ ἀποσοβήσω ἀπ' αὐτοῦ, ἄγρια φῦλα τὰ διάφορα εἶδη
 τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων, ἀρηίφατος (πεφνεῖν) ὁ πεσὼν ἐν τῇ μάχῃ,
 εἴ περ καὶ ἄν, κέεται κέηται, τελεσφόρος ὁ φέρον ἐαυτὸν εἰς τέ-
 λος, ὁλόκληρος: ἐπὶ ἐν ὅλον ἔτος, ἔμπεδος ἀλύμαντος, ἀρείων O
 736 δοροσερώτερος.—34-6 ἀπέειπον, ἀπόφημι, ἀπηρνήθην, παρή-
 τησα, δύσεο ἀλκὴν περὶβλήθητι τὴν πολεμικὴν σου δύναμιν.—
 37-9 πολυθαρσῆς εὐθαρσῆς, ῥῖνες οἱ ῥόθωνες.

1-39. Μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ῥαψωδίας Τ ἀρχεῖται ἡ 4. ἡμέρα
 τῆς μάχης, ἡ 27. καθ' ὅλου τῆς Ἰλιάδος.—4 περικείμενον ἐν τῇ

σκηνη αὐτοῦ. — **11 ὥμοισι** περὶ θώρακος, ἀσπίδος καὶ ξίφους. — **14** Ὁ τρομός ὑπῆρξε συνέπεια τοῦ κρότου τῶν θειῶν ὅπλων, ἀλλ' ἔφεξης ὁ ποιητὴς ἐξαίρει τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν αὐτῶν. — **18 ἐν χερσὶν ἔχων** ἵνα περιεργασθῇ αὐτά. — **34 ἤρωας Ἀχαιοὺς** πάντας τοὺς Ἕλληνας. — **38 ἀμβροσίη** (μέλι) ἡ τροφή τῶν θεῶν, **νεκταρ** (ὕδρομέλι) τὸ ποτὸν αὐτῶν ὥς συντηροῦντα τὴν ἀθανασία τῶν θεῶν εἶχον καὶ ἀντισηπτικὴν δύναμιν, οἷαν καὶ τὸ μέλι, ὅπερ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν. Τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα εἶναι ἀπήχησις προοιμειῶν συνηθειῶν, καθ' ὅς οἱ νεκροὶ δὲν ἐκαίοντο ὥς ἐφ' Ὅμηρου, ἀλλ' ἐταριχεύοντο (ἐν τινι τῶν τάφων τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εὐρέθη τεμάχιον σαρκὸς νεκροῦ)· ἐντεῦθεν αἱ λ. **ταρχύνειν**, ὕστερον **ταριχεύειν**, **τάριχος** πτώμα ταριχευμένον, μούμια. Κατὰ τὴν αἰγυπτ. μέθοδον ἀφηρεῖτο προηγουμένως ἀπὸ τοῦ νεκροῦ διὰ τῶν ῥωθῶνων ὁ ἐγκέφαλος διὰ σκολιοῦ σιδήρου, εἶτα ἐνεχύνοντο διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι, εἶτα ἠνοίγετο ἡ κοιλία, ἀφηρεοῦντο τὰ σπλάγχνα καὶ πληρουμένη ἀρωματωδῶν οὐσιῶν, πλὴν λιβανωτοῦ, συνεροῦντο, εἶτα ἐταριχεύετο ὁ νεκρὸς ἐν νίτρῳ ἐπὶ 70 ἡμέρας, μεθ' ὃ πλυνόμενος περιετυλίσσετο διὰ σινδόνης· καθ' ὅλου περὶ τῶν αἰγυπτ. μεθόδων τῆς ταριχεύσεως προβλ. Ἡροδ. II 86-90. Βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι ἦσαν καὶ τὸ ἄλας καὶ τὸ μέλι. Σήμερον ἡ ταρίχευσις τῶν νεκρῶν εἶναι διττή, ἡ **μικρά**, ἀποσκοποῦσα τὴν διατήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ βραχὺν τινα χρόνον, καθ' ἣν ἐγχύνονται ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι ἐντὸς τῶν σπλάγχνων, καὶ ἡ **μεγάλη**, ἀποσκοποῦσα τὴν συντήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον· κατὰ ταύτην ἀνοιγομένης μιᾶς τῶν καρωτίδων ἐγχύνονται εἰς τὸ αἰμοφόρον σύστημα ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι καὶ ἄλλαι δυνάμεναι νὰ διατηρήσωσι τοὺς ἰστούς τοῦ σώματος ἐν φυσικότητι καὶ δροσερότητι, ἀφαιροῦνται τὰ σπλάγχνα καὶ καθαρίζεται ἐπιμελῶς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος. Ὅτι ἡ Θ. μετὰ τοῦτο ἐπιστρέφει πρὸς τὸν πατέρα δὲν μνημονεύει ὁ ποιητής. — **Πῶς ἐπενήργησαν ἐπὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀχ. τὰ ὅπλα; τί περιεργον παρατηροῦμεν κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν ὁμηρ. ἠρώων;**

40-6 θὺς ἀ. σωρὸς (ἄμμου), ἀκτὴ, ὥρσεν ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφύπνισεν, ἢ: ἔθεσεν εἰς κίνησιν, **καὶ οἱ περ** καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὅποιοι, **ἀγὼν ν.** Ο 428, **κυβερνήτης** ὁ ῥυθμίζων τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου, **ἔχον** ἐχειρίζοντο, ἡ πρότ. διασαφ. τὸ **κυβερνῆται**, **οἴητον** ἢ λαβὴ τοῦ πηδαλίου, οἷαξ, πηδάλιον, **εἰμίαι** οἰκονόμοι, τροφοδόται, οἱ τῆς ἐπιμελητείας, **καὶ μὴν οἱ** καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις, **ἐξεφάνη** διότι πρότερον κατέκειτο ἐν ταῖς ναυσίν. — **47-50 μενεπτόλεμος**

καρτερικός, ἀκλόνητος ἐν τῇ μάχῃ, **βάτην** ἐξεκίνησαν, **σκάσω** χωλαίνω, **μετὰ πρώτη α.** μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς α'. σειρᾶς τῆς ἀγορᾶς.—**51-3 δεύτατος** ἔσχατος, **καὶ** τόν.—**54-8 ἀολλίξω** (ἀολλής) συναθροίζω, **ἧ ἄρ** ἀλήθεια λοιπόν, καθὼς βλέπομεν δυστυχῶς μόλις τώρα, **ἄρειον** ὠφελιμώτερον, κέρδος, τὸ ἐπροκόψαμεν, **δε.** ἐπεξ. τοῦ **τόδε**, **νωί περ** ἀκριβῶς ἡμεῖς οἱ δύο, **ἀχνυμένω κῆρ** ἐκ πικροῦ πόνου τῆς καρδίας, **μενεαίνω** ἐξαγριοῦμαι, **θ.** ἐριδι ἐκ φιλοτιμίας διαβιβρωσκούσης τὴν καρδίαν, **εἵνεκα κούρης** χάριν μιᾶς κόρης!—**59-64** **ιδς** Π 773, **ἐλόμην** ἐξέλεξα αὐτὴν ἐκ τῆς λείας, **τῷ Ο** 741, **ὁδᾶξ** διὰ τῶν ὁδόντων: δὲν θὰ ἤθελον φάγει τὴν γῆν ἀσπαίροντες, **ἄσπετον** ἀπέραντον, **ἀπομηνίω** ἐπιμόνως μνησικακῶ.—**65-6** **τὰ μὲν π.** Π 60, Σ 112, **δαμάσαντες.** πνίξαντες τὸ πάθος, **ἀνάγκη** κατ' ἀνάγκην, διὰ τῆς βίας.—**67-73** **οὐδὲ** διότι δέν, **μενεαίνω** τρέφω πάθος, εἶμαι ὠργισμένος, **ἀσκελῆς** (ἀ(ἐπιτ.) -σκελ-, σκληρός) λίαν σκληρός, ἐπίμονος, ἀδυσώπητος, **θάσσον** ὡς τάχιστα, **ἔτι καὶ** καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη, ὡς πρὸ τῆς μήνιος, **λαύω** Σ 259, **τινὰ** πάντα τινά, πολλούς, **κάμπτω γόνυ** κάθηναι ὀκλαδόν, ἵνα ἀναπαυθῶ: θὰ εἶναι εὐχαριστημένος, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ στρωθῇ κατὰ γῆς, **ὕπ' ἔργχεος** ἐλαυνόμενος ὑπὸ, πρὸ τοῦ δόρατος, **ἡμετέροιο** τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ πατρὸς.

40-73. **41** **ιάχων** περιέργον ὅτι δέν καλεῖ τὴν ἀγορὰν διὰ κηρύκων, ἀλλὰ δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς, συγκαλεῖ δὲ τὴν προΐαν πρὶν οἱ ἄνδρες λάβωσι τὸ πρόγευμα (ὄμηρ. ἄριστον).—**47** **σκάζοντε** ὁ Διομ. εἶχε τρωθῇ εἰς τὸν πόδα, ὁ Ὅδ. εἰς τὴν πλευράν· ἀλλ' ὁ ποιητὴς **κατὰ σύλληψιν** τὸ πάθος τοῦ ἐνὸς λέγει περὶ ἀμφοτέρων.—**49** **ἔχον ἔλκεα** διότι εἶχον τρωθῇ τῇ προτεραίᾳ.—**50** **πρῶτη** ὅπου ἡ τιμητικὴ θέσις διὰ τοὺς ἡγεμόνας, Α 54, 57.—**53** **οὗτα** εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπίσης τῇ προτεραίᾳ.—**59** **ἐν νήεσσι** ὅτε αὕτη ἐπὶ νεὼς ἐκομίσθη εἰς τὸ στρατόπεδον· κατὰ τὰς δοξασίας τῶν ὁμηρ. ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων αἰφνιδίως οἱ μὲν ἄνδρες ἐτοξεύοντο ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, αἱ δὲ γυναῖκες ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος.—**60** **Λυρνησός** Π 57.—**64** **δηρὸν** διὰ τῶν ἐπικῶν ἁσμάτων, ὧν ἐν καὶ ἡ Ἰλιάς, ἀπομνημονευόντων τὴν μῆνιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης συμφορὰς τῶν Ἀχαιῶν.—**71** **λαυέμεν** ὡς ἐπραξαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας νύκτας.—**Διὰ τί ὁ Ἀγ. προσέρχεται τελευταῖος;** διὰ τί ὁ Ἀχ. ὁμιλεῖ οὕτω περὶ τῆς Βοιωτίδος, ἣν ἀλλαχοῦ ἐπόθει νὰ λάβῃ σύζυγον; **τί μαρτυρεῖ ἡ τρίτη ἐπανάληψις τῶν ἐν 65;**

74-7 **αὐτόθεν** ἐξ ἔδρης ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως, ὅπου ἐκάθητο, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς.—**78-84**

ἑσταὼς ὁ ῥήτωρ, οἱ ἀκροαταὶ ἐκάθηντο, ὑββάλλω ὑποβάλλω, διακόπτω, **χαλεπὸν** φορτικόν, ὀχληρόν, **ἐπισταμένω**.. καὶ ἂν ὁ ῥήτωρ εἶναι πολὺ ἔμπειρος, **ῥμαδος** θόρυβος πολλῶν, ὀχλοβοή: ἐὰν δὲ πολλοὶ θορυβῶσι, **βλάβεται** συγχύζεται, ταράσσεται ὁ ῥήτωρ καὶ ἂν εἶναι πολὺ εὐγλωττος, **ἐνδείξομαι** (τὴν γνώμην) θὰ ἐξηγηθῶ, θὰ δώσω ἐξηγήσεις, **σύνθεσθε** μαζεύσατε καλῶς τοὺς λόγους μου εἰς τὸν νοῦν σας, ἐννοήσατε, προσέξατε, **ἐν γνῶτε** ἀντιλήφθητε ἀκριβῶς.—**85-9** δὴ ἤδη, **τοῦτον μῦθον** τοῦτο τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ λόγῳ του ὁ Ἄχ., **νεικέω** μέφομαι, **ἡεροφοῖτις** (ἄηρ ὁμίχλη, σκοτός) ἡ θαμῶν τοῦ ἔδου, **ἄτη** σύγχυσις φρενῶν, **αὐτὸς** αὐθαιρέτως.—**90-4** **τί κεν ῥ.** τί ἡδυνάμην νὰ πράξω; **διὰ τελευτᾶ** ἐκτελεῖ πᾶν ὅ, τι θέλει, ῥυθμίζει τὸ τέλος πάντων, **πρέσβα** θ. τοῦ πρέσβυς, σεπτή, ἐντιμος ὑποκ. Ἄτη, **πρέσβα Δ. θ.** κτηρ., **ἀάομαι** βλάπτω, προκαλῶ σύγχυσιν φρενῶν, **ὀλομένη** ἡ χαμένη! ἡ κατηραμένη!, **ἀπαλὸς** τρυφερός, **πίλναμαι** ἐγγίζω, πατῶ, **βαίνει** βαδίζει ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, **βλάπτουσα** διαταράττουσα τὰς φρένας, **πεδάω** (πέδη) δεσμεύω, **ἐτερόν γε** τὸν ἑνα τοῦλάχιστον ἐκ δύο ἐριζόντων τυλίγει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἀμάρτημα, εἰς τὰ δίκτυά της.—**137-41** **ἀασάμην** ὑπέστην διατάραιιν φρενῶν, ἡμαρτον ὁ ἄθλιος, **ἀρέσκω** διορθῶνω, συμβιβάζω, **ἄποινα** ἐξιλαστήρια δῶρα, **ὄρσει** ὄρσειο, **ὄδε** κτηρ. διὰ δὲ τὰ δῶρα ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος ἐδῶ νά, **χθιζὸς** χθесινός, χθές (κατὰ τὴν προπαρελθούσαν νύκτα).—**142-4** **ἐπίμεινον** περιμεινον, **ἐπειγόμενός περ** παρ' ὅλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς μάχην, **μενοεικῆς** (ἐοικῶς μένει ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν) ἄφθονος.

74-144. **77** ἀναστὰς ὁ Ἄγ. ἠγέρθη, **ἑσταότις** 79, ἀλλὰ δὲν μετέβη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἦτο ἡ συνήθης θέσις τοῦ ἀγορεύοντος.—**87** **Μοῖρα** αἱ βουλαὶ τοῦ Διός.—**Ἐρινὺς** τὸ ὄργανον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.—**91** Ἄτη προσωποποιία τῆς διαταράξεως τῶν φρενῶν, ἣν ἐπακολουθεῖ τὸ ἀμάρτημα καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ.—**92** **ἀπαλοὶ πόδες** διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν αἰσθάνονται αὐτὴν, ὅταν βαδίζῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, ὅταν διαπραττωσι τὸ ἀμάρτημα.—**139** **ὄρνυθι** λαοὺς ἴσως διὰ τῶν λ. τούτων ὁ Ἄγ. ὥς τετραμένος μεταβιβάζει εἰς τὸν Ἀχιλ. τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν ἐν τῇ ἐπιχειρῆσιν μάχῃ.—**140** **Ὀδυσσεὺς** ἐπρόσβευσε μὲν καὶ ὁ Αἴας (καὶ ὁ Φοῖνιξ), ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις ἐγένετο διὰ τοῦ Ὀδ.—**141** **χθιζὸς** ταῦτα ἐγένοντο κατὰ τὴν προπαρελθούσαν νύκτα, **προχθές** ἀλλ' οἱ τότε ὑπελόγιζον τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς νυκτός, ὥς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι (πρβλ. τὴν φράσιν **νύκτας τε καὶ ἡμέρας**), ὥστε ἡ χθές πε-

οιελάμβανε τὴν χθεσινὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τὴν προηγηθεῖσαν ταύτης (τὴν προχθεσινὴν), καθ' ἣν ἐστάλη ἡ προεβεία πρὸς τὸν Ἀχ. — *Διὰ τί τὸ μακρὸν προοίμιον τοῦ Ἀχ. ; τί ἀνεμένομεν νὰ εἶπῃ καὶ τί λέγει δικαιολογούμενος ; τί προᾶγμα τονίζει πολὺ ;*

145-8 ὡς ἐπιεικὲς καθὼς πρέπει, *ἐχέμεν* νὰ κρατήσης, *πάρα* πάρεστιν, εἶναι εἰς τὴν ἰδικὴν σου ἐξουσίαν, *μνησώμεθα* ὥς κυττάζωμεν, *κλοτοπεύω* ἄγν. ἐτυμ. φλυαρῶ (;), *ἐνθάδ' ἐόντας* καθήμενοι ἐδῶ ἄδρανεις, *διατρίβω* χρονοτριβῶ, *ἔργον* ἡ ἐκδίκησις τοῦ Π., *ὡς κέ τις* τελ. εἰς τὸ μνησώμεθα χ., *ᾧδε μεμνημένος* αὐτὸ ἐδῶ (τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Π.) ἔχων κατὰ νοῦν. — **154-61** *μὴ δὴ οὕτως* ὅχι δὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, *ἀγαθὸς περ ἐὼν* παρ' ὅλας σου τὰς ἄλλας ἀρετάς, *εὔτε πρῶτον* εὐθὺς μόλις ἅπαξ, *ὀμιλέω* συγκρούομαι, *ἄνωχθι* προστιτ. προκμ. τοῦ ἄνωγα, *πατέομαι* (pasco) τρώγω, γεύομαι, *τὸ γάρ...* διότι τοῦτο τονώνει τὰς δυνάμεις. — **162-6** *ἄκμη-νος* ἄγευστος, *ἄντα* ἐκ τοῦ συστάδην, *εἵ περ* καὶ ἂν, *μενοινάω* ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *θυμῶ* ἐνδομύχως, *λάθρη* ἀνεπαισθήτως, *κιχάνει* τὸν καταλαμβάνει, *βλάβεται* παραπαίουσι, κλονίζονται, τρέμουνσι. — **147-70** *γυῖα* τοῦ κατὰ τι, *ἔρωέω* P 422 : πρὸ τοῦ πέραςτος τῆς μάχης. — **171-4** *ὄπλομαι* παρασκευάζω, *δεῖπνον* ἄριστον, γεῦμα, *οἰσέτω* O 718, *λαίνομαι* εὐφραίνομαι. — **175-4** *τῆς* Βοιωτίδος, ἐκ τοῦ εὐνῆς, Ἰλαος εὐδιάλλακτος, *ἀρέσκομαι* ἐξιλεώνω, ἱκανοποιῶ, *πίων* πλούσιος, δαφυλῆς, *ἐπιδευῆς* ἐνδεής, *ἐπιδευὲς* ἔλλειψις, *δίκη* δικαιοσύνη : ἵνα τύχῃς ὅλων σου τῶν δικαιωμάτων, πάσης δικαίας ἱκανοποίησεως, ἀξιώσεως. — **181-3** *καὶ ἐπ' ἄλλῳ* καὶ ἐνώπιον ἄλλου, οὐχὶ μόνον τοῦ Ἀχ., κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τῶν ἄλλων (ἢ : καὶ πρὸς ἄλλον), *νεμεσσητὸν* ἀξιοκατάκριτον : διότι δὲν εἶναι προσβλητικὸν βασιλεὺς νὰ ἱκανοποιήσῃ ἄνδρα τινά, ἐν ᾗ περιπτώσει αὐτὸς πρῶτος ἄρξῃ χειρῶν ἀδίκων, προσβάλλῃ πρῶτος. — **184-8** *ἀκούσας* σεῦ, *δουκνέομαι* διεξέρχομαι, *ἐν μοίρῃ* ὅπως ἔπρεπε, *ἐθέλω* εἶμαι πρόθυμος, *κέλεται δέ με θ.* καθὼς ὑπαγορεύει ἡ ψυχὴ μου, *πρὸς δαίμονιος* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τὸν ὅποιον θὰ καλέσω μάρτυρα. — **188-91** *τῆος* (τέως) ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, *ὄρκια* (ιερόγια) *πιστὰ τάμε-μεν* διεκπεραιώσωμεν διὰ θυσίας ἐνόρκου τὴν συνομολόγησιν ἀρρήκτου διαλλαγῆς. — **192-5** *κρίνομαι* ἐκλέγω, *κούρητες* κοῦροι, *ὑφίσταμαι* ὑποσχνοῦμαι. — **196-7** *ταμέμεν* ἵνα θυσιάσωμεν.

145-97. 161 οἶνοιο γνωστὴ ἡ συνήθεια νὰ παρέχωνται καὶ σήμερον εἰς τοὺς στρατιώτας ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια καὶ δὴ οἶνο-πνευματώδη ποτά, ὅταν πρόκειται νὰ νάτατεθῇ αὐτοῖς ἐπίθεσις. Καὶ οἱ Σπαρτιάται πίνοντες ἄκρατον ὀπλίζοντο πρὸς μάχην. — **171 σκέ-**

δασον διότι ὁ Ἄχ. συνεκάλεσε τὴν ἀγοράν.—**196 Ταλθύβιος** κήρυξ τοῦ Ἀγ. Α 321.—**197 Ὁ Ζεὺς** ἦτο ὁ ἐπόπτης τῶν ὄρκων, Ὁρκίος, ὁ Ἥλιος ὡς πανόπτης καλεῖται καὶ αὐτὸς μάρτυς ἐν Ἀθήναις τὰ τόμια (θύματα, ἐφ' ὧν ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι,) ἦσαν κάρου, κριοῦ καὶ ταύρου.—**Πῶς προσβλέπει τὴν πρότασιν τοῦ Ἀγ. ὁ Ἀχ.;** πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ διαλλαγή; διὰ τί κυρίως ὁ Ὀδ. ζητεῖ νάναβάλῃ ὀλίγον τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος; τίνα σημεῖα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποτελοῦσι περιφανῇ ἱκανοποίησιν τοῦ Ἀχ.;

242-8 ἅμα μῦθος ἐν συγχρόνως εἶχε δοθῇ ἡ ἐντολὴ (ὑπὸ τοῦ Ὀδ.) καὶ τὸ ἔργον. ., ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, αἰθῶν ἀποστίλβων, ἵστημι ζυγίζω, πάντα ἐν συνόλῳ.—**249-56 ἐναλίγκιος** ὁμοιος, αἰείρομαι αἰωροῦμαι, κρέμαμαι, ἀπὸ ἀρξάμενος ἀποκόψας ὡς ἀπαρχήν, ἦτο ἔμενον ἀκίνητοι, ἐπ' αὐτόφιν ἐφ' ἑαυτῶν, εἰς τὰς θέσεις των, σιγῇ κατὰ μοῖραν καθὼς ἔπρεπε.—**257-63 εὐξάμενος** ἀρχίσας νὰ εὐχεται, ἰδὼν ἀναβλέψας, ἵστω (οἶδα) ὅς εἶναι μάρτυς, τίνυμαι τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι, μὴ μὲν ἀληθῶς δὲν ἐπέβαλον, χράομαι ἔχω χρεῖαν, κεχρημένος χρειάζομενος αὐτήν, οὔτ' εὐνῆς προ. οὔτ' ἐξ ἀφορμῆς νὰ κοιμηθῶ μετ' αὐτῆς οὔτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς (τεν τοῦ, τινός), ἀπροτίμαστος (α(στ)-προτιμαίομαι ἐγγίζω, ψαύω) ἀθικτος.—**264-5** εἰς πάντα ὅτις, σφεῖς σφᾶς, ἀλιταίνω, ἀλιτόμην, ἁμαρτάνω.—**266-8 στόμαχος** λαιμός, λαῖτμα οὐ. βυθός, μέγα λ. θαλάσσης εἰς τὸν ἀχανῆ βυθὸν τῆς θαλάσσης, βόσις (βόσκω) τροφή.—**268-75 ὀρίνω** ἐρεθίζω, διαμπερὲς πέρα πέρα, μέχοι τῶν μυχιαιτάτων, ἀμήχανος ἀκαμπτος, ἰσχυρογνωμόνως, ξυνάγω Ἀ. συγκροτῶ μάχην.—**276-81 αἰψηρὸς** ταχύς, κτγρ. ταχέως, ἐν σπουδῇ, ἀμφιπένομαι ἀσχολοῦμαι περὶ τι, κάθεσαν (σεδ, ξσσα) ὑπέδειξαν θέσεις νὰ καθίσωσι, ἀγανὸς Π 103 εὐγενής, ἀγέλην ἄλλων ἵππων λαφυραγωγηθέντων.

242-81. 245 γυναικας ἐπτὰ Λεσβίδας, ὅς εἶχεν ἐκλέξει ὁ Ἀγ. κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ἀχ.—**247 τάλαντα** Ι 122.—**252 χεῖρεσσι** διὰ τῆς δεξιᾶς, διότι ἡ ἀριστερὰ ἔφερε τραῦμα.—**254** αἱ τοίχες ἐν συνήθει θυσιᾷ ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ θύματα τῶν ὄρκων δὲν καίονται, διότι οὔτε οἱ θεοὶ οὔτε οἱ ἄνθρωποι ἔτρωγον αὐτά, ὡς βεβαρημένα διὰ τῶν καταρῶν καὶ καθωσιωμένα τοῖς χθονίοις, ἀλλ' οἱ μὲν ἐντόπιοι κατώρυστον αὐτὰ ἐν τῇ γῇ, οἱ δὲ ξένοι ἐρρίπτον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὰς τοίχας κρατεῖ ὁ ὀμνύων, καταρώμενος οὕτω καθ' ἑαυτοῦ νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ θύματος, ἐὰν ἐπιорκήσῃ.—**259 Γῇ** καὶ ἡ γῇ ὡς παρισταμένη ἐκαλεῖτο ὡς μάρτυς.—**Τί ἐπιδιώκει ὁ Ὀμ.**

περιγράφων λεπτομερῶς τὴν τελετὴν τοῦ ἐξίλασμοῦ; διὰ τί καὶ ὁ Ἄχ. ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῶν γενομένων εἰς τὸν Δία;

282-5 χρυσή δια τὰ χρυσᾶ κοσμήματα *χυμένη ἀμφι* χυθεῖσα περὶ αὐτόν, περιπτυχθεῖσα, *λίγ' (α) ἐκώκυε* ἐθρήνηι γοερώς, *ἀμύσσω* ξεσχίζω (ἀμυχή), *δειρῇ* Σ 177.—**286-90** *δειλὸς* Π 837, *πλεῖστον κεχαρισμένε* ἀγαπητότατε, *κιχάνομαι* εὐρίσκω, *δορχαμος* ἀρχηγός, *ἄψ ἀνιούσα* ἐπανερχομένη, *δέχεται* . . συμφορὰ διαδέχεται συμφορὰν.—**291-4** *μία μοι* ἡ αὐτή, ἥτις καὶ ἐμέ, *κῆδειος* (ὁ ἐν φροντίδι ὢν) περισπούδαςτος, ἀγαπητός, ἀκριβός, οἷ λεικτ. ἐπαναλαμβάνον ἀνακολούθως τὸ κασιγνήτους.—**295-300** οὐδὲ μὲν οὐδὲ καὶ ἐν τούτοις δέν, *Μύνης* ὁ σύζυγος τῆς Βρ., *κουριδίη* ἡ νόμιμος, *ἄξειν* ὑποκ. Ἀχιλλῆα, *δαίνυμι γάμον* παραθέτω γαμήλιον συμπόσιον, *ἄμοτον* διαρκῶς.—**301-2** *ἐπὶ στενάχοντο* ἐπανελάμβανον τοὺς στεναγμούς, *πρόφασιν* τὸν Π. ἔχουσαι ὡς πρόφασιν, *κῆδεα* τὰς συμφορὰς.

282-302. **291** *ἄνδρα* τὸν Μύνητα, βασιλέα τῆς Λυκνησοῦ.—**298** *κουριδίην ἄλοχον* αὐτὸς ὁ Ἄχ. καλεῖ αὐτὴν ἄλοχον *θυμαρέα* I 336.—**299** Ἡ γαμήλιος τράπεζα ἦτο οὐσιῶδες τμήμα τῆς τελετῆς τοῦ νομίμου γάμου, ἡ κατακλεις αὐτοῦ.—**301** *γυναιῖκες* αἱ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἄχ. καὶ αἱ 7 Λεσβίδες, εἰς ἃς ὁ Π. δέν ἦτο προσωπικῶς γνωστός.—**302** *κῆδεα* τὸ πένθος τῆς Βοιωτίδος ἐπὶ τῷ Π. ὑπέμνησεν ἐκείνας τὰ ἴδια πένθη, τὴν ἀπώλειαν προσφιλῶν οἰκείων, οὓς ἐθρήνουν, ὡς σήμερον ἐν Ἑλλάδι αἱ πλεῖσται τῶν περὶ τὸν νεκρὸν πενθουσῶν ἀπολοφύρονται ἐκάστη μᾶλλον τὰ οἰκεία πένθη.—*Τίνα σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Π. ὁ θρήνηος τῆς Βρ.*; διὰ τί ἐνταῦθα ὁ Ὅμ. παρέχει λεπτομερεῖς ἐιδήσεις περὶ τῆς γυναικός;

303-8 *γέροντες* οἱ ἡγεμόνες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ Ἀγαμ., *ἐταίρων* ὁμῶν, *ἄω χορταίνω*, *αἰνὸν ἄχος* . . φοβερὰ συμφορὰ μὲ ἔχει πληξεί, *ἔμπης* O 399.—**309-13** *τέρποντες* προσπαθοῦντες νὰ τὸν διασκεδάσωσι, φαιδρύνωσιν ἐν τῷ βαθεῖ πένθει του, *πρὶν δύμεναι* . . πρὶν θρῖφθῇ εἰς τὴν ἄβυσσον.—**314** *8 μνησάμενος* ἐνθυμηθεὶς τὸ παρελθόν, *ἀνενείκατο* ἀναφέρομαι, ἀνέπνευσε βαθέως: ἐξέβαλε βαθὺν στεναγμόν, ἢ ῥά νυ ἀλήθεια λοιπόν, *λαρὸς* (λαύω) νόστιμος, εὐχάριστος, *δοτραλέως* (δοτρηρός, δοτρύνω) μετὰ σπουδῆς, *σπέρχομαι* σπεύδω.—**319-25** *ἐνδον ἐόντων* ἂν καὶ ἐντὸς τῆς σκηνῆς ὑπάρχουν καὶ τροφαὶ καὶ ποτά, *τοῦ πατρὸς* ἐκείνου τοῦ μακρὰν ἐκεῖ εὐρισκομένου πατρός μου, *ποθὶ* ἂν δέν ἀπατῶμαι, *τέρην* Π 11, *χῆτος* οὐ. O 426 στέρησις, *τοιούδε* τοιούτου ὁποῖος

ἐγὼ εἶμαι, ὃ δὲ ἄλλ' ἐγὼ ἰδοῦ (ἐδῶ), **ξηγεδανός** κρυερός, παγερός.

303-39. 303 γέροντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ Ἀγ., Νέστωρ, Ἰδομενεύς, οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Διομήδης, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Μενέλαος· **ἡγερέθοντο** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου οὗτος εἶχεν ἐπιστρέφει χωρὶς νὰ δηλωθῇ τοῦτο.—307 Ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἦτο συνήθης ἐν Ἑλλάδι τριήμερος νηστεία μετὰ θάνατον συγγενοῦς.—**Διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συνιστῶσιν εἰς τὸν Ἀχ. νὰ φάγῃ; διὰ τί ὁ Ἀχ. δὲν τρώγει; διὰ τί τὸν θάνατον τοῦ Π. θεωρεῖ βαρύτερον τοῦ τοῦ πατρὸς;**

340-8 δὴ 342 τώρα πλέον, **ἀποίχομαι** ἔχω ἀποσυρθῇ, **ἐοῖο** τεοῖο, **μέμβλεται** (μέ-μ(ε)λε-ται) ἀλήθεια λοιπὸν δὲν εἶναι πλέον ἀντικείμενον μεγάλης μερίμνης ἐκ μέρους σου, **ὃ γε** ἐκεῖ κάτω, **ὀρθόκραιρα** Σ 3.—349-56 **πάρος μεμαυῖαν** τὴν καὶ ἐκ τῶν προτέρων πρόθυμον εἰς τοῦτο, **ἄρπη** εἶδος ἰέρακος, **καταπάλλομαι**, ἀόρ. **κατέπαλτο**, τινάσσομαι, πηδῶ κάτω, **ἀτερπής** ἐκνευριστικός, ἀποκαρδιωτικός, **πυκινὸν δῶ** στερεὸς δόμος.

340-56. 344 **προπάροιθε νεῶν** γενικώτερος τοπ. διορισμός, διότι γινώσκομεν ὅτι ὁ Ἀχ. κάθηται ἐν τῇ σκηνῇ παρὰ τὸ πτώμα.—346 **οἷχονται** προϋποτίθεται ὅτι οἱ παρὰ τῷ Ἀχ. εὐρισκόμενοι ἡγεμόνες εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ καταλίπει αὐτόν.—354 **σιάξε** ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ ἐνταῦθα εἶναι τονωτικά.—**Διὰ τί ἡ τόνωσις τοῦ Ἀχ. διὰ νέκταρος καὶ ἀμβροσίας;**

356-64 τοὶ δὲ οἱ Ἀχ., **ταρφέες-εἶαι-έα** πυκνοί, **ἐκποτάονται** (θαμ.) **Διὸς** πετιῶσιν ἀδιακόπως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, **ρίπη** ὀρμή, **αἰθρηγενής** ὁ ἐν τῷ αἰθέρι γεννώμενος, αἰθερογενής, **γανᾶω** λάμπω, ἀκτινοβολῶ (πρβλ. γανῶνω), **φορέοντο** ἐχύνοντο, **κραιταιγύαλος** ὁ ἔχων ἰσχυρὰ γύαλα, ἐλάσματα μετάλλινα, **μείλιнос** Π 144, **γέλασσε** (αἶγλη, γλήγη, ἀγλαός, γάλα) ἠκτινοβόλησε.—369-74 370=Π 132, **μήνη** σελήνη.—375-80 **σέλας** (ἡ φωταύγεια) καιομένοιο πυρὸς φανήη ναῦται (θηεομένοις) ἐκ πόντοιο ἐκ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, **σταθμὸς στάνη**, **οἰοπόλος** (οἶος-πέλομαι) μονήρης, ἐρημικός, **ἄελλα** Π 374.—380-3 **τρυφάλεια** Π 795, **βριαρὸς** Σ 611, **ἔθειραι** (τρίχες) τὰ νήματα τοῦ λόφου, **θαμὺς** 3 P 661.—384-6 **φέο** ἔο, οὗ, ἑαυτοῦ, ἐδοκίμασε τὸν ἑαυτόν του ἐντὸς τῶν ὅπλων, ἐὰν ἐφήρμοζον εἰς αὐτόν καὶ ἂν ἐλεύθερα καὶ ἐλαφρὰ ἔτρεχον ἐντὸς αὐτῶν τὰ μέλη του, **γίγνετο** εὐρέθησαν, **ἦντε** ὥς, **ἄειρε** οὐ μόνον δὲν ἐβάρυνον, ἀλλὰ καὶ μετέωρον ἔφερον, ἀνεπτέρωνον.—387-91 **συριγῆ** σωλήν, ἐν ᾧ ἐπροφυλάσσετο τὸ δόρυ, δορατοθήκη, **390-1** Π 143-4.—392-5 **ἀμφιέποντες** εἰς τοῦτο ἀπασχολούμενοι, **ἀμφι**

ἔσαν περιέβαλον, **λέπαδνα** ζυγόλουρα, ἱμάντες περυνῶντες πρὸ τοῦ στήθους καὶ δενόμενοι εἰς τὸν ζυγόν, **γαμφηλαί** σιαγόνες.—**395-8 ἀραρυῖαν** εὐάροστον εἰς τὴν χεῖρα, **παμφαίνων** Σ 144, Ὑπερίων ὁ ἥλιος, **ἡλέκτωρ** (ἡλεκτρον) ἀκτινοβόλος.

356-98. 378 πόντον ἔπ' οἱ ναῦται εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ καθ' ὃν χρόνον ἐπανέρχονται εἰς τὴν πατρίδα, βλέπουσι τὴν λάμψιν πυρὸς καιομένου ἐν τῇ πατρίδι ἀκτῇ, ἀλλὰ δὲν δύνανται, ἀπωθούμενοι ὑπὸ θυέλλης, νὰ καταπλεύσωσιν ἐκεῖ.—**386 ἄειρε** διὰ τὴν μεγάλην εὐαρμοστίαν καὶ ὥς δῶρα θεοῦ.—**Διὰ τί ὁ Ὅμ.** ἐνδιατρίβει πολὺν περὶ τὸν ὀπλισμὸν καὶ τὴν ἐξοδὸν τῶν Ἀχ. καὶ περὶ τὸν ὀπλισμὸν τοῦ Ἀχ.;

399-403 βαλιὸς Π 149, **σαωσέμεν** μεικτ. ἄορ. σκέφθητε τῶρα νὰ σῶσῃτε κατ' ἄλλον τρόπον, **ἡνιοχεὺς** παραιβάτης, **ἔωμεν** ὑπκτ. τοῦ ἄω ἢ ἄω, ἀντὶ ἥομεν-ἔωμεν (sa-, satio, satis): ὅταν χορτάσωμεν, **μηδὲ** λείπετε ὥς ἐλίπετε, **αὐτόθι** ἐκεῖ, ὅπου ἔπεσε.—**404-7 αἰόλος** εὐκίνητος, **ἄφαρ** εὐθύς, **ἡμύω** κλίνω τὴν κεφαλὴν, κύπτω, **ἐξερείπω** ἐκρίπτω, **ζεύγλη** P 440.—**408-10 καὶ λίην** καὶ πολὺ μάλιστα, **νῦν γε** σήμερον τοῦλάχιστον.—**411-4 ὄχα** P 689.—**415-7 ἱφι** (ὄργ. τοῦ ἱς) ἐν κρατερῷ ἀγῶνι.—**418-24 μέγ' ὀχθήσας** μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως, **οὐδέ τί σε χρὴ** ἀλλ' οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται πρὸς τοῦτο, ὁ ὅτι, **ἄδην** κατὰ κόρον, ἐκ τούτου ἢ γεν. πολέμοιοι, **ἐλαύνω** ἄ. π. κάμνω τινὰ νὰ χορτάσῃ (ἀποκάμῃ) πολεμῶν, **ἔχε** διηύθυνε, **μῶνυξ** Π 375, **ἐν πρώτοις** μεταξὺ τῶν προμάχων.

399-424. 408 Ὁ Ἀχ. γινώσκει ἐκ τῆς μητρὸς τὸν ἐπικείμενον θάνατόν του, **μανθάνει** ὅμως ἤδη τὸ νέο ὅτι δὲν θάποθάνῃ σήμερον (νῦν γε) καὶ ὅτι ὁ θάνατος θὰ προέλθῃ ἀπὸ θεοῦ καὶ θνητοῦ. Ὅτι ὁ ἵππος ὁμιλεῖ εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα παρ' Ὀμήρῳ· καὶ ὁ Ἀρίων, ὁ ἵππος τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργούς Ἀδράστου, ἐνὸς τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἦτο καὶ αὐτὸς φωνήεις ὥς τέκνον θεῶν· ἐπίσης καὶ ἡ ναὺς Ἀργῶ παρεστάθη ὕστερον φωνήεσσα, καὶ ὁ Αἴσωπος εἰσάγει κατὰ κανόνα τὰ ζῶα ὁμιλοῦντα.—**418 ἔσχεθον** ὥς φύλακες τῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ ἵνα ἐμποδίσωσιν ἄλλην περραιτέρω ἀποκάλυψιν.—**Διὰ τί κυρίως ὁ Ὅμ.** ἐνέβαλε **τὴν σκηὴν** τῶν ἵππων; διὰ τί ἐμβάλλει θαύματα;

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

1-6 οἱ μὲν οἱ Τρ., πεφυγότες προκμ. τοῦ φεύγειν (φύγ-ja φύξα) ἑναγώνιοι, πανικόβλητοι (περὶ τοῦ συναισθήματος τοῦ μετὰ τὴν φυγὴν), νεβρός ἄ. τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἀποπύχομαι *ι.* δροσίζομαι στεγνώνων τὸν ἰδρώτα, ἐπαλξίς (ἀλέξω): ἐπὶ τῶν ἑ., κλί-
ναντες ὦ. προτείναντες διὰ τῶν ἀριστερῶν βραχιόνων ἐγκαρσίως τὰς ἀσπίδας, ὥστε τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν νὰ ἄκκουμβῇ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου (συνασπίζοντες, ἵνα προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν βλημάτων τῶν ἐπὶ τῶν τειχῶν), ὀλοῖός, πεδάω (πέδη) δεσμεύω, καρφώνω, αὐτόθι διασαφ. ἐν 6, Ἰλίο(ι)ο-ου.—7-13 οὐδέ νυ καὶ δὲν ἑκατάλαβες λοιπὸν ἀκόμη, σὺ δὲ ἄφ' οὗ, μενεαίνω *Ο* 565 ἄφ' οὗ δεικνύεις τόσον ἐπίμονον πείσμα, ἀσπερχές *Π* 61 μετὰ πολλοῦ πείσματος, ἥ νυ χωρὶς ἄλλο λοιπόν, φοβέω τρέπω εἰς φυγὴν, δὴ τώρα πλέον, ἄλεν εἶλω, τοῖ ἡθ., λιάζομαι ἐκτρέπομαι, ἐκκλίνω, μὲν μὴν, ὅμως, μόρσιμος ὑποκείμενος εἰς θάνατον, θνητός.—14-20 βλάπτω περιπλέκω, τυλίσσω, ἑξαπατῶ, ἐκάργος *Π* 94, τρέψας παρεκτρέψας, ἥ βεβαίως, ἄλλως, ὁδᾶξ *Τ* 61, τίνομαι, τείσομαι, ἐκδικοῦμαι, τίσις ἐκδίκησις, ὀπίσσω ἐν τῷ μέλλοντι.—21-4 μέγα φρονέων μὲ ὑψηλόν, ὑπερήφανον τὸ φρόνημα, σευάμενος σπεύσας, ἀεθλοφόρος τῶν ἀρματοδρομιῶν, τιταινόμενος *π.* (τεντωνόμενος) τρέχων ἀπὸ ὁυτῆρος ἐν τῇ πεδιάδι, νωμάω κινῶ, λαιψηρός *Ο* 620 κτηρ. προληπτ.

Εἰσαγωγή. Υ-Φ.—Ἐν Υ ἄντεπεξέρχονται καὶ οἱ Τρῶες, κατέρχονται δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ κατὰ τὰς συμπαθείας αὐτῶν. Ἀναμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν τὴν τρομερὰν σύρραξιν Ἀχ.-Ἐ. Ἀλλ' ἐπακολουθεῖ πρῶτον μονομαχία Ἀχ.-Αἰνεΐου καὶ εἶτα βραχεῖα μονομαχία Ἀχ.-Ἐ., καθ' ἧς ἀμφοτέρω οἱ ἀντίπαλοι τοῦ ἥρωος μόλις σφίζονται ὑπὸ τῶν θεῶν. Τέλος οἱ Τρ. τρέπονται εἰς φυγὴν πρὸς τὸν Σκάμανδρον.—Φ Παρὰ τὰς ὄχθας καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ Ἀχ. θερίζων τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων προκαλεῖ τὴν μῆνιν τοῦ ποταμίου θεοῦ, ὅστις πλημμυρῆσας ζητεῖ νὰ πνίξῃ τὸν Ἀχιλ. Ἀλλ' ὁ Ἥφαιστος ἐμβαλὼν πῦρ εἰς τὸν ποταμὸν ἀπειλεῖ νὰ κατακαύσῃ αὐτόν, συγχρόνως δ' ἄρχεται καὶ ὁ πρὸς ἀλλήλους ἀγὼν τῶν θεῶν, ἡ *θεομαχία*. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν θεῶν ὁ Ἀχ. θραύσας καὶ τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν προσελαύνει διώκων τοὺς Τρ. πρὸς τὴν πόλιν. Πρὸς σωτηρίαν ταύτης ὁ Ἀπόλλων ἀπασχολεῖ κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀχ. διὰ τοῦ Τρωῆς Ἀγήνορος, βλέπων ὅμως αὐ-

τὸν κινδυνεύοντα ἐκεῖνον μὲν ἔξαρχάζει, αὐτὸς δὲ λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Ἀγλήνορος προκαλεῖ τὴν δῖωξιν τοῦ Ἀχ., δίδων οὕτω καιρὸν εἰς τοὺς Τρ. νὰ κλεισθῶσιν ἐν τῇ πόλει. — Τὰ ἐν τῇ ῥαψφιδίᾳ τελοῦνται τῇ 4. ἡμέρᾳ τῆς μάχης, τῇ 27. τῆς Ἰλιάδος καθ' ὅλου, ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς ὁποίας ἤρξαντο τὰ ἐν τῇ ῥαψ. Τ.

1-24. 3 ἐπάλξεσιν οἱ Τρ. ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη, ἵν' ἀποκρούσωσιν ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κατ' αὐτῶν. — 4 κλίναντες προβαλόντες τὰς στρογγύλας ἀσπίδας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος λοξῶς, ὥστε τὸ ἄνω κράσπεδον αὐτῶν νὰ ἐπερείδῃται ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἵνα φυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν βελῶν τῶν ἀμυνομένων. — 5 ὁλοῖτ' **Μοῖρ'** ἐπέδθησεν ἡμεῖς λέγομεν: τὸν ἔτρωγε τὸ αἷμά του. — 7 **Ἀπόλλων** ἰδ. Εἰσαγωγήν. — 10 ὡς θεὸς εἰμι περὶ μεταμορφώσεως τῶν θεῶν Σ 166. — 22 ἵππος ὁ ἐν. χάριν τῆς παραβολῆς, διότι τὸ ἄρμα ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἵππων, ἀλλ' εἰς ἥρωα δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς δύο ἵππους. — Ἴνα παρακολουθήσωμεν τὴν μονομαχίαν ἀπερίσπαστοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐντυπώσεως, τί ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ὁ Ὅμ.; πῶς ὁμιλεῖ θεὸς πρὸς θνητόν; πῶς ἀποκρίνεται οὗτος; τί σκοπεῖ ὁ διάλογος Ἀπ.-Ἀχ.;

25-32 παμφαίνων Τ 398 τροπ. εἰς ἐπεσσύμενον π. φερόμενον ῥαγδαίον ἐπὶ τὴν πόλιν διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, εἴσιν ἐπιτέλλει, **ὀπώρη** ἡ ὥρα ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Σειρίου μέχρι τῆς ἑφας δύσεως τῶν Πλειάδων (τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), ἡ γεν. χρον., **αὐγαί** ἡ λάμπις, τὸ φῶς, **ἀρίζηλος** Σ 219, **νυκτὸς ἀμολγῶ** (ἀγν. ὄνομα καὶ σημ.) ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, **καί τε καὶ δὴ καὶ φέρει, χαλκὸς** ὁ θώραξ. — 33-7 **κόπτω** λ. π. κυτπῶ, **ἀνασχόμενος** χεῖρε, **μέγα οἰμώξας** ἐκβαλὼν γοερὸν στεναγμόν, **γέγωνα-νέω** φωνάζω δυνατὰ ὥστε νὰ ἀκουσθῶ, **ἄμοτον** ἀκαταπονήτως, **ζωηρῶς**, **ἐλεεινὰ** κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν, **ὀρέγω-γνυμι** Ο 596 (πρὸς τὸν κάτωθεν ἱστάμενον Ἑ.). — 38-45 **μὴ μοι μίμνε** μὴ σὲ παρακαλῶ ἀνθίστασο πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ τὸν ἄνδρα κρατῶν τὴν θέσιν σου, **πότμον ἐφρέπω** εὐρίσκω τὸν θάνατον, **φέρτερος** Π 21, **σχέτλιος** ὁ σκληρός, ὁ ἀπαίσιος, **τάχα ταχέως**, **κείμενον** πτώμα κατὰ γῆς ἄταφον, **πραπίδες** διάφραγμα, φρένες: χωρὶς ἄλλο πικρὸς πόνος θέλει φύγει ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, **ὅς αἶτ.**, **εὐνις-ι(δ)ος** ἐστερημένος, ὀρφανός, **πέρηνμι** (περάω, πιπράσκω) μεταφέρω πέραν (πρὸς πώλησιν), **πωλῦ** (ἐμ-πορ-ος), **τηλεδαπὸς** μεμακρυσμένος. — 49-51 **ἀπολύομαι** ἀπολυτῶ, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδόν) προῖκα. — 52-5 **μινυνθάδιος** (μίνυνθα ἐπ' ὀλίγον, μίνυο) βραχύς, ὀλιγοχρόνιος. — 56-65 **ἡμέρδομα** τὴν ὁδὸν, παίων κτλ. ἰωαννικῶν, πρὸς δὲ

πρὸς τούτοις δέ, **ἔτι φρονέοντα** ἐφ' ὅσον ἔχω ἀκόμη τὰς φρένας μου, **ζῶ, οὐδὸς γήραος** τὸ κατώφλιον τοῦ γήρατος, ἡ ἔξοδος τοῦ βίου, τὰ ἔσχατα γηρατεῖα, **φθίνω** ἀμτβ., ὁ μελ. φθείσω. . μτβ., φθείρω, τερματίζω τὸν βίον, **αἶσα ἀργαλή** ὀδυνηρὰ μοῖρα, ***ἐλκῶ** ἔλκω, **θάλαμοι** Σ 492 ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, **κεραῖζω** (κείρω) καταστρέφω, ἐρημώνω, **δηιοτῆς** θ. μάχη, **νυδς** θ. (nyctus) νύμφη.—**66-71 πύματος** Σ 608, κτγρ. τοῦ μέ, **ὠμηστῆς** (ὠμὸν ἔδων) ὠμοφάγος, **ἐρύω** σύρω, μέλ., **πρῶται θύραι** τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας, ἡ αὐλεις θύρα ἡ εἰσάγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, **ῥέθρα** μέλη, **μέγαρον** τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν, τὸ κύριον τμήμα τοῦ οἴκου, **μέγαρα** ὁ οἶκος, **τραπεζῆς** οἱ παρὰ τὴν τράπεζαν τρεφόμενοι, οἰκοτραφεῖς, κτγρ., **θυραωροὶ** κτγρ. πρὸς φύλαξιν τῶν θυρῶν, **ἀλύσσω** μαίνομαι, ἀποθηριοῦμαι, **περὶ θυμῷ** ἐκθύμως, παρὰφύρως, **πιόντες** αἷτ. συνεπεία τῆς ὀφρήσεως.—**71-6 πάντα** **ἔοικεν** (ὑποκ. κείσθαι) εἶναι τιμὴ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, **ἄρηι κταμένῳ** ἐὰν ἔχει φονευθῇ ἐν μάχῃ, **θανόντι περ** καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι νεκρός, **καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη** τὸν θάνατόν του, **ὅτι φανήη** ἐπεξ. τοῦ πάντα ὅ,τι καὶ ἂν τὸν εὖρη, ὅσον καὶ ἂν τὸν παραμορφώσουν αἱ πληγαὶ καὶ τὰ ἔργα τῶν κακώσεων, **αἰδῶς** αἰδοῖα, **οἴκτιστον** οἰκτρότατον, ἀπαισιώτατον θέαμα.—**77-8 οὐδὲ** ἀλλὰ δέν.—**79-89 ἀνίσταμαι** ἀνοίγω, γυμνῶ (ἀφαιρουμένης τῆς περόνης διὰ τῆς δεξιᾶς), **τάδε** αὐτὸ ἔδω τὸ στήθος, τὸ σῶμα, **ἐξ οὗ** ἐγεννήθης, καὶ τὸν μαστόν, τοῦ ὁποίου τὸ γάλα ἐθήλασας, **ἐπέσχον** ἐκράτησα εἰς τὸ στόμα σου, **ἔδωκα**, **λαθικηδῆς** παυσίλυπος, **τῶν** οὐ., ὁ πλ. ἀναφέρ. εἰς τὰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς δηλουμένας διὰ τοῦ εἴ ποτε, **πρόμος** (πρό, primus) πρόμαχος, : μηδὲ ἀντεπεξέχου ἐμπρὸς εἰς τοῦτον, **λέχεα** φέρετρον, **σὲ ἐν λ.** ἐκτεθειμένον ἐπὶ φ., **θάλος** βλαστάριον, **πολύδωρος** ἡ δίδουσα πολλὰ δῶρα. φιλόφρων, γενναῖος, **μέγα ἀνενθε** νῶιν (γεν.).—**90-7 ὀρέστερος** ὀρεσίβιος, **χειρὴ** φωλεά, **ἐπὶ χ.** ἐν τῷ στομίῳ τῆς φωλεᾶς ὡς ὁ Ἑ. πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως, **κακὰ φάρμακα** δηλητηριώδεις βοτάνας, **χόλος** λύσσα φιλοπόλεμος, **σμερδαλέον** δ. ὀπίπτει φρικτὴν βλέμματα, **πύργῳ** **ἐπι π.** ἐπὶ τῆς προεξεχούσης γωνίας τοῦ πύργου.

25-95. 25 ἴδεν ἐκ τοῦ πύργου τῶν Σκαιῶν πηλῶν.—**29 κύν' Ὠρίωνος** Σ 486, τὸν **Σείριον**, ὅστις εἶναι πλησιέστατα πρὸς τὸν ἄστερισμόν τοῦ Ὠρίωνος ἐπειδὴ ὁ Σείριος ἐπιτέλλει κατὰ τὰ τέλη τοῦ θέρους, ἐνομίσθη αἷτιος τῶν ἑσχάτων θερινῶν καυμάτων, τῶν **κυνικῶν** καυμάτων ἢ **κυνάδων** ἡμερῶν, **καθ' ἃς** ἐν Ἑλλάδι ἐν-σκήπτουσι πυρετοὶ καὶ θάνατοι, ὅθεν ὁ Σείριος ἐκλήθη καὶ οὐλίος

καὶ κακὸν σῆμα.—**34** ὑπόσ' ἀνασχόμενος ἵνα συγκρούσῃ αὐτὰς καὶ κατενέγκῃ κτυπήματα κατὰ τῆς κεφαλῆς (κόψατο).—**37** χεῖρας δρεγνὺς πρὸς τὸν Ἑ., ὅστις ἵσταται παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πύργου, ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ Πρ.—**46** Λυκάονα Φ 24, Πολύδωρον Υ 407, ἀμφοτέρους φονευθέντας ὑπὸ τοῦ Ἀχ.—**48** Λαοδόη θυγάτηρ τοῦ Ἀλτου, βασιλέως τῶν Λελέγων, νόμιμος ὡς ἡ Ἑκάβη σύζυγος τοῦ Πρ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων βλέπομεν τὴν πολυγαμίαν ἐν τοῖς Ἀνατολ. λαοῖς.—**49** μετὰ στρατῷ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχ., ὅπου θὰ ἐκομίζοντο, εἰς ἐφείδετο ὁ Ἀχ. τῆς ζωῆς αὐτῶν.—**50** ἀπολυσόμεθα ἡμεῖς οἱ γονεῖς ἐκ τῆς προικὸς τῆς μητρός.—**62** ἐλληθείσας θ. ὡς κατὰ μὲν. παραδόσεις ἡ Κασσάνδρα.—**63** θαλάμους τῶν υἱῶν καὶ γαμβρῶν.—**64** βαλλόμενα ὡς ὁ Ἀστυνάξ ὑπὸ τοῦ Ὀδ.—ἐν δημοτικῇ ἐν ἀπέλπιδι ὑστάτῳ ἀγῶνι ἐντὸς τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἄλωσιν.—**79** ἐτέρωθεν αἱ γυναῖκες θὰ εἶχον ἐπὶ τοῦ πύργου θέσιν χωριστὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.—**94** βεβρωκῶς κακὰ φάρμακα κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην οἱ ὄφεις τρώγοντες μετὰ τὴν φωλείαν μύρμηκας καὶ ἀκανθαρίδας πληροῦνται τοῦ πλείονος τοῦ ἐμφύτου καὶ ἐρεθίζονται καὶ λυσσῶσιν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκχύσωσι τὸν ἐνοχλοῦντα ἰόν· κατὰ δὲ τὸν Αἰλιανὸν μέλλοντες νὰ ἐνεδρεύσωσι κατ' ἀνθρώπων ἢ κατὰ ζώων τρώγουσι θανατηφόρους ῥίζας ἢ πόας.—Τί σκοποῦσιν αἱ παραβολαί; διὰ τί πρῶτος ὁ πατήρ εἶδε τὸν Ἀχ.; ὑπὸ τίνας ιδιότητος ὁμιλεῖ πρὸς τὸν υἱόν; ὑπὸ τίνας ἢ μήτηρ; τίς ἄλλη μήτηρ δεικνύουσα τὴν κοιλίαν εἶπε τὰντίθετα τῶν τῆς Ἑκ.; διὰ τίνος μέσου ὁ Ὀμ. παρέχει τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ἑκ.;

98-103 ὀχθήσας μετὰ βαρυθυμίας, ὥμοι ἐγὼν ἄχ καυμένους!, ἐλεγχεῖν ἀναθήσει θὰ μοὶ ἐπιρρίψῃ μομφήν, νύχθ' ὑπο κατὰ τὴν νύκτα, τήνδε τὴν παρελθούσαν, κέρδιον ὠφελιμώτερον, προτιμώτερον.—**104-10** ἀτασθαλῆαι ἀνοησίαι, ἃς ὑπηγόρευεν ἡ ὑπεροψία, ἐλκεσίπεπλος μακρόπεπλος, κακώτερος κατώτερος κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὴν ἀνδρείαν, ἥφι (ἐῆ) β. πιθήσας ὑπέικων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἀνδρείας του, τὸ ἐπεξηγ. ἐκ τῶν ἀπαρμφ., ἀντην ἀντεπεξερχόμενος στήθος πρὸς στήθος.—**111-22** βριαρὸς βαρὺς, αὐτὸς μόνος καὶ ἄοπλος, πάντα μάλ' ἀκριβῶς, ἢ ἄ, ἢ ἀπαγωγὴ τῆς Ἑλ. καὶ τῶν θησαυρῶν, ἀποδαίνομαι ἢ ἀποδατέομαι χωρίζω, παραχωρῶ τὸ ἀνάλογον μερίδιον, ἀμφὶς χωριστὰ διὰ τοὺς Ἀχ., πλὴν τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς Ἀτρ., κέκευθεν περιλαμβάνει, ἔλωμαι συνέχεια τῆς ὑποθ. πρ., ὄρκον ἔ. ὀρκίσω, γερούσιον ὄρκον τῶν γερόντων, δημογερόντων, τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτῶν τῆς Τροίας Γ 149, μετόπισθε κατόπιν, ἀφ' οὗ

ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν, *Τρωσι* τοπ. ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Τρ., *ἄνδιχα* εἰς δύο, ὧν τὸ ἐν θὰ ἐδίδετο ὡς πολεμικὴ ἀποζημίωσις, 120 ἢ ἀπόδοσις τῆς ὑποθ. ἀποσιωπᾶται, τοῦ Ἑ. διακόπτοντος ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐνστάσεως 122, *τίη* διὰ τί τάχα, *διαλέγομαι* διαλογίζομαι.—123-8 *μῆ* μήπως, *ἴκωμαι μιν* ἔλθω πρὸς αὐτὸν ὡς ἱκέτης, ἀλλ' ἐκεῖνος, *γυμνὸς* ἄοπλος, *αὐτως* οὕτως ὡς γυναῖκα, *δαρίζω* γλυκομιλῶ (περὶ συζύγων, μεμνηστευμένων), *τῷ Ἀχ.*, *ἀπὸ δρυὸς*. ἀρχίζων ἀπὸ δρυὸς καὶ βράχους, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ παμπαλαίᾳς παραδόσεις ἐγεννήθησαν οἱ ἄνθρωποι, φλυαρῶν παλαιᾶς καὶ τετριμμένης ἱστορίας περὶ ἀποδόσεως τῆς Ἑλ..., πράγματα τὰ ὅποια θὰ εἶχον τὴν θέσιν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου, *ἅτε* καθὼς, *ἡίδεος* Σ 567.—129-30 *βέλτερον* κρείττον, *ἐριδι ξυνελαυνόμεν* νὰ συγκρουσθῶμεν, *εἶδομεν* εἰδῶμεν, προσκτ.

98-130. 100 *Πολυδάμας* Σ 249-53 καὶ 273.—119 *γερούσιον* διότι τῶν νέων αἱ φρένες αἰεὶ *ἡερέθονται* Γ 108· *γέροντες* θὰ εἶναι οἱ ἐν Γ 146-8 μνημονευόμενοι 7 δημογέροντες, σύμβουλοι τοῦ βασιλέως.—126 *ἀπὸ δρυὸς* κατ' ἄλλους ἢ παρθένος πρὸς ἀσφάλειαν ἔχει ἀναβῆ εἰς δρυὴν ἢ βράχον καὶ ἐκεῖθεν χαριτολογεῖ πρὸς τὸν νέον.—*Τί ἀποδίδει ὁ μονόλογος*; *ἐπέδρασαν* οἱ λόγοι τῶν *γονέων*; ἢ *προσωπικὴ φιλοτιμία* οἷα τοῦ Ἑ. εἶναι ἀρετὴ ἢ κακία διὰ τὸν *στρατηγόν*; διὰ τί *φοβεῖται τὸν θάνατον*; διὰ τί *προσφεύγει* εἰς ἀνοήτους ἐλπίδας; διὰ τί *τόσαι σκέψεις ἀνακυκλοῦνται*; *τίνα συναισθήματα παλαίουσιν ἐν τῇ ψυχῇ του*;

131-5 *ὀρμαίνω* Σ 15, *σχεδὸν* πλησίον, *ἐννάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης, *κορυθαίξ* (κόρυν ἀίσσω τινάσσομαι) ὀρμητικὸς, κορυθαίολος, *ἀμφι γύρω* περὶ τὸ σῶμα (ἢ ἀμφοτέρωθεν τοῦ δόρυτος), *αἰθῶ* καίω.—136-44 *ἔτλη* ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν, *αὐθι* αὐτόθι, *βῆ φοβηθεῖς* τραπείσ εἰς φυγὴν ἔτρεχε, *ἐπορούω* ἐφορμῶ, *κραιπνὸς κ. καρπάλιμος* ταχύς, *κίρκος* ἄ. κικρινέζι (εἶδος ἰέρακος), *οἰμάω* (οἶμα ὀρμή) ὀρμῶ, *μετὰ* κατόπιν, *πέλεια* ἀγριοπεριστρεά, *τρῆρων* (τρέω) δειλὸς, *ὑπαιθα φοβεῖται* χαμηλόνουσα φεύγει, ὑπεκφεύγει, *λάσκω*, ἔλακον, λέλληκα, κρώζω, *ταρφέες-εἶαι-έα*, πυκνοὶ: κάμνει συχνὰς πυκνὰς τὰς ἐπιπτώσεις, *ἐμμεμαὼς* λυσσῶν, *ἰθὺς* κατ' εὐθείαν, *τρέω* φεύγω ἔντρομος (ὁ *τρέσας*).—145-8 *σκοπιῇ* σκοπιά, *λόφος* ἐν τῇ πεδιάδι, *ἐρινεὸς* ἄ. ἀγριοσυκὴ παρὰ τὰς Σκ. πύλας, *ὑπὲκ τείχεος* κάτω τοῦ τείχους πρὸς τὰ ἔξω, πρὸς τὰ ἀνοικτά, *ἀμαξιτὸς* (ὁδός), *κρουνῶ* εἰς δύο πηγὰς, κρήνας, *δοιοι* διπλοῖ, δύο.—149-52 *λιαρὸς* γλιαρός, *καπνὸς* ἀτμοί.—153-6 *ἐπ' αὐτῶν* πλησίον αὐτῶν, *πλυνοὶ* πλυντήρια, *λατνεος-νος* (λαᾶς λίθος, λατό-

μος) λίθινος, **εἶμα** Σ 517, **σιγαλόεις** (sig-num) ὀυπαρός. — **157-61 παρατρέχω** προσπερνῶ, παρέρχομαι τρέχων, **ιερέιον** σφακτόν, **βοεΐη** δέσμα βοός, **ἄρυνναι** προσπαθῶ νὰ λάβω, **ποσσὶν** διὰ τοὺς ἀγῶνας δρόμου ἀνδρῶν, **ψυχὴ** ζωή. — **162-6** **ὥς ὅτε** ὥς ποτε, **τροχάω** θαμ. τοῦ τρέχω, **ρίμφα** (ρίπτω) ταχέως, **τὸ δὲ** ἰδοὺ δέ, ἐκεῖ κάτω δὲ (περὶ τὴν ἀφετηρίαν) ἔχει ἐκτεθῆ ὥς ἄθλον ἐπιταφίων ἀγῶνων ἀνδρός.

131-66. 145 Ἡ **σκοπιά** ἦτο ὑψωμα τι ἐν τῇ πεδιάδι περαιτέρω τοῦ ἔρινεοῦ, ὅστις ἦτο παρὰ τὰς Σκαιᾶς πύλας. — **146** Ἡ **ἀμαξιτὸς** θὰ ἦτο ἐν μικρᾷ ἀπόστάσει ἀπὸ τῶν τειχῶν οὐδαμοῦ ἀλλαγῇ μνημονευομένη εἶναι πλάσμα τοῦ ποιητοῦ θέλοντος νὰ κερδίσῃ ὁμαλὸν καὶ ἐλεύθερον κωλυμάτων χώρον διὰ τὸν δρόμον τῶν δύο ἡρώων. — **147 κρουνῶ** δὲν εἶναι αἱ πηγαὶ τοῦ Σκαμάνδρου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῆς Ἰδης ἐκ μιᾶς πηγῆς. Περιηγηταὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι εὗρον ἐν τῇ πεδιάδι τὰς δύο πηγὰς, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτῶν δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὁμηρ. περιγραφὴν· ὑπ' ἄλλων εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἰδης οὐ μακρὰν τῶν πηγῶν τοῦ Σκ., ὅτε πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Ἑ. διωκόμενος ἐτόράπη πρὸς τὴν Ἰδην, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ ἐκεῖθεν· πάντως ὁ ποιητὴς (ὅστις ἐξ αὐτοψίας γινώσκει τὸ Τρωικὸν πεδῖον) ἢ ἐν γνώσει ἠμέλησε τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τῶν τόπων χάριν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἢ δὲν ἐγίνωσκε καλῶς ὅτι ἡ μία εἶναι θεομὴ τὸν χειμῶνα, ἡ ἄλλη ψυχρὰ τὸ θέρος, δὲν εἶναι θαῦμα· ἀληθὲς θαῦμα εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἡλίου ἐν Αἰγύπτῳ Ἡροδ. IV 181. — **153 πλυνοὶ** λίθοι μετὰ σκαφοειδῶν κοιλοτήτων, ἐν αἷς ἔπλυνον τὰ ἐνδύματα, οἷους ἔχομεν ἰδεῖ ἐν Μεσσήνῃ καὶ ἐν Χιλιομοδίῳ παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. — **162 περὶ τέρματα** ὅτε ἐντείνουσι πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

166-73 ὀφθαλμοῖσιν ὁ βλέπω διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ὅ,τι καὶ νὰ φαντασθῶ μόνον μοὶ ἦτο ἀλγεινότατον, **πολύπτυχος** πολυχάραδρος, **πόλις ἀκροτάτη** ἡ κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως. — **174-6 φράζομαι** σκέπτομαι, **μητιάομαι** βουλευομαι, **σάωσομεν-δάμᾶσομεν** ὑποτ. ἀπορημ., **ἔσθλὸν ἐόντα** παρ' ὅλην του τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρετήν. — **177-81 γλανκῶπις** Σ 227, **ἀργινέραννος** ὁ βάλλων τὸν φεγγοβόλον κεραυνόν, **κελαινεφῆς** ὁ συγκεντρῶν τὰ μαῦρα νέφη, **ἔπορον** ἔδωκα, **πεπρωμένον αἶσῃ** ὑποκείμενον εἰς τὴν μοῖραν, **ἐξαναλύω** ἀπαλλάττω, **δυσηχῆς** κακόηχος, ἀπαίσιος, **ἔρδε** ἐμπρός! κάμνε ὅ,τι θέλεις! **ἐπαινῶ** ἐπιδοκιμάζω. — **182-5 νεφεληγερέτα** (ἀγείρω γ.) ὁ συγκεντρῶν τὰς νεφέλας, **Τριτογένεια** ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς ὥς ὕδατογενοῦς (*Τρίτων*, Ἀμφιτρίτη, θαλάσσιοι δαί-

μονες), *πρόφρων* φιλόφρων, πρόθυμος, *π. θυμῷ* σπουδάζων, *τοῖ νόος ἐπλετο* ἐσκέφθη, *ἐρωέω* ὑποχωρῶ.—186-7 ὥτρυνε.. T 349.

166-87. 171 Ἰδης ἐν κ. ἐπὶ τοῦ Γαργάρου, κορυφῆς τῆς Ἰδης, ὃ Ζεὺς εἶχε βωμὸν καὶ τέμενος.

188-93 *ἐφέπω* ἐπακολουθῶ, *καταδιώκω*, *κλονέω* συνταράσσω: κατεδίωκε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ ἀναπνεύσῃ, *ἀσπερχές* Π 61, *δίω* φεύγω, φοβοῦμαι, *δίομαι* διώκω, *ὄρσας* ξεπετάζας, *εὐνή* φωλεά, *ἄγκος* Σ 321, *βῆσσα* Π 166, *εἴ πέρ τε* καὶ ἄν, *καταπήσσω* ξαρώνω, *ἐμπεδον* ἀδιακόπως, *οὐ λῆθε* δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφύγῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Π.—194-8 *ἀντίον π. Α.* ἀπέναντι τῶν, πρὸς τὰς, *ὑπὸ πύργους* ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν, *ἀλέξω*+δοτ. βοηθῶ, *καθῦπερθεν* οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, *ἀποστρέψασκε* ἐγύριζεν αὐτὸν ὀπίσω, *προπάροιθε* χρόν. προλαμβάνων, πρὸς *πεδίον* εἰς τὸ ἀποστρέψασκε, *παραφθὰς* ἐκ τοῦ πλαγίου προφθάνων, *ποτὶ πτόλιος* πρὸς τὸ μέρος τῆς π., ἀπὸ τὸ μέρος τῆς.—199-294 *οὐ δύναται* (τις), *διώκειν* ἐν τῇ κυρ. σημ. ἢ καταφθάνειν, *μάρπτω* καταφθάνω, *ἀλύσκω* ἀποφεύγω, *ὑπεξέφυγεν* (ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον), *ἄντομαι* βοηθῶ, *πύματον κ. ὕστατον* πανύστατον, *ἐπῶρσε* ἐνεψύχωσεν, ἐτόνωσε, *λαιψηρὰ* κτηρ. προληπτ.—208-13 *τιταίνω* ἐκδιπλώνω, *τάλαντα* (ταλ-, τληῖναι) αἱ πλάστιγγες τοῦ ζυγοῦ, ὃ ζυγός, *τανηλεγῆς* (τανὸς μακρός, -ἄλγος) πολυώδυνος, πικρός, *ῥῆχετο* ἔλαβε τὴν ἄγουσαν, δὲ ὄθεν κατέλιπεν.

188-213. 194 *Δαρδάνιαι πύλαι* ἴσως πρὸς Ν. τῆς πόλεως, πρὸς τὴν Δαρδανίαν, πόλιν ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις τῆς Ἰδης, καὶ τὴν Ἰδην, Π 807.—205 *λαοῖς* οἵτινες ἐν τῷ μεταξύ εἶχον προσλάσει πρὸς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως.—209-13. Τὸ τμήμα ἐκλήθη διὰ τοῦτο *ψυχοστασία* (ἵστημι ζυγίζω).—*Διὰ τί παρὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὁ Ὁμ. ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Ἀχ. ἱκέπεται εἰς φυγὴν*; διὰ τί δὲν φεύγει εἰς τὴν πόλιν; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὁμ. διὰ τῆς φυγῆς; διὰ τί αἱ πολλαὶ παραβολαὶ καὶ τὰ περὶ κρουνηῶν καὶ αἱ δύο σκηναὶ τοῦ Ὀλύμπου; τί γίνονται οἱ Ἀχ., οἷς εἵδομεν προελαίνοντας ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ διὰ τί δὲν βοηθοῦσι τὸν Ἀχ.;

214-21 *οἴσεσθαι* ὅτι θὰ ἀποκομίσωμεν, θὰ δρέψωμεν, *ἄτος* (α(σι.)-ἄφ χορταίνω) ἀκόρεστος, *ἄμμες* αἰολ. ἡμεῖς, *πεφυγμένον* γεγέσθαι φυγεῖν, *πολλά κεν πάθοι* πολὺ ἠθέλεν ἰδρῶσει, *προπρυκυλινδόμενος* ἀδιακόπως κυλιόμενος πρὸ τῶν γονάτων.—222-3 *ἀμπνύω* ἀναπνέω, *ἐναντίβιον* στήθος πρὸς στήθος.—224-31 *χαλκογλώχης* (γλωχὶς ἀκωκῆ) χαλκόλογχος, *δέμας* οὐ. μόνον ἡ ὄνομ.

αἷτ. σῶμα, ἀνάστημα, **ἀτειρῆς** Σ 474, **ἤθεϊε** προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, **βιάζεται** σὲ πιέζει φοβερά, **ἀλέξομαι** + αἷτ. ἀποκρούω, ἀμύνομαι.—232-7 **ἦ μὲν** εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, **γνωτοὶ** γνωστοί, συγγενεῖς, ἐνταῦθα: ἀδελφοί, **νοέω**... ἔχω κατὰ νοῦν ἀκόμη περισσότερον νὰ σὲ τιμήσω, **δς αἷτ.**, **τλῆς** ἔσχες τὴν τόλμην, **ἄλλοι δὲ** ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι.—238-42 **γουννοῦμαι** ἱκετεύω, **ἐξεΐης** κατ' ἐσειράν, **ἀμφι** περιστοιχίζοντες ἐμέ, **αὔθι** αὐτόθι, **τοῖον** οὕτω, τόσον.—243-7 **ἔναρα** σκῦλα, **βροτόεις** Σ 345, **γλαφυρός** (γλάφω γλύφω) κοῖλος, **κερδοσύνη** δολίως, πανούργως.

214-47. 215 **προσηύδα** χωρὶς νὰ μεταμορφωθῇ.—Τὴν μέσον μετεχειρίσθη ὁ Ὅμ., **ἵνα** σταθῇ ὁ Ἑ.; διὰ τί ἡ Ἀθ. μεταμορφοῦται πρὸ τοῦ Ἑ., ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ Ἀχ.; πῶς φαίνεται ἡ διαγωγή τῆς Ἀθ.; τί δύναται ἐλαφρῶς νὰ δικαιολογήσῃ αὐτήν;

248-53 **αὔτε** τοῦναντίον, **ἀνίημι** παρακινῶ.—**254-9** **ἐπιβῶμαι** ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας, **ἐπίσκοπος** ἐπόπτης, **ἁρμονίη** συνθήκη, **ἀεικίζω** (αἰκίζω-ομαι, αἰκισμός) κακομεταχειρίζομαι, **ἐκπαγλος** Σ 170, **ἐκπαγλον** καθ' ὑπερβολήν, **καμμονίη** (καταμονή) καρτερία, νίκη, **ῥέξειν** ἀντὶ προσκτ.—**260-7** **ὑπόδρα** Σ 204, **ἄλαστος** ἀλησμόνητος, παμμίσητος, **συνημοσύνη** σύμβασις, ὡς καθώς, τὸ δεικτ. ὥς 265, **ὄρκια πιστὰ** ἀξιοπίστος ἔνορκος συνθήκη, **διαμπερὲς** ἀπαύστως, διαρκῶς, **φιλήμεναι** φιλεῖν (ἀλλήλω), **ἄωχορταίνω**, **ταλαύρινος** (ταλα-ῤῥινός δέρμα, ἄσπις) ὁ ὑπομένων τὴν ἀσπίδα, ἄσπιδοφόρος.—**268-72** **μιμνήσκεο**. χρησιμοποίησον ὅλας σου τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὴν πολεμικὴν σου ἐμπειρίαν, **αἰχμητῆς** λογχομάχος (ἐκ τοῦ συστάδην), **ὑπάλυξις** (ἀλύσσω) ὑπεφυγή, **ἄφαρ** εὐθύς, **δαμάει** μέλ., **ἐταίρων** γεν. ἀντικ. τοῦ κῆδεα, τὰ πένθη διὰ τοὺς, **θύω** μαίνομαι

248-72. 251 **τρεῖς** διότι ὁ τέταρτος κύκλος δὲν συνεπληρώθη.—**256** **ἐκπαγλον ἀεικινῶ** ἡ σκύλευσις τῶν ὅπλων εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς τοῦ ἀεικίζειν, μέγιστος δὲ αἰκισμός ἡ ἐκθεσις τοῦ πτώματος εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰ ὄρνεα.—**268** **παντοίης ἀρετῆς** τοῦ ἀμύνεσθαι, ἐπιτίθεσθαι, ἐφ' ἄρματος, πεζόν, ἐκ τοῦ συστάδην, πόρρωθεν κλπ.

273-7 **ἄντα** ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, **ἀλέομαι** ἀποφεύγω, **ἔξετο** ἔκλυε.—**278-82** **ἡμβροτες** ἄορ. τοῦ ἁμαρτάνειν ἀπέτυχες, **οὐδ' ἄρα** καὶ δὲν ἐγνώριζες λοιπόν, ὡς βλέπω ἐκ τῆς ἀποτυχίας σου, τὴν μοῖράν μου ἐξ ἀποκαλύψεως τοῦ Διός, **ἦ τοι** καὶ ὁμως ἐκαυχᾶσθαι ὅτι τὸ ἐγνώριζες, **ἀρτιεπῆς** ἥρως λόγων, ἀληθῆς Δὸν Κιχῶτος, **τίς** ἐπιτ. τὰ ἐπίθ., **ἐπὶκλοπος μύθων** δόλιος ἐν τοῖς λόγοις.—**283-8**

μὲν μῆν, **μετάφρενον** Π 781, **ἐλασσον** (ξίφος), **νῦν αὖτε** τώρα ὅμως, πρότερον ὅμως, **ὥς κομίσαιο** εἶθε νὰ τὸ δεχθῆς ὅλον μέσα εἰς τὸ σῶμά σου, **καὶ** ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **ἐλαφρότερος** ὀλιγώτερον καταθλιπτικός.—**289-95 ἀποπλάζομαι** ἀποκρούομαι, **χῶ-ομαι** περιπίπτω εἰς ἀθυμίαν, **ἐτώσιος** μάταιος, κτγρ., **κατηφέω** σκυθρωπάζω.—**296-305 ἔγνω** ἀνεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν, **ἥ μάλα δὴ** βεβαίωτατα, **ἐφάμην** ἐπίστευον, **δὴ** προφανῶς, **ἀνευθεν** μακράν, **ἀλέη** ἀποφυγή, **ἥ ῥα** ἀληθῶς, ὥς βλέπω τώρα, **ῥύομαι** σφῶ, **ἀσπουνδει** ἄνευ σοβαροῦ ἀγῶνος, **καὶ ἐ. πνυθέσθαι** πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν μεταγενεστέρων.—**306-11 λαπάρη** θ. ὁ κενὸς ὀστέων χῶρος μεταξὺ πλευρῶν καὶ ἰσχίων, **τέτατο** ἐκρέματο, **στιβαρὸς** βαρὺς, **ἀλεις** συμμαζευσθεῖς, κύψας, ἵνα καλύψῃ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα, **ἀμαλὸς** (ἀμβλὺς, μαλακός, mollis) ἀδύνατος, τρυφερός, **πτῶξ** (πτῶσσω) δειλός.—**312-6 ὠρμήθη** ὠρμησε, **μένος** λύσσα, **κάλυπεν** προέτεινεν ὥς προκάλυμμα, **δαιδάλεος** πολυποίκιλος, **ἐπέ-νευεν** (Ἀχ.) ἐκυμάτιζε δὲ ὁ λόφος, **τετράφαλος** ἡ ἔχουσα 4 κερατοειδεῖς προεξοχάς, **ἔθειραι** T 382.3.—**317-21 εἷσι** ἐπιτέλλει, **ἔσπερος** ὁ αὐτὸς ἐπιτέλλων τὴν πρωίαν καλεῖται φωσφόρος ἢ ἑσπφόρος, ὁ Αὔγερινός, ἡ Ἀφροδίτη, **οἶος** κτγρ. ὅπως, **ἵσταται** ἐπιφαίνεται, **ἀπέλαμπεν** ἀπροσ. ἠκτινοβόλει ἡ λάμψις ἀπὸ τῆς, **ἐνῆ-κης** 2 (ἐν-ἀκῆ) κοπτερός, **χρῶς** Π 761, **ὅπη εἵξειε** ποῦ ἤθελε καταστῆ δυνατὸν νὰ κτυπήσῃ, ποῦ θὰ ἔδιδε τόπον, γυμνὸν μέρος (ἀττ. ἥ παρδείκε.).—**322-30 ἔχε** ἀκάλυπτον, **χρῶα** τοῦ, **ἄλλο τόσον** ἐπιρ. φράσις: ἐν γένει ἐπὶ τοσοῦτον, διασαφούμενον ἐν 324: ὥστε μόνον ὁ λαιμὸς ἐφαίνετο, τὰ δὲ χαλκᾶ ὅπλα φυσικὰ (ὄντως, **καὶ**) ἐκάλυπτον ἐν γένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόνον... , **βίη** II. ὁ γενναῖος II., **ἥ** ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου αἱ κλεῖδες χωρίζουσι, **λαυκανίη** (λαύω) λαιμός, φάρυγξ, **ἵνα** ὅπου, **τῇ ῥ'** ἐκεῖ ἀκριβῶς, **ἀντικρὺ** πέρα πέρα, **ἄρα** ὥς θὰ ἀνέμενέ τις, **ἀσφάραγος** ἀ. λάρυγξ, **ἐρείπω** κατακρημνίζω, ἄορ. ἤριπον ἀμτβτ.—**330-6 ἐπεύξατο** ἐκαυχῆθη διὰ τοῦτο, **ποθὶ** ὥς νομίζω, **ὀπίξομαι** (ὀπισ θ. θεία δίκη) φοβοῦμαι, **ἀοσσητῆρ** βοηθός, κτγρ. τοῦ λελεῖμην, **ἀικῶς** ἐπονειδίστως, **κτερίζω** ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπικηδεῖους τιμὰς.—**337-43 ὀλιγοδρανέων** (πρβλ. ἀδρανῆς) ἀθονῶν, παραλῶν, **καταδάπτω** ((δαρ)δάπτω, δαπ-ανῶ) κατασπαράττω, καταβροχθίζω, **ἄλις** ἀρκετόν, **λαγχάνω** τινὰ καθιστῶ μέτοχον, μεταδίδω.—**344-54 γουνάζομαι** γούνων κατὰ τὸ ἅπτεσθαι γούνων: μὴ με παρακαλῆς διὰ τὴν ζωὴν μου, **μένος** ἡ λύσσα, **θυμὸς** τὸ πάθος, ἡ δίψα τῆς ἐκδικήσεως, **ἀνίημι** ἀφήνω ἐλευθέρων, ἐπιτρέπω, πρὸ τοῦ ἔδμενα.

νοητέον τὸ ὥς, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ ὥς 348, οἷα ἐπιφών., ἐντεῦθεν: διότι τοιαῦτα: εἴθε ἡ ἀνθρωπίνη φύσις μου νὰ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ σὲ φάγω ἐν τῇ λύσσει μου ὡμόν· εἶμαι τόσο βέβαιος ὅτι θὰ ἔκαμνον τοῦτο, ὅπως εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς..., ἀπαλέξω ἀποσοβῶ, ἀποινα λύτρα, ἴστημι ζυγίζω, εἰκοσιν-ἥριτος (εἰκοσιν, ἄρι-, ἀριθμός) εἰκοσαπλάσιος (τοῦ βάρους τοῦ πτώματος), ἐνθάδε ἐδῶ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἄνωγα παρακαλῶ, σ' αὐτὸν τὸ πτώμα σου, ἐρύομαι χρυσῶ λαμβάνω ὁπίσω (τὸ πτώμα) δίδων ἴσου βάρους χρυσόν, κατὰ δάσσονται θὰ σπαράξωσι.—355-60 προτιόσσομαι (ὁ μέλ. ὀνομαζομαι) προσβλέπω: σὲ γνωρίζω πολὺ καλὰ, διότι σὲ προσβλέπω, διότι ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, ἐν βλέμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου δεικνύει τὴν ἀνοικτίρμονα καρδίαν σου, οὐδ' ἄρ' καὶ δὲν ἡδυνάμην φυσικὰ νὰ ἀναμένω ὅτι θὰ σὲ πείσω, μῆνιμα ἀφορμὴ ὀργῆς τῶν θεῶν, ἐσθλὸν ἐόντα παρ' ὅλην σου τὴν ἀνδρείαν, 361-3 Π 855-7. — 364-6 τέθναθι ψόφα, κοιμήσου.

273-366. 294 λευκάσπιδα διότι τὸ μετάλλινον ἔλασμα τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἐκ κασσιτέρου ἢ ἀργύρου.—299 Ἀθήνη τοῦτο γινώσκει ὁ Ἔ. καὶ διότι αὐτὸς ὁ Ἀχ. ὁμολόγησεν ἐν 270 καὶ διότι πάντες ἐγίνωσκον τὴν εὐνοίαν τῆς θεᾶς πρὸς τὸν Ἀχ.—324 Ὁ Ἔ. φέρει Κορινθ. κράνος, θώρακα καὶ στοργγύλην ἀσπίδα· εἶναι λοιπὸν κατάφρακτος, τὰ δὲ ὅπλα αὐτοῦ (τὰ τοῦ Πατρ.) ὡς θεῖα, δωρηθέντα ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸν Πηλέα κατὰ τοὺς γάμους, ἦσαν ἀδιάτρητα.—351 χρυσῶ πληρώνων ἰσοβαρῇ πρὸς τὸ πτώμα χρυσόν.—359 Περὶ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τῶν ἀποθνησκόντων ἐν Π 854.—362 πταμένη ἡ λ. ὑποδηλοῖ τὴν παράστασιν τῆς ψυχῆς ὑπὸ μορφήν πτηνοῦ.—Πρὸς τοιοῦτους θεοὺς πῶς φέρεται ὁ Ἔ. (301.); τί σκοποῦσιν αἱ δύο παραβολαὶ 307., 317.; τί περίεργον παραιτηροῦμεν ἐν τῇ β' ὡς πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς; διὰ τί τοῦτο; διὰ τί ὁ Ἀχ. προβάλλει εἰς τὸν Ἔ. 353 τὴν εἰκόνα τῆς μητρὸς; διὰ τί οὐδαμῶς συγκινεῖται ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Ἔ.; τί μαρτυρεῖ ἐνταῦθα ὁ πρὸς νεκρὸν διάλογος;

367-75 περιδραμον συνέρρευσαν πανταχόθεν, φυῇ ἀνάστημα, εἶδος μορφῇ, ἀγητός (ἄγαμαι) θαυμάσιος, ἀνουτητι (οὐτάζω) χωρὶς νὰ τραυματίσῃ, τίς πᾶς τις, ὦ πόποι περίεργον! ἀμφαφάομαι περιψηλαφῶ: εἰς τὴν ἀφήν, κήλεος καυστικός.—376-84 ποδάρεκκος Π 5, μέδοντες ἐν εἰρήνῃ ὡς βουλευφόροι, κυβερνῆται, εἰ δ' παρὰ κελ. μόριον, ἐμπρός, πόλιν ἄκρην τὴν ὑψηλὴν πόλιν.—385 90 νέκυς-υος νεκρός, παρ' νήεσσι ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐν τῇ

σκηνηῖ μου, μετέω εὐρίσκωμαι μεταξύ, καταλήθονται οἱ ἄνθρωποι, αἱ ψυχαί.—391-4 παιήων (-ών, -ών) ἐπινίκιον ἄσμα, κοῦροι νέοι, κ. Ἀχαιῶν παῖδες Ἑλλήνων, νηυσὶν ἐπὶ πρὸς τὰ πλοῖα.—395-404 μῆδομαι σχεδιάζω, ἀεικῆς ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικός, τετραίνω τρουπῶ, ἐν κονίσσαλος ἠγείροντο νέφη κονιορτοῦ, κυάνεος μαῦρος, πίνναμαι πετάννυμαι, κυματίζω, δυσμενέες οἱ πολέμιοι, ἀεικίζομαι 252 αἰκίζω-ομαι, ἀτιμάζω.

367-404. 374 ἐνέπρησε τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσίλαου Π 122.—377 σῆς ὁ Ἀχ. κατὰ τὴν σκύλευσιν τοῦ Ἑ. εἶχε γονυπετήσει ἢ κύψει ἤδη ἐγείρεται.—383 καταλείπουσι μετοικοῦντες εἰς ἄλλον τόπον.—386 ἀκλαυτος ἀθαπτος ὁ Π. ἐθρηνήθη ἤδη Σ 355, ἀλλὰ πλὴν τῆς φυσικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως τοῦ ἄλγους ἐπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ τυπικὴ καὶ ἐπίσημος προᾶξις τοῦ νεκρικοῦ θρήνου, ὡς οὐσιῶδες μέρος τῆς κηδείας, ὅστις ὄντως ἀκολουθεῖ Ψ 9-16.—389 καταλήθονται ἐν Ἀΐδου αἱ ψυχαὶ ἐστεροῦντο τελείως συνειδήσεως· πίνουσαι ὅμως αἷμα ἀνεκτῶντο πρὸς καιρὸν συνείδησιν καὶ μνήμην.—397 βοέους ἱμάντας οἱ ὕστερον ἐπλάσαν ὅτι ἐσύρθη διὰ τοῦ ζωιτήρος τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς καὶ περὶ τοῦ Αἴαντος ὅτι ἠτύοκτόνησε διὰ τοῦ ξίφους τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἑ. μετὰ τὴν ἐν Η γενομένην μονομαχίαν τῶν δύο ἡρώων.—398 κάρη τὸ πῶμα ἐσύρετο πρηνές· πλὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος μέρος θὰ ἐσύρετο κατὰ γῆς, διότι τὰ ἄρματα ἦσαν ταπεινά.—400 Ὁ Ἀχ. αὐτὸς ἡνιοχεῖ, διότι τὰ σκύλα τεθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρματος δὲν εἶχον ἀφήσει χῶρον διὰ τὸν ἡνιοχόν.—Τί αἰσθάνονται οἱ Ἀχ. βλέποντες νεκρὸν τὸν Ἑ.; διὰ τί νύσσουσιν αὐτόν; τί ἀποτελεῖ τὸ κάλλιστον ἐγκώμιον τοῦ ἀτυχήσαντος ἀντιπάλου; διὰ τί ὁ Ἀχ. δὲν προσβάλλει εὐθὺς τὴν πόλιν; διὰ τῆς ἀγαμνήσεως τοῦ φίλου τί κερδαίνομεν ὑπὲρ τοῦ Ἀχ. μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα; τί δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πῶς τὴν ὁμὴν διαγωγὴν τοῦ Ἀχ. πρὸς τὸν νεκρόν;

405-11 καλύπτει κ. κρήδεμνον τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, λιπαρὴ στιλπνὴ ὡς λινὴ, κώκυσε μάλα μέγα ἐξέβαλε γοερώτατον θρήνον, λαοὶ οἱ πολῖται, οἱ ἄνθρωποι, ἐναλίγκιος ὅμοιος, τῷ οὐδ-διασαφούμενον διὰ τοῦ ὡς εἰ, ὀφρυόεσσα ἡ πλήρης ὀφρῶν, γηλόφων, σμήχω καίω, ἀφανίζω, κατ' ἄκρης ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἕως κάτω, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.—412-5 ἔχον κατώρθωνον νὰ συγκαταήσωσι, ἀσχαλάω κ. ἀσχάλλω ἀδμονῶ, μεμαῶτα αἰτιολ. εἰς τὴν ἡγουμένην, κόπρος βόρορος, ἀκαθαρσίαι, ἐξονομακλήδην ὀνομασί.—416-23 σχεσθε (κρατήθητε) παύσατε, κηδεμένοι περ

παρ' ὅλον σας τὸν πόνον καὶ τὴν συμπαθειαν, *λίσσωμ'* θέλω νὰ παρακαλέσω, ἀφήσατέ με νά' τῆς ὑποτ. προηγοῦνται προστκ. ὡς ἐν τοῖς φέρε, *ἄγε ἴδι.. σκεπώμεθα, ἀτάσθαλος* (ἄτη) ἀνόσιος, *δβριμοεργός* κακοῦργος, *αἱ κέ ποθ' (ι)* μήπως ἴσως, *καὶ* τῷ γε, *νὺ* ἴσως, *τέτυκται* ὑπάρχει, *τοιόσδε* τοιαύτης ἡλικίας, *περὶ πάντων* ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, *ἄλγε* ἔδηκεν ἐπότισε πικρίας, *τηλεθάων* (θάλλω-λέθω) εὐθαλής, ἀκμαῖος.—424-9 *ἀχνύμενός περ* παρ' ὅλον μου τὸν πόνον, *ὥς ἐνδός* ὅσον δι' ἓνα, *ἄχος δὲν* ὁ πικρὸς πόνος, *οὗ* γεν. ἀντικ., *καταοίσεται* θὰ μὲ καταβιβάσῃ, *τῷ* Ο 745, *δυο-ά-μυρος* (σμέρ-, μόρος) δύσμοιρος.—430-6 *ἀδινδός* Σ 316', *βέ(ι)ομαι* Π 852 μέλλω νὰ ζήσω, πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζῶ, *σεῖ' ἀπο* μακρὰν σοῦ, *εὐχολή* χάρις, ἀγλάισμα, *δνηαρ* (δνήνημι) ὄφελος, παρηγορία, *δηδέχατο* ὑπρστκ. τοῦ *δέχομαι* δεξιοῦμαι: ἐδεξιοῦντο, 435, *καὶ* 435 δεικνύει τὴν συμφωνίαν μεταξὺ τῆς αἰτιολογουμένης καὶ αἰτιολογούσης προτάσεως: διότι καὶ πράγματι.

403-36. 405 ἡ μήτηρ ἔτι ἱσταμένη ἐπὶ τοῦ πύργου.—**406** *καλύπτρη* τεμάχιον ὑφάσματος καλύπτρον τὴν κεφαλὴν πλήν τοῦ προσώπου καὶ κατερχόμενον ὀπισθεν ἐπὶ τοῦ νώτου καὶ τῶν ὤμων, ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἑκκλησίᾳ.—**411** *ὀφρυνέσσα* πρὸ τῆς πόλεως ὄντως ὑπῆρχε σειρὰ λόφων, ἡ Καλλικολώνη, ὁ Ἴλου ἢ Αἰσυήτου τύμβος κλπ.—**413** *ἐξελθεῖν* ὁ Πρ. εἶχε καταβῆ ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλην οἱ πολῖται προσεπάθουν νὰ κρατήσωσιν αὐτόν.—**530** *Ἐκάβη* αὐτὴ μένουσα ἐπὶ τοῦ πύργου.—*Πῶς περιγράφει ὁ Ὁμ. τὸ ἐν Τροίᾳ πένθος;* διὰ τί ἡ μήτηρ δὲν λιποθυμῇ ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς;

437-46 *οὐπω τι* οὐδεμίαν ἀκόμη πληροφορίαν εἶχε λάβει περὶ τοῦ Ἑ., *ἐτήτυμος* (ἐτυμος, εἰμὶ) ἀξιόπιστος, *ὅττι ῥα* ὅτι ἀκριβῶς, πράγματι, ὅπως καὶ συνέβη, *ἀλλὰ* ἡ ἀντίθεσις ἔδει νὰ ἔχη: ἀλλ' ἐφαντάζετο ὅτι καὶ ὁ Ἑ. εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντὶ τούτου ἀκολουθοῦσιν αἱ πράξεις αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, *μυχῷ δόμου* ἐν τῷ θαλάμῳ τῷ εὐρισκομένῳ ἐν τῷ βάθει τοῦ οἴκου, *δίπλαξ* (χλαῖνα) διπλοῖς, χλαῖνα φοροουμένη διπλῇ, *ἐν ἔπασσεν* ἐνύφαινεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *θρόνα* οὐ. ἄνθη ἢ φυτά, *τρίπους* λέβης μετὰ τρίποδος, *ὄφρα πέλοιτο* διὰ νὰ ὑπάρχη . . , διὰ νὰ εὕρῃ ὁ Ἑ., *νηπίη* ἄχ! ποῦ νὰ τὸ ἐγνώριζε!, *οὐδ' ἐνόησεν* ἀλλὰ δὲν τῇ ἐπῆλθεν ἡ σκέψις ὅτι.—**447-53** *ἐέλιχθη* (ἐλίσσομαι) ἐκλονίσθησαν, ἤρχισαν νὰ τρέμωσιν ὅλα τῆς τὰ μέλη, *κερκίς* ἡ σπάθη ἢ ἡ σαῖττα, *δμωή* ἡ δούλη, ἡ θεράπαινα, *ὄψ* (νοχ) θ. φωνή, *ἐκυρῇ* θ. πενθερά, *πάλλεται* . . μέσα δὲ εἰς τὰ στήθη ἐμοῦ

τῆς ἰδίας ἡ καρδιά μου πάλλεται τόσον ἰσχυρῶς ὥς νὰ ἤθελε νὰ πετα-
 χθῇ ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα, **νέρθε** κάτω, **πῆγνυται** παγώνουν, **δὴ** ἀσφα-
 λῶς. — **454-9 οὐδας** οὐς, : ἂν νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ μὴ ἀκούσω τὴν ἀπαι-
 σίαν εἶδῃσιν (κούφια ἢ ὥρα ποὺ τ' ἀκούει), **δὴ** ἤδη, **δίομαι** διώκω,
θρασὺς παρὰτολμος, ῥυποκίνδυνος, **ἀποτμήγω** ἀποχωρίζω, **ἀρηνο-
 ρίη** (ἀρήνωρ (ἄγαν-ἀνήρ) ἀνδρείος) ἀνδρεία, **ἀλεγεινὸς** φαρμακερός,
ἔχεσκε ἐλήθρου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, **εἶκων**... πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρῶν
 εἰς τὴν ὁρμὴν του. — **460-5 μαινάδες** αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου,
 αἵτινες ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῶν ὁμοιάζον πρὸς μαινομένας, **παλ-
 λομένη κραδίην** μὲ ἰσχυροὺς καρδιακοὺς παλμούς, **παπταίνω** περι-
 σκοπῶ ἔμφοβος, **ἀκηδέστως** ἀφροντίστως, ἀσπλάγχχνως. — **466-74
 νῦξ** σκοτοδίνη, **ἀπὸ καπύω** (καπ-νός) ἐκπνέω, **δέσματα** κεφολόδε-
 σμοι, **σιγαλόεις** (sig-num) κατάστικτος, **ἄμπυξ** θ. διάδημα, πιθα-
 νῶς χρουσοῦν, περιθέον τὴν κόμην, ὥς αἱ ταινίαι, ἃς φέρουσι περὶ
 τὴν κόμην αἱ μαθήτορες κατὰ τὰς ἐπιδείξεις αὐτῶν ἐν τῷ Σταδίῳ,
κεκρύφαλος ἄ. ἀμφίβληστρον τῆς κόμης, πλεκτὸς θύλακος (ὥς πλε-
 κτὴ σκούφια), ἐν ᾧ ἐκλείετο ἡ κόμη, **πλεκτὴ ἀναδέσμη** πλεκτὴ ται-
 νία, διερχομένη ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ συνέχουσα τὸ κορήδεμνον ἐπὶ
 τῆς κεφαλῆς, ὥς ὁ ὄχευς τὴν κόρυν (ἧ : πλεκτὴ ταινία περιελισσο-
 μένη περὶ τὸν κεκρύφαλον πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ), **χρυσή** διὰ τὰ
 χρυσαῖα αὐτῆς κοσμήματα, **ἔδνα** δῶρα διδόμενα πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ
 τοῦ μνηστῆρος εἰς τοὺς γονεῖς τῆς μνηστῆς, **γαλόως** θ., ἄττ.,
 γάλως, ἀνδραδέλφη, **εἰνάτηρ** θ. συννυφάδα, **ἄλις** ἀρεκαί, πυκναί,
εἶχον ἐκράτουν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἵνα ἀνορθώσουν, **ἀνύξομαι** τρο-
 μάζω : τεταραγμένην μέχρι θανάτου. — **475-81 ἄμπνυτο** ἀνέπνευσε,
ἐς φρένα θ. ἄ. ἡ ψυχὴ ἐπανῆλθεν, ἡ Ἄν. συνῆλθεν εἰς τὰς αἰσθή-
 σεις τῆς, **ἀμβλήδην** (ἀναβάλλω) γοερῶς, **γείνομαι** γεννῶμαι, **ἰῆ
 αἶσῃ** μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν, **Πλάκος** ὄρος, ὑλῆεις δασώδης, **τυτθὸς**
 μικρός, ἐνταῦθα δικατάλ. — **482-6 κεύθεα** (κεύθω) κευθμῶνες,
 ἄδυτα, **νήπιος αὐτῶς** ἀκόμη τόσον μικρός. — **487-91 τούτῳ γε**
 εἰς τὸ δυστυχὲς αὐτὸ πλάσμα, **πόνος καὶ κῆδε** ὅ, βάσανα καὶ θλίψεις,
ἦμαρ ὁ. ἡ ἡμέρα τῆς ὁρφανίας, **παναφῆλιξ** ἐστερημένος ὅλων τῶν
 ὀμηλίκων, κτγρ., **ὑπεμνήμυκε** (ἐκ τοῦ ὑπ-ημύω) ἔχει κλίνει, κρε-
 μάσει τὴν κεφαλὴν κάτω, **πάντα** εἰς ὅλα, πάντοτε. — **492-5
 δεύομαι** δέομαι : ἐνδεής, ἐπαιτῶν, **ἄνεισι** ἀνέροχεται εἰς τοὺς ἐφ'
 ὑψηλοῦ ἐκτισμένους οἴκους τῶν, **τῶν δὲ** ἐκ τοῦ τίς, **ἐλεησάντων**
 ἐὰν μὲν αἰσθανθῶσι συμπάθειάν τινα, ἢ ἀντίθ. ἐν 496, **ἐπέσχευ**
 γνωμ., **κοτύλη** ποτήριον, **τυτθὸν** πρὸς στιγμὴν, **διαίνω** βρέχω,
ὑπερῶη οὐρανίσκος. — **496-501 ἀμφιθαλὲς** παῖς, οὗ ζῶσιν ἀμ-

φότεροι οἱ γονεῖς, *στυφελίζω* ἀπωθῶ βιαίως, *δαιτὺς* θ. συμπόσιον, *πεπληγῶς* ὁ ἀναδιπλ. τὴν ἐπανάληψιν κτυπημάτων, *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *ὄνειδέιος* (ὄνειδεις) ὕβριστικός, *ἔρρε* κορηνίσου, *οὕτως* ὅπως εἶσαι, εὐθύς, *μεταδαινύται* συμποσιάζει μεταξύ, *ἀνεισι* ἐπιστρέφει, *δημὸς* ἁ. λίπος.—502-4 *νηπιαχεύων* παίζων ὅπως τὰ μικρά, *λέκτρον* ἡ κλίνη, *ἀγκαλίδες* ἀγκάλαι, *τιθήνη* τροφός, *θάλαα* οὐ. (ἔξ ἐπιθ. *θάλυσ-εια*) νόστιμα πράγματα, γλυκύσματα.—505-7 *ὄν...* ὅπως ἐπονομάζουσι. — 508-15 *κορωνίδες* Ο 597, *εὐλή* σκόληξ, *αἰόλος* εὐλύγιστος, *οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος* παρὰθ. πράγματα ἄχρηστα διὰ σέ (ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ), ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ διαλαλήσουν Τρ. καὶ Τρ., ὡς τιμητικὴν ἀναμνηστικὴν ἑορτήν.

437-515. 440 *μυχῷ δόμου* καὶ διὰ τοῦτο ἦτο δύσκολον νὰ ἀκούσῃ τι· διότι ὡς *μυχὸς δόμου* νοητέος ὁ θάλαμος τῶν γυναικῶν, ὁ κείμενος εἰς τὸ βάθος τοῦ μεγάρου ἢ ὀπισθεν αὐτοῦ, Γ 125 ἐν τέλει.—460 *Μαινάδες* καὶ Θυιάδες καὶ Βάκχαι αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου.—467 *ἐκάπυσεν* ἐν τῇ λιποθυμίᾳ ἡ ψυχὴ καταλείπουσα ἐπὶ τινα χρόνον τὸ σῶμα ἐπιστρέφει πάλιν εἰς αὐτό.—479 Ἡ *Θήβη-αι* πρωτ. τῶν Κιλικίων, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δασώδους ὄρους Πλάκου ἐν Μυσίᾳ, παραφυάδος τῆς Ἰδης, Ζ 396.—486 *οὔτε σοὶ οὔτος* γηροκομῶν, ἀποδίδων τὰ τροφεῖα.—489 *ἀρούρας* τέμενος βασιλῆιον, κτῆμα δοθὲν ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὸν Ἔ., Ζ 193.—501 *μυελὸν* διὰ τὴν ἔλλειψιν ὀδόντων· ὅτι ὁ μυελὸς ἦτο καθ' ὅλου ἀσπασιωτάτη τροφή, μαρτυροῦσι τὰ ἐν σπηλαίοις καὶ ἐν σωροῖς εὐρεθέντα πλεῖστα ἐσχισμένα ὀστᾶ καὶ κρανία, ἔξ ὧν θραυομένων ἀφηρεῖτο ὁ μυελὸς τρωγόμενος, διότι ἴσως καὶ ἐπιστενέτο ὅτι αὕτη ἡ ἔδρα τῆς ῥώμης τρωγομένη μετέδιδεν ἐξαισίαν ῥώμῃ.—506 Τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου εἶχε δοθῇ ὑπὸ τῶν Τρώων πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς, ὅστις εἶχεν ὀνομάσει αὐτὸ Σκαμάνδριον, Ζ 402.—511 *λεπτὰ* ὡς λινᾶ, δι' ὧν συνήθιζον νὰ περιτυλίσσωσι τοὺς νεκρούς.—512 *καταφλέγω* κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν προομηθεῖσις χρόνοις συνήθειαν νὰ συγκαίωσιν ἢ συνθάπτωσι μετὰ τοῦ νεκροῦ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐκεῖνῳ προσφιλὲς ἐν τῷ βίῳ, ἵνα χρησιμοποιῇ αὐτὰ ὁ νεκρὸς καὶ μετὰ θάνατον, Ζ 418.—513 ἐγκείμεαι ἐπὶ φερέτρῳ καὶ πυρᾶς ἐνδεδυμένος αὐτά.—Ἴνα ὁ Ὅμ. ἐξάρῃ τὸ ἄλλος τῆς συζύγου, τί ἐπραξεν ἐν τῇ παραστάσει τοῦ τῶν γονέων; διὰ τί δὲν παρέστησε τὴν Ἀνδρομ. ἐπὶ τοῦ τείχους; τί ἐπιδιώκει διὰ τοῦ λοντρουῦ; πῶς ἐξετύλιξε τὴν τραγικὴν διαίσθησιν; διὰ τί ἡ Ἀνδρ. ἀποβάλλει τὸν κόσμον τῆς κεφαλῆς καὶ λιποθυμεῖ; διὰ τί θὰ καύσῃ τὰ ἐνδύματα τοῦ Ἔ. — Ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς ὁραματίας

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

6-11 ἐρίηρος-ες (ἐρι-ἄρ-(ἄραρίσκω)) πιστός, ἀφωσιωμένος, ἐμοὶ κτητ. ἀντων., ἐταῖροι συμμαχηταί, ἄνδρες, δὴ δά, δ τό, γέρας κτηρ. ἐνδειξεις τιμῆς πρὸς τοὺς, **τέρπομαι** χορταίνω, **δορπέω** (δόρπον δειπνον) μέλ. — 12-6 ἕμερος πόθος, ὄρεξις, **δεύομαι** βρέχομαι, **τοῖον** τόσον γενναῖον καὶ ἀγαθόν, **μήστωρ** Π 759. — 17-23 **καὶ εἰν** Ἀ. δ. καὶ μέσα εἰς τὸν ἀγέλαστον, ἄχαριν ἄδην, **τελέω** ἐνεστ., **ὕφίσταμαι** ὑπισχνοῦμαι, **δάσασθαι** (δαίομαι) ὤμα (κρέα) νὰ τὸν σπαράξωσιν ὠμόν, **ἀποδειροτομέω** (δειρὴ-δέρη) ἀποκεφαλίζω. — 24-9 **μήδομαι** σχεδιάζω, παρασκευάζω, **ἄεικῆς** ἐπαίσχυντος, ἐπονείδιστος, **λέχεα** φέρετρον, **έντεα** τεύχεα, **ὕψηλῆς** 2 ὁ ὑψηλά, με ἀνατεταμένην τὴν κεφαλὴν χρεμετίζων. — 29-34 **δαίνυνμι** ἐστιῶ, **τάφος** περιδείπνον, **μενοεικῆς** (σύμφωνος πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, **ἀργός** (λευκός) ταχὺς ἢ στυλινός, **ὄρεχθέω** κ. **δοχθέω** λ. π. ῥογχάζω, περὶ τῶν σφαζομένων ζώων, **σίδηρος** σιδηρεῖ μάχαιρα, **μηκὰς** κ. **μηκῶμαι** βελάζω, ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν, **ἀργιόδους** λευκόδους, **θαλέθοντες** (θάλλω) **ἄλοιφῃ** σκεπασμένοι ἀπὸ λίπος, παχύτατοι, **εὖω** (υἱο) ψήνω, **κοτυλήρυτος** (κοτύλη ἀρυνόμενος) ἄφθονος: ποταμηδόν.

Τὰ γεγονότα τῆς Ψ 1-257 πληροῦσι τὸ λοιπὸν τῆς 27. ἡμέρας, τὴν 28. καὶ τὴν πρωίαν τῆς 29. τῆς Ἰλιάδος.

1-34. 9 κλαίωμεν νοεῖται ὁ ἐπίσημος θοῆνος, X 386. — **13 περὶ νεκρὸν** τὸ πτώμα ἔκειτο ἐν τῇ σκηνῇ T 211, ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῇ οὔτε ἐν τῇ αὐτῇ ἦτο δυνατόν οἱ Μυρμ. τρεῖς νὰ περιέλθωσι μετὰ τῶν ἄρμάτων τὸν νεκρόν· ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀχ. ἐξήγαγε τὸ πτώμα εἰς χῶρον ἐλεύθερον παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς σκηνὰς τῶν Μυρμ., ὅπερ ὁ ποιητὴς κατὰ τὸ σιωπώμενον παρέλιπε νὰ δηλώσῃ. — **14 Θέτις** ὁ ποιητὴς προὔποθέτει τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς Ἀοράτου εἰς τοὺς Μυρμ. — **20 πάροιθεν ὑπέστην** Σ 334, X 354. — **29 τάφον δαίνυν** ὡς γίνεταί καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον ἐπὶ σειρὰν ἐσπερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν πενθούντων ὑπὸ τῶν συγγενῶν (παρηγοριαί) τῶν δειπνῶν τούτων ἐπιστεύετο ὅτι μετείχε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, διατιθεμένη ἐκ τῆς εὐωχίας εὐμενῶς πρὸς τοὺς ζῶντας. — **30 σίδηρος** Σ 34.

35-7 παρπεύθω μεταπειθῶ, **σπουδῇ** μετὰ πολλῆς δυσκολίας, **χωόμενον κῆρ** ἔχοντα ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν βαρὺν πόνον διὰ τόν. — **38-41 ἔξον** μεικτ. ἄορ., **λιγύφθογγος** ὀξύφωνος, **τρίπους** λέβης

μετὰ τρίποδος, εἰ π. πλ. ἐρ., βρότος Σ 345 τοὺς ῥύπους τοῦ μαύρου αἵματος.—42-7 στερεῶς ἐπιμόνωνς, ἄσσον ἰκέσθαι νὰ ἐγγίῃ λουτρὸν τὴν κεφαλὴν μου, χέω σῆμα κατασκευάζω τύμβον χύνων χῶμα, δεύτερον διὰ δευτέραν, ἄλλην φορὰν, ὧδε τοιοῦτον, ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὡς τὸ τωρινόν.—48-53 πειθώμεθα ἅς συμμορφωθῶμεν, στυγερός μισητός, κρουρός, ὕλη ξύλα, ἀξέμεναι μεικτ. ἀορ., ἐπιεικὲς εἶναι καθιερωμένον, νέεσθαι νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς προῆλθε, καὶ εἰς τοὺς χθονίους (πρβλ. γῇ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει), ἡερόεις (ἄηρ ὁμίχλη) ὁμιχλώδης, σκοτεινός, θᾶσσον ὡς τάχιστα, ἔργα τὰ πολεμικά.—54-8 μάλα ἀμέσως, προθύμως, ἐσσυμένως μετὰ σπουδῆς, ἐφοπλίζω παρασκευάζω, δαίνυνμαι εὐωχοῦμαι, τρώγω, δεύομαι δέομαι, εἶση (πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, ἔρος ἔρω, ἐξ ἔντο, ἐξίεμαι, ἀπέβαλον τὴν ὄρεξιν, ἐχόρτασαν, κακκείω κατακείω, ἐφετ. τοῦ κατάκειμαι, : ἐπιθυμοῦντες νὰ κατακλιθῶσι.

33-38. 46 κείρασθαι κόμην σημεῖον πένθους (παρ' ἡμῖν ἀντιστρόφως)· ἐν παλαιοτάτοις χρόνοις πολλοὶ τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος ἐσφαγιάζοντο κατὰ τὴν ταφὴν, ἵνα συνακολουθήσωσι τὸν νεκρὸν εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἡμερουμένων τῶν ἡθῶν οἱ ἐπιζῶντες ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς προσέφερον ἀποκείροντες τὴν ἰδίαν κόμην, συμβολίζουσιν τὴν ζωὴν, δηλοῦντες ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν καθασίουν πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ· τὸ ἔθος ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, Πέρσαις (Μασίστιος), Οὐνοῖς, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ἔτι παρὰ πολλοῖς λαοῖς.—48 πειθώμεθα δαιτὶ νῦν τὸ πρῶτον θὰ φάγῃ ὁ Ἀχ., ἐν τῷ μεταξὺ τονωθείς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος T 352-5.—55 ἕκαστοι οἱ ἡγεμόνες οἱ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγαμ. (ἀλλ' ἢ παράστασις εἶναι ἀσαφής).—Μετά τὴν τρομερὰν ἐκδίκεσιν ποῦ στρέφεται ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συνιστῶσι λουτρὸν;

59-67 θῖς T 40, πολύφλοισβος πολυτάραχος, καθαρῶ σκηνῶν καὶ νεῶν, κλύζω κτυπῶ, σπῶ, περιβρέχω, ἡῖων θ. ἀκτῇ, εὔτε ἀκριβῶς ὅτε, λύων διαλύων, μελεδήματα (μέλειν) μέριμναι, ἥδυμος ἡδύς, ἡνεμόεις ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, ἐέικτο ἐφκει, περὶ ἐστο ἡμφίεστο, τοῖα ὅμοια (πρὸς ἃ ἔφερε ζῶν).—68-74 λελασμένος ἐπλε' ἐλησιμόνησας, μὲν ὅμως, ἀκηδέω εἶμαι ἀδιάφορος, Ἀίδαο τοῦ δόμου τοῦ Ἄιδου, ἔργω εἴργω, εἶδωλα σκιαί, καμόντων (τῶν ἀποσπαθρωθέντων ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς καὶ) ἀποθανόντων, ὑπὲρ ποταμοῖ' (νὰ περάσω) πέραν τοῦ ποταμοῦ (Στυγός), μίσγεσθαι νᾶναστραφῶ μὲ αὐτάς, αὐτως οὕτως, γυρίζων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλάομαι πλανῶμαι, ἀνὰ δῶ κατὰ μῆκος τοῦ δόμου, ἐπάνω καὶ κάτω πρὸ

τοῦ.—**75-81** *ὀλοφύρομαι* μετὰ δακρύων σὲ ἱκετεύω, *νίσσομαι* ἐπιστρέφω, μέλ. *νίσσομαι*, *λαγχάνω* *τινά τινος* καθιστῶ τινα μέτοχόν τινος: καύσητε, *μὲν* ἀλήθεια, *κῆρ* βάσκανος μοῖρα, *ἀμφιχάσκω* καταπίνω, ἀφαρπάζω μετὰ στόματος ἀδηφάγου, *λάχε με* μοῖ ἔλαχε, *γαινόμενόν περ* κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς γεννήσεώς μου, *εὐηφενῆς* (ἄφενος, ορ-es, πλούτος) πλούσιος.—**82-91** *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, *τράφομεν* ἀμτβ. ἐτράφημεν, *ὑμέτερόνδε* (δῶ), *ἀνδροκτασίη* φόνος, *νήπιος* ἐν τῇ ἀνοησίᾳ μου, *ἐνδυκῶς* ἐπιμελῶς, *θεράπων* ὑπασπιστής, *σορὸς* θ. ἡ νεκρική λάρναξ, *ὁμός* ὁ αὐτός.—**93-8** *ἡθεῖος* προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον: φιλτάτη μου ψυχῇ, *αὐτὰρ* (αὐτε ἄρα) λοιπὸν τὸ κατ' ἐμέ, *ἀμφιβαλόντε* (χεῖρε) περιπτυχθέντες, *μίνυνθά περ* ἔστω καὶ δι' ὀλίγον μόνον χρόνον, *τεταρπώμεσθα* ἅς χορτάσωμεν.—**99-102** *ὠρέξατο* ἤπλωσε τὰς χεῖράς του, *τετριγυῖα* τρίζουσα, τερετίζουσα (ὡς νυκτερις ἢ πτηνόν), *ἀνόρουσεν* ἀνετινάχθη ἐκ τοῦ ὕπνου, *ταφών*, πρkm. *πέθηπα*, (θαμβ-) ἐμβρόντητος, *συμπλαταγῶ* συγκρούω τὰς χεῖρας, *ὀλοφυνδὸς* θρηνώδης, γοερός.—**103-10** *ὦ πόποι* περιέρχον!, *ἧ ῥα* ἀλήθεια λοιπόν, *ψυχὴ τις* εἶδος τι ψυχῆς καὶ ὁμοίωμα, *φρένες* ζωικὴ δύναμις, *μ' μοι*, *ἔικτο* ἐφκει, *θέσκελος* θεσπέσιος: καταπληκτικῶς, *ὕφ'...* ὥρσε προεκάλεσε (διὰ τῆς ἀνακρινώσεως), *ἐλεεινὸς* πολὺκλαυστος.

39-110. *60* πολέσι μετὰ *M.* προϋποτίθεται ὅτι ἔληξε τὸ περιδεῖπνον τοῦ Ἀχ., οὗ αἱ προπαρασκευαὶ μόνον περιεγράφησαν· οἱ Μυρμ. ἐκοιμήθησαν περὶ τὸν νεκρὸν ὥς φρουρὰ αὐτοῦ 109-10. Ἐνταῦθα δηλοῦται σαφέστερον ὁ τόπος, ὅπου ἐγένετο 13 ἡ περιέλασις τῶν *M.* καὶ τὸ περιδεῖπνον.—**64** *προτὶ Ἴλιον* νοεῖ τὸν τετραπλοῦν περιδρομον τῆς πόλεως κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ Ἑ.—**66.** Ἡ ψυχὴ τοῦ Π. ἐμφανίζεται ὥς συνήθως ἐμφανίζονται αἱ μορφαὶ τῶν ζώντων ἐν τοῖς ὀνείροις, πιστὸν ἀπείκασμα τοῦ σώματος, εἰδωλον αὐτοῦ· οὕτως ἐν τῇ Νεκυίᾳ ὁ Τειρεσίης φέρει σκῆπτρον, ὃ Ἡρακλῆς τόξον· πλὴν τούτου ἡ ψυχὴ τοῦ Π. νοεῖ καὶ αἰσθάνεται, ἐν ᾧ παρ' Ὀμήρῳ συνήθως ἡ ψυχὴ χωριζομένη τοῦ σώματος εἶναι σκιῶδες εἰδωλον (ἀμνηνὸν κάρηγον) ἄνευ ζωτικῆς καὶ νοητικῆς δυνάμεως, ἄνευ συνειδήσεως· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητῆς παρέχει ἀρχαιότερας περὶ ψυχῆς δοξασίας ἀπὸ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐλατρεῦοντο αἱ ψυχαὶ (οἱ πρόγονοι) ἐν τῇ πίστει ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἠδύναντο νὰ ὠφελήσωσιν ἢ βλάψωσι τοὺς ἐπιζῶντας, παρὰ κολουθοῦσαι τὴν ἐν τῇ γῇ κίνησιν, Z 178 ἐν τέλει.—**70** *θανόντος* (ἀκηδεῖς) ἀμελῶν τῶν ὀφειλομένων τῷ νεκρῷ ὑποχρεώσεων· μὴ ὑφι-

σταμένης ἐφ' Ὅμηρου τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν αἱ ἐπικήδειοι τιμαὶ προήρχοντο ἀπλῶς ἐξ εὐσεβείας τῶν ζώντων, ἦσαν μαρτύριον τοῦ ἄλλους αὐτῶν καὶ δεῖγμα τιμῆς. — **72** *ἔργουσι* κατὰ τὰς ὁμηρ. δοξασίας ἡ ψυχὴ εὐθὺς χωριζομένη τοῦ σώματος ἀπέρχεται εἰς Ἀϊδου· ἀλλὰ κατὰ τὰς προομηρείους, ἐφ' ὅσον τὸ σκῆνωμα αὐτῆς, τὸ σῶμα, παραμένει ἔτι, ἡ ψυχὴ δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ συντρόφου αὐτῆς, ἀναστρέφεται ἐν τῇ γῇ νοοῦσα καὶ αἰσθανομένη, καὶ μόνον ὅταν καὶ ἀφανισθῇ ὁ σωματικὸς αὐτῆς σύντροφος, λυομένου παντός πλέον συνδέσμου μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης, ἀπέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὸν ᾠδην. — **73** *ὑπὲρ ποταμοῦ* ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ἐκ τῶν ποταμῶν τοῦ Ἀϊδου μόνῃ ἡ Στύξ. — **88** *οὐκ ἐθέλων* καὶ ὁ ἀκούσιος φόνος ἐτιμωρεῖτο τὸ πάλαι ὥς καὶ ὁ ἐκούσιος, μὴ γινογένης οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ αὐτῶν. — **90** *θεράπων* εὐγενὴς νέος προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγεμόνος ἐν τε πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, τιμητικὸς τίτλος, Α 321· τοιοῦτοι καὶ ὁ Αὐτομέδων καὶ ὁ Ἀλκιμος. — **91** *Ἀῖ σοροὶ* ἢ λάρνακες ἦσαν ὕστερον κυπαρίσσοι (ἀσφαλῶς ἐν Ἀθήναις)· οἱ τεχνῖται *σοροπηγοί*. — **94** *ἡθελίη* ἐκ τῆς λ. εἰκάζομεν ὅτι ὁ Π. ἦτο πρεσβύτερος τοῦ Ἀχ. — **101** *τετριγυῖα* διότι καὶ ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ἀσθενὲς ἀπεικασμα τῆς φωνῆς τοῦ ζώντος, ὅξεϊα ὥς τῶν νυκτερίδων ἢ τῶν πτηνῶν, πρὸς ἃ ἀπεικάζετο ἡ ψυχὴ. — **104** *φρένες* ἡ ψυχὴ, ἂν καὶ εἶχε συνείδησιν, αἰσθανομένη καὶ νοοῦσα, ὅμως οὐδεμίαν ζωτικὴν δύναμιν εἶχε, οὐδὲν τὸ σωματικόν, διότι οἱ βραχίονες τοῦ Ἀχ. ἐκτεινόμενοι οὐδὲν συλλαμβάνουσι. — *Διὰ τί ἤλθεν ὁ ὕπνος εἰς τὸν ἦρωα; ἔάν ἡ ταφὴ κατὰ τοὺς ὁμηρ. χρόνους εἶναι ἀπλῶς δεῖγμα τιμῆς τῶν ζώντων πρὸς τοὺς ἀποθανόντας, τί ἐπιδιώκει ὁ Ὅμ. διὰ τοῦ ὀνείρου; διὰ τί ὁ Ἀχ. ἀποκρίνεται δι' ὀλίγων;*

110-3 *κρείων* βασιλεὺς, *οὔρεϋς* ὄρεϋς, ἡμίονος, *πάντοθεν* ἐκ κ. εἰς τὸ ὥτρουε, *ἐπὶ ὀρώρει* ἐπόπτῃς ἦτο (ὀρ-ῶρ-, οὔρος ἐπόπτῃς, ὀρῶ, ὥρα), *ἀγαπήνωρ* (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας ἢ τὴν ἡγορήν) ἀνδρεῖος. — **114-20** *σειρὰ* (εἶρω, sero) σχοινίον, *ἄναντα* πρὸς τὰ ἄνω, *κάταντα* πρὸς τὰ κάτω, *πάραντα* ἐγκαρσίως, *δόχμια* (δοχμὸς-ιος πλάγιος) διαγωνίως, *λοξά, προσέβαν* ἀνέβησαν, *κνημὸς* ἅ. κλιτύς, *πολυπῖδαξ* πολὺνδρος, *ταναήκης* (ταναὸς-ἀκῆ) μακρόστομος, *κυνπέουσαι* μετὰ πατάγου. — **120-8** *διαπλήσσω* διασχίζω, ἡ κόπτω ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, καθαρίζω, *ἐκδεον* ἐδεονον διὰ σχοινίων τὴν μίαν ἄκρην ἐκ τῶν ἡμιόνων, ὥστε ἡ ἄλλη νὰ σύρῃται ὀπισθεν, *δατέομαι* διασχίζω (διὰ τῶν ὀπλῶν), *ἐ(έ)λδομαι* (Fehl-, vel-le) ἐπιθυμῶ· βιαστικά, *πεδίλοιο* ἐν τῇ πεδιάδι, *ῥωπήιον*

(δῶν θ. θάμνος) τόπος θαμνώδης, ῥωπειὸν (ῥωπογράφος): διὰ μέσου τῶν, **φιτρὸς** ἅ. (φῖτυ, φιτύω) στέλεχος, κλάδος, **ἐπισχερῶ** ἐφεξῆς, **κατὰ** σειρὰν, **φράσσαστο** εἶχεν ὑπ' ὅψει του, εἶχεν ἀποφασίσει (νὰ ἐγείρῃ), **ἤριον** τάφος, **παρακάμβαλον** ἔρριψαν κάτω παρὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, **ἦατο** ἦντο, ἐκάθηντο, ἔμενον, **αὐθι** αὐτόθι.

110-28. 113 Προεκρίθη ὁ **Μηριόνης**, ἵσως διότι ἡ Κρήτη ὄρεινὴ καὶ δενδρόφυτος. — **118** **δρυς** ἡ ἐκλογὴ τοῦ δένδρου ἐγένετο ἐκ λόγων θρησκευτικῶν, διότι ἔθεωρεῖτο παρ' Ἑλλήσι δένδρον ἱερὸν καὶ δὴ καθιερωμένον εἰς τὸν Δία Π 233. — **126** Ὁ ποιητὴς ἐγίνωσκε κοινὸν τάφον τοῦ Ἀχ. καὶ τοῦ Π., ἀλλ' οἱ ἔπειτα δύο ἰδίους τάφους ἐπὶ τοῦ Σιγείου, τὸν μείζονα διὰ τὸν Ἀχ., τὸν μικρὸν διὰ τὸν Π., Πίν. Κ' 1. — *Τί σκοπεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς ὑλοτομίας;*

128-37 **ζώννυμαι** χ. ὁπλίζομαι (προβλ. **θωρήσσεσθαι** κορύσσεσθαι παρ' ἡμῖν: **ζῶσσι**, **ζῶσσι**, **τ' ἄρματά σας**), **νέφος** πεζῶν μαυρὸς σωρὸς τῶν, **καταελύω** (vol-vo) τυλίσσω, περικαλύπτω, **κάρη** Π., **πέμπε** κατευώδωνε. — **138-43** **πέφραδε** ἔδειξεν, **νηέω** σωρεύω, **ἄλλ' ἐνόησεν** ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **τηλεθώσα** (τηλεθάω θάλλω) πλουσία, **κτγρ.**, **ὀχθήσας** μετὰ βαρυθυμίας, **ιδὼν ἐπὶ** ὄψας τὸ βλέμμα ἐπάνω, **οἶνοψ** μελανός. — **144-53** ἄλλως μάτην, **ἡράσατο** ἔταξεν, **ῥέξω** θύω, **ἐκατόμβη** πλουσία θυσία, **ιερεύω** θύω, **ἐνορχα** μὴ εὐνουχισμένα, **θυήεις** (θύος οὐ. θυμίαμα) ἀρωματώδης, **παρ' παρὰ** τὰς ὀχθὰς σου, **αὐτόθι** ἐπὶ τόπου, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδόν), **φέρεσθαι** διὰ νὰ ἀποκομίση μαζί του.

128-53. 137 **πέμπε** κατὰ τὴν δοξασίαν ὅτι ἡ ταφὴ καθίστα δυνατὴν τὴν εἴσοδον τῆς ψυχῆς εἰς τὸν Ἅδην. — **142** **Σπερχειῶ** εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς ὡς **κουροτρόφους** συνήθιζον νάφιερῶσι τὴν κόμην τῶν τέκνων, ἐφήβων γενομένων, ἀντὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ζωῆς αὐτῶν μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης. Ὁ Ἀχ. στρατεύων δὲν εἶχεν ἀτοκεῖρει τὴν κόμην εἰς τὸν Σπ., ὅστις ἀπετέλει τὸ νότιον ὄριον τοῦ κράτους τοῦ Πηλέως, διότι δὲν εἶχεν ἀκόμῃ ἐξέλθει τῆς παιδικῆς ἡλικίας. — **143** **ιδὼν ἐπὶ πόντον** κατευθύνων τὸ βλέμμα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπου ἦτο ὁ Σπ. — **147** **μῆλα** ἵσως ἐνταῦθα νοοῦνται ταῦροι, οἵοι ἐθύοντο εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς καὶ εἰς τὸν Ποσειδῶνα. — **148** **ἐς πηγὰς** ἵνα ἐμβληθῶσιν εἰς αὐτάς, διότι ἐκεῖ ἐπιστεύετο ὅτι κατάρκει ὁ ποταμός περὶ τῆς λατρείας τῶν ποταμῶν Γ 277.

154-60 **ἄνωχθι** προσκτ. τοῦ ἄνωγα, **ὀπλομαι** παρασκευάζω, **πονοῦμαι ἀμφί τι** ἀσχολοῦμαι περὶ τι, **κῆδε(ι)ος** ἀντικείμενον

φροντίδος, περισπούδαστος, *παρὰ* πρὸς τοῦτοις, οἱ τ' ἄγοι καὶ ὅσοι εἶναι ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ.—161-5 εἶσαι Ὁ 729, *κηδεμόνες* οἱ Μυρμ., οἱ ἐπιμεληταὶ τῆς ταφῆς, *ἐνθα καὶ ἐνθα* κατὰ μήκος καὶ πλάτος.—166-76 δέρω ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιποιοῦμαι, ἴφιος εὖρωστος, παχύς, *εἰλίπους* ὁ συστρέφων ἐν τῷ βαδίσματι τοὺς ὀπισθίους πόδας, στρεφίπους, *ἐλιξ* καμπυλόκερως, *δημὸς* ἅ. λίπος, *δρατὸς* (δέρω) ἐκδεδαρμένος, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος, *πρβλ. ἄλειμμα*, *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐριαύχενες* μακρόλαιμοι, ὑψηλόλαιμοι, *τραπεζῆς* X 69, καὶ τῶν, *δειροτομέω* 22.—177-83 πυρὸς μένος δυνατὸν πῦρ, *σιδήρεον* ἀκάθεκτον, *νέμοιο* Π. κατατρώγῃ τὸν Π., *ὀνομαίνω* καλῶ ὀνομασί.—184-91 *ἀμφιπένομαι* περιποιοῦμαι, συγγυρίζω, *ῥοδόεν ἔλαιον* ῥοδέλαιον, *ἀποδρῦφω* ἢ -πιω ἐκδέρω, *ἔσχιζω*, *τῷ δὲ* πρὸς φύλαξιν δὲ τοῦ πτώματος αὐτοῦ, *ἐπεῖχε* κατελάμβανεν, *μένος ἡελίοιο* ὁ καυστικὸς ἥλιος, *σκέλλω* ξηραίνω, *ἀμφὶ περὶ* ὀλόγυρα, *ἴνες* τὰ νεῦρα, *πρὶν* ἀπολυτρωθῇ τὸ πτώμα.

184-91. 155 Παρευρίσκοντο, ἐκτὸς τῶν κομισάντων τὰ ξύλα ἐκ τῆς Ἰδης 128 καὶ τῶν Μυρμιδόνων 129., καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς 156 ἢ τοῦλάχιστον μέγα μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἡγεμόνων 160, ὅπερ νῦν τὸ πρῶτον μανθάνομεν.—163 *κηδεμόνες* οἱ Μυρμιδόνες καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἄλλων λαῶν.—168 *ἐκάλυψε νέκυν* ἵνα διευκολύνῃ τὴν καῦσιν ἐκφλεγομένου τοῦ λίπους —170 *μέλιτος καὶ ἀλείφατος*. ὡς σπονδὰς τοῦ νεκροῦ, ἵνα τρώγῃ ἐκεῖθεν ἡ ψυχὴ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ διατίθεται εὐμενῶς πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας· τὸ μέλι ἐκ τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι ἡγνόουν τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου, I 297.—185 Ἀφροδίτῃ εἶχε δωρήσει εἰς τὴν Ἀνδρομάχην κατὰ τυτὸς γάμους καλύπτραν, ὡς ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν Ἑ. κράνος· ὅθεν ἡ Ἀφροδίτῃ εἶναι εὖνους καὶ προστάτις τοῦ Ἑ.—*Πῶς δεικνυταὶ ὁ Ἀχ. ἐξ ὧν πρᾶττει κατὰ τὴν ταφήν;* διὰ τί ὁ Ὀμ. προλέγει τὴν μέριμναν τῶν θεῶν περὶ τοῦ πτώματος;

192-8 *σεύαίτο καήμεναι* μετὰ σπουδῆς καῖ.—198-203 *ἀκούω*, *δαίνυμαι* εὐχοῦμαι, *εἰλαπίνῃ* συμπόσιον, *δυσσᾶς* (ἄημι) θυελλώδης, *βηλὸς* ἅ. (βαίνειν) κατώφλιον.—204-11 *ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι, *οὐχ ἔδος* δὲν εἶναι καιρὸς νὰ καθίσω, *μεταδαίνυμαι* συνευχοῦμαι (μεταξὺ τῶν ἄλλων θεῶν), *κελαδεινὸς* (κέλ-αδος) θορυβώδης, *ὄρσητε* δώσητε ὄρμην εἰς τὴν πυράν.—212-8 *ὀρέοντο* ὠρυνντο, *ἡχῇ* θεσπεσίῃ μὲ διαβολικὸν πάταγον, *πάροιθεν* τὰ ἐμπροσθεν αὐτῶν, *ἵκανον ἀήμεναι* κατὰ τὸ βῆ ἵεσθαι, ἡλθον διὰ νὰ φυσήσωσι, *πνοιῇ ὑπο λ.* ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συρίζοντος φυσήματος των, *θεσπιδαῆς* Ὁ 597, *ἄμυδις φ.* ἔβαλλον συγχρόνως ἀνερ-

οἰπιζον τὴν φλόγα. — 218-25 ἀφύσσομαι ἀντλῶ, δεύω βρέχω, δασέα (τὸ πτώμα) οὐ παιδός, νυμφίος νεόνυμφος, ἀκαχίζω θλίβω, ἐρπύζων μόλις σύρων τοὺς πόδας του.

192-223. 195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ διότι εἶναι οἱ ἐπικρατέστεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἐκεῖ ἄνεμοι. — 198 Ἴρις, συνήθως ἄγγελος ἀπὸ θεοῦ εἰς θεόν, ἐνταῦθα εἶναι ἄγγελος τοῦ ποιητοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς θεούς. — 206 Ἡ χώρα τῶν Αἰθιοπῶν ἔκειτο ἐν ταῖς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατιαῖς τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ἐπεσκέπτοντο αὐτούς, ἵνα μετὰσχῶσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν, Α 423. Οἱ θεοὶ δὲν εὐρίσκονται παρ' αὐτοῖς, ἀφ' οὗ χθὲς ἦσαν θεαταὶ τῆς μάχης. — 214 πόντον τὸν Θρηϊκίον. — 221 ψυχὴν ἥτις, ἐφ' ὅσον τὸ πτώμα δὲν εἶχεν ἀποτεφρωθῆ, διέτριβε περὶ αὐτό, ἵν' ἀπολαύσῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ. — Τί ἀποπνέει ἡ ὅλη σκηνή; πῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῇ διάθεσιν ἡμῶν; πῶς ἐπανευρίσκομεν τὸν Ἀχ. καὶ πόθεν ἡ μετάπτωσις τῆς διαθέσεως αὐτοῦ;

226-30 ἦμος-τῆμος ὅτε-τότε, Ἥοσφόρος ὁ Ἑωσφόρος, ὁ Αὐγερινός, εἴσι ἐπιτέλλει, φῶς ἐρέων διὰ τὰ προαναγγεῖλη ἀνὰ τὴν γῆν τὰ φωτήματα, κίδναται σκεδάννυται, θύω φουσκῶνω, οἶδμα (οἰδάνω) κύμα: φουσκῶνων ἀπὸ τὰ κύματα. — **231-5** ἐτέρωσε λιασθεῖς (λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι) ἀποσυρθεῖς εἰς τὴν ἄλλην^ν πλευράν, ἐπὶ ὄρουσεν ἐν ἀκαρεῖ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος, ὄμαδος ὁ θόρυβος τῶν φωνῶν, δοῦπος τὰ κτυπήματα τῶν βημάτων. — **236-42** αἶθοψ σπιθηροβολῶν, ὀπόσσον.. εἰς ὅσιν ἔκτασιν ἐξηπλώθη τὸ ὀρητικὸν πῦρ, λέγω συλλέγω, εὖ διαγιγνώσκοντες μετὰ προσοχῆς χωρίζοντες, ἀριφραδῆς εὐδιάκριτος, ἐσχατιῇ εἰς τὰ ἄκρα τῆς πυρᾶς. — **243-4** φιάλη ἄγγειον λεβητοειδές, πλατὺ καὶ ἀβαθές, μετὰ κοίλου πάματος, δίπλαξ διπλοῦς: διπλώνοντες δις διὰ λίπους, Ἄιδι δόμῳ Ἄιδος. — **245-8** πονέομαι κατασκευάζω, πολλὸν μέγαν, ἐπιεικῆς σύμμετρος, τοῖον ἄ. διασαφεῖ διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῆς χειρονομίας τὸ ἐπιεικέα: τόσον δά, ἔπειτα μετὰ τὸν θάνατόν μου, τιθήμεναι προσκτ. κατασκευάσατε σεῖς οἱ Ἀχ., καὶ ἀκόμη εὐρύν., λίπησθε δ. ἐμεῖο ἐπιζήσητε ἐμοῦ, πολυκλήης (κληῖς σκαρδός) πολύκωπος. — **249-57** βαθεῖα ἡ ὑψηλή, ἐννῆς προσηνῆς, γλυκύς, ἀλλέγῳ (ἀναλ.) συλλέγω, λιτὶ λίτα, ἄνευ ὀνομ., σινδῶν, λινοῦν ὕφασμα λεῖον, ἄνευ κεντημάτων, ἐανδός λεπτός, τορνόομαι κυκλοτερεῶς διαγράφω, σημαδεύω γύρω, σῆμα τάφος, προβάλλοντο κατέθεσαν πρὸ τῆς πυρᾶς ὀλόγυρα, εἶθαρ εὐθύς, χυτὴν γαῖαν χυτὸν χῶμα ἐπεσώρευσαν.

226-37. Ἵοσφόρος παρίστατο κατόπιν ὡς περωτὸς παῖς προηγούμενος τῆς Ἡοῦς, κρατῶν δᾶδα εἰς τὴν χεῖρα ἀνημμένην. — **227 ὑπεῖρ ἄλα** ὁ ποιητὴς θὰ κατῴκει οὐχὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τῶν μεσογείων αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τινος τῶν παρ' αὐτὴν νήσων. — **232 οἱ δὲ οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες, οἵτινες 160 εἶχον** μείνει παρὰ τὴν πυράν· ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἀπεμακρύνθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητὴς. **ἀμφ' Ἀτρεΐδωνα** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγ. — **237 αἶθοπι οἶνω** ὁ οἶνος, δι' οὗ θὰ ἐσβέννυτο ἡ πυρά, θὰ ἐχρησιμοποιοεῖτο καὶ ὡς σπονδὴ. — **243 δίπλακι δημῷ** πρὸς ἀποσόβησιν ἀέρος καὶ ὑγρασίας, ἵνα προφυλάξῃ τὰ ὀστᾶ ἀπὸ τελείας διαλύσεως εἰς κόνιν, διότι ἡ ὑδρία δὲν ἔμελλε νὰ ταφῇ εὐθύς, ἀλλὰ θὰ ἐφυλάττετο ἐν τῇ σκηνῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀχ., ὅτε ἀμφοτέρων ἡ κόνις θὰ κατετίθετο ἐν κοινῷ τύμβῳ. Ἐν τῷ νῦν κατασκευαζομένῳ τύμβῳ καλύπτεται μόνον ἡ τέφρα τῶν θυμάτων καὶ ἡ πυρά· οἱ θεμέλιοι λίθοι καταβάλλονται μεγάλοι καὶ ὑψηλοί, ἵνα συνέχωσι τὸ ἐπιρριπτόμενον χῶμα. — **247 Ὁ τύμβος καὶ νῦν γίνεται** εὐρὺς ὡς ἀγόμενος περὶ τὴν ἑκατόμπεδον πυράν· ἀλλ' ὕστερον θὰ εἶναι εὐρύτερος καὶ ὑψηλότερος. — **Διὰ τί ὁ ὕπνος γλυκὺς καταλαμβάνει αὐτόν;** διὰ τί ἀφυπνίζεται εὐθύς μετ' ὀλίγον; πῶς ἐμφανίζεται μετὰ τὸν ὕπνον ἡ ψυχ. διάθεσις αὐτοῦ;

Τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ῥαψωδίας περιγράφει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀχ. τελεσθέντας ἐπιταφίους ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ Π., ἐπιγραφομένους **Ἀθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ**.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

1-12 ἀγών Ο 478 (τόπος συγκεντρώσεως) συγκέντρωσις, μέδομαι φροντίζω, **ταρπήμεναι** νὰ χορτάσωσι, **ἐστρέφετο..** ἐγύριζεν εἰς τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν πλευρόν, **δροτῆς** Π 857, **μένος ἦν (ἐὸς)** τὴν εὐγενῇ προθυμίαν, **δινεύεσκε** ἐστρεφογύριζεν, περιεφέρετο, **θῆς** T 40, **ἀλὺν** εἶμαι ἐκτὸς ἑαυτοῦ, μαίνομαι. — **12-18 ἡῶν** θ. ἀκτῆ, **ὀπισθεν** δίφρου, **παυέσκετο** ἀνεπαύετο. — **18-21 ἀπεχε** ἀπεσόβει, **χροῖ** τοῖο, **ἀεικεῖη** (ἀεικῆς) παραμόρφωσις, **πάντα** (φῶτα), **ἀποδρῦφω-πτω** ξεσχίζω.

Ἡ πρᾶξις τῆς ῥαψωδίας ἄρχεται μετὰ τῆς ἐσπέρας τῆς 29. ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος.

1-21. 1 ἀγών ἡ συγκέντρωσις περὶ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας. — **2-3 Ὁ ποιητὴς ὑποδηλοῖ** ὅτι οἱ ἀγῶνες παρετάθησαν μέχρι

τῆς ἑσπέρας. — 13 ὑπεῖρ ἄλλα Ψ 227. — 15 **δησάσκειτο** ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸ πρῶτον. — 18 **Ἀπόλλων** ὡς πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου καὶ προστάτης τοῦ Ἑ. — *Διὰ τί ὁ Ἀχ. μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπα-
ναίπτει πάλιν εἰς τὸ πένθος;*

22-8 **ἀεικίζω** X 756, **μενεαίνων** ἐν τῇ λύσῃ του, **εύσκοπος** ὀξυδερκής, **Ἀργεῖφόντης** ὁ φονεὺς τοῦ Ἀργου, Ἀργοκτόνος, **οὐδέ ποθ'** ἀλλ' οὐδέποτε (οὐδὲ μίαν φορὰν κατὰ τὰς καθ' ἑκάστην πρω-
ίαν γινομένας συναντήσεις καὶ συζητήσεις αὐτῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός), **ἔχον** διέκειντο. — 31-8 **ἐκ τοῦτο** ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανά-
του τοῦ Ἑ., **δηλήμων** (δηλέομαι, dele-o, δηλητήριοι) βλαπτικός :
εἶθε σκληροί, εἶθε ἱκανοὶ μόνον διὰ κακόν, **τέλειος** ἀνεπτυγμένος
τὴν ἡλικίαν, ἀκμαῖος, **οὐκ ἔτλητε** δὲν ἔσχετε τὴν τόλμην, **κτερίζω**
κτέρεα (τὰ συνθαπτόμενα τῷ νεκρῷ κτήματα) ἀπονέμω τὰς νενο-
μισμένας ἐπικηδείους τιμὰς. — 39-44 **βούλεσθε** προτιμᾶτε, **ἐπα-
ρήγειν** νὰ εὐνοῖτε, **ὀλοὸς** ὀλοόφρων, ἄγριος, ἀσυνεῖδητος, **ἐναίσι-
μος** ὀρθοφρονῶν, **νόημα** διάθεσις, **γναμπτός** εὐκαμπτος, εὐμάλα-
κτος, **ἄγρια οἶδεν** τρέφει ἄγρια αἰσθήματα, **ἐπεὶ** ἄνευ ῥ., **εἵξας**
ὑπείκων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις, ὠθούμενος ὑπὸ, **ἀγῆνωρ θυμὸς** γεν-
ναία ψυχὴ, **ἔλεον**.. ἀπέβαλε πᾶν αἶσθημα συμπαθείας καὶ σεβα-
σμοῦ. — 46-54 **μέλλει μὲν**.. ἐνδέχεται μὲν (ἴσως μὲν) νὰ ἔχασέ τις
καὶ προσφιλεστέραν ὑπαρξίν, **μεθέηκε** (κλαίων καὶ ὀδ.) παύει ἀπὸ
τοῦ νά, **τλητός** τλήμων, ὑπομονητικός, **κάλλιον**... ἀλλ' ὅμως αὐτό,
τὸ ὅποιον κάμνει, δὲν περιποιεῖ μᾶλλον τιμὴν οὐδὲ ὠφέλειαν ὥς
προσέξῃ μήπως, **νεμεσσάομαι** ἀγανακτῶ, **ἀγαθῷ περ** **έόντι** παρὰ
τὴν ἄλλην εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, **κωφὸς** ἀναίσθητος. — 55-63
εἴη κεν.. ὁ λόγος σου αὐτὸς θὰ εἶχε θέσιν, θὰ ἦτο δεδικαιολογημέ-
νος, ἐὰν θελήσητε ν' ἀπονεύμητε τὴν αὐτὴν δὰ (αὐτὸ δὰ ἔλειπε) τιμὴν,
θάω θηλάζω (ἐπὶ τῆς τροφῆς), **θάομαι** θηλάζω (περὶ τοῦ νηπίου),
γυναικα μαζόν ἐπιμερισμός, **ἀτιτάλλω** (ἀταλὸς τρυφερός) μετὰ τρυ-
φερότητος ἀνατρέφω, **περὶ κῆρι** ἀπὸ καρδίας, **ἀντιάομαι** μετέχω,
δαίνυσ' (ο) εὐωχεῖσο, **κακῶν** ἄρσ. Τρώων κ. Πάριδος, **ἄπιστος** εἰς
ὃν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἔχομεν. — 64-70 **ἀποσκυδμαίνω** ὀργί-
ζομαι, μὴ δά., **μία** ἡ αὐτὴ μεταξὺ Ἀχ. καὶ Ἑ., **ῶς** διότι εἰς ἐμὲ
τοὐλάχιστον ὑπῆρξε τοιοῦτος (φίλιτος), **ἡμάρτανε** καθυστέρει ἐν
δώροις, ἡμέλει δ., **τὸ τά, γέρας** κτερο. — 71-6 **ἔασομεν** ὥς παραι-
τηθῶμεν τῆς σκέψεως τῆς κλοπῆς, **θρασὺς** τολμηρός, **παραβλώ-
σκω**, ἔμολον, (μολ-, μλο-, μβλο-) παρίσταμαι, **ὁμῶς** ἀνεξαιρέτως,
συνεχῶς, **εἴ τις καλέσειε** εὐχὴ ὥς παρ' ἡμῖν! ἐὰν ἐκίλει τις!, **πυ-
κινὸς** γνωστικός, ἀπὸ λύω ἀπολυτρῶναι.

22-76. 23 ἐλεαίρεσκον ἐκάστην πρῶϊαν, καθ' ἣν τακτικῶς ἠθροίζοντο ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός.—24 Ἀργεῖφόντης ὡς φανεὺς τοῦ Ἄργου, βουκόλου, ὃν ἡ Ἥρα εἶχε τάξει πρὸς φύλαξιν τῆς Ἰοῦς, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργους Ἰνάχου, ἐρωμένης τοῦ Διός, ἣν ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε μεταμορφώσει εἰς βοῦν. Ὁ Ἑρμῆς ἦτο ὁ προστάτης καὶ τῆς κλοπῆς.—25 Ἡ Ἥρα μισεῖ τοὺς Τρῶας ὡς προστάτις τῶν Μυκηνῶν, Ἀργους, Σπάρτης [καὶ διὰ τὴν ἄδικον κρίσιν τοῦ Πάριδος], ἡ Ἀθηνᾶ εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μετὰ τῆς Ἥρας, ὁ Ποσειδῶν ὡς μὴ ἀμειψθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰλίου Λαομέδοντος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.—28 αἶτη ἡ ἀρπαγὴ τῆς Ἑλένης καὶ ἡ παραβίασις τῆς ξενίας.—31 ἐκ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ φόνου τοῦ Ἑ., 27ης ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος· σήμερον εἶναι ἡ 39. ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος· διότι κατὰ 413 ἡ ἐνταῦθα δηλούμενη ἡμέρα εἶναι ἡ 12. ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἑ. καὶ ἡ ἔρις τῶν θεῶν ἐπὶ τῇ κακώσει αὐτοῦ ἀνανεοῦται ἤδη ἐπὶ 9 ἡμέρας, 109, ἐκάστην πρῶϊαν, ἕως τερματίζεται σήμερον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός.—60 θρέψα οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ μνημονεύεται τοιοῦτόν τι.—69 βωμὸς ὁ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἑ. βωμὸς τοῦ Ἑρκείου Διός.—Πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ πτώματος τοῦ Ἑ. τί μέσον χρησιμοποιεῖ ὁ Ὅμ.;

77-82 ἀελλόπος θυελλόπους, ἀνεμόπους, ταχεῖα ὡς ἄνεμος, Σάμος (Θρηκική) ἡ Σαμοθράκη, παιπαλόεις ἀπόκρημνος, ἐνθρόσκω ἐμπηδῶ, ἐπιστοναχῶ μυκῶμαι διὰ τοῦτο, λίμνη ἡ περικλειστος θάλασσα, μολύβδαινα μολυβδίνη σφαῖρα ἀγκίστρου, προσαρτωμένη ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ δολώματος, ἵνα τὸ ἀγκίστρον βυθίζηται, κέρας κεράτινος σωλὴν περιβάλλων ἄνωθεν τοῦ ἀγκίστρου τὸ λίνον, ἵνα μὴ φάγωσιν αὐτὸ οἱ ἰχθύες, ἀγρᾱυλος ἀγροδίαιτος: τοποθετημένη ἄνωθεν τοῦ σωλῆνος τοῦ ἐκ... , ὤμηστῆς ὠμοφάγος.—83-8 ὁμηγερέης (ὁμοῦ ἀγείρομαι) ἀθρόος, ἐριβῶλαξ κ. ἐρίβωλος εὐφορος, μῆδεα βουλαί, ἀφθιτος ἀναλλοίωτος.—89-92 ἄνωγε μὲ καλεῖ, μίσεγεσθ' νὰ ἔλθω εἰς ἐπικοινωνίαν, ἀκριτος ἀτελεύτητος, ἀναριθμητός, ἔπος ἡ ἐντολή, ἄλιος ἀνεκτέλεστος.—93-7 κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, κρηδεμνον, κυάνεος μαῖρος, ἔσθος (ἐννυμαι) ἐνδυμα, ἀμφὶ λιάζετο ἀμφοτέρωθεν παρεμέριζε, αἰχμήτην, αἶσσω, ἐπέταξαν.—98-102 εἶξε παρεχώρησε τὴν θέσιν της, εὐφρονηε ἔπεσι ἐχαιρέτισε διὰ φιλοφρόνων λόγων, ὥρεξε ἀπέδωκε τὸ κύπελλον, ἀφ' οὗ ἔπινε.—103-6 κηδομένη περ παρ' ὄλον σου τὸ πένθος, ἄλαστος X 261, καὶ ὧς παρ' ὄλον σου τὸν πόνον, ἐρέω (ἐκείνο), τέο (τοῦ) ἀναφ.—107-11 ἀμφὶ ὅσον ἀφορᾷ, τόδε κῦδος τὴν τιμὴν τῆς πράξεως, ἣν ἔχω κατὰ νοῦν, προτιάπτω, θέλω νὰ ἐπι-

φυλάξω, *φυλάσσω* ζητῶν νὰ διατηρήσω ἐν τῷ μέλλοντι τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν τρέφεις πρὸς ἐμέ.—**112-6** *σύνδομαι* ὀργίζομαι, *ἔχει* κατακρατεῖ, *κορωνίδες* Ο 597, αἷ κέν πως ἴσως.—**117-9** *ἐφίημι* ἀποστέλλω μετὰ τῆς ἐντολῆς, *λύομαι* ἀπολυτρῶνω δίδων τὰ λύτρα, (*ἀπο*)*λύω* ἀπολυτρῶνω λαμβάνων λύτρα, *ἰόντ' (α)*, *λαίνω* εὐφραίνω.

77-119. 77 Ἡ *Ἰρις* ὡς ὑπηρετοῦσα κυρίως τὸν Δία ἐξέλαβε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Διὸς ὡς εἰς ἑαυτὴν ἀναφερομένην.—78 Ἐκεῖ εἶχε τὴν ὕψαλον κατοικίαν του ὁ Νηρεὺς μετὰ τῆς ἄλλης ἐναλίας οἰκογενείας του· διὰ τί ἡ Θ. παραμένει παρὰ τῷ πατρί, Π 222, Σ 36.—91 *κυνέειπον* φαίνεται ὅτι καὶ τότε τὸ μέλαν ἦτο τὸ χροῖμα τοῦ πένθους.—100 *παρ Διὶ* ἐν τοῖς δεξιοῖς, ὅπου συνήθως ἐκάθητο ἡ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἐν ᾧ ἡ Ἥρα ἐν ἀριστεροῖς.—109 *ἐν νῆμαρ* ἡ ἔρις ἤρξατο τὴν πρωίαν τὴν μετὰ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας, καθ' ἣν ὁ Ἀχ. διὰ πρώτην φορὰν ἔσυρε τὸ πτώμα τοῦ Ἑ. περὶ τὸν τύμβον τοῦ Π., καὶ ἀνενεοῦτο ἐκάστην πρωίαν, ἐφ' ὅσον ἐπανελαμβάνετο ὁ ἔλκυσμός, μέχρι τῆς ἐν 31 ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν ἣ εὐρίσκεται ἡ διήγησις· ἐπειδὴ κατὰ ταύτην τερματίζεται ἡ ἔρις διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός, αὕτη δὲν λογίζεται μετὰ τῶν 9 ἡμερῶν.—108 *πτολίπορθος* ὡς κυριεύσας 23 περιοικίδας τῆς Τροίας **120-5** *οἷ'* οἶο, ἑοῦ, *ἀδινδός* γοερός, *πένομαι* ἐνασχολοῦμαι, *ἐν τύνομαι* παρασκευάζω, *ἀριστον* (ἤρι-ἔδω, πρβλ. *ἡριγένεια*) πρόγευμα, φαγητὸν τῆς πρωίας, *ἐσσυμένως* μετὰ σπουδῆς, *ἰέρευντο* εἶχε σφαγῇ.—126-32 *καταρέζω* θωπεύω, τέο τοῦ ἔρωτ., *βέομαι* ζῶ, μέλ.—133-7 *ξύνες* ἀκουσον, *ἔφ' ἐ*, *ἄποινα* λύτρα.—138-40 *τῇδ'* εἴη οὕτως ἔστω, *πρόφρονι* θ. σπουδάζων.—141-3 *ἀγυρις* συνάθροισις.

120-42. 129 *οὔτε σίτου* παραδόξως φαίνεται ἡ μομφὴ πρὸς τὸν υἱὸν ὅτι δὲν τρώγει, ἐν ᾧ ἔφαγε Ψ 55 κ. 48.—*Διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐπανέρχεται εἰς τὸν Ὀλυμπον νᾶνακοινῶση τὴν συναίνεσιν τοῦ υἱοῦ;*

144-51 *βάσκ'* ἔθι κίνησον νὰ ὑπάγῃς (βῆ ἵμεναι), *ἔδος* ἔδρα, **149**: ἀλλὰ μόνον κήρυξ τις, *ὅς κ'* τελ.—**152-8** *τάρβος* (terreo) τρόμος (ἔστω), *τοῖον πομπὸν* κτγρ. τοιοῦτον συνοδόν, *ἀπὸ ἐρύκω* ἀναγκαιτίζω, *ἄσκοπος* ἀπερίσκεπτος, *ἀλιτήμων* (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω) ἐπιρροπής, εὐεπίφορος εἰς σφάλματα.—**159-65** *ἐνοπή* οἰμωγὴ (ἀνδρῶν) καὶ ὀλολυγὴ (γυναικῶν), *φύρω* βρέχω, *δ' δ'* ἐν μέσσοισι (ἦν) *ἐντυπὰς κεκαλυμμένος* κ. σφιγκτά, κολλητά, ὥστε νὰ φαίνεται ὁ τύπος τοῦ σώματος, *κόπρος* κονιορτός, ἀκαθαρσίαι, *κατα-*

μάομαι (ἀμάω) ἐπισωρεύω κατ' ἑμαυτοῦ. — 166-8 **νυδς** θ. νύμφη — 169-74 **τυτθὸν** σιγά, χαμηλοφώνως, **ταρβέω** τάρβος, τόδ' ἐν-
ταῦθα, **ὄσσομένη** προβλέπουσα, προαριθηθεμένη διὰ σέ, διὰ νὰ
προμηγύσω **ἐπικειμένην** τινὰ συμφορὰν, σέ' σέο. — 175-87 **πε-
φιδήσεται** φείσεται, **ἐνδυνέως** ἐπιμελῶς.

143-87. 150 ἄμαξα τετράτροχος φορτηγός, συρομένη
ὑπὸ 2 ἡμιόνων, ἄλλως **ἀπήνη**, προωρισμένη 324 νὰ φέρῃ τὰ
ἄποινα εἰς τὸ σιρατόπεδον καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πτώμα τοῦ Ἑ.
εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Πρ. θὰ ἐπωχεῖτο ἰδίας ἀμάξης (τετρατρόχου δι-
φρου). — 161 **ἐνδοθεν αὐλῆς** ὅπου οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ
Πρ. εἶχον τοὺς θαλάμους αὐτῶν ἐν δύο σειραῖς Z 242-50. — 164
κόπρος Σ 23. — 171 **Δαρδανίδης** ὡς ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου,
ἐνὸς τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Τροίας.

188-92 δπλιζω παρασκευάζω, (**πεῖρινς**) πείρινθα, τετρά-
γωνον ἢ στρογγύλον κιβώτιον, πλεκτὸν ἐκ καλάμων ἢ εὐλυγίστων
κλάδων, ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἵνα συνέχῃ τὸ φορτίον, χρη-
σιμεῦον ἅμα καὶ ὡς κάθισμα, **θάλαμος** ἀποθήκη (ἐν τῷ ὑπογείῳ
τοῦ ἀνακτόρου ὡς ἐν Κνωσῷ ἢ ὀπίσθεν τῆς γυναικωνίτιδος),
κηώεις (κηος οὐ. (καίω) ἄρωμα) ἄρωματώδης, ἢ (can-us, κηΐώεις)
κοῖλος, **κέδρινος** ἐκ ξύλου κέδρου, **ὑπόροφος** ὑψηλός, **χανδάνω**,
ἔχανδον, **κέχανδα**, χωρῶ, περιλαμβάνω, **γλήνος** οὐ. (γλήνη) λαμπρὸν
ἀξιοθέατον πρᾶγμα. — 193-6 **δαιμονίη** καυμένη, δυστυχησμένη.
— 197-9 **εἶδομαι** φαίνομαι: πῶς σοὶ φαίνεται αὐτό; τί φρονεῖς
περὶ αὐτοῦ; **μένος** καὶ **θυμὸς** ἀκράτητος ἐπιθυμία καὶ ὁρμή. —
200-5 **κώκυσε** ἔρρηξε θρηνώδη κραυγὴν, **πῇ οἴχονται** . . ποῦ
ἔφυγεν ὁ νοῦς σου, **κλείομαι** κ. **κλέομαι** (κλέος) φημίζομαι, **κλείε'**
πρτκ. ὀριστ. ἦσο περίφημος, **ἐθέλεις** τολμᾷς, πόθεν ἀντλεῖς τὸ θάρ-
ρος. — 206-8 **ὤμηστής** Ο 82 θηριώδης, αἰμοδιψής, **ἄπιστος** ὑπου-
λος, καταχθόνιος, **αἰδέσσειται** ὡς γέροντα καὶ ἱκέτην. — 208-16
ἄνευθεν μακρὰν τοῦ νεκροῦ, **ποθι** ὡς φαίνεται, **ἐπινέω** ἐπικλώθω,
ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα (λίνον) τῆς ζωῆς, **κραταιή** ἢ παντοδύναμος, ἢ
σιδηρᾶ, **ἄω** χορταίνω, **ἀργίπους** λευκόπους, **κρατερὸς** ἄγριος, θη-
ριώδης, **ἔχοιμι** εἴθε νὰ ἡδυνάμην προσκολληθεῖσα (χωρὶς νὰ δύναν-
ται νὰ μὲ ἀποσπάσωσι) νὰ κατέτρωγον τὸ ἥπαρ του ἕως εἰς τὸ βά-
θος, **ἄντιτος** (ἀνάτιος, ἀνα-τίνω, ἢ ἀντίτιος) κ. **παλίντιτος** ἐκδι-
κητικός: τότε ἤθελον λάβει ἐκδίκησιν τοῦ, **κακιζόμενος** δειλιῶν,
βαθύκολπος ἢ οὕτως ἐξωσμένη, ὥστε ἄνωθεν τῆς ζωῆς νὰ σχημα-
τίζεται βαθὺς (μακρὸς) κόλπος, πρβλ. τὰς Κόρας τοῦ Ἑρεχθείου,
ἀλεωρῇ ὑποχώρησις. — 217-24 **ἐθέλοντα** ἔχοντα λάβει τὴν ἀπό-

φασιν, ὄρνις κακὸς οἰωνός, ἥ (ἐκείνων), οἴ, θυοσκόος (θύος θυ-
μίαμα, κάπνισμα, -σκοF-, cān-ro, κοέω νοῶ) ὁ νοῶν τὰ ἔμπυρα, ὁ
ἔμπυρόμαντις, *ιερεὺς* ἱεροσκόπος, *νοσφίζομαι* ἀποτρέπομαι (τῆς
ὁδοῦ), *αὐτὸς* διὰ τῶν ἰδίων μου ὥτων, *εἰσδέρομαι* ἀτενίζω, *ἀντην*
κατὰ πρόσωπον, *ἔπος* ἡ ἐντολὴ τοῦ θεοῦ.—224-7 *χαλκοχίτων*
χαλκοθώραξ, *βούλομαι* εὐχαρίστως τὸ δέχομαι, ὥρα καλή, *ἀγκάς* (ι)
ὄργ. πτ. τοῦ *ἀγκών*, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, *ἔρος* ἔρως: ἀφ' οὗ ἤθελον χορ-
τάσει θρηνῶν.—228-37 *ἐπίθημα* πῶμα, κάλυμμα, *φωριαμὸς* θ.
κιβώτιον, *πέπλος* σκέπασμα, *χλαῖνα* τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τὸν χι-
τῶνα ἔνδυμα ἀνδρῶν, *ἀπλοῦς* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν *διπλοῦδα* ἢ *δί-
πλακα* (χλαῖναν), ἥτις ἐφορεῖτο διπλῇ, *τάπητες* μάλλινα ὑποστρώ-
ματα κλινῶν καὶ θρόνων, *φᾶρος* λινοῦν ἱμάτιον εὐρὺ ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν, *ἵστημι* ζυγίζω, *τάλαντον* μονὰς βάρους, *αἶθων* ἀπα-
στράπτων, στιλπνός, *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐξεσίη* (ἐξιέμαι) πρεσβεία,
κτέρας οὐ. κτῆμα, *περὶ δὲ* διότι καθ' ὑπερβολήν.

188-237. 191 *κηῶντα* δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο
μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἅμα
οὐδενερούντο αἱ κακαὶ ὀσμαί, ἅς κνῖσα καὶ σωροὶ κόπρου ἠπειλουν
νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν ὁμηρ. οἰκίαν.—194 *Ὀλύμπιος* διότι καὶ
ἡ *ὄσσα* (ἡ φήμη, ἥτις διὰ τὸ ἄγνωστον τῆς πηγῆς αὐτῆς ἐθεωρεῖτο
θεία,) καὶ ὁ ἀετὸς χαρακτηρίζονται ὡς Διὸς ἄγγελοι.—204 *πολέας*
ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ὁ θάνατος τοῦ Λυκάονος, Πολυδώρου καὶ
Ἑκτορος.—210 Ἡ Μοῖρα αὕτη ἐκλήθη ὕστερον Κλωθώ, αἱ δὲ
Λάχεσις καὶ Ἀτροπος.—219 *ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι* ἐν ἀντιθ. πρὸς
τοὺς οἰωνούς, οἵτινες ἔξω κατὰ τὴν ἔξοδον ἡμῶν ἢ καθ' ὁδὸν (ἐνό-
διοι σύμβολοι, συναπάντημα) ἐκλαμβάνονται ὡς οἰωνίσματα· τοιαῦ-
ται γυναῖκες καλοῦνται παρ' ἡμῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ *κουροῦναι* κ. καλοια-
κοῦνται.—221 *θυοσκόοι* ἴσως παρατηροῦντες πῶς ἐκαίοντο τὰ θύ-
ματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυρὸς καὶ καπνοῦ, Σοφ.
Ἀντ. 1001 τῆς ἡμετ. ἐκδόσεως, *ιερῆες* οἱ ἱερεῖοσκοποί, οἱ παρα-
τηροῦντες τὰ σπάγγα τῶν σφαγίων, ἀμφοτέρω ἐπεξήγησις τοῦ *μάν-
τιες*, ὡς δύο εἶδη αὐτῶν, A 62.—232 *τάλαντα* I 122.—234 Τὸ
δέπας ἔλαβεν ὁ Πρ. πρὶν βασιλεύσῃ, πρεσβεύσας εἰς Θράκην παρὰ
τοῦ πατρὸς Λαομέδοντος.

237-46 *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *αἰσχροὺς* ὑβριστικὸς, *ἔρρετε* χα-
θῆτε, κρημνωθῆτε, *λωβητῆρες* (λωβάομαι) λυμεῶνες, καθάρματα,
ἐλεγχεές ἐπονείδιστοι, ἐπαίσχυντοι, *οὐτι* διότι, *κῆδω* λυπῶ (διὰ τῆς
φορτικῆς παρουσίας), *ὄνομαι* φέγω, θεωρῶ μικρόν, δὲν μοὶ ἀρκεῖ,
ὀλέσαι γὰρ χάσω, *γνώσεσθε* τί ἀπωλέσατε ἐν τῷ Ἑ., ἀλαπάζω

καταστρέφω, πορθῶ, **κεραΐζω** (κείρω) ἐρημώνω.—247-52 **διέπω** διασκορπίζω, ἀποδιώκω, **σκηπάνιον** (σκήπτομαι στηρίζομαι) σκήπτρον, βακτηρία, **σπέρχομαι** σπεύδω (θυμωμένος), **ὁμοκλάω** Ο 658, **νεικέ(ί)ω** επιπλήττω, **ἀγανὺς** Π 103.—253-64 **κακὰ** ἐλεεινὰ καὶ ἄθλια, **κατηφὼν** θ. κατηφείη, ὄνειδος, αἰσχος, ἢ ἐπιθ. κατηφής, κατησχυμένος, ἐπαίσχυντος, **πέφαμαι** παθ. προκμ. τοῦ πεφνεῖν, **πανάποτος** δύσμοιρος, **ἱππιοχάρμης** ὁ ἀγαπῶν τὴν μάχην τῶν ἵππων, ἀρματομάχος, **τὰ ἐλέγχεα** αἱ πομπαί, **χοροτύπος** (τοπ. πτ.) ὁ κτυπῶν τοὺς πόδας ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ χοροῦ, **χοροτυπίη** χοροπήδημα, **ἐπιδήμιος** ἐγχώριος (ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς πειρατάς), **πρήσσω ὁδοῖο** διαπερῶ, διανύω τὴν ὁδόν.—265-80 **ὁμοκλή** ἀπειλή, **ἐκ ἄειραν** ἐξήγαγον μετέωρον, εἰς τὸν ἄερα, **πρωτοπαγῆς** καινουργῆς, **νηέω** σωρεύω, **εὐξεστος** ἐπιμελῶς κατειργασμένη, **ἀπήνη** τετράτροχος ἅμαξα συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, **κρατεῶννυξ** ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλὰς, **έντεσιεργὸς** ὁ έντεσι (ἅμαξη καὶ πείρινθι) ἐργαζόμενος, ὑποζύγιος, **αὐτὸς ἔχων** πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν διατηρῶν, **αὐτιάλλω** τρέφω.

237-80. 238 **αἰθούσης** ὑποτίθεται ὅτι ὁ Πρ. ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου εἰς τὴν αὐλήν. Ἵνα ἴδῃ ἑάν οἱ υἱοὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολὴν 189, διὰ τῆς αὐλῆς μεταβαίνει πρὸς τὴν αἰθουσάν τὴν παρὰ τὴν αὐλειον θύραν, πρὸ τῆς ὁποίας συνήθως ἐξεύγυντο αἱ ἅμαξαι. Ἐκεῖ εὗρίσκει Τρῶας ἀποφράττοντας τὴν αἰθουσάν, ἀπελαύνει τοὺς καὶ ἐλέγχει τοὺς ὀκνηροὺς υἱούς.—249 Ὁ Ἔλενος ἦτο μάντις ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ Κασσάνδρα.—257 Ὁ Τρωίλος ἄγων τοὺς ἵππους ἵνα ὑδρευθῇ, ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀχ. ἐνεδρεύοντος.—261 Ἐν τῷ στίχῳ ὑπονοεῖ· μᾶλλον τὸν Πάριν.—266 **ἐκ ἄειραν** ἐκ τινος ὑποβάθρου, τῶν βωμῶν, ἐφ' οὗ ἡ ἅμαξα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, ἐφυλάσσετο κεκαλυμμένη δι' ὑφάσματος.—278 **Μυσία** ἡ χώρα ἐν ΒΔ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.—279 ἵππους διὰ τὸν δίφρον, οὗ θὰ ἐπέβαινεν αὐτὸς ὁ Πρίαμος 322.—Διὰ τί ἡ Ἴρις ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Πρίαμον ταπεινῇ τῇ φωνῇ; διὰ τί ἐν τούτοις ὁ Πρ. τρομάζει; διὰ τί ὁ Ὅμ. δις χρησιμοποιεῖ τὸν ἀπὸ μηχανῆς θεόν, Ἴριον καὶ Ἐρμῆν; διὰ τί κατὰ τὴν πορείαν στέλλει τὸν Ἐρμῆν, οὐχὶ τὴν Ἴριον; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν τονίζει ἐπαρκῶς πρὸς τὴν Ἐκ. τὴν ὀπτασίαν τῆς Ἴριδος καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῆς; πότε ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἐκ.; ἔσχον ἐπίδρασιν οἱ λόγοι τῆς Ἐκ.; διὰ τί ὁ Ὅμ. μνημονεύει ἰδιαιτέρως τοῦ ποτηρίου; διὰ τί ὁ Πρ. φέρεται τραχέως πρὸς τοὺς Τρ., τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν Ἐκ. 219; τί σκοπεῖ ἡ περιγραφὴ τοῦ δίφρου καὶ τῆς ἁμάξης;

281-6 **ζευγνύσθην** διάμεσον, **πυκινὰ φρ. μ.** ἔχοντες ἄνδρες

συνετώτατοι, ἀγχίμολον πλησίον, τετήμαι, τετιῶς περίλυπος, μελίφρων ὁ εὐφραίνων τὴν καρδίαν.—287-295 τῇ (ἐπὶ ρ. δεικτ.) νά, λάβε, 289 μὲν βεβαίως, Ἰδαῖος ὡς λατρευόμενος ἐπὶ τῆς Ἰδης, εὔξο, οὐ, προσωπ. ἀντων., δεξιὸς αἰσιος, πίσυνος πεποιθώς.—296-8 μάλα περ μεμαῶτα παρ' ὅλην σου τὴν πρὸς τοῦτο ζωηρὰν ἐπιθυμίαν.—299-301 ἐφίεμαι παραγγέλλω.—302-7 ἦ, ἦμι (αἰο): ταῦτα λοιπὸν εἶπε, ταμίη ἡ οἰκονόμος, ἀκήρατος (κεράννυμι) καθαρὸς, χέρονιβον νιπτῆρ, χέρονι-βος θ. ὕδωρ πρὸς νίψιμον, πρό-χοος θ. τὸ καννάτι, ἔρκος ἡ μάνδρα τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλή.—308-13 μεδέων ἀνάσσω, ἐλεεινὸς προκαλῶν τὴν συμπάθειαν: ἡ ἀφιξίς μου πρὸς τὸν Ἄχ. νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην του...—314-21 τε-λειότατος ἀσφαλέστατος, ἀψευδέστατος, μόρφνος εἶδος ἀετοῦ ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ χρώματος, περκνὸς (περκ-άζω) μαῦρος, σκοτεινός, κληῖδες μοχλός, εἶσατο εἶδομαι.—322-8 πρόθυρον ἡ θύρα τῆς αὐλῆς (ἡ πρὸς τὴν ὁδόν), αἰθουσα στοά, ἐρίδουπος θορυβώδης, ἐφέπω ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐλαύνω, διευθύνω.

281-328. 291 Ἰδαῖος, Ἰδηθεν μεδέων ὁ Ζεὺς, διότι ἐν Γαργάρῳ, κορυφῇ τῆς Ἰδης, εἶχε τέμενος μετὰ βωμοῦ.—292 οἰωνὸν ἀετὸν, ὅστις περιίπταται μάλιστα περὶ τὰς ὑψηλὰς μονήρεις κορυφὰς τῶν ὄρεων, ἐφ' ὧν ἐν-παλαιοτάτοις χρόνοις ἐφαντάζοντο ἐδρεύοντα τὸν Δία.—294 δεξιὸν διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι βλέποντα πρὸς Β, πρὸς τὸν Ὀλυμπον, Α 69.—303 χερσὶ διὰ πᾶσαν ἱεροπραξίαν αἱ χεῖρες ἔδει νὰ εἶναι καθαραί.—306 μέσῳ ἐρκεῖ ὅπου βωμὸς τοῦ Ἐρκείου Διός.—317 θύρη τὸ ἀνοιγμα τὸ μεταξὺ τῶν δύο πλαγίων παραστάδων, μέχρι 2 μ.

329-33 ἀπορρος (ἀπ-δέω) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος.—334-8 ἐταιρίζω γίνομαι σύντροφος, ὤς-ὡς ὥστε.—339-38 δι-άκτορος διάγων τὰς ἀγγελίας ἢ τοὺς ὁδοιπόρους, πομπός, ὕγρη θάλασσα (περβλ. στερεά), θέλω μαγεύω, ὑπνωτίζω, τοὺς δ' αὖτε ἄλλους δὲ πάλιν, κρατὺς κρατερός, αἰσυμνητῆρ καὶ -της (αἰσα-μέ-μνημαι) (ὁ φροντίζων νὰ ποδοθεῇ τὸ δίκαιον ἐκάστω) κυβερνήτης, κοῦρος αἰσ. βασιλόπαις, ὑπηνήτης (ὑπῆνη πώγων) γενειῶν, πρῶ-τον ὁ ἄρτι γενειῶν.—349-51 ἐπεὶ οὖν εὐθὺς μόλις, παρὲκ ἔλασαν παρῆλθον ἐποχούμενοι, σῆμα ἡ τὸν τύμβον τοῦ Ἴλου, δὴ ἦδη.—352-7 ἀγχίμολος ὁ πλησίον, ἐξ ἁ. ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐφράσσατο ἐστοχάσθη, ἀντελήφθη, φράζσο κύτταξε ἐκεῖ, πρόσεχε ἐκεῖ, φραδῆς συνετός, προσεκτικός: εἶναι πράγματα ἔχοντα ἀνάγκην συνετῆς διανοίας, εἶναι ἀνάγκη προσεκτικοῦ νοῦ, τάχα ταχέως, δι-αρραίομαι συντρίβωμαι, γίνομαι κομμάτια, ἐφ' ἵππων ἐπὶ τῆς

ἀμάξης τοῦ Πρ. τῆς συρομένης ὑπὸ ἵππων, ἔπειτα ἄλλως, *λιτα-
νεύσομεν* ὑποτ.—358-61 *σὺν χύτο νόος* ἔπαθε σύγχυσιν τῶν
φρενῶν, *ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι* ἐπὶ τῶν εὐλυγίστων μελῶν, τὸ
σῶμά του, *ταφῶν* Π 806, αὐτὸς αὐθόρμητος, ἄνευ προσκλήσεως,
ἐριούνιος (ἐρι-όν-, δόννημι) ὁ λίαν ὠφέλιμος, εὐεργετικός, φιλάν-
θρωπος.—362-9 *μένεα πνεύοντες* οἱ γενναιοψυχοί, *ἀνάρσιος* (α
(στ.)-ἀρ-, ἀραρίσκω) ἐχθρός, κτηρ., *θοή* ἢ νῦξ ὡς ταχέως ἐφαπλου-
μένη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, *ὄνηαρ* πολῦτιμον προᾶγμα, *τίς ἂν δῆ τοι
ν.* τί ἤθελες σκεφθῇ, πῶς ἤθελες διατεθῇ, *δπηδῶ* ἀκολουθῶ, *γέρων*
κτηρ., *πρότερος χ.* ἄνευ χειρῶν ἀδίκων.—370-1 *ἀπαλέξω* ἀπο-
κρούω, *εἰσκω* παρομοιάζω, *φίλω* ἐμῶ.—372-7 *πῇ* ὡς φαίνεται,
τάδε 366., *ἔτι καὶ καὶ μεθ' ὅλας τὰς συμφορὰς καὶ τὴν ἀπελπισίαν*
κρατεῖ ἀπ' ἐπάνω μου ἀκόμη τὴν χειρὰ του, *ἔηκεν* ἀπέστειλεν, *ἀν-
τιβολέω* συναντῶ, *αἴσιον* εὐμενῇ, *σὺν ἐσσί, οἶος* διασαφεῖται ἐκ τοῦ
ἀγητὸς... θαυμάσιος, *μακάρων...* οὔτινες δι' ἓνα τοιοῦτον υἱὸν
πρέπει νὰ μακαρίζονται.—378-84 *κατὰ μοῖραν* ὁρθῶς, *ἀτρε-
κέως* (ἀτρεκῆς (ἀ(στ.)-τρεκ-, τερκ-, torq-ueo) ἀκριβῆς, ἀπερίστρο-
φος) ἀκριβῶς, *ἐκπέμπεις* συνοδεύεις ἔξω (τῆς πόλεως, μακράν),
ἀπομακρύνεις, *πῇ εἰς χώραν τινά, καταλείπετε* (μετοικούντες).—
386-8 *τέων τῶν, τίνων, ὡς καλὰ μετὰ πόσης εὐγενείας, οἶτος ἄ.
μοῖρα, ἄποτμος* ἄμοιρος.—389-95 *κυδιάνειρα* ἡ δοξάζουσα τοὺς
ἄνδρας, *καὶ εὖτε* ὁ *καὶ* ἐπιδοτ. : καὶ ἄλλοτε πολλάκις καὶ δὴ καὶ
ὅτε, *ἐλάσσας* ἀπωθήσας.—396-400 *μία* ἡ αὐτή. *ἐνεργῆς* καλῶς
κατεσκευασμένος, *ᾧδε* ὅπως βλέπω σὲ ἔμπροσθέν μου.—401-4
θήσονται ποιήσονται, *ἐλίκωψ* στρογγυλόφθαλμος, *ἀσχαλάω* (-λλω)
δυσανασχετῶ, *πολέμου* εἰς τὸ ἰσχύμεν κ. ἐσσυμένους ζωηρῶς ἐπιθυ-
μοῦντας.—405-9 *ἔσο' ἐσσί, μελεῖσσι ταμῶν* διαμελίσας, *προτί-
θημι* ἐκ τοῦ προβάλλω (ἐπὶ ζῶων) καὶ *παρατίθημι* (ἐπ' ἀνθρώπων).
—410-15 *αὕτως οὕτως ὅπως* ἦτο, ἀναλλοίωτος, *εὐλαὶ* σκώληκες,
ἀρηίφατος T 31.—416-21 *ἀκηδέστως* ἀφροντίστως, ἀσπλάγ-
χνως, *αἰσχύνω* ἀσχημίζω, παραμορφώνω, *ἐερσήεις* (ἐέρση δρόσος)
δροσερός, *οὐδέ ποθι μιαρὸς οὐδὲ ἔχει* που τοῦ σώματος λερωθῇ,
σὺν-μέμνηκεν (μύω κλείω, μύωψ) ἀμτβ. ἔχουσι κλείσει, *ἐλασσαν*
ἐνέπηξαν.—422-3 *ἐφ' οἷο* τεοῖο.—424-8 *ἀγαθὸν* (ἔστι), *ἐναί-
σιμος* προσήκων, *εἴ ποτ'* ..ἐὰν πράγματι ὑπῆρξέ ποτε, *ἀπεμνή-
σαντο* διὰ τοῦτο τοῦ τὸ ἐνεθυμήθησαν (ἐπλήρωσαν).—429-31
ἄλεισον ποτήριον, *ῥύομαι* σφίζω, *πέμπω* συνοδεύω.—432-9 *νε-
ωτέρου* ἐπειδὴ με βλέπεις ὀλίγον νέον, *παρεῖξ Ἀ.* ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ
Ἀ., *περὶ κῆρι* καθ' ὑπερβολὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *συλάω-λεύω*

κλέπτω, Ἄργος τὸ Πελασγικόν, τὴν Θεσσαλίαν, ἐνδυκέως ἐπιμελῶς, προθυμῶς, *δμαρτέω* (ὁμοῦ-ἀρ-, ἀραρίσκω) συντροφεύω, *δνομαι* ὑποτιμῶ, περιφρονῶ, *μάχομαι* διαπληκτίζομαι, ἐπιβάλλω χεῖρας.

329-439. 330 *κατέβαν* διότι ἡ πόλις ἦτο ἐπὶ λόφου (Ἰσσαρλίω) 30 μ. ὑψηλοῦ ὑπὲρ τὴν πεδιάδα.—335 *ἀνδρὶ ἐταρρίσαι* ὁ Ἑρμῆς ὡς θεὸς τοῦ ἀνέμου εἶναι *ψυχοπομπὸς* ἢ *ψυχαγωγός*, διότι ἡ ψυχὴ ὁμοία πρὸς πνοὴν φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸν Ἄϊδην. Εἶναι ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων, ἀεροειδῶν τὴν φύσιν, καὶ τοῦ ὕπνου. Ὡς ἄνεμος περιοδεύων εἶναι *ἀγήτωρ*, *ἡγεμόνιος*, *πομπαῖος*, *ἐνόδιος* (πρβλ. τοὺς ἐρμάς). Ὡς ἄγγελος εἶναι ἀκαταπόνητος *δρομεύς*· ὅθεν ἔπρεπε νὰ εἶναι νεανικὸς τὸ σῶμα, εὐρωστος, εὐκίνητος, πρβλ. 348· ἐντεῦθεν ἦτο τὸ ἰδανικὸν τῶν γυμναζομένων, ὁ (*ἐν*)*ἀγώνιος*, ἀγάλματα δ' αὐτοῦ ἐπλήρουν τὰ γυμνάσια. Ἡ ταχύτης ἀπεδόθη εἰς τὰ πέδιλα· ὅθεν προσετέθησαν εἰς ταῦτα πτερὰ, ὡς καὶ εἰς τὸν πῖλον ἢ πέτασον, εἰς τὸ κηρύκειον, ἐνίοτε εἰς τοὺς ὤμους καὶ εἰς τὸ στῆθος.—343 ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος χρυσοῦ, *καλεῖται χρυσόρραπις*.—347 *εοικῶς* μόνον ὅτε ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας μετεμορφώθη.—349 *σῆμα Ἴλοιο* ὁ Ἴλος, υἱὸς τοῦ Τρωός, πατὴρ τοῦ Λαομέδοντος, ἦτο ὁ οἰκιστὴς τοῦ Ἰλίου· ὁ τάφος αὐτοῦ (σῆμα) ἦτο πέραν τοῦ Σκαμάνδρου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σκαιῶν πυλῶν καὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀχαιῶν.—350 Πορευόμενοι εἶχον τὸν Σκάμανδρον ἐξ ἀριστερῶν· ἄλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν πόρον, ὠδήγησαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸ μέρος τῆς κοίτης, ὅπου ὑπῆρχεν ὕδωρ.—352 Ὁ κῆρυξ πρῶτος εἶδε τὸν Ἑρμῆν, διότι προηγεῖτο μετὰ τῆς ἀπῆνης 324.—381 Καὶ κτήματα καὶ πρόσωπα προσφιλῇ ὑπεξήγοντο ἐκ πόλεων κυνδυνεύουσῶν εἰς ὁμόρους χώρας πρὸς ἀσφάλειαν.—396 *θεράπων* Α 321.—400 *λάχον* ἐξ ἐκάστης ἑλλ. οἰκογενείας ὥφειλε νὰ σταλῇ ἐν μέλος πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν στρατείαν, ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ πολλοί, ἔκρινεν ὁ κλῆρος. Ἄλλ' ἂν ὁ νεανίας πρὸ 10 ἔτων ἦτο στρατεύσιμος, σήμερον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ὑπηγῆτης· ὁ ποιητὴς ὅμως δὲν προσέχει εἰς μικρολογίας.—401 Ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὑποτίθεται ὅτι εἶχε σταλῇ πρὸς ἀνίχνευσιν.—421 *χαλκὸν ἔλασαν* X 371.—427 *λήθετο* μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τοῦ φαγητοῦ, ἐξ οὗ οἱ εὐσεβεῖς προσέφερον τοῖς θεοῖς ἀπαρχὰς (θυηλὰς).—*Τί δημιουργεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς σκηρῆς Ἑρ.*—Πρ.; διὰ *τί* περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ ἐτοιμασίαι τοῦ Ἑρ.; διὰ *τί* ὁ Πρ. δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Ἑρ., ἐν ᾧ εἶχε προειδοποιηθῇ; ποῦ ἔγκειται ἡ τέχνη τοῦ Ὅμ. ἐν τῷ διαλόγῳ;

440-2 *λάζομαι* λαμβάνω, *μένος* ἢ ζωντάν προθυμίαν.—443-7 *πύργοι* πυρογὰ τείχη οἳ δὲ ἢ ἀπόδοσις, *νέον* νεωστί,

ἄφαρ εὐθύς, **ὀχῆες** οἱ μοχλοί, οἱ μάνδαλοι.—**448-59 κείρω** κόπτω (καθαρίζω), **δόρυ** ξύλον, **ἐρέφω** στεγάζω, ἐπιθέτω ὀροφήν, **λαχνήεις** (λάχνη τρίχωσις) δασύς, πυκνός, **σταυρός** (ἵσταμαι) πάσσαλος, **ἐπιβλής**, **ὀχεύς**, **κληίς** μοχλός, **ἔχε** ἔκλειε, **ἐπιρρήσω** (ἀττ. **ἐπαράσσω**) σύρω μετὰ κρότου, **457** ἡ ἀπόδοσις εἰς **448**, **ἐς ἄγαγε** εἰς τὴν αὐλήν.—**460-5** **πάλιν ἔρχομαι** ἐπιστρέφω, **νεμεσσητόν** ἀξιοκατάκριτον, **ἀγαπάζω** δεξιοῦμαι, χαιρετίζω : θνητοὶ νὰ δεξιῶνται οὕτω πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἓνα θεὸν ἀθάνατον· ὁ θεὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχανε μέρος τῆς ἀξίας του· **τύνη** σύ.

440-67. 443 πύργους τείχη πυργωτά, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀχ. ἤγειραν οἱ Ἀχ. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοπέδου· ταῦτα εἶχον ἤδη κρημνισθῆ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων κατὰ τὴν προέλασιν αὐτῶν πρὸς τὰς ναῦς, ὅτε ἠπείλουν νὰ κατακαύσωσιν αὐτάς.—**444 φυλακτῆρες** φυλάττοντες μεταξὺ τάφρου καὶ τειχῶν καὶ δὴ μεταξὺ τῆς διόδου τῆς τάφρου καὶ τῆς κυρίας πύλης τοῦ τείχους.—**446 ἀπῶσεν ὀχῆας** δύο μοχλοὺς, συναντωμένους ἐπαλλήλους ἐν τῷ μέσῳ τῆς πύλης, εἰς τὰς ἐν τοῖς πλαγίοις τοίχοις τῆς πύλης εὐρισκομένης βαθείας κοιλότητος.—**453 σταυροῖσι πυκνιοῖσι** ὡς κατασκευάζονται τὰ πομπιοστάσια.—**Διὰ τί ὁ Ἐρ.** ἀποκαλύπτει θαντὸν ὡς θεόν; **διὰ τί** δὲν παραμένει καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Ἀχ.—**Πρ.** ; **διὰ τί ὁ Ὅμ.** μόλις ἐνταῦθα ἐμβάλλει περιγραφὴν τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀχ. ;

468-72 μακρὸς ὑψηλός, αὖθι ἐν τῇ αὐλῇ, **ἔζεσκε** συνήθιζε νὰ κάθηται.—**472-6 ἀπάνευθε** χωριστά, παράμερα, **ἔζο** ; βλαστός, **ποίπνυνον** ἠσυχολοῦντο μετὰ σπουδῆς (πνυ-) περιποιοῦμενοι.—**477-9 γούνατα** Ἀχιλλῆος, **κυνέω** φιλῶ.—**480-1 ἀτη πυκινὴ** βαρεῖα διατάραξις (σύγχυσις) τῶν φρενῶν, ψυχικὴ ἀγωνία (ἐκ τύψεων τῆς συνειδήσεως), **δήμον ἄλλων** εἰς ξένην χώραν, : ἐξίστανται δὲ πάντες βλέποντες αὐτὸν τεταραγμένον.—**485-92 τηλίκου** ἔχοντος τὴν ἡλικίαν, **ἐπὶ οὐδῶ** . εὐρισκομένου εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ὀλεθρίου γήρατος, **καὶ ἐκεῖνον**, ὡς πάσχω καὶ ἐγώ, **περιναιέται** (ναίω) περίοικοι, **ἀμφὶς ἐόντες** περιστοιχίζοντες αὐτόν, **ἄρῃ** (τὸ ἀποτελεσμα τῆς ἀρᾶς) συμφορά, **ἐπὶ τε** καὶ πρὸς τούτοις.—**493-8 πανάποτος** πανάτυχος (εἰμί), **οὐ τινα** ἐκ τῶν σπουδαιότερων, **ἴος ὁ αὐτός**, **νηδὺς θ.** κοιλία, **γυναῖκες** παλλακίδες, **τῶν γούνατα**, **πολλῶν** ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.—**499-502 οἶος** μοναδικός, **ἔρρυτο** ἔσφζε, καὶ αὐτὸς καὶ μόνος.—**503-6 ἐλεεινότερός περ** εἶμαι ἀκόμη | ἀξιολυπητότερος, **ἔτλην** ἐτόλμησα, **ὀρέγεσθαι** . . νὰ φέρω τὴν (δεξιάν) χεῖρά μου πρὸς τὸ στήμα (λαμβάνων τὸν πόνονα, δεινμα ἰκεσίας)

ἄνδρὸς φονεύσαντος τὰ τέκνα μου.—507-12 ὥρσε ἕμερον γόοιο πατρός: ἔκαμε νὰ θέλῃ νὰ θρηνῇ τὸν πατέρα του, ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβε τὸν γέροντα ἀπὸ τὴν χεῖρα, **ἦκα** Σ 596 σιγά, ἡρέμα, **ἐλύομαι** (vol-vo) συστρέφομαι, κυλίομαι, **δρῶρει** ἀντήχει.—513-7 **τετάρπετο** ἐχόρτασε, **χειρὸς** (ἐλών).—518-21 **ἃ δεῖλ'** ἄχ καϋμένε, **ἥ δὴ** ναὶ ἀλήθεια.—522-6 **ἔμπης** μ' ὅλα ταῦτα, **ἐάσομεν κατακεῖσθαι** ἄς πνίξωμεν, ἄς ἀποκοιμίσωμεν, **πρῆξις πέλεται** ὠφελεῖ ὁ κρυερὸς θρῆνος, **ἐπικλώθομαι** ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, **ἀκηδῆς** ἄλυπος.—527-32 **οὐδας** οὐ. δάπεδον, αἵθουσα, **δῶρων** γεν. τοῦ περικυλισμένου, (ὁ μὲν) κακῶν, **ἐάων** θηλ. τοῦ ἐνὸς ὧς ἐξ ὀνομ. ἐά, τῶν ἀγαθῶν, **τερπικέραυνος** Π 232, **κῦρω-έω-ομαι** συναντῶ, περιπίπτω, **κακῶ** οὐδ., **λωβητὸς** ἐπονείδιστος, καταπεφρονημένος, **βούβρωστις** (βου(ἐπιτ.)-βεβρωθῶ) βουλιμία, πείνα, δυστυχία, **φοιτᾶ** περιπλανᾶται.—533-42 **κέκασμαι**, καίνυμαι, ὑπερβάλλω, **καὶ τῷ** ἐπιδ. τῷ τόσον μακαριζομένῳ, **ἐπὶ ἐκτὸς** τῆς εὐδαιμονίας, **γονῇ παίδων** **γένετο** ἐγεννήθησαν παῖδες **καὶ** παίδων παῖδες, **παῖδες κρείοντες** βασιλόπαιδες ἔχοντες δικαιώματα ἐπὶ τοῦ θρόνου, **πανάωριος** βραχύβιος, ὅπως προῶρες μέλλον νὰ ἀποθάνῃ, **κομίζω-μέω** περιποιοῦμαι (ἵπποκόμος, γηροκομῶ), **κῆδω** λυπῶ, ἐνεχλῶ.—543-6 **ὅσσον** ὅσας χώρας, **ἄνω** πρὸς Β, **ἐδος** ἢ ἔδρα, **Μάκαρ** ὁ οἰκιστὴς τῆς Λέσβου, **καθύπερθε** ἀπ' ἐπάνω, Β ἢ ΒΑ, **τῶν τῶν** κατοίκων τῶν χωρῶν τούτων.—547-51 **ἀνσχεο** κάμε ὑπομονήν, **ἄλῃαστον** Π 296, **ἐοῖτο** τεοῖτο, **πρὶν**.. μᾶλλον θὰ πάθῃς καὶ ἄλλο κακόν, πρότερον θὰ ἀποθάνῃς σὺ πρὶν δυνηθῆς νὰ ἀναστήσῃς τὸν υἱόν σου.—552-5 **κείται**, ἀττ. **κέηται**, **ἀκηδῆς** μὴ τυχὼν τῆς νενομισμένης κηδείας.—559-67 **νοέω** ἔχω κατὰ νοῦν, **καὶ αὐτὸς** καὶ μόνος μου, καὶ ἄνευ τῶν ὑπομνήσεών σου, **καὶ δὲ σὲ** ἀλλὰ καὶ περὶ σοῦ, **στρατὸν** στρατόπεδον, **μετοχλίζω** μετακινῶ.—568-70 **ὀρίνω** ἐρεθίζω, **ἐάω** φείδομαι, **ἀλιταίνω** ἁμαρτάνω, παραβαίνω.

468-370. 481 **κατακτείνας** Σ 498, I 632.—**482** **ἀφνειοῦ** δυναμένου νὰ παράσχῃ προστασίαν.—**497** **γυναιῖκες** γινώσκομεν ὅτι ὁ Πρ. εἶχε καὶ τὴν Λαοθόην νόμιμον σύζυγον· αἱ ἄλλαι θὰ ἦσαν παλλακίδες κατὰ τὸ σύστημα τῶν Ἀσιανῶν δυναστῶν.—**506** Οἱ ἱκετεύοντες συνήθως διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἤπτοντο τῶν γονάτων τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἱκέτευον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς τοῦ πώγωνος.—**542** Ἐν τῇ αἰολικῇ Σμύρνῃ ἢ **Βούβρωστις** ἐτιμᾶτο ὡς θεὰ διὰ ναοῦ καὶ θυσιῶν.—**544** **Μάκαρ** υἱὸς τοῦ Αἰόλου καὶ οἰκιστὴς τῆς Λέσβου.—**545** **Ἑλλήσποντος ἀπείρων κ. πλατὺς**, διότι δὲν εἶχεν ὠρισμένα ὅρια· ἄρχεται ἀπὸ θαλάσσης καὶ τελευτᾷ

εἰς θάλασσαν, P 432.—554 ἀκηδὴς ἄνευ τῆς προσηκούσης περιποιήσεως τοῦ πτώματος, μάλιστα πλύσεως, ἐπιχρίσεως καὶ περιβολῆς.—570 Ὁ Ζεὺς ἐκαλεῖτο ξείνιος καὶ ἱκετήσιος, ἐφευμαι δὲ εἶναι ἢ διὰ τῆς μητρὸς διαβιβασθεῖσα ἐντολὴ αὐτοῦ ἢ τὰ ἡθικά ἐν γένει περὶ ξενίας παραγγέλματα.—571 ἐπείθετο μύθῳ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐσιώπησεν.—Εἰς τί προσφεύγει ὁ Πρ., ἵνα συγκινήσῃ τὸν Ἀχ.; διὰ τί λέγει οὐ οὐδεὶς τῶν υἱῶν του ὑπελείφθη; τί συντρίβει τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος τοῦ Ἀχ.; ἀπεδέχθη τὴν ἱκεσίαν; τί τελεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἐκογγυνται καὶ πάλιν τὸ πάθος;

571-81 καλήτωρ κ. ἀστυβοώτης κλητῆρ, δίφρος κάθισμα ἀπλοῦν ἄνευ ἐρείσματος νώτων καὶ χειρῶν, φᾶρος λινοῦν ὕφασμα, ἐνταῦθα ὑπόστρωμα καὶ ἐπικάλυμμα τοῦ νεκροῦ, ἐύνητος (ἐν-σνέω) καλογνεσμένος, πυκάζω καλύπτω.—582-6 ἐκκαλέσας ἐκ τῶν δωματίων τῆς ὑπηρεσίας, νόσφιν μακράν, παράμερα, ἀχθυμένη κραδίῃ ἐν τῷ πόνῳ τῆς καρδίας του, οὐκ ἐρύσαιτο δὲν κρατήσῃ τὴν ὁργὴν του.—591-5 ὀνόμηνεν ἐκάλεσεν ὀνομασί, σκυδμαίνω ὀργίζομαι, οὐ δεικέα πλούσια, ἀποδαίομαι ἀποχωρίζω, ὅσσα ἔοικεν τὸ ἀνάλογον μέρος.

571-93. 580 δύο φάρε(ε) τὸ ἐν ὧς ὑπόστρωμα ἐπὶ ὑποβάθρου τινὸς ἐν τῇ ἀμάξῃ (λέχεια 589), ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ φρεέτρου τεθῇ τὸ πτώμα, τὸ ἕτερον ὡς ἐπίβλημα· ἐν Κείῳ ἐπιγραφῇ τῆς 5. π.Χ. ἐκ. κελεύεται νὰ θάπτηται ὁ νεκρὸς ἐν ἱματίοις τρισὶ λευκοῖς, στορώματι καὶ ἐνδύματι καὶ ἐπιβλήματι.—588 φᾶρος ὡς ἐνδυμα.—595 Προϋποτίθεται ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ μετὰ τὴν ταφήν ἠδύνατο νὰ πολαύῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ.—Διὰ τί ἀπομακρύνεται ὁ Ἀχ.; διὰ τί δὲν στέργει νὰ κομισθῇ εὐθὺς τὸ πτώμα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς;

596-8 τοῖχον.. ἀπὸ τὸν ἀπέναντι τοῖχον ἐν τῷ.—599-604 τῇ περ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις.—605-9 βιδὸς ἅ. τόξον, ἰοχέαιρα (ἢ χέουσα ἰοῦς, βέλη) τοξότις.—610-13 φόνος αἷμα, λαοὺς δὲ γάρ.—614-7 ποθὶ ὡς νομίζω, οἰοπόλος T 377, εὐναὶ κατοικίαι, ῥώομαι (κινουῖμαι σφοδρῶς) ζωηρῶς χορεύω, πέσσω χωνεύω (καταπίνω τὰ φαρμάκια).—618-20 μέδομαι φροντίζω.—621-7 ἄργυφος λευκός, δέρω ἐκδέρω, ἀμφέπω περιποιουῖμαι, εὖ κατὰ κόσμον μὲ προσοχὴν καὶ τάξιν, μιστύλλω (mīpuo) κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, ἐπισταμένως τεχνικῶς, περιφραδέως ἐπιμελῶς, ὀνή-ατα φαγητά, ἰάλλω ἐκτείνω, ἀπλώνω.

596-627. 598 τοῖχον.. παρὰ τὸν τοῖχον τὸν ἀντικρὺ τοῦ εἰσερχομένου.—601 δόσπον πρὸς τιμὴν τοῦ ἔξνου ἢ λήξασα

475 τράπεζα ἐπαναλαμβάνεται.—602 Ἡ **Νιόβη** θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίωνος.—605 κ. 606 Ὁ **Ἀπόλλων** (ἥλιος) καὶ ἡ **Ἀρτεμις** (σελήνη) εἶναι τοξόται διὰ τὰς βελοειδεῖς ἀκτῖνάς των.—615 Ὁ **Σίπυλος** (-ον) ὄρος τῆς Λυδίας παρὰ τὴν Σμύρνην· ἐν πλευρᾷ αὐτοῦ περὶ τὰς 1 1/2—2 ὥρας ἀπὸ τῆς Μαγνησίας 200 πόδας ὑψηλὰ σφίζεται καὶ σήμερον εἰκὼν τῆς Μεγάλης Μητρὸς, θεᾶς Ἀσιανῆς, ἐσμιλευμένη ἐπὶ τοῦ βράχου (ἐκ παιδιᾶς τῆς φύσεως), τριπλασία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· παρίσταται καθημένη μετὰ κεκλιμένης κεφαλῆς καὶ χειρῶν κειμένων ἐπαλλήλων ἐπὶ τοῦ κόλπου· ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν βράχων δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὥς εἰ ἡ πενθοῦσα γυνή, ἡ Νιόβη, ὥς ἐπιστεύετο ὕστερον, χύνει δάκρυα, Πίν. II. 4, Σοφ. Ἀντ. 824 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως.—616 Ἀχελώϊος κ. Ἀχέλης, ῥυάξ καταρρέων ἐκ Σιπύλου πρὸς τὴν Σμύρνην.—Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς χάριτος ὁ Ἀχ. ἐπανερχόμενος εἰς τὴν σκηνὴν πῶς βλέπει πλέον τὸν Πρ.; διὰ τί λαμβάνει πάλιν τὴν πρόνοιαν νὰ μὴ ἴδῃ σήμερον ὁ Πρ. τὸν υἱὸν 600-1;

628-32 οἷός τε καὶ πόσον ὥραιος, ἅντα κατὰ πρόσωπον, τελείως, ἀγαθὴν τὴν εὐγενῆ, τὴν μαρτυροῦσαν τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς.—633-42 **τάρπησαν** ἐχόρτασαν, ***λέχω** κοιμίζω, **ὑπνω** ὑπο ὑπὸ τὰς πτέρυγας, περιπτύξεις τοῦ ὕπνου, **μύω** ἀμπτ. κλείομαι, **χόρτος** περίβολος (hortus), **λαυκανίη** X 325.—643-8 **δέμνια** οὐ. κλίνη, **αἶθουσα** στοὰ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου, **ῥήγεα** (ῥέζω βάπτω) βαπτὰ, **τάπητες** ὑποστρώματα ἢ σκεπάσματα, **χλαῖναι** κουβέρται, **οὐλος** παχὺς μάλλινος (lan-a, *φέρ-ιον*, vellus), **ἔσασθαι** (ἐννυμαι) διὰ νὰ σκεπασθῶσι, **δάος** οὐ. (δαίω, δαῖς) δάς, **ἐγκονέω** μετὰ σπουδῆς διακονῶ,· μετὰ σπουδῆς.—649-55 **ἐπι-κερτομέω** (κέρτομος) πειράζω, **λέξο** μεικτ. ᾠόρ. τοῦ *λέχεσθαι, **παρήμενοι** συνδριάζοντες μὲ ἐμέ, **ἡ θέμις** ὅπως εἶναι καθιερωμένον, **ἀνάβλησις** ἀναβολή.—656-8 **ἀτρεκέως** ἀκριβῶς, **κτερεῖζω** 38.—659-67 **εἰ μὲν δὴ** ἐὰν λοιπὸν ὄντως, **τάφος** κηδεῖα, **κεχαρισμένα** **θειῆς** ἡθελες μὲ εὐχαριστήσῃ, **δαινῦτο** εὐκτ. τοῦ δαίνυσθαι λαμβάνειν τὸ περιδελπνον, **ἐπ' αὐτῷ** ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τέφρᾳ ὀστέων αὐτοῦ, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.—673-6 **πρόδομος** ὁ χῶρος ὁ μετὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγάρου, ὁ ἀμέσως πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, **μυχῷ** ἐν τῷ βάθει.

628-76. 643 **ἐτάροισι** δι' ὧν διεβιβάσθη ἡ προσταγὴ εἰς τὰς μὴ παρούσας θεραπαίνας.—643-50 Οἱ ξένοι συνήθως ἐκοιμῶντο ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τῷ προδόμῳ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου.

ρου.—663 *δεδίασι* διότι, ἂν ἀπεμακρύνοντο πολὺ τῆς πόλεως, ὑπῆρχε φόβος μὴ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν προσεβάλλετο αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἡ πόλις καὶ ἐκυριεύετο.—*Πῶς προκαλεῖται ὁ ἀμοιβαῖος θαυμασμός τῶν δύο ἀνδρῶν; ἡ ὄρεξις καὶ ὁ νυσταγμός τοῦ Πρ. τί μαρτυροῦσι; ἡ παροχὴ τῆς ἀνοκωχῆς καὶ ἡ χειραψία πῶς ἐμφανίζουσι τὸν Ἀχ.; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρέχει ὅ,τι ὁ Ἀγ. θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ παράσχη; διὰ τί ὁ Ἀχ. θέλει νὰ κοιμηθῇ ὁ Πρ. ἐν τῷ προδόμῳ; εἶναι σοβαρὰ αἱ δικαιολογίαι του;*

677-81 *ἱπποκορυστῆς* ἄρματομάχος, *δρμαίνω* διαλογίζομαι, *ἐκπέμπω* συνοδεύω ἕξω, *ἱερὸς* ἰσχυρός, ἀκμαῖος.—682-8 οὗ *νυ...* λοιπὸν δὲν βάλλεις διόλου τὸ κακὸν μὲ τὸν νοῦν σου, εἶσαι ὅλως ἀμέριμνος, *οἶον* πόσον γλυκὰ, πόσον ἥσυχα.—689-91 *ῥίμφα* ταχέως.—692-7 *ἔλων* ἔλαον, διάφ. τύπ. τοῦ ἡλανον.—*Διὰ τί ὁ Ερ. ἐπιταχύνει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρ.; διὰ τί δὲν περιγράφεται διεξοδικῶς ἡ ἐπάνοδος;*

$\epsilon\acute{\iota}\omega = \nu\omega\sigma\chi\omicron\rho\omega$
 $(\epsilon\acute{\iota}\omega = \delta\rho\omicron\sigma\iota\acute{\alpha}\nu\omega (\epsilon\mu\phi\omega\tau\eta) = \delta\epsilon\tau\omega)$
 $\eta\mu\omega = \epsilon\upsilon\rho\epsilon\delta\omega\alpha\rho$

$\acute{\alpha}\delta\eta\rho\omicron\varsigma$
 $\epsilon\rho\iota\tau\iota\mu\omicron\varsigma =$

$\sigma\chi\eta\tau\eta\mu\alpha = \acute{\alpha}\iota\tau\eta\mu\alpha$

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ο	Κείμενον σ. 3,	Γλωσσικά—Πραγματικά—Ζητήματα	σ. 100
Π	» σ. 8,	» » »	σ. 107
Ρ	» σ. 23,	» » »	σ. 120
Σ	» σ. 28,	» » »	σ. 125
Τ	» σ. 46,	» » »	σ. 154
Χ	» σ. 56,	» » »	σ. 163
Ψ	» σ. 72,	» » »	σ. 177
Ω	» σ. 80,	» » »	σ. 184

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

- Περὶ Ἀργίου τοῦ Πανόπτου διατριβῇ ἐναίσιμος.** Ἀθήναι 1889.
- Ἀρκαδικὴ Ἠχώ** (λόγοι κοινωνικῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως). Ἀθήναι 1911.
- Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη :**
- I. **Διδακτικά.** Ἀθήναι 1915.
 - II. **Ἀριότοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων.** Ἀθήναι 1923.
 - III. **Ὅμηρον Ὀδύσσεια** (Α'. Ἐκλογὴ Α—Ι—Κ). Ἀθήναι 1924.
 - IV. **Ὅμηρον Ἰλιάς.** (Ἐκλογαὶ Α Ἀθήναι 1925—Ζ 1925).
 - V. **Ὅμηρον Ἰλιάς** (Β'. Ἐκλογὴ Γ—Δ). Ἀθήναι 1924.
 - VI. **Ὅμηρον Ἰλιάς** (Γ' Ἐκλογὴ Α—Β—Θ—Λ). Ἀθήναι 1924.
 - VII. **Ὅμηρον Ἰλιάς** (Ἐκλογαὶ Ο—Ω). Ἀθήναι 1926.
 - VIII. **Σοφοκλέους Ἀντιγόνη.** Ἀθήναι 1924.
 - X. **Ὅμηρον Ὀδύσσεια** (Β' Ἐκλογὴ Α—Ε—Ζ). Ἀθήναι 1924.
 - XI. **Σοφοκλέους Οἰδίπους τύραννος.** Ἀθήναι 1925.
 - XII. **Ἀνθολογία ἀρχαίων Ἑλλήνων λυρικῶν.** Ἀθήναι 1923.
 - XIII. **Θουκυδίδου ὁ Περικλέους Ἐπιτάφιος.** Ἀθήναι 1924.
 - XIV. **Ἐκθέσεις.** Τεῦχ. Α'. **Εὐθυμογραφήματα.**—Τεῦχ. Β'. **Περὶ τὴν Πατρίδα.**—Τεῦχ. Γ'. **Λεύκωμα Σχολ. ἐορτῶν.**—Τεῦχ. Δ'. **Διατριβαί.**—Τεῦχ. Ε'. **Διατριβαί.**—Τεῦχ. ΣΤ' **Διηγήματα.**—Τεῦχ. Ζ'. **Εὐθυμογραφήματα.**—Τεῦχ. Η'. **Ἀποφθέγματα.**—Τεῦχ. Θ'. **Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι.**—Τεῦχ. Ι'. **Τὸ βιβλίον.**
 - XV. **Σοφοκλέους Ἡλέκτρα.** Ἀθήναι 1925.
 - XVI. **Σχολικὴ Εὐκοδμία** (ποικίλοι Σχολ. Κανονισμοὶ μετὰ καταλόγου βιβλίων καταλλήλων διὰ Μαθητ. Βιβλιοθηκῆς). Ἀθήναι 1925.
- Ἡ Ἐκθεσίς** τῶν θερινῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς Β' τοῦ Προτύπου Γυμνασίου. Ἀθήναι 1915.
- Αἰθνητικὴ ἐρμηνεία** τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης ἐν τῇ Περιοδικῇ «Ἀγωγῇ» Τ. Α' τ. Β'—ΣΤ'.
- Διορθώσεις** εἰς τὴν Σοφοκλείου Ἀντιγόνην καὶ Αἰθνητικὴ ἐρμηνεία Ὁμ. ι 447—60, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27. Μαΐου 1917.
- Διορθώσεις** εἰς τὸν Σοφοκλέους Οἰδίποδα τύραννον καὶ Αἰθνητικὴ ἐρμηνεία Ὁμ. ν 79—80, 119, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27. Μαΐου 1918.
- Διορθώσεις** εἰς ἑλεγεῖας, ἐπιγράμματα, ἱάμβους, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 2. Ἰουνίου 1919.
- Ὁ ἑξανθηματικὸς τύφος καὶ ὁ λοιμὸς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου** ἐν τῇ Περιοδικῇ «Παντογνώστη» 1923.

Προσεχῶς ἐκδοθήσονται

- Πλάτωνος Πρωταγόρας.**—Ἐπιστημονικὰ Ἀνάλεκτα (Ποικίλαι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι).
- Ἐκθέσεων** Τεῦχ. ΙΑ'. **Περιγραφαί.**—Τεῦχ. ΙΒ'. **Στοχασμοί, ὄνειρα.**

850 36
283 38
540 02

24 11